

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 9 (பகுதி 1)
Volume - 9 (Issue 1)

ஜூலை / July 2020

JOURNAL OF TAMIL PERAIVU

Published by
Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya

Indexed by MyJurnal
Malaysian Citation Centre

ISSN 2289- 8379
eISSN 2636-946X

Journal of Tamil Peraivu Editorial office

Office of the Editor – in – Chief

No. 132, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia

Tel: +60379675670

rajanmun@um.edu.my / rajantheran@gmail.com

Website: <https://ejournal.um.edu.my/index.php/tamilperaivu/index>

Publisher

Department of Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya,
50603 Kuala Lumpur, Malaysia.
Tel: +60379675510

Sponsored by

Almaa Herbal Nature Pvt ltd
No.1/8, Pinjala Subramanian street,
T. Nagar, Chennai – 600 017
Tamilnadu, India
mglv@rediffmail.com / www.Almaaherbal.com

Printed at

BIG C GRAPHICS (M) SDN. BHD
No. 36, Ground Floor, Jalan Tun Sambanthan 3, Brickfields, 50470,
Kuala Lumpur, Malaysia

The publisher of Tamil Peraivu Aivithal (Journal of Tamil Peraivu), will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be a liable for the loss or damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

© Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya. All rights reserved.
No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

Editorial Board
2020-2023

Editor-in-Chief

Professor Dr. M. Rajantheran, Malaysia

Indian civilization, Tamil culture and literature, early cultural relations between India and Southeast Asia & culture and life of the Malaysian Indians

Chief Executive Editor

Assistant Professor Dr. Sillalee S. Kandasamy

Media, Tamil literature and culture, Malaysian Indians & sociology

Journal's Web Design and Technical Support

Dr. Kanmani Munusamy

Software Engineering, ontology, Data Mediation - Information Technology, Centre of Information Technology, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

&

Ms. Vijaya Laxmi Maruthaveeran

Librarian, Indian Studies Library University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Associate-Editing & Ideating

Dr. U. Narendranath

English Education, Risk, Strategy, Leadership & Marketing.
Director-Putra Intelek International College, Malaysia.

Bharathi Mutty

English Education. Lecturer-Universiti Tunku Abdul Rahman, Kampar, Perak, Malaysia.

Aghalya Darmalingam

PhD research Scholar, Department of Indian Studies,
Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Editorial Board Members

Era. Kamarasu, Professor Dr – Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture, Department of Tamil Literature. Tamil University, Tanjavur, Tamil Nadu, India.

G. Singaravelu, Professor Dr- Primary Education, Teacher Education, English Education, Head, Department of Education, Syndicate member of the university, Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

Ira. Kurinji Vendan, Professor Dr- Tamil literature, Culture & Diaspora. Post graduate section, Arinyar Anna College, University of Pondicherry.

Jeevendiran Chemen, Associate Professor Dr- Ethic identity of Mauritian Tamils, Tamil language and Linguistic & Sociology. Mahatma Gandhi Institute, University of Mauritius.

Kizhambur S. Sankara Subramanian, Tamil journalism, Tamil Literature and Culture & Tamil Civilization, India.

K. Chidamparam, Assistant Professor Dr. - Linguistics, English, Human rights, International Institute of Tamil Studies, CPT Campus, Taramani, Chennai, Tamil Nadu.

K. Shubashini, Dr. – Lead IT architect, DXC Technology and President of Tamil Heritage Foundation International (International Organisation for Preserving Tamil Heritage).

Krishnan Maniam, Associate Professor, Dr, Modern Literature, Malaysian Tamil Literature, Comparative Literature. Head Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

Mohanadass Ramasamy, Senior Lecturer Dr- Language and linguistics, Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

P. Sivakumar, Professor Dr – Educational Technology, Environmental Education & Biology Education, Dean, Faculty of Education, Alagappa University, Tamil Nadu, India.

Paramasivam Muthusamy, Associate Professor Dr- Tamil language and literature, socio- linguistics, pedagogy and Tamil culture. Department of Foreign Languages. Faculty of Modern Languages and Communication, University Putra Malaysia.

Ponsamy Tiroumalechetty, (Retired) Associate Professor Dr – Socio- linguistics, Socio Culture of Tamils. Head, School of Indian Studies, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.

Rakkappan Velmurugan, Senior Lecturer Dr- Linguistics, Pedagogy, Tamil language, Literature & Grammar. Asian Languages and Cultures Academic group, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, Associate Professor Dr – Malaysian Tamil Literature, Modern Tamil Literature, Tamil Language and Pedagogy. Tamil unit Coordinator, Sultan Idris Educational University.

Seethalakshmi, Associate Professor Dr- Tamil lexicography, teaching Tamil as a second language, Tamil Pedagogy, Sociolinguistics & Literature through Mass Media. Department of Asian Languages & Cultures (ALC), Nanyang Technological University, Singapore.

V. Maheswaran, Professor Dr- Epigraphy, Tamil culture, folklore, literature. Department of Tamil, University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka.

Vasu Aranganathan, Dr- History of Tamil language, literature, religion, inscriptions & Teaching and learning of Tamil language. South Asia Studies, University of Pennsylvania, USA.

PREFACE

The journal of Tamil Peraivu is a prestigious journal of the Indian Studies Department, University Malaya. This is a biannual journal that compiles articles from transnational scholars. This Tamil Peraivu Vol.9 issue 1 contains a total of fifteen articles.

Scholar Dr.Sinnathamby Santhirasegaram from Srilanka has presented the first research article on this issue. His article surfaces facts about Silapathikaram Inventions and their Legends. He concludes Silapathikaram was revived to suit the contemporary circumstances of the Vijayanagara Nayakkar period. Besides, the author also provides evidence that Kannagi relates to the re-emergence of the local environment and culture, especially in regions such as Tamil Nadu, Kerala and Sri Lanka.

A group of scholars, Dr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, Dr. Manonmani Devi, Dr. Franklin Tham-bi Jose.S. and Dr. Saravanan P.Veeramuthu authored an article titled, "Tamil Language in Myanmar". In this, researchers have extensively explored the arrival of Tamils to Myanmar and the development of the Tamil language.

The next study presented in this journal is by Jenefa Rose Priya. T and Manikandan. B. It explores the pertinent Tamil medicine elements in nonce cuisine in both social/ life sciences and scientific contexts.

Moreover, Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai discloses an article about Tamil grammatical concept 'Udampadumei'. Interestingly she refutes the notion that the text Veerasoliyam first construed the concept 'Udampadumei'. Researcher establishes all information about this concept stated in Veerasoliyam text was derived from the work of Ilampooranar and the Tolkippa script.

The article "The infected Chola King - Kirumi kanda Cholan" by M.Kayalvizhy probes a great deal of disagreement as to who and why the name "The infected Chola King" was. As the conclusion researcher also catalogs evidence of the real identity of the Chola king.

The article by Dr.J. Hinduja Jayer Raman and Dr.Parameswari Krishnan, is a historical presentation of how the Hindu temples and its types were found in Malaysia during the early days.

In the following article by Dr.P.Mohan, addresses the effect of the recent globalization driving national ethnicity towards identity crisis. Thus, he suggests Tamil education not as merely lingual based but through cultural education one can learn Tamil language.

The eighth essay in this issue is an article by Parvathi Vellachami, explaining the possibilities of using Mohammed Youssef Asan's integrated principles of thought, ethics and personality (SPESB12K) in the field of Tamil literature.

Dr. S. Stalin authored an article scrutinizing the dealtation of parables found in Kurinjikali from Kalithogai of Sanggam Literature.

The article titled 'Siddha Medicine and Its Current Trends in Malaysia', is presented by K.V.Sivapalan. He explores the historical background of Siddha medicine, its arrival in Malaysia, its acceptance, development and challenges in the present time and society.

Upnext is a paper providing details about the refugees and their struggles exiting their home country. T.Megarajah has studied the novel 'Uyirvaasam' by Taamaraiichelvi. Researcher has also studied this

novel from the perspective, “History of Tamil novels authored by the Srilankan Tamil migrants in Australia”.

“Challenges faced by Form four students, learning Tamil Grammar” is another article written by, Alagesan Ambikapathy, Dr. Siti Hajar Binti Halili, Dr. Mohana Dass Ramasamy. This study identifies eight dominant struggles faced by students and provides insights to it.

Subsequently as ayurvedic medication was highly spoken during present pandemic time, Dr. Manimaran Subramaniam’s article relevance to Ayurvedic scope of study was a good finding. Researcher has explored the Ayurvedic medicine horizon in Malaysia. He delves into the chronicle growth and its standing in Malaysia.

Sivagamy Kanniah and Saravanan Sandaram review the responsibility of parents and children emanating from Periyapuram. Lastly, Sangeetha Chandrakumaran and Manosh Rama Akhor’s findings focus on the sociopolitical issues and struggles of Indians during their time in Plantations. This duo also gathered their findings based on a novel titled ”Manmaatram”.

Tamil Peraivu Journal is committed to publishing high quality theory, research and debate on all aspects of the Indian Studies. Besides, it is upheld by exhilarating large numbers of excellent scholars and budding research students over time. The editorial board would like to extend heartiest gratitude to those who contributed by submitting articles and our respectful juries. Thank you to our generous sponsor Mr. MGL.Velayutham the CEO and Founder of Alma herbal Nature who bearded the cost of this print publication.

Professor Dr.M.Rajantharan
Chief Editor
10.07.2020

முகவுரை

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழின் ஒன்பதாவது தொகுப்பின் முதலாவது பகுதியாகிய இவ்விதழை மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறை வெளியீடு செய்கிறது. அறையாண்டிதழாக வெளியீடு காணும் இவ்விதழில் பன்னாட்டு அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன. இந்தத் தொகுப்பில் மொத்தம் பதினைந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இலங்கையைச் சேர்ந்த கலாநிதி சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம் அவர்களின் படைப்பாக அமையும் இத்தொகுதியின் முதல் கட்டுரை, 'சிலப்பதிகார புத்தாக்க வடிவங்களும் அவற்றின் புனைவுகளும்' எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரை, சிலப்பதிகாரம் விசயநகர நாயக்கர் காலம் முதல் சமகாலச் சூழல்களுக்கு ஏற்ப மீளருவாக்கம் செய்யப்பட்டது. குறிப்பாக தமிழகம், கேரளம், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் அவ்வப் பிரதேச சூழலுக்கும் பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப கண்ணகி கதை மீளருவம் பெற்றதைத் தக்க சான்றுகளுடன் விளக்குவதாக இக்கட்டுரை உள்ளது.

“மியன்மாவில் தமிழ்மொழி” எனும் தலைப்பிலான முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல், முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை முனைவர் பிரங்லின் தம்பி ஜோஸ் முனைவர் சரவணன் வீரமுத்து ஆகியோரின் இக்கட்டுரை மியன்மாவிற்குத் தமிழர்களின் வருகையையும் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியையும் ஆழ்ந்து ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது.

அடுத்து வரும் ஜெனிபா ரோஸ் பிரியா. த மற்றும் மணிகண்டன். பா இருவரின் கட்டுரை தமிழ் மருத்துவத்தில் காணக்கிடக்கும் காலத்துக்கு உகந்த உணவு வகைகளை வாழ்வியல், அறிவியல் ஆகிய இரு நிலைகளில் ஆய்ந்து படைப்பதாக அமைந்துள்ளது. தொடரும் முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை அவர்களின் கட்டுரை உடம்படுமெய்யின் வரையறையை முதலில் கூறிய நூல் வீரசோழியமே எனுக் கருத்தை மறுத்து வீரசோழியத்தில் காணப்படும் உடம்படுமெய் குறித்த தகவல்கள் அனைத்தும் இளம்பூரணர் உரையிலிருந்தும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிலிருந்தும் எடுத்து இணைக்கப்பட்டவையாக இருக்கலாம் என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறது.

“கிருமி கண்ட சோழன்” எனும் முகயல்விழி அவர்களின் கட்டுரை கிருமிகண்ட சோழன் யார் என்பதிலும், எதனால் அப்பெயர் வந்தது என்பதிலும் பெரிதும் கருத்து வேறுபாடு நிலவுவதாகக் கூறுகிறது. இக்கூற்றின் அடிப்படையில் கிருமிகண்ட சோழன் யார் என்பதனை ஆய்வுப்பூர்வமாக விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. அடுத்து மலேசியாவின் தொடக்கக்கால இந்து ஆலயங்களும் அதன் வகைமைகளும் எவ்வாறு இருந்தன என்பதனை வரலாற்று அடிப்படையில் முன்வைப்பதாக ஜெ.இந்துஜா ஜெயராமன், பரமேஸ்வரி கிருஷ்ணன், ஆகியோரின் கட்டுரை அமைகின்றது.

தொடரும் கட்டுரையில் முனைவர் பெ. மோகன் அவர்கள், தற்காலத்தில் உலகமயமாக்கலின் காரணமாகத் தேசிய இனங்கள் தங்களின் அடையாளத்தை இழந்துவருவதால் தமிழர் பண்பாட்டிலிருந்தே தமிழர் கற்கை நெறியை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறார். இதன் அடிப்படையில், தமிழ்மொழியைக் கற்பித்தல் என்பது, தமிழரின் வாழ்க்கையையும் பண்பாட்டையும் கற்பித்தல் என்னும் கருத்தை மெய்ப்பிக்கும் நோக்கில் இக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.

இத்தொகுப்பில் எட்டாவது கட்டுரையாக இடம்பெறும் முனைவர் பார்வதி வெள்ளச்சாமி அவர்களின் கட்டுரையானது முகமது யூசோப் அசான் அவர்களின் ஒருங்கிணைந்த கோட்பாடுகளான சிந்தனை, நெறிமுறைகள் மற்றும் ஆளுமை அம்சங்களை தமிழ் இலக்கியத் துறையில் பயன்படுத்துவதற்கான சாத்தியங்களை விளக்கியுள்ளார். இதனையடுத்து வரும் முனைவர் செ.ஸ்டாலின் அவர்களின் ஆய்வுக்கட்டுரையானது, சங்க இலக்கியமாகிய

கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக்கலியில் உள்ளுறை உவமம் எவ்வாறு கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதனை விளக்குகிறது.

தொடர்ந்து கோவி.சிவபாலன் அவர்களின் 'மலேசியாவில் சித்தமருத்துவமும் அதன் நிகழ்காலப் போக்குநிலையும்' எனும் தலைப்பிலான கட்டுரை, சித்த மருத்துவத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் தொடக்ககாலத்தில் அது இம்மண்ணில் தோற்றம் பெற்ற வகையையும் நிகழ்காலத்தில் அதன் பயன்பாடு, வளர்ச்சி, எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கி அமைந்துள்ளது.

அதனை அடுத்து தமேகராசா அவர்களின் அவுஸ்திரேலியப் புகலிடத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் தாமரைச்செல்வியின் 'உயிர்வாசம்' எனும் கட்டுரையானது, எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வியின் உயிர்வாசம் என்ற நாவலைத் தழுவி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசியல் சூழல் காரணமாக இலங்கையிலிருந்து படகுமூலம் அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்ற இலங்கையர்களின் அவலம் எவ்வாறு இந்நாவலில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை விவரிப்பதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

தமிழ் இலக்கணம் கற்றலில் நான்காம் படிவ மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் எனும் கட்டுரையானது நான்காம் படிவ மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பதில் எதிர்நோக்கும் எட்டு சிக்கல்களைக் கண்டறிந்து அதனை விளக்குகிறது. அடுத்து முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம் அவர்களின் கட்டுரை ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் வரலாற்றையும் மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் தொடக்ககால நிலையையும் இம்மருத்துவம் மலேசியாவில் இயலும் முறையையும் அதன் நிகழ்காலப் போக்கு நிலையையும் ஆராய்கின்றது.

தொடர்ந்துவரும் சிவகாமி கந்தையா சரவணன் சந்திரன் ஆகியோரின் கட்டுரை பெரியபுராணத்தை முன்னிருத்தி அதிலிருந்து வெளிப்படும் பெற்றோர், பிள்ளைகள் ஆகியோரின் கடமையுணர்வுகளை ஆராய்ந்து முன்வைக்கின்றது. இறுதியாக சங்கீதாத சந்திரகுமாரன் மற்றும் மனோஷ இராமா அகியோரின் கட்டுரையானது மண்மாற்றம் எனும் நாவலில் தோட்டப்புற இந்தியர்களின் சமூக அரசியல் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களின் வரலாறு எவ்வாறு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனைச் சுட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

'தமிழ்ப் பேராய்வு', பல அறிஞர்களின் சிறந்த ஆய்வுகளைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. பதிப்பாசிரியர் குழு இவ்வேளையில் இந்த எட்டாவது தமிழ்ப் பேராய்வின் இரண்டாவது பகுதியின் வெளியீட்டிற்கு துணை புரிந்த கட்டுரையாளர்கள், மதிப்பீட்டாளர்கள் ஆகியோருக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்வடைகின்றது. இத்தொகுப்பின் பதிப்புச் செலவை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்ட அல்மா ஹெர்பல் நேச்சர் நிறுவனத்தில் தோற்றுனரும் தலைமை நிர்வாகியுமாகிய திருமிகு MGL. வேலாயுதம் அவர்களின் தாராள மனதை இவ்விடம் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம்.

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

10.07.2020

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ் / Journal of Tamil Peraivu Vol 9 (Issue 1), July 2020

	பொருளடக்கம் / Contents	பக்கம் / Page
1	சிலப்பதிகார புத்தாக்க வடிவங்களும் அவற்றின் புனைவுகளும் Inventions of Silappathikaram and their Legends கலாநிதி சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம் / Dr.Sinnathamby Santhirasegaram	11
2	மியன்மாவில் தமிழ்மொழி Tamil Language in Myanmar இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் / Assoc. Prof. Dr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai முனைவர் பிரங்லின் தம்பி ஜோஸ் / Dr. Franklin Thambi Jose. S முனைவர் சரவணன் வீரமுத்து / Dr. Saravanan P.Veeramuthu	22
3	தமிழ் மருத்துவம் மொழியும் காலங்களின்; உணவு முறைகள் Seasons Proclaims Food, Affirms Tamil Medicine ஜெனிபா ரோஸ் பிரியா. த / Jenefa Rose Priya. T மணிகண்டன். பா / Manikandan. B ²	35
4	தமிழிலக்கணத்தில் உடம்படுமெய்யின் உருபையும் சூழலையும் வரையறுத்தவர் வீரசோழிய ஆசிரியரா? Are suffixe and situation in Udampadumei in Tamil Grammar propounded by the author of Veeracholiyam? முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai	47
5	கிருமி கண்ட சோழன் Krimi Kanda Cholan - King Chola with a Diseased Neck மு.கயல்விழி / M.Kayalvizhy	55
6	மலேசியாவின் தொடக்கக்கால இந்து ஆலயங்களும் அதன் வகைமைகளும் Early Hindu Temples in Malaysia and Its Types முனைவர் ஜெ. இந்துஜா ஜெயராமன் / Dr.J. Hinduja Jayer Raman முனைவர் பரமேஸ்வரி கிருஷ்ணன் / Dr.Parameswari Krishnan	60
7	தமிழ்க் கற்பித்தல்: உள்ள பொருளும் உண்மைப் பொருளும் (Teaching Tamil: Present Condition and Real Approach) முனைவர் பெ. மோகன் / Dr.P.Mohan	70

8	முகமது யூசோப் அசானின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் ஒரு பார்வை A View of the Integrated Theory of Mohd. Yusof Hasan பார்வதி வெள்ளச்சாமி / Parvathi Vellachami	79
9	கலித்தொகை - குறிஞ்சிக்கலியில் உள்ளுறை உவமம் Internal Illustration In Kurinjikali (Kuriñcikkali – Kalittokai) முனைவர் செ.ஸ்டாலின்/ Dr.S.Stalin	85
10	மலேசியாவில் சித்த மருத்துவமும் அதன் நிகழ்காலப் போக்கு நிலையும் Siddha Medicine and Its Current Status In Malaysia கோவி.சிவபாலன் / G.Sivapalan முனைவர் சு.மணிமாறன் / Dr.S.Manimara	89
11	அவுஸ்திரேலியப் புகலிடத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் தாமரைச்செல்வியின் 'உயிர்வாசம்' Uyirvaasam novel of Taamaraichelviin the History of Australia's Tamil Novel த.மேகராசா / T.Megarajah	101
12	தமிழ் இலக்கணம் கற்றலில் நான்காம் படிவ மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் Problems Faced by Form Four Students in Tamil Grammar Learning அழகேசன் த/பெ அம்பிகாபதி / Alagesan A/L Ambikapathy முனைவர் சித்தி ஹஜார் பிந்தி ஹலிலி / Dr. Siti Hajar Binti Halili முனைவர் மோகனதாஸ் த/பெ ராமசாமி / Dr. Mohana Dass A/L Ramasamy	115
13	மலேசிய இந்தியர்களிடையே ஆயுர்வேத மருத்துவமும் அதன் போக்கு நிலையும் Ayurvedic medicine and it's Trend among Malaysian Indians முனைவர் சு.மணிமாறன் / Dr.S.Manimaran கோவி.சிவபாலன் / G.Sivapalan	123
14	பெரியபுராணத்தில் வெளிப்படும் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகள் கடமையுணர்வு Reveals Responsibility value of Parents and Children in Periyapuranam சிவகாமி கந்தையா / Sivagamy Kanniah சரவணன் சந்திரன் / Saravanan Sandaram	134
15	மண்மாற்றம் நாவலில் தோட்டப்புற இந்தியர்களின் சமூக அரசியல் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களின் வரலாறு History of Indian Rubber Plantation Workers' Socio-Political Life Struggles In Mann Maatram Novel சங்கீதா த/பெ சந்திரகுமாரன் / Sangeetha D/O Sandrakumaran மனோஷ் த/பெ இராமா / Mannosh S/O Rama	142

சிலப்பதிகார புத்தாக்க வடிவங்களும் அவற்றின் புனைவுகளும் Inventions of Silappathikaram and their Legends

கலாநிதி சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம் / Dr.Sinnathamby Santhirasegaram ¹

Abstract

The *Silappathikaram* has been continuously revived from *Vijaya Nagara Nayakkar* period until contemporary times. Regions like Tamil Nadu, Kerala and Sri Lanka have had rendered the story of *Kannaki* according to their local environment and culture. During the *Vijaya Nagara Nayakkar* period in Tamil Nadu, the story of the *Silappathikaram* became a ballad called '*Kovalan Kathai*'. Later, several ballads such as *Kovalan Karnaki Kathai*, *Kovilan Sariththiram*, and *Karnaki Mathanalki Kovilar Kathai* emerged within the same vicinity. All these ballads gave birth to *Kannaki*, who is known as the goddess of *Saivism*. In the *Kovilan* story, *Kannaki* is depicted as the avatar of both goddess *Thurkka* and goddess *Kali*, the form structured to avenge King *Pandian*. In addition, these stories had been created as a collection of regional cases and traditions of the people living in the land of origin. These revivals have been made of mythical legends. In the *Kannaki Vazhakurai* that originated from Sri Lanka, the story portrayed a sprite called *Namankalai*, who was assumed to come in the form of a mango and was reborn as goddess *Kannaki*. In alternate forms of *Kovalanar Kathai* and *Silampukural*, goddess *Kali* was assumed to come in the form of *mankani* (mango) and was reborn as goddess *Kannaki*. These Sri Lankan texts were created for the sake of *Kannaki*'s rituals. The *Kappal vaiththa* (Shipping) *Kathai* and *Kadaloddu* (diving) *Kathai* of *Kannaki Vazhakurai* explain the myth of Sri Lanka. For instance, *Kadaloddu Kathai* details the story of *Vediyarasan*, which reveals the eminent history of a community (focusing on a caste) of Tamils in Sri Lanka

Date of submission: 2020-05-13
Date of acceptance: 2020-05-30
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name:
Dr.Sinnathamby Santhirasegaram
Email:
santhirasegaramaruna@gmail.com

Key Words: Invention, ritual, regional dialect, myth, female deity (Ananku)

அறிமுகம்

இந்திய இலக்கிய மரபிலே தோன்றிய சில எழுத்திலக்கியங்கள் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக தனியே வாசிக்கப்படுவனவாக மட்டும் இருக்கவில்லை. எழுதப்பட்ட இந்த இலக்கியங்கள் காலவோட்டத்தில் வாய்மொழி வடிவங்களாகவும் அளிக்கை வடிவங்களாகவும் புத்துருவங்களைப் பெற்று மக்கள்சார் இலக்கிய வடிவங்களாக

பயிலப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இவை எழுத்து மூலமாக அல்லாமல் அளிக்கை நிலையிலேயே மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாகியுள்ளன. இங்கு எழுத்து மரபுக்கும் வாய்மொழி மரபுக்கும் இடையே இறுக்கமான வேறுபாடுகள் பேணப்படவில்லை. இத்தகைய இலக்கியங்களிலே சிலப்பதிகாரமும் ஒன்றாகும்.

¹ Head, Department of Languages, Faculty of Arts & Culture, Eastern University, Sri Lanka.
santhirasegaramaruna@gmail.com

நோக்கம்

விஜயநகரநாயக்கர் காலம் முதலாக தமிழகம், இலங்கை முதலான பிரதேசங்களிலே சிலப்பதிகாரக் காவியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த கதைப்பாடல்கள் சைவ இலக்கியமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள விதம் குறித்து எடுத்துக்காட்டுவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

முறையியல்

இந்த ஆய்வு ஒப்பீட்டு ஆய்வு முறையியல், சமூகவியல் அணுகுமுறை என்பவற்றின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கருத்துரை

தமிழகத்திலே கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் தோன்றிய சிலப்பதிகாரம் பல நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து விசயநகர நாயக்கர் காலம் முதல் சமகாலச் சூழல்களுக்கு ஏற்ப மக்கள் சார் இலக்கிய மரபாக முகிழ்ப்புறத் தொடங்குகின்றது. அவ்வாறு தோன்றிய இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அளிக் கைநிலைப்பட்டனவாகவும் வாய்மொழி இலக்கியச் சார்புடையனவாகவும் விளங்கின. இந்த இலக்கியங்கள் தமிழகம், கேரளம், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் அவ்வப் பிரதேச சூழலுக்கும் பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப உருவாயின.

நாயக்கர் காலத்திலே அக்கால சமூக, அரசியல் மாற்றங்களின் ஊடாக பல்வேறு வகையான இலக்கிய ஊற்றுக்கள் தென்படுகின்றன. அக்கால அரசியல் மாற்றங்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட புலமை வேறுபாடு காரணமாக வந்த மக்கள் நிலைப்பட்ட பாடல் மரபுகளைக் கொண்ட பள்ளு, குறவஞ்சி போன்றவை உருவாயின. அவற்றினூடே இன்னொரு வகை இலக்கியங்களும் பாடல்களும் படிப்படியாக வளரத் தொடங்குவதைக் காணலாம். இவற்றைத்தான் இன்று பெரிய எழுத்துத் தொடர் நூல்கள் என்று நாம் கூறுகின்றோம். இவ்வரிசையில் புலேந்திரன் களவு, நல்லதங்காள் கதை, கோவிலன் கதை, மதன காமராசன் கதை, தமிழறியும்

பெருமாள் கதை, விக்ரமமாதிர்த்தன் கதை போன்றவை அடங்குகின்றன. இவை வாய்மொழிப் பாடல்கள் வழியாக வந்தவை (சிவத்தம்பி, கா., 2002: xiv)

இவற்றில் புகழேந்திப் புலவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படும் கோவிலன் கதை சமணக் காப்பியமாக நோக்கப்பட்டு வந்த சிலப்பதிகாரத்தைச் சைவ இலக்கியப் பிரதியாக மீளுருவாக்கம் செய்தது.

விசயநகர நாயக்க மன்னர்கள் வைணவ மதத்தைப் பின்பற்றினாலும் சில மன்னர்கள் சிவனையும் வழிபட்டனர். சிவன் கோயில்களுக்கு நன்கொடையும் அளித்தனர் (பிள்ளை, கே.கே., 2007: 84). 15 ஆம் நூற்றாண்டில் சைவ சமய இலக்கியம் பெருவளர்ச்சி பெற்றது. சிவன் வழிபாடும் திருமால் வழிபாடும் மிக உன்னத நிலையில் வைக்கப்பட்டன. சிறுதெய்வ வழிபாடும் நாடெங்கும் காணப்பட்டது (மேலது, 440-41). இத்தகைய பின்புலங்களே 'கோவிலன் கதை' கதைப்பாடலைத் தோற்றுவித்தன. அது மக்கள் நிலைப்பட்ட பாடல் மரபுகளை உள்வாங்கி சைவமத ஆக்கமாக உருக்கொள்கின்றது. கோவிலன் கதையில் கண்ணகி துர்க்கையின் வடிவமாகவும் பாண்டியனைப் பழிவாங்க வந்த காளியாகவும் கட்டமைக்கப்படுகின்றாள்.

கோவிலன் கதையை அடுத்து 'கோவலன் கர்ணகை கதை', 'கோவிலன் சரித்திரம்', 'கர்ணகி மாதநல்கி கோவிலர் கதை', 'கண்ணகி கும்மி', மாதவிக் கூத்து' எனப் பல கதைப்பாடல்கள் தமிழகத்திலே உருவாயின. கோவலன் கதையில் கண்ணகி துர்க்கையின் வடிவமாகவும் பாண்டியனைப் பழிவாங்க வந்த காளியாகவும் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். இதனைத் தொடர்ந்து கண்ணகி கதைகள் ஒவ்வொரு வட்டாரம் சார்ந்தும் வாழும் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் சிற்சில மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டே வழங்கப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது' (சுதாகர், கு., 2011: 26).

இக்கதைப்பாடல்கள் கண்ணகியின் பிறப்புத் தொடங்கி மதுரை எரிப்பு வரையான

கதையிக்குள் புராணத் தன்மைகளை அதிகமாக உட்கொண்டு அமைந்துள்ளன. அவை கண்ணகியின் பிறப்பை சைவ மதத்துடன் இணைத்துக் கூறின. புகழேந்தியின் கோவிலன் கதையின்படி மணியரசன் மகன் எண்ணெய் விற்கச் சென்று காளிகோயிலில் விளக்கேற்றி ஆறாயிரம் பாண்டியர்களின் கோபத்துக்கு ஆட்பட்டுக் கொல்லப்படுகிறான். காளி பாண்டியனைப் பழிவாங்கக் கண்ணகியாகப் பிறக்கிறாள். கண்ணகி வலது காற்சிலம்பு, இடது கைச் செப்பேடு, கழுத்தில் பூமாலையோடு கொப்புலிங்கிக்கு மகளாகப் பிறக்கிறாள்.

பாண்டியன் காளிகோயிலுக்குச் செல்வதும் அங்கு வாணிகன் கொல்லப்படுவதும் ஏனைய கதைப்பாடல்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. மன்னான் பழங்குடிச் சமூகத்தவரிடையே வழங்கும் கோவிலன் சரித்திரத்தில் பாண்டியனைப் பழிவாங்க காளி பிறந்தாள் என்று கூறப்படுகின்றது. இக்கதையில் வெங்கலம் விற்கவந்த ஏழைக் கண்ணனைப் பாண்டியன் கொன்றதாகவும் இவன் இறக்கும்போது லிங்கத்தைக் கட்டிப் பிடித்திருந்ததால் பழிவாங்கக் காளி பிறப்பெடுத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. கோவலன் கதையில் பாண்டியனின் கொடுங்கோலாட்சியை அழிக்கவே கண்ணகி காளியாகப் பிறந்தாள் என்று கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறே பாண்டியனை அழிக்கக் கண்ணகி துர்க்கையாகப் பிறந்தாள் என்று கோவலன் கர்ணகை கதை கூறுகின்றது (மேலது,31).

ஆகவே கண்ணகியின் பிறப்பை கதைப்பாடல்கள் தெய்வீகத் தன்மையுடையனவாகக் காட்டுகின்றன. அவை அவளது பிறப்பை காளியாகவும் துர்க்கையாகவும் காட்டுகின்றன. அவள் பிறக்கும்போதே காலில் சிலம்புடன் பிறந்ததாக கோவிலன் கதையும் கோவலன் சரித்திரமும் கூறுகின்றன. கண்ணகி பிறந்தவுடன் பாண்டியனுக்கும் அவளது நாட்டுக்கும் ஆபத்து நேரும் என்று சோதிடர் கூற, அவளைப் பேழையில் வைத்து ஆற்றில் விடுகின்றனர். பேழை ஆற்றில் வரும்போது ஐந்துதலை நாகம் குடைபிடித்து

வருவதாகக் கதைப்பாடல்களிலே கூறப்படுகின்றது. கோவலன் கர்ணகை கதையில் மானாகென் (மாநாய்கன்) தன் மகளுக்கு சிலம்பு செய்ய கடல் கடந்து சென்று நாகமுத்தைப் பெற்றுவந்ததாகக் கூறப்படுவதோடு அந்த நாகமுத்தை பத்தினியாள் மட்டுமே அணியமுடியும் என்றும் பிறர் தொட்டால் எரிந்துவிடுவர் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

எனவே இந்தக் கதைப்பாடல்கள் எல்லாம் கண்ணகியைச் சைவமதம் சார் தெய்வமாகக் கட்டமைத்தன. அத்தோடு இந்தக் கதைகள் அவை உருவான நிலப்பரப்பு சார்ந்த மக்களின் வட்டார வழக்குகள், சடங்கு முறைகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலானவற்றை உட்கொண்ட மீளுருவாக்கப் படைப்புகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன (சுதாகர், கு., 2011:26).

கேரள நாட்டிலும் ஈழத்திலும் தோன்றிய கண்ணகி தொடர்பான கதைகள், கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் கோயில் வழிபாடு சார்ந்தும் கோயில் சடங்கின்போது பாடப்படுவதாகவும் அமைந்துள்ளன. கேரளத்தில் வழங்கும் சிலப்பதிகார மீட்டுருவாக்கப் படைப்புகளிலே தோற்றம் பாட்டு, நல்லம்ம கத, தோட்டம் பாட்டு, சிலம்பு வாணிபம், கொயிலாண்டி அம்மன் கதை முதலானவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இக்கதைகளிலே கண்ணகி ஸ்ரீகுரும்பா, பத்திரகாளி, நல்லம்மா, மணிமங்கை, பொன்மகள், வைசுரிமாலா, கன்னி, கன்னகி என வெள;வேறு பெயர்களாலே வழங்கப்படுகிறாள். கேரள நாட்டில் வழங்கும் இந்தக் கண்ணகி கதைகளிலே அப்பிரதேச வட்டார வழக்குகளுக்கேற்ப மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளபோதும் தமிழக கண்ணகி கதைப்பாடல்களுக்கு ஒப்பாக சைவமதப் படைப்புகளாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை எல்லாவற்றிலும் கண்ணகியின் பிறப்பு தெய்வீகத் தன்மை கொண்டதாகவே சித்திரிக்கப்படுகின்றது. சிவனால் படைக்கப்பட்டவளாகவும் தாருகனை அழிக்க அவதாரம் எடுத்தவளாகவுமே கண்ணகி காட்டப்படுகின்றாள்.

தோற்றம் பாட்டிலே பண்டியனை அழிக்க பொன்மகள் (கண்ணகி) சிவனின்

மூன்றாவது கண்ணிலிருந்து பிறந்தவளாகக் காட்டப்படுகின்றாள். தென்கொல்லம் பகுதியில் வழங்கும் தோட்டம் பாட்டில் தென்கொல்லத்தரசன் நாராயணன் குழந்தையின்றிச் சிவனை வேண்ட ஒரு குழந்தையைத் தத்தெடுத்துக்கொள்ளுமாறு சிவன் கூறுவதாகவும் அக்குழந்தையே காளி (கண்ணகி) எனவும் கூறப்படுகின்றது. கொயிலாண்டி அம்மன் கதையில் தம்பிரானுடைய மனைவியே கண்ணகியாகப் பிறந்தாள் என்றும் அவள் பகவதி அம்மன் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறே கோவலனின் பிறப்பும் சிவனின் அருளால் இடம்பெறுவதாகவே கேரள கண்ணகி கதைகள் கூறுகின்றன (சுதாகர், கு., 2011:5152).

ஈழத்திலே தோன்றிய சிலப்பதிகாரப் புத்தாக்கப் படைப்புகளிலே பழைய மையானதாகிய கண்ணகி வழக்குரை என்ற காவியமும் அதனோடு தொடர்புடைய சில கண்ணகி படைப்புகளும் முக்கியமானவை. கண்ணகி வழக்குரை தமிழகத்திலே கோவிலன் கதை முதலான கதைப்பாடல்கள் தோன்றிய சூழலிலேயே தோன்றியிருக்க வேண்டும். அந்தவகையில் இந்நூல் யாழ்ப்பாண ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் (கி.பி.1216-1621) இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதில் ஆய்வாளர்களிடையே பெரும்பாலும் கருத்தொற்றுமை உண்டு. இந்நூல் சிற்சில மாற்றங்களோடு யாழ்ப்பாணத்திலே 'கோவலனார் கதை' என்ற பெயரிலும் வன்னிப் பகுதியிலே 'சிலம்புகூறல்' என்ற பெயரிலும் படிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

விசயநகர நாயக்கர் காலங்களில் தமிழகத்திற்கும் யாழ்ப்பாண இராச்சியம், ஈழத்து வன்னிமைகள் ஆகியவற்றுக்குமிடையில் அரசியல், சமயம், வாணிபம் போன்ற துறைகளில் நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன (பத்மநாதன், சி., 2004:312). யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்திலே ஈழத்தில் சிறப்பாக வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளிலே சைவ சமயம் உயர்நிலையில் இருந்தது (சிவலிங்கராசா, எஸ்., 2009:17).

சைவ சமயம் அரச ஆதரவுடன்

உயர்நிலை பெற்றிருந்த சூழலில் எழுந்த இலக்கியங்கள் பெரிதும் சமயச் சார்புடையனவாக அமைந்தன. செந்நெறி சமய வழிபாட்டு முறைகளும் செந்நெறி இலக்கிய உருவாக்கமும் வளர்ச்சியுற்றிருந்த இக்காலத்தில் மக்கள் நிலைப்பட்ட பாடல் மரபுகளைக் கொண்ட இலக்கிய மரபொன்றும் உருவாகத் தொடங்கியதை கதிரைமலைப் பள்ளு சுட்டுகின்றது. இதற்கும் அப்பால் மக்கள் நிலைப்பட்ட பாடல் மரபுகளையும் பண்பாட்டு மரபுகளையும் உள்வாங்கி சடங்கு வழிபாட்டு முறையை முன்னிறுத்துகின்ற இலக்கிய மரபொன்றும் முகிழ்ப்புறுவதை கண்ணகி வழக்குரை காட்டுகின்றது. ஏனெனில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் சடங்கு நிலைப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளும் மக்கள் மத்தியிலே நிலவிவந்துள்ளது. இக்காலத்தில் ஐயனார், நாகதம்பிரான், பூதராயர், கண்ணகி முதலிய தெய்வங்களையும் மக்கள் வழிபட்டனர் என்ற சி.பத்மநாதனின் (2004:319-20) கூற்று இதனை உறுதிசெய்கின்றது.

தமிழக, கேரள கண்ணகி கதைப் பாடல்களைப்போலவே ஈழத்துக் கண்ணகி கதைப்பாடல்களும் கண்ணகியை அம்மனாகக் கட்டமைத்தன. ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாடு நிலவிய சூழலில் அந்த வழிபாட்டை நிலைபெறச் செய்வதற்கான, பிரபலப்படுத்துவதற்கான முயற்சியாகவே இந்நூல்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதில் வரம்பெறு காதை கோவலனதும் கண்ணகியினதும் பிறப்புப் பற்றிக்; கூறுகின்றது. முதல் பகுதி மாசாத்தாரும் அவரது மனைவியும் சிவனை வழிபட்டு அவனருளால் பெற்றெடுத்த குழந்தையாகக் கோவலனை அறிமுகம் செய்கின்றது. ஆகவே கோவலனும் சைவ மகனாகப் பிறக்கின்றான். ஆயினும்; 'அம்மன் பிறந்த கதை' என்ற இயல் இக்காவியத்தின் காவிய அடிக்கருத்தின் தொடக்கமாக அமைகின்றது. இங்கு கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றிய தொன்மமொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

'அம்மன் பிறந்த கதை' என்ற இயலின் தலைப்பே கண்;ணகியைத் தெய்வநிலைப்படுத்தும் ஆசிரியரின்

நோக்கைக் காட்டுகின்றது. இக்கதையின்படி சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்ட பரராச முனிவரின் புதல்வி நாகமங்கலை கண்ணகையாக அவதரிக்கின்றாள். முதலில் அவள் மாங்கனி வடிவில் பூலோகத்தில் அவதரிக்கின்றாள். பின் காவலர்களின் கண்ணுக்கு மாங்கனி தென்படாமை, மாம்பழம் கீழே விழாது அந்தரத்தில் நின்றல், பாண்டியன் அந்தக் கனியைக் கையில் ஏந்த அவனது நெற்றிக் கண் மறைதல், பின் அவனது மாளிகையில் மாங்கனி மூன்றாம் நாள் பெண் குழந்தையாக உருமாறுதல் என்று கண்ணகியின் தெய்வீகத் தன்மைகளின் சித்திரிப்புகளோடு காவியம் தொடங்குகின்றது. இங்கு கண்ணகி ஒரு சைவ மத அணங்காக அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றாள். தொடர்ந்து கதையோட்டத்தில் பல்வேறு இடங்களிலும் இந்த சைவ இணைப்பும் தெய்வீகப் பண்புகளும் இணைந்து செல்கின்றன.

அடுத்து, மாங்கனியில் இருந்து கண்ணகி தோன்றியமை பற்றிய தொன்மத்துக்குள் இருக்கும் கருத்தியல் பற்றியும் விளங்கிக் கொள்வது அவசியமாகும். இங்கு தமிழர்கள் மத்தியில் கனியிலே இருந்து பெண் அல்லது பெண் தெய்வம் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகின்ற பல வாய்மொழிக் கதைகள் கிராமிய மக்கள் மத்தியிலே நீண்டகாலமிருந்து நிலவிவருவதைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். இங்கு கனி பெண்ணின் மூலமாகக் கருதப்படுகின்றது என்பது தெரிகின்றது. அதாவது வளத்தின், உருவாக்கத்தின் மூலமாகக் கனி கருதப்படுகின்றது. இது தாய்வழிச் சமூக அமைப்பின் சிந்தனை மூலமாகும். வளத்துக்கு மூலமாக அமைந்த கண்ணகியின் பிறப்பு வளத்தின் குறியீடாக அமைந்த கனியிலிருந்து உருவாவதாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் ஈழத்துக் கோவலன் கதையும், சிலம்புகூறலும் கோலனதும் கண்ணகியினதும் பிறப்புப் பற்றி வேறான தொன்மக் கதையைக் கூறுகின்றன. சிவனின் ஏவலால் உமை காளியம்மனாக மதுரை நகரில் ஆலவாயில் கோயில் கொள்கிறாள். காளியம்மனுக்குப் பூசை பலி செய்யக்கூடாது என்று பாண்டியன்

ஆணையிடுகின்றான். கோவலன் என்ற இடையன் தனது மாடுகள் வேங்கைக்கு இரையாக, அக்காளியம்மன் கோயிலிலே வேண்டுதல் செய்கிறான். அவனது மாடுகள் பிழைக்கின்றன. அவன் காளிக்கு ஆயிரம் நெய்விளக்கு ஏற்றி வணங்குகிறான். இதையறிந்த பாண்டியன் இடையனை வெட்டிக் கொல்கிறான். கோபமுற்ற காளி இடையனை மாசாத்தாருக்கு மகனாகப் பிறக்குமாறு அருளித் தானும் பாண்டியனை வதைத்து மதுரையை எரிக்க மாங்கனியாக அவதரிக்கின்றார். இதன் பின்,

‘மாதர்தங்கள் பெருமாளை மாநிலத்தின் மாதாவை

ஆதியுமை பகவதியை அம்மைதன்னைக் கடலிலிட்டான்

பாதிமதி நதியணிந்தோன் பாகமுறு பார்வதியை

சோதியெனப் பெற்றெடுத்த சுந்தரியைக் கடலிலிட்டான்’

(சிலம்பின் செல்வி, பா.44)

என்றவாறு கண்ணகியின் தெய்வ அவதாரம் பலவாறு போற்றப்படுகின்றது. கண்ணகி வழக்குரை ஒரு அணங்கு கண்ணகியாக அவதரிப்பதாகக் காட்டி பின் அவளை உமையாகவும் காளியாகவும் காட்ட, கோவலனார் கதை, சிலம்பு கூறல் ஆகியன உமையே (காளி) கண்ணகியாக அவதாரமெடுப்பதாகக் கூறுகின்றது.

இந்தப் புனைவு புகழேந்தியின் கோவிலன் கதையைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளமை இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. எனவே ஈழத்துக் கோவலன் கதை, சிலம்புகூறல் ஆகியன கண்ணகி வழக்குரையின் பிரதியாக்கத்தோடு புகழேந்தியின் கோவிலன் கதையின் தாக்கத்தையும் உட்கொண்டு கண்ணகியைக் காளியின் அவதாரமாகக் காட்டுகின்றன. கோவலன் கதை என்ற நூற்பெயரே இந்தத் தாக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு ஈழத்துக் கண்ணகி கதைகள் கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றி வேறுபட்ட தொன்மங்களைக் கூறினாலும் அவை பெரும்பாலும் கண்ணகியின் உற்பத்தியை மாங்கனியிலிருந்தே காட்டுகின்றன. சிங்கள

மக்கள் மத்தியிலே உள்ள 'பாண்டி நெத்த மெக்கு உபத்த' என்ற கதை கண்ணகி மாங்கனியாக உதித்துப் பாண்டியனின் நெற்றிக் கண்ணை அழிக்கும் செயலைக் கூறுவது தமிழர், சிங்களவர் மத்தியிலே கண்ணகி தெய்வம் தொடர்பாக உள்ள ஒத்த கருத்தியலைக் காட்டுகின்றது.

கண்ணகி வழக்குரையின் இரண்டாவது, மூன்றாவது காதைகளான கப்பல் வைத்த காதை (266 செய்யுட்கள்) கடலோட்டு காதை (377 செய்யுட்கள்) ஆகியன இலங்கைநிலைப்பட்ட ஐதீகங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றன. இக்காதைகள் சிலப்பதிகாரக் கதையை ஈழத்து நிலப்பரப்புடனும் பண்பாட்டுடனும் இணைக்கும் பகுதிகளாக அமைந்துள்ளன.

கடலோட்டு காதையானது மீகாமன், வெடியரசன் பற்றிய கதையைக் கூறுகின்றது. அதாவது கண்ணகிக்குக் காற்சிலம்பு செய்வதற்காக நாகமணி பெறுவதற்கு மானாகர் அனுப்பிய மீகாமனுக்கும் இலங்கை மன்னன் வெடியரசனுக்கும் இடையிலான போரும் நாகமணி பெறுவதும் சித்திரிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கைத் தமிழரிடையே காணப்படும் ஒரு சமுதாயப் பிரிவினரான முக்குகரிடையே வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவதே வெடியரசன் வரலாறு என்று பேராசிரியர் பதமநாதன் விஷ்ணுபுத்திரன் வெடியரசன் வரலாறு என்ற நூலின் மதிப்புரையில் கூறுகிறார். இக்கதை முக்குவர் மத்தியில் வாய்மொழியாகவும், கூத்தாகவும் நீண்டகாலமாக வழங்கிவந்துள்ளன. இவற்றைவிட பாற்கடலில் வீழ்ந்த திருமாலின் சங்கை எடுத்துக்கொடுத்த வீரனின் வழித் தோன்றல்கள் முக்குவர் என்றும், இராமாயணப் பாத்திரமாகிய குகன் வழியினர் முக்குவர் என்றும் முக்குவரின் உற்பத்தியை விளக்கும் இரு ஐதீகக் கதைகள் முக்குவர் மத்தியில் வழிங்கிவருகின்றன. இந்த இரு ஐதீகப் புனைவுகளில் இருந்தே கண்ணகி வழக்குரையின் வெடியரசன் கதை தொடங்குகின்றது.

பிறந்து முன்னே தொழுது நிற்கப் பெருமானும் என்சொலுவார்
மறந்துவந்தோம் வலம்புரியை வாரியிலே நீர் போகி

அறிந்தபடி முக்குளித்து அதனைஇங்கே தருவதென்ன
சிறந்தவன்போய் எடுத்துவந்து திருமுன்னே வைத்துநின்றான் (பா.4)

என்று கடலோட்டு காதையின் ஆரம்பம் திருமாலின் சங்கைத் தேடிப் பெற்ற கதையோடு தொடங்குகின்றது. சங்கைக் கொடுக்கவும் திருமால் அவனுக்கு உனது பெயர் 'முக்கியன்' எனக் கூறி, வரங்களும் கொடுக்கின்றார். இதனை அடுத்துவருகின்ற பாடல்:

'கொடுத்தவரம் பெற்றுடைய குலவுபுகழ் முக்கியர்கோன்
வெடித்தபுன்னைத் தாருடையான் வெடியரசன் தேவியவள்...'

என்று திருமாலிடமிருந்து வரங்கள் பெற்ற புகழ் பெற்ற முக்குகர்களின் அரசன் வெடியரசன் என்று வெடியரசன் அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றான். இப்பகுதியில் அவன் கடலுக்கு அரசனாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றான். அதேவேளை பல்வேறு இடங்களிலும் வெடியரசனும் அவனது தம்பியரும், அவர்களது படைகளும் குகன் குலத்தினர் என்று சிறப்பிக்கப்படுவதையும் காணலாம். எவ்வாறாயினும் இந்த மூன்று ஐதீகங்களும் முக்குவரின் வாழ்க்கை, தொழில் கடலோடு சம்பந்தப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிநிற்கின்றன.

வெடியரசன் புனைவு யாழ்ப்பாணத்திலே வாய்மொழிக்கதை, கூத்து, கண்ணகி வழக்குரை முதலான கலை இலக்கியங்களிலே சிற்சில மாற்றங்களோடு புனைவப்பட்டுள்ளமையும் இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. வெடியரசன் கூத்து யாழ்ப்பாண முக்குவ சமூகத்துக்குரிய கூத்தாக உள்ளது. இதன் கதையின்படி, கண்ணகிக்குச் சிலம்பு செய்ய நாகரெத்தினம் கேட்டு இலங்கையை ஆட்சி செய்யும் வெடியரசனிடம் சோழ சேனாதிபதி மீகாமனை அனுப்புகின்றனர். மீகாமன்

வெடியரசனிடம் நாகரெத்தினத்தைக் கேட்க வெகுண்டெழுந்து போர் செய்கிறான். மீகாமன் வெடியரசனைச் சிறைப்பிடிக்கிறான். பின் வெடியரசனின் தம்பி வீரநாரணன் மீகாமனுடன் போரிட்டு மீகாமனைவெட்டுகிறான். ஆனால் மீகாமன் கண்ணகி அருளால் எழுந்து வீரநாரணனைக் கொல்கிறான். வெடியரசனின் ஏனைய தம்பியரான விளங்குதேவன், போர்வீரகண்டன், ஏரிவங்குருபன் ஆகியோர் மீகாமனை எதிர்த்துச் சண்டையிட்டு மீகாமனைப் பிடித்து வெடியரசனின் முன்னே நிறுத்துகின்றனர். முடிவில் வெடியரசன் மீகாமனை மன்னித்து நாகரெத்தினத்தைக் கொடுத்து அனுப்புகிறான் (காரை சுந்தரம்பிள்ளை, 2000). மீகாமன் போரின் இறுதியில் வெடியரசனின் தம்பியரை இரந்து கேட்டு நாகரெத்தினத்தைப் பெற்றுச் சென்றான் என்று வாய்மொழிக்கதை கூறுகின்றது.

இரண்டு கதைகளும் இறுதியில் மீகாமனின் வெற்றியைக் காட்டுகின்றன. கண்ணகி வழக்குரை வெடியரசன் கூத்துக் கதையைப் பெருமளவு ஒத்திருப்பினும் இறுதியில் மீகாமன் வெற்றிபெற்று நாகமணியைக் கொண்டுசெல்வதாக வருகின்றது. கண்ணகி வழக்குரையில் மீகாமன் கண்ணகியின் பிரதிநிதி என்ற அடிப்படையில் அவனது வீரத்துக்குப் பெரும் இழுக்கு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதில் ஆசிரியர் கவனம் செலுத்தியுள்ளார் போல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் வெடியரசனே கதாநாயகனாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறான். வெடியரசனதும் அவனது தம்பியரதும் வீரமும் போராற்றலும் நூலில் பரந்து காணப்படுகின்றன. வெடியரசனின் ஆட்சிப்பரப்பு, கோட்டை, படைவலிமை, வீரதீரச் செயல்கள் முதலான விடயங்கள் பலபட விபரிக்கப்படுகின்றன.

‘தோன்றுமிந்தக் கனகிரிமேற் துய்யநவ ரெத்தினமும்
வான்றோயும் மண்டபமும் மாஞ் சோலைப் பூங்காவும்
என்றபெருங் கோட்டைகளும் இரண்டருகு கிடங்குகளும்
முன்றுலகும் புகழ்படைத்த முக்கியர் தன் பதிபாராய்’ (பா.48)

என்று முக்குவரின் பிரதேசச் சிறப்பும் அக்குழமத்தினரது புகழும் விதந்து பாடப்படுகின்றது.

கடலரசனுக்கும் மீகாமனுக்கும் இடையே நடந்த போரிலே இறுதிக் கட்டத்திலே வெடியரசன் படைக்குத் தோற்கும் நிலை ஏற்பட்டபோது தன் குலப்பெருமை காப்பதற்காக உயிரையும் விடத் துணிந்து போரிடும் வீரனாக அவன் காட்டப்படுகிறான். இது இராமாயணப் போரை நினைவுபடுத்துகிறது. அவனுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியும் மீகாமனின் தவறான போரின் விளைவால் ஏற்பட்டதாகவே காட்டப்படுகின்றது.

‘...வீரமுள்ள செருச்சிங்கமே வெடியரசே
யென்கணவா

நேராகப் போர்செயாமல் நெட்டுரஞ் செய்தானே

பாரிவிது திறலோவென்று பரிதவித்தங்
கேயழுதான் (பா.124)

இப்பாடல் வெடியரசனின் மனைவியின் புலம்பலாக வருகின்றது. அதுபோலவே அவனது தம்பி வீரநாரணனுக்கும் மீகாமனுக்கும் இடையிலே நடந்த சண்டையில் இறுதியில் வீரநாரணனின் வீரத்துக்கு ஆற்றாமல் மீகாமன் தோற்கிறான். ஆனால் கண்ணகியின் அருளை வேண்டிக்கொண்டு வேலெடுத்து எறிய வீரநாரணன் இறக்கிறான்.

பட்டவேல் தனைப்பிடித்துப் பார்த்துவீர
நாரணனும்

வெட்டியெதிர் பொருவோமென்று மீகாமா
வந்தெதிர்த்துத்

தொட்டெதிரே போர்செய்யாமற் சோராயஞ்
செய்துகொண்டாய்’

(மணிவாங்கின கதை, பா.257)

என்று தவறான வழியிலான மீகாமனின் வெற்றியை வீரநாரணன் பழிக்கிறான். இறுதியிலே வெடியரசனின் அடுத்த தம்பியான விளங்குதேவனுக்கும் மீகாமனுக்குமிடையில் கடும்போர் இடம்பெற்றபோது அந்தப் போரை நிறுத்தி சமாதானத்தை ஏற்படுத்துகின்ற உத்தம வீரனாகவும்

வெடியரசன் சித்திரிக்கப்படுகின்றான்.

இவ்வாறாக வெடியரசனதும் அவனது தம்பியரதும் வீரமும் புகழும் பலபடப் புகழ்ந்துரைக்கப்படுவதும் அதற்குப் பெரும் பகுதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதுமும் இந்த நூல் முக்குவ சாதிக் குழுமத்தின் வீர வரலாற்றுப் பெருமையை முன்னிறுத்துவதை இலக்காகக் கொண்டிருப்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அதேவேளை சாதிய முரண்பாடுகளும் இந்தப் புனைவுக்குள் தொக்குநிற்பதாகத் தெரிகின்றது. அதாவது முக்குவர் ஒ பரதவர் முரணநிலை வெடியரசன் ஒ மீகாமன் முரணாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இங்கு வெடியரசன் முக்குவகுல முன்னோனாகக் காட்டப்பட மீகாமன் பரதவர் குலத் தலைவனாகவும் அவனது படைகள் பரதவர் படைகளாகவும் காட்டப்படுகின்றது. மேல்வரும் பாடலடிகள் இதனைக் காட்டுகின்றன.

‘கோத்திர மாகிய பரதவர் தம்முடன்

கூறம ரக்கல மானதெல்லாம்

சேர்த்திணி யாக வகைப்பட முக்கியர்

சேனைதிடுக்கிட வெட்டினரே

(மணிவாங்கின கதை,பா.240)

வடஇலங்கையில் முக்குவர் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தபோது கண்ணகி வழிபாடு செய்யும் பாண்டிய கரையார் வட இலங்கையில் குடியேறினர். இதனால் இவ்விரு இனங்களுக்கிடையே மனக்கசப்பு உருவானது. இதனைக் காட்டுவதே வழக்குரை காவியம் கூறும் மீகாமன் வெடியரசன் போர் எனலாம் என்று பேராசிரியர் சண்முகசுந்தரம் குறிப்பிடுவது (2011:211) இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

வெடியரசன் பற்றிய புனைவுப் படைப்புகளினுள்ளே சாதிய முரண்கள் செயற்பட்டுள்ளன என்பதற்கு மற்றுமொரு எடுத்துக்காட்டு வெடியரசன் கூத்து, மீகாமன் கூத்து ஆகிய கூத்துகள் தொடர்பாக முக்குவருக்கும் திமிலருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சாதிச் சண்டையாகும். முக்குவர் சமுசுத்தவரால் ஆடப்பட்ட வெடியரசன்

கூத்து வெடியரசனை முக்குவ குல அரசனாக, வீரனாகக் காட்டியது. ஆனால் திமிலரால் ஆடப்பட்ட மீகாமன் கூத்து மாறாக வெடியரசனைத் தாழ்ந்த பாத்திரமாகக் காட்டியது. இதன் காரணமாக இரு சமுசுத்தினருக்குமிடையில் சாதிச் சண்டை ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக நீதிமன்றம் 1930 இல் இவ்விரு கூத்துக்களையும் தடைசெய்தது (காரை சுந்தரம்பிள்ளை, 318).

எனவே இலங்கைத் தமிழரிடையே காணப்படும் ஒரு சமுதாயப் பிரிவினரின் வரலாற்றுச் சிறப்பை மேன்மைப்படுத்திக் காட்டுவதற்கான பிரக்ஞையின் வெளிப்பாடாகவே வெடியரசன் கதையுடன் கண்ணகி தொன்மம் தொடர்புறுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அத்தோடு கண்ணகி வழிபாட்டை தமது குழுமம் சார்ந்ததாகக் கட்டமைப்பதும் கண்ணகி கதையை ஈழத்தமிழரின் பண்பாட்டுடனும் பிரதேசத்துடனும் தொடர்புறுத்துவதும் இக்கதையிணைப்பின் அரசியலாக அமைந்துள்ளது.

அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரையின் பிரதியாக்கங்களாகக் கருதப்படுகின்ற கோவலனார் கதை, சிலம்புகூறல் ஆகியவற்றிலே இடம்பெற்றுள்ள வெடியரசன், மீகாமன் பற்றிய கதையிலே ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை நோக்குமிடத்து இந்த இரு இலக்கியங்களும் எல்லாக் குழுமங்களும் கண்ணகி வழிபாட்டிலே பயில்கின்ற ஒரு பொதுப்பாடலாக கண்ணகி வழக்குரை மாறிய ஒரு சூழலில் படியெடுக்கப்பட்டவை போல் தெரிகின்றது. இன்னொருவகையில் கூறின், கண்ணகி வழக்குரையை எல்லாக் குழுமங்களுக்குமுரிய பொது வழிபாட்டுப் பாடலாக திட்டமிட்டு மறு உருவாக்கம் செய்தது போல் தெரிகின்றது. கடலோட்டுகாதையின் ஆரம்பமாக அமைகின்ற முக்குகரின் உற்பத்தி பற்றிய இரு புனைவுகளும் இவ்விரு ஆக்கங்களிலும் இடம்பெறாமை இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். மேலும், இவ்விரு பிரதிகளின் கடலோட்டுகாதையில் மீகாமன் முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை கவனத்துக்குரியது

மற்றும், ஈழத்துக் கண்ணகி கலை இலக்கியங்களில் இடம்பெறுகின்ற வெடியரசன் பற்றிய ஐதீகப் புனைவானது கண்ணகி வழிபாட்டுடன் நாக வழிபாட்டை இணைக்கின்ற முயற்சியாகவும் உள்ளது. ஈழத்துக் கண்ணகி அம்மன் சடங்குகளிலே காற்சிலம்பு பூசைக்குரிய ஒரு புனிதப் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. நாகமணியானது தமிழ்ப் பண்பாட்டில் அச்சத்துக்குரிய, தெய்வீகத் தன்மையுடைய ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே கண்ணகியின் காற்சிலம்பு நாகமணியைக் கொண்டு அமைப்பதாகப் புனைவதன் ஊடாக அச்சிலம்பின் தெய்வீகப் பண்பினை உயர்த்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்டே இப்புனைவு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் நாக இனத்தவரின் வழித்தோன்றல்களாக முக்குவரைக் கருதுகின்ற கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் உள்ளன. எனவே முக்குவ குழுமத்தின் மத்தியிலிருந்து கண்ணகி வழக்குரை முதலான படைப்புகள் உருவானபோது கண்ணகியை நாகவழிபாட்டுடன் இணைக்க முனைந்துள்ளனர். இதனூடாகத் தமது குலப்பெருமையை நிலைநிறுத்த விளைந்துள்ளனர் எனலாம்.

ஈழத்திலே நிலவுகின்ற சில கர்ணபரம்பரைக் கதைகளும் இந்த இணைப்பைச் சுட்டுகின்றன. கண்ணகி மதுரையைத் தீக்கிரையாக்கிய பின்னர் ஐந்துதலை நாகமாக மாறி தெற்கே வந்து யாழ்குடா நாட்டின் அருகேயுள்ள நயினாதீவில் தங்கி கருவில், வட்டுக்கோட்டை, நவாலை, களுவோடை, சுதுமலை, சீரணி, அளவெட்டி ஆகிய ஊர்களில் தங்கி வற்றாப்பளைக்குச் சென்றாள் என்பது கர்ணபரம்பரைக் கதையாகும் (சண்முகசுந்தரம், சு., 2011:194). இது ஒரு வரலாற்றுக் குறியீடாகவும் இருக்கலாம். அதாவது கேரளத்திலிருந்து ஈழத்துக்குக் கண்ணகி வழிபாடு வந்தமை பற்றிப் பல ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். கேரளத்தில் பகவதியை (கண்ணகியை) நாக பகவதியாக வழிபடுகின்றனர். எனவே கண்ணகி வழிபாடு கேரளத்தில் இருந்து ஈழத்து வடபுலத்தத்துக்கு வந்து அங்கு

பரவியதைச் சுட்டுமாப்போல் இக்கதை அமைகின்றது. அதேவேளை கேரள நாக பகவதி வணக்கத்தின் தாக்கமும் கண்ணகி நாக இணைப்புக்கு ஒரு உந்துசக்தியாக இருக்கலாம்.

அதேவேளை கோவலனார் கதை, சிலம்புகூறல் ஆகிய இரு படைப்புகளிலும் வரும் கடலோட்டுகாதையின் இறுதியிலே வெடியரசனும் அவனது தம்பி விளங்குதேவனும் மீகாமனுடன் ஏற்பட்ட போரின் பின் தமது ஊர் வந்து தமது கப்பல்களையெல்லாம் விற்றுவிட்டு மட்டக்களப்புக்குச் சென்று காடுவெட்டி வயல்கள் உண்டாக்கி, குளங்கள் திருத்தி பயிர்கள் செய்து அரசுசெய்து இருந்ததாகப் பாடப்படுகின்றது. இது யாழ்ப்பாண முக்குவ குழுமத்தினரின் மட்டக்களப்புத் தொடர்பு மற்றும் இடப்பெயர்வைச் சுட்டுவதாகவே உள்ளது. அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரையில் இந்த விடயம் இடம்பெறவில்லை என்பதும் இவ்விடத்தில் கவனத்திற்குரியது.

வடபுலத்திலே உருவான கண்ணகி வழக்குரை மட்டக்களப்பிலே கண்ணகி கோயிற் சடங்குகளிலே பாடப்படுகின்ற பாடல்களிலே முதன்மையான பாடலாக பன்னெடுங்காலமாக பாடப்படும் பேணப்பட்டும் வருகின்றது. கண்ணகி வழக்குரையினுள்ளே இயங்கிய முக்குவ குழும வரலாற்றுப் பிரக்ஞையே அது மட்டக்களப்பிலே கண்ணகி சடங்கு வழிபாட்டில் முக்கியம் பெறக் காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

வடபுலத்திலே ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சி இடம்பெற்ற காலத்தில் மட்டக்களப்பில் மாகோனின் ஆட்சி (கி.பி.1216-1621) இடம்பெற்றது. இக்காலத்திலே மலையாள தேசத்து முக்கவர் சாதிக் குழுமம் மேலோங்கிய செல்வாக்கினைப் பெற்றிருந்தது. அவர்களே அதிக நிலவுடைமையாளராகவும் விளங்கினர்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நிலைபெற்றிருந்த காலத்தில் அதற்கு வெளியே மட்டக்களப்பு, மண்முனை, நாடுகாடு முதலான பல

கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் வன்னிமைகள் சிறப்புற்றிருந்தன. இந்த வன்னிமைகளுக்கும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துக்குமிடையே கடல் வழியாகவும் தரைவழியாகவும் நெருங்கிய வாணிப, கலாசாரத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன (பத்மநாதன், சி., 2004: 312).

முக்குவர வேளாண்மை நிலவுடைமையாளர்களாக இருந்தமையினாலேயே அவர்களின் முக்கிய தெய்வங்களாக மாரியும் கண்ணகியும் விளங்கின. ஏனெனில் இத்தெய்வங்கள் மழைக்கும் வளத்துக்கும் உரிய தெய்வங்களாகக் கருதப்பட்டன. இவ்வாறு மட்டக்களப்பில் முக்குவர் சமூக, அரசியல், பொருளாதார அடிப்படைகளில் செல்வாக்குள்ளவர்களாகவும் கண்ணகி அம்மன் வணக்கமுறையினைக் கடைப்பிடித்துவந்த நிலையிலும் வடபுல முக்குவரின் தொடர்பு அல்லது குடிப்பரம்பல் மட்டக்களப்பில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வடபுலத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டின் பொருட்டு முக்குவ குழும பிரக்ஞையின் வழியே உருவான கண்ணகி வழக்குரை தமது உற்பத்தி பற்றி ஒருமித்த கருத்தையும் மற்றும் ஒருமித்த வழிபாட்டையும் கொண்டிருந்தவர்களான மட்டக்களப்பு முக்குவரிடையே பரவுவது என்பது இயல்பாகும்.

சமூகத்தில் அதிகாரத்தில் இருக்கும் குழுமத்தினரின் வழமைகளை ஏனைய குழுமங்களும் பொதுமரபாக ஏற்றுக்கொள்வது நியதி என்ற அடிப்படையில் பின்னர் சாதி கடந்த நிலையில் மட்டக்களப்பில் கண்ணகி

வழக்குரை கண்ணகி வழிபாட்டிலே முக்கிய கூறாக மாறியுள்ளது. அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரையில் இடம்பெறும் வெடியரசன் கதை இங்கு சாதிய உணர்வுடன் பார்க்கப்படுவதில்லை. அக்கதை கூத்தாகவும் ஆடப்படுவதில்லை. ஏனெனில் மட்டக்களப்பில் முக்குவர் சமூக அதிகாரத்தில் மேலடுக்கில் இருந்த நிலையில் சாதிய உயர்வு இரூப்புப் பற்றிப் பேசவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. அதேவேளை இங்கு கூத்து சாதிய இருப்பை நிலைநிறுத்துவதற்காக ஆடப்படுவதில்லை. மாறாக, விவசாய நிலமானிய பொருளாதார அமைப்பிலே அவர்களின் பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகவே அது ஆடப்பட்டுவருகின்றது.

முடிவுரை

எனவே சிலப்பதிகாரக் கதை கால, பிரதேச எல்லைகளைத் தாண்டிப் புத்துருவாக்க இலக்கிய மரபுக்கு இடம்விட்டிருக்கின்றது. அது காலமாற்றங்களையும் பல்வேறு பிரதேச மக்களின் சமய, சமூகத் தேவைகளையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு அளிக்கை வடிவங்களாகவும் வாய்மொழி வடிவங்களாகவும் புது வடிவங்களைப் பெற்று வந்திருக்கின்றது. குறிப்பாக கண்ணகியை சைவமத பத்தினித் தெய்வமாகக் கட்டமைப்பதிலே அவை அதிக கவனம் செலுத்தியுள்ளன. அதேவேளை அவை உருவான நிலப்பரப்புசார்ந்த மக்களின் வழக்குகளையும் நம்பிக்கைகளையும் குழும வரலாற்றுப் பெருமை மற்றும் முரண்களையும் தாங்கிய தனித்துவ இலக்கியப் பிரதிகளாகவும் உருப்பெற்றுள்ளன.

References

- Kandasamy, S. (Ed). (2004). *Silampin Selvi*. Paruththithurai.
- Kanthiah, V., S. (Ed), (1968). *Kannaki Valakkurai*. Karaithivu: Karaithivu Indu samaya Viruththi Sangam
- Nadarajan, T., S. (2015) *Silappathikaaram Maruvaasippu*. Chennai: New Sensuri Book House.
- Pathmanaathan, S. (2004) *Elaththu Ilakkiyamum Varalarum*, Colombo: Kumaran Book House.
- Pillai, K., K. (2000). *Tamilaka Varalaru Makkalum Panpaadum*. Chennai: Ulakath Thamilaarachsi Niruvanam.

- Pillai, K., K. (2007). *Then Inthiya Varalaru*. (Vol ii). Chennai: Palaniyappa Brothers.
- Pushparatnam, Paramu. (2006). *Ilankai Thamilarum Naaganaaddu Arasa Marapum*. Chennai: New Sensuri Book House.
- Sanmugasundaram, S. (2011). *Thiravidath Theivam Kannaki*. Chennai: Kaavya
- Sellaiya, M.S, (Edit). (1962). *Kovalanaar Kathai*. Paruththithurai: Kalapavan Press.
- Selvarasu, N. (2013). *Kannaki Thonmam – Samuga Manudaviyal Aaievu*. Naagar Kovil: Kaalachuvadu.
- Sivalinkarajah, S. (2009). *Elaththu Tamil Ilakkiya Selnery*. Colombo: Kumaran Puththaka Illam.
- Sivappakasam, M., S. (1988). *Vishnupuththiran Vedyarasan Varalaru*. Tholpuram: Akila ilankai vedyarasan Kalamanram
- Sivathamby, K. (2002). *Aninthurai: Tamilil Kavanikkappadaatha Oru Ilakkiya Vakai – Ezhuthunilaietta Vaiemozhip Paadal*. Yogarajah, S. (Edi), Elaththu Vaaimozhi Paadal Marapu, Panpaaddu Thinaikkalam, Thirukonamai.
- Sivathamby, K. (2010). *Elaththil Tamil Ilakkiyam*. Colombo Kumaran Puththaka illam.
- Suntharampillai, karai. (2000) *Vada Ilankai Naddar Aranku*. Colombo – Chennai: Kumaran Puththaka Illam.
- Suthakar, K. (2011). *Kannaki Kathaikal*. Chennai: New Sensuri Book House.

மியன்மாவில் தமிழ்மொழி Tamil Language in Myanmar

இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் /
Assoc. Prof. Dr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel¹

முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai²

முனைவர் பிரங்லின் தம்பி ஜோஸ் / Dr. Franklin Thambi Jose. S³

முனைவர் சரவணன் வீரமுத்து / Dr. Saravanan P.Veeramuthu⁴

Abstract

The major objective of the research is to explore the migration of Tamils and the Tamil language development in Myanmar. This qualitative research incorporates methods such as field work and library work. The findings show that the Tamils have migrated to Myanmar and have developed Tamil Language there. During the *Chola* period, Tamils migrated by sea to the southern part of Myanmar. During the British rule, the Tamils were taken to work in the paddy fields, construction sites and government departments. *The Tamil Illam Tirukkural Peravai*, *Tamil Valarchi Maiyam*, *Kalaimagal Tamil Kalvi Niruvanam* and *Valluvar Kottam* contribute to Tamil language development in Myanmar. This study is useful in teaching the younger generation about the development of Tamil language in Myanmar. Moreover, the researcher claims that this is the first attempt to contribute to the Tamil language development in Myanmar in the form of a research article.

Date of submission: 2020-06-25

Date of acceptance: 2020-06-27

Date of Publication: 2020-07-20

Corresponding author's

Name:

Dr. Samikkanu Jabamoney

Email:

samjabarose@yahoo.com.my

Key Words: Myanmar, Tamils, Tamil language, Tamil development, Tamil Traders

அறிமுகம்

தமிழினம் உலகில் தோன்றிய இனங்களில் மூத்த இனமாகக் கருதப்படுகிறது. தமிழினம் கிறித்துவுக்கு முன் 10,000 ஆண்டு வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் நாடு, ஈழம் ஆகிய இடங்களைப் பூர்வீகமாகக்

கொண்டவர்களாகத் தமிழர்கள் திகழ்கின்றனர். தமிழர்கள், கிறித்துப் பிறப்புக்கு முன்பே கடல் பயணம் மேற்கொண்டு பல நாடுகளில் வாணிகம் செய்ததாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்திலும் சோழர்

¹ The author is an Associate Professor in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. samjabarose@yahoo.com.my

² The co-author is a lecturer in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

³ The co-author is a lecturer in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. thambijosh@gmail.com

⁴ The co-author is a lecturer in University of Science Malaysia, Malaysia. saravanan@usm.my

ஆட்சிக் காலத்திலும் தமிழர்கள் தென்கிழக்காசியாவிற்குக் கடல் பயணம் மேற்கொண்டு பல்வேறு நாடுகளில் வாணிகம் செய்துள்ளதாகவும் ஆட்சி அமைத்துள்ளதாகவும் வரலாறு கூறுகின்றது. இவ்வாறு சிறப்புற்றிருந்த தமிழர்கள் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களாலும் டச்சுக்காரர்களாலும் பிரான்சுகாரர்களாலும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், மியான்மா, மொரிசியஸ், பீஜி, ரியூனியன், தென் ஆப்பிரிக்கா, இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளுக்குக் கூலித் தொழிலாளர்களாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளனர்.

ஆங்கிலேயர்கள் தமிழர்களை மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்கு ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கும் மியன்மாவுக்கு நெல் பயிரிடுவதற்கும் கொண்டு சென்றுள்ளனர். டச்சுக்காரர்கள் தமிழர்களைப் புகையிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்வதற்கு மேடான், இந்தோனேசியாவிற்கும் கொண்டு சென்றுள்ளனர். பிரான்சுகாரர்கள் தமிழர்களை மொரிசியஸ், பீஜி, ரியூனியன், தென் ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குக் கரும்புத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளனர். மேலும், இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டபோது ஈழத் தமிழர்கள் பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அகதிகளாகச் சென்றுள்ளனர். இன்று உலகின் 164 நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

முந்தையஆய்வுகள்

மியன்மா நாட்டிற்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ள இந்தியர்கள் குறித்த ஆய்வுகளைக் கண்ணோட்டமிடுகையில், ஆய்வாளர் இரண்டு முதுகலைப் பட்ட ஆய்வுகளையும் பன்னிரண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் இரண்டு புத்தகங்களையும் ஓர் ஆய்வடங்களையும் ஆய்வு செய்துள்ளார்.

Sarita Rai (2015), இந்தியா, மியன்மா உறவில் இந்தியப் புலம்பெயர்ந்தோரின் பங்கு என்ற தலைப்பில் ஒரு முதுகலைப் பட்டத்திற்கான ஆய்வைச் செய்துள்ளார். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியர்கள் மியன்மாவுக்கு

அதிகமாகப் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். மியன்மா விடுதலை பெற்றபின் 1962ஆம் ஆண்டில் இராணுவ ஆட்சி ஏற்பட்டது. மியன்மாவில் இந்தியர்களின் சொத்துத் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. இதனால், மியன்மா இந்தியர்கள் இந்தியாவிற்கு அகதிகளாகத் திரும்பினர். இவ்வாறு இந்தியர்கள் நாடு திரும்பும் போது இந்தியாவிற்கும் மியன்மாவிற்கும் இடையே ஏற்பட்ட அரசியல் உறவுகளை இவ்வாய்வு விவரிக்கின்றது.

Soe Soe Oo (2011), காலனித்துவ ஆட்சியில் மியன்மா பொருளாதாரத்தில் செட்டியார்களின் பங்கு என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வைச் செய்துள்ளார். காலனித்துவ ஆட்சியில் தமிழர்கள் மியன்மாவுக்கு அதிகமாகப் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். அவர்களில் செட்டியார்களும் அடங்குவர். செட்டியார்கள் வட்டித்தொழில் செய்வதற்காக மியன்மாவிற்குச் சென்றனர். இவர்கள் உள்நாட்டு மக்களுக்கு அதிக அளவில் வட்டி கொடுத்தனர். இம்மக்கள் வட்டியையும் முதலையும் திருப்பித் தர இயலாத போது அவர்களின் விவசாய நிலங்களை அபகரித்துள்ளனர். மேலும், இம்முதுகலை ஆய்வில் மியன்மா பொருளாதாரத்தில் செட்டியார்கள் ஆற்றிய பங்கு விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

Harkirat Singh (2019), மியன்மா, மலாயா இந்தியர்கள்: காலனித்துவ ஆட்சியில் ஓர் ஆய்வு என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தில் தென்கிழக்காசிய நாடுகளான மியன்மா, மலாயா ஆகிய நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற இந்தியர்களைப் பற்றி விவரிக்கின்றது. மியன்மாவிற்கு நெல் வயல்களில் வேலை செய்வதற்கும் மலாயாவிற்கு ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கும் இந்தியர்கள் பெரும்வாரியாக ஆங்கிலேயர்களால் கொண்டு செல்லப்பட்டனர் என்பதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை விளக்குகின்றது.

Hmma Balakrishnan (2019), இது யாருடைய மொழி? மியான்மாவில் தமிழ்மொழி புத்துயிர்

முயற்சிகளுக்குச் சவால்கள் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை 2010ஆம் ஆண்டுக்குப் பிந்தைய யாங்கோனில் வாழும் மியன்மா தமிழர்கள் மேற்கொண்ட தமிழ்மொழி புத்துயிர் முயற்சிகளை ஆராய்கிறது. இந்த ஆய்வுக்குத் தேவையான தரவுகள் நேர்காணல் வழியாகவும் உற்றுநோக்கல் வழியாகவும் திரட்டப்பட்டுள்ளன. மேலும், இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை மியன்மா தமிழ்க்குமுகாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழைப் புதுப்பிக்கப் பயன்படுத்திய சில உத்திகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. தமிழ்க் குமுகாயத்தினரிடையே ஏற்பட்டுள்ள கருத்துகள் காரணமாகத் தமிழ்மொழி புத்துயிர் முயற்சிகளுக்குச் சவாலாக அமைந்துள்ளன என்பதும் இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழி புத்துயிர் திட்டங்களுக்கு வெளிப்புற ஆதரவு மட்டுமன்றி சிறுபான்மை குமுகாயத்தின் உள் ஆதரவும் முக்கியமானது என்பதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை வலியுறுத்துகின்றது.

Chakraborty Ankita (2019), காலனித்துவ ஆண்டுகளில் மியான்மாரில் இந்தியக் குடியேறியவர்களின் சமூகப் பொருளாதார நிலை (1824-1948): ஒரு கண்ணோட்டம் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். மியன்மா இந்தியாவுக்கு அருகாமையில் இருந்ததால், பண்டைய காலத்திலிருந்தே மியன்மாருக்கு இந்தியர்கள் குடியேறியுள்ளனர். ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில், இக்குடியேற்றம் பெருமளவில் நடைபெற்றுள்ளது. இந்தியர்கள் மியன்மா பொருளாதாரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியதால், மியன்மா பூர்வக்குடி மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இதனால், இனக் கலவரங்கள் நடைபெற்றன. இராணுவ ஆட்சி காலத்தில் அதிகமான இந்தியர்கள் இந்தியாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். இருப்பினும், இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியர்களின் சமூகப் பொருளாதார நிலையையும் அவர்கள் பெற்ற சலுகைகளையும் அவர்கள் ஆற்றிய பங்குகளையும் விவரிக்கின்றது.

Mohammad Janesar & Rajesh Sahu (2019), இந்திய புலம்பெயர்ந்தோரின் பங்கு: இந்தியா, மியன்மா ஒரு கண்ணோட்டம் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இந்தியாவும் மியன்மாவும் எல்லை நாடுகளாகையால் பண்டைக் காலம் தொடங்கி இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையே நெருக்கமான சமூக, வணிக, அரசியல், கலாச்சார உறவுகள் பேணப்பட்டு வருகின்றது. மேலும், ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அதிகமான இந்தியர்கள் மியன்மாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். மியான்மாவில் இராணுவ ஆட்சி காலத்தில் அதிகமான இந்தியர்கள் அகதிகளாக இந்தியர்கள் நாடு திரும்பிய பின்னும் இந்தியாவிற்கும் மியன்மாவுக்கும் இடையேயுள்ள உறவு பேணப்பட்டு வருகின்றது.

Chakraborty Ankita (2018), மேற்கு வங்கத்தின் பர்மா காலனிகள்: பர்மிய இந்தியர்களின் தற்கால நிலை ஓர் ஆய்வு என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். இந்தியாவும் மியன்மாரும் அருகாமையில் அமைந்த இரண்டு நாடுகளாகும். மியன்மா வடகிழக்கு இந்தியாவின் நான்கு மாநிலங்களுடன் எல்லையைப் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அதிகமான இந்தியர்கள் மியன்மாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றனர். இவ்வாறு, புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களில் தமிழ்நாட்டுச் செட்டியார்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் மியன்மாவில் வட்டித் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளனர். ஆங்கிலேயர்களும் அரசாங்கப் பணிகளுக்கும் நெல் பயிரிடுவதற்கும் இந்தியர்களை மியன்மாவுக்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இரங்கூன் இந்தியர்களின் மையமாக மாறியது. இரங்கூனில் இந்திய மக்களின் எண்ணிக்கை மியன்மா மக்களின் எண்ணிக்கையை விட அதிகமாக இருந்தனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குப் பின் மியன்மா அரசு தேசியமயமாக்கல் கொள்கையையும் குடியரிமைச் சட்டத்தையும் அறிமுகப்படுத்தியது. இதன் காரணமாக, இந்தியர்கள் தங்கள் தொழில்களையும்

வேலைகளையும் இழந்தனர். 1964ஆம் ஆண்டு தொடங்கி மியன்மா இந்தியர்கள் அகதிகளாக இந்தியாவிற்குத் திரும்பினர். இந்திய அரசாங்கம் இவர்களுக்காக இந்தியாவின் பல்வேறு இடங்களில் பர்மா காலனிகள் என்ற பெயரில் சிறப்புக் குடியிருப்புப் பகுதிகளை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளனர். அவ்வாறு மேற்கு வங்கத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளபர்மா காலனிகளில் வாழும் பர்மிய இந்தியர்களின் தற்காலச் சமூக பொருளாதார நிலை குறித்து இவ்வாய்வுக் கட்டுரை விவரிக்கிறது.

Nadaraja Pillai, N. (2018). தென்கிழக்காசிய மொழிகளின் எழுத்து வரி வடிவங்களில் தமிழ்மொழியின் பங்கு என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் மியன்மா மொழியில் காணப்படும் எழுத்து வரி வடிவங்களில் தமிழ் எழுத்துகளின் தாக்கம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதைக் குறித்து ஆய்வு செய்துள்ளார்.

Nongthombam Jiten (2018), மியன்மா இந்திய புலம்பெயர்ந்தோர் ஆய்வில் மெய்தேய் இனமக்களின் நிலை என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். மெய்தேய் இனமக்கள் மணிப்பூர், இந்தியாவில் வாழும் ஒரு முக்கியப் பழங்குடியினர். இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, மியன்மா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளின் விடுதலைக்குப் பின் மெய்தேய் இனமக்களின் நிலையை ஆராய்கிறது.

Sunil S Amrith <[https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(14\)61976-0/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(14)61976-0/fulltext)> (2014), தென்கிழக்காசிய வரலாற்றில் புலம்பெயர்வும் சுகாதாரமும் எனும் தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை இயற்றியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் இந்தியாவிலிருந்தும் சீனாவிலிருந்தும் மியன்மா, மலாயா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற மக்களின் புலம்பெயர் வரலாறுகளும் அவர்களின் சுகாதாரமும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையில் மியன்மா தமிழர்களின்

புலம்பெயர்வும் அவர்களின் சுகாதாரமும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

Renaud Egreteau. (2013). இந்தியாவில் மறைந்துவரும் பர்மா காலனிகள்: 1960ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து இந்தியா திரும்பிய பர்மா இந்தியர்களுக்கு மாற்று இடம், குடியுரிமை, வேறு இடங்களுக்கு மாறிசெல்ல அனுமதி வழங்குதல் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை இயற்றியுள்ளார். 1964ஆம் ஆண்டு முதல் 1980ஆம் ஆண்டு வரை மியன்மா விலிருந்து இந்தியா திரும்பிய மியன்மா இந்திய அகதிகளுக்கு இந்திய அரசாங்கம் பர்மா காலனிகளை அமைத்துக்கொடுத்திருக்கிறது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை இந்தியா திரும்பிய பர்மா இந்தியர்களுக்கான மாற்று இடம், குடியுரிமை, வேறு இடங்களுக்கு மாறிசெல்ல அனுமதி ஆகியவற்றை ஆராய்கிறது. தற்போது, இந்தியா திரும்பிய பர்மா இந்தியர்களின் இரண்டாம் தலைமுறையினர் இந்திய மக்களுடன் ஒருங்கிணைந்து விட்டனர். மேலும், பர்மா காலனிகள் அதன் முக்கியத்துவத்தை இழந்துவிட்டன.

Renaud Egreteau (2011), சமகாலப் பர்மாவில் பர்மிய இந்தியர்கள்: 1988 முதல் பாரம்பரியம், செல்வாக்கு, உணர்வுகள் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை 1988ஆம் ஆண்டுக்குப் பிந்தைய மியன்மா இந்தியர்களின் பாரம்பரியமும் செல்வாக்கும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. மேலும், இந்தியர்கள் மியன்மா நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்கும் மியன்மா பூர்வக்குடி மக்கள் இந்தியர்கள் மீது கொண்ட பகைமை உணர்வுகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில், இந்தியர்கள் அதிகமாக மியன்மாவுிற்குப் புலம்பெயர்ந்து, மியன்மா நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். இந்நிலை மியன்மா பூர்வக்குடி மக்களிடையே அதிருப்தியை உண்டாக்கியது. இதனால், இந்திய எதிர்ப்புக் கலவரங்கள் வெடித்தன. மியன்மா நாட்டின் விடுதலைக்குப் பின் இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்ட சட்டங்கள் இந்தியர்களுக்குப் பாதகமாக அமைந்தன.

Vikas Kumar Verma (2006), பழங்காலத் தமிழ்நாட்டிற்கும் தென்கிழக்காசியாவிற்கும் இடையே நடைபெற்ற கடல்சார் வணிகம் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை இயற்றியுள்ளார். பழங்காலத் தமிழ்நாட்டிற்கும் தென்கிழக்காசியாவிற்கும் இடையே நடைபெற்ற கடல்சார் வணிகம் குறித்து இவ்வாய்வுக் கட்டுரை விவரிக்கின்றது. சங்க காலம் தொடங்கி தமிழர்கள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குக் கடல் பயணம் சென்று வர்த்தகம் செய்துள்ளனர். பல்லவர் ஆட்சி காலத்திலும் சோழர் ஆட்சிக் காலத்திலும் தமிழர்கள் தென்கிழக்காசியாவிற்குக் கடல் பயணம் சென்று பல்வேறு நாடுகளைத் தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்துக்கொண்டு வணிகம் செய்துள்ளனர். சோழ மன்னன் கரிகால் வளவன் ஆட்சிக் காலத்தில் கடல் வழியாகப் படையெடுத்து மியன்மாவின் தென்பகுதியான பக்கோவரையில் அரசாட்சி செய்ததாகவும் கடல் வழியாக மியன்மா வந்த தமிழர்கள் அயிராவதி நதி வழியாக உட்பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள கரையோர நகரங்களில் வியாபரத்தில் ஈடுபட்டதாகவும் இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

James Warren (2002), 1930 ஆம் ஆண்டு இரங்கூன் சிறைக் கலவரமும் பிரிட்டிஷ் பர்மாவின் சிறைநிர்வாகமும் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். 1930 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் ரங்கூன் மத்திய சிறையில் ஏற்பட்ட கலவரத்தையும் ஆங்கிலேயர்களின் சிறை நிர்வாகத்தையும் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை விவரிக்கின்றது. இரங்கூன் சிறையில் அதிகமான இந்தியர்கள் பணியில் அமர்த்தப்பட்டிருந்ததால் மியன்மா கைதிகளிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. இதனால், இக்கைதிகள் இந்திய பணியாளர்களிடம் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினர். இஃது இரங்கூன் சிறை போராட்டமாக வெடித்தது. இப்போராட்டத்திற்கு ஆங்கிலேயர்களின் பிரித்து ஆளும் முறைதான் காரணம் என்ற கூற்றுத் தவறானதாகும். ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுடைய நிர்வாக வசதிக்காகவே இந்தியர்களைச் சிறைச்சாலை பணிக்கு

அமர்த்தியிருந்தனர். இந்தியர்கள் செயல் திறன்மிக்கவர்களாக இருந்ததால் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியர்களைச் சிறைச்சாலை பணியில் அமர்த்தியிருந்தனர். மேலும், இக்கட்டுரை மியன்மா சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தில் இந்தியர்களின் வேலைவாய்ப்பையும் தண்டனை சிறை கைதிகளுக்குத் தண்டனை வழங்குவதில் இந்தியர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தியதையும் ஆய்வு செய்கின்றது.

ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தவிர்த்து, மியன்மா தமிழர்கள் தொடர்பான வரலாற்றுப் புத்தகங்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வேணுகோபாலன், கோ. (2014), பொன்னொளிவீசும் புண்ணிய பூமி பர்மா எனும் மியன்மா என்னும் தலைப்பில் மியன்மா தமிழர்கள் பற்றிய வரலாற்றுப் புத்தகம் எழுதியுள்ளார். இப்புத்தகத்தில் மியன்மாவில் தமிழர் குடியேற்றம், மியன்மா மன்னர் பரம்பரை, முதலாம் உலகப் போரில் மியன்மா, மியன்மாவில் சப்பானியர் ஆட்சி, நேதாஜியும் மியன்மாவும், இந்திய தேசிய இராணுவம், மியன்மாவுக்கு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை, மியன்மாவில் இராணுவ ஆட்சி, தமிழர்கள் மியன்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்புதல் ஆகிய தலைப்புகளில் மியன்மா தமிழர்களின் வரலாற்றைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

மாத்தளை சோமு (2017), பாலி முதல் மியன்மா வரை என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். மாத்தளை சோமு அவர்கள் பாலிக்கும் மியன்மாருக்கும் பயணம் மேற்கொண்ட போது பெற்ற அனுபவங்களைப் பயணக் கட்டுரைகளாக எழுதி இந்நூலில் இடம்பெற செய்துள்ளார்.

மாத்தளை சோமு (2017), பர்மாவும் தமிழர்களும் என்ற மேலும் ஒரு நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நூல் பர்மாவுக்கும் தமிழருக்குமுள்ள தொடர்பைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில்தான் தமிழர்கள் அதிகமாக மியன்மாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். ஆனால், மியன்மாவில் நடைபெற்ற இராணுவ ஆட்சியின் போது

அதிகமான தமிழர்கள் இந்தியாவுக்கு அகதிகளாகத் திரும்பினர்.

மேலும், மியன்மா தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சி மைய முயற்சியில் மலேசிய சொகூர் மாநிலத் தமிழர் சங்கமும் சிங்கப்பூர் தமிழ் அமைப்புகளின் ஒன்றிணைந்த ஏற்பாட்டில் மியன்மா மலேசியா சிங்கப்பூர் தமிழ் உறவுப்பாலம் மாநாடு 2014ஆம் ஆண்டு ஜூன் 6, 7, 8 ஆகிய மூன்று நாட்கள் யாங்கோன், மியன்மாவில் நடத்தப்பட்டுள்ளது. இம்மாநாட்டில் படைக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் திரட்டி ஓர் ஆய்வடங்கல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வடங்களில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மியன்மா தமிழர்கள் குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆய்வுநெறிமுறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில்கள ஆய்வு, நூலாய்வு ஆகிய இரண்டு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. மேலும், ஆய்வாளர்கள் மியன்மாவுக்குச் சென்று களஆய்வு வழியும் தரவுகளைத் திரட்டியுள்ளார். களஆய்வில் நேர்க்காணல் அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. யாங்கோனில் தமிழ் வளர்ச்சி மையப் பொறுப்பாளர்கள், தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவை பொறுப்பாளர்கள், கலைமகள் தமிழ்க்கல்வி நிறுவனப் பொறுப்பாளர்கள், திருவள்ளூர் கோட்டப் பொறுப்பாளர்கள் ஆகியோரிடம் இந்தநேர்காணல் மேற்கொள்ளப்பட்டுத் தகவல்கள் திரட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுத்தரவுகள் பகுப்பாய்வு

ஆய்வுத்தரவுகள் மியன்மாவுக்குத் தமிழர்களின் வருகை; மியன்மாவில் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சி ஆகிய இரண்டு

தலைப்புகளில் ஆய்வுத்தரவுகள் பகுப்பாயப்பட்டுள்ளன.

மியன்மாவுக்குத் தமிழர்களின் வருகை

தமிழர்கள் தமிழ்நாடு, ஈழம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து உலகின் பல்வேறு இடங்களுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். பல்லவர் ஆட்சிக்காலத்திலும் சோழர் ஆட்சிக்காலத்திலும் தமிழர்கள் தென்கிழக்காசியாவிற்கு வணிகம் செய்ய பாய்மரக்கப்பலில் பயணம் செய்துள்ளனர். பல்லவ அரசர்களும் சோழ அரசர்களும் கடற்படையை அனுப்பி தென்கிழக்காசியாவில் ஆட்சி அமைத்துள்ளனர். இவ்வாறு சிறப்புப் பெற்ற தமிழர்களை 19ஆம் நூற்றாண்டில், ஆங்கிலேயர்களும் டச்சுக்காரர்களும் பிரான்சுக்காரர்களும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், மியன்மா, மொரிசியஸ், ரியூனியன், பீஜி, தென்ஆப்பிரிக்கா, இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளுக்குக் கூலிகளாகக் கொண்டு சென்றுள்ளனர். இவ்வாறு ஆங்கிலேயர்களால் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களில் மியான் மாதமிழர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தியா, சீனா, மங்கோலியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து மியன்மாவிற்கு வந்து பலர் குடியேறியுள்ளனர். இவர்கள் இந்நாட்டில் வசித்து வந்த பூர்வக்குடி மக்களைத் திருமணம் செய்துகொண்டு பர்மியர்கள், ஷா, கரின், கச்சின், யக்கைன், மூன், கயா போன்ற தனித் தனி இனங்களாகவும் வெவ்வேறு மொழி பேசுபவர்களாகவும் பிரிந்தனர். மியன்மாவின் வட பகுதியில் பர்மியர் இனமும் தென் பகுதியில் மானர் இனமும் அதிகம் வழ்கின்றனர். இவர்களில் மானர்கள் நாகரீகம் வாய்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். மானர்கள் இந்தியாவின் நாகரிகத்தையும், பௌத்த சமயத்தையும் மியன்மாருக்குக் கொண்டு வந்தனர்.

தொடக்கக் காலத்தில், மியன்மாவில் வட இந்தியர்களின் தொடர்பு தரை வழியாகவும் பிற்காலத்தில் தென் இந்தியர்களின் தொடர்பு கடல் வழியாகவும்

ஏற்பட்டன. மானர் இன மக்களுக்கும் தமிழகத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததை வரலாற்றுச் சான்றுகளில் காணமுடிகின்றது. தமிழகத்தைச் சோழர்கள் ஆட்சி செய்தபோது தமிழர்கள் மியன்மாவின் தென் பகுதியில் அதிகமாகக் குடியேறினர். சோழ மன்னன் கரிகால் வளவன் கடல் வழியாகப் படையெடுத்து வெற்றிப்பெற்று மியன்மாவின் தென்பகுதியான பக்கோவரையில் அரசாட்சி செய்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. தற்பொழுதுகூட மியன்மாவின் தென்பகுதிகளிலேயே தமிழர் குடியிருப்புகள் அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் கடல் வழியாக வந்த தமிழர்கள் மியன்மாவின் கடல் பகுதி நிறைந்திருக்கும் தெற்குப் பகுதியில் ஆங்காங்கே குடியேறியதே ஆகும் (வேணுகோபாலன், 2014).

இராசேந்திரன் சோழன் ஆட்சி காலத்தில் இவர் மியன்மாவில் நாட்டிய வெற்றிக்கொடிகம்பம் ஒன்று பாகானில் 1936ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. கடல் வழியாக மியன்மா வந்த தமிழர்கள் அயிராவதி நதி வழியாக உட்பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள கரையோர நகரங்களில் வியாபரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். மேலும், இவர்கள் பகான் வரை சென்று அங்குக் குடியேறியும் உள்ளனர். மேலும், 931ஆம் ஆண்டில் பகானில் மகாவிஷ்ணுவிற்குக் கோவில் எழுப்பி மகாவிஷ்ணு அனந்தசயன சிலையையும் நிறுவியதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இக்காலக் கட்டத்தில் ஆட்சி செய்த தவுங்குகி என்ற மன்னரும் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மியன்மா மக்களும் விஷ்ணுவழிபாட்டைக் கடைப்பிடித்துவந்தனர் (Trager Frank, 1966).

இப்பகுதியில், 1961ஆம் ஆண்டு முதல் 1962ஆம் ஆண்டு வரையிலான அரசாங்கம் அகழ்வாராய்ச்சியை மேற்கொண்டது. இவ்வாராய்ச்சியின் மூலம் இப்பகுதியில் புதையுண்ட அரசமாளிகைகள், அரசவை, சிறைச்சாலைகள் போன்ற கட்டடங்களும் வெள்ளிநாணயங்களும் பொற்காசுகளும் மண்பானைகளும் அப்பானைகளுக்குள் இறந்து போனவர்களின் சாம்பல், எழும்புத்துண்டுகள் ஆகியவையும்

கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், இப்பகுதியில் லிங்கம் போன்ற வட்டமான கல் ஒன்றையும் கண்டெடுத்துள்ளனர். இப்பகுதியில் சைவ சமயமும் மேலோங்கி இருப்பதைக் காட்டுகிறது. இப்பகுதியை மியன்மா அரசாங்கம் பழைய விஷ்ணு நகர் என்று அறிவித்துள்ளது (Trager Frank, 1966).

1044முதல் 1077வரை ஆட்சிசெய்த அனவ்ரதா என்ற மன்னர் பாகானைத் தனது ஆட்சிக்குள் இணைத்துக்கொண்டார். இம்மன்னர்தான் புத்த சமயத்தைப் பகானுக்குக் கொண்டு வந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. இவர் காலத்தில் பாகானில் 4000 பௌத்தாலயங்கள் கட்டப்பட்டன. மேலும், இந்து சமய வழிபாடுகளும் உயிர் பலிகளும் அடியோடு அகற்றப்பட்டன. இவர் காலத்தில் பௌத்த சமயம் மியன்மா முழுவதும் பரவியது (Trager Frank, 1966).

அனவ்ரதா மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் பகான் பகுதியில் வாழ்ந்த மியன்மா மக்கள் கலையிலும் பண்பாட்டிலும் சிறந்து விளங்கவில்லை. தமிழர்களின் கலைகளும் பண்பாடுகளும் வழிபாடுகளும் இவர்களைப் பண்படுத்தியுள்ளன. பகான் மக்களின் கட்டடக்கலைகள், பண்பாடுகள், வழிபாடுகள் ஆகிய அனைத்திலும் தமிழர்களின் நாகரீகத் தாக்கத்தைக் காணமுடிகின்றன. பிற்காலத்தில் படிப்படியாக மாறிக்கொண்டே வந்தபோதும், இன்றுவரை மியன்மா மக்களின் பழக்கவழக்கங்களிலும் பண்பாடுகளிலும் வழிபாடுகளிலும் எழுத்து வடிவங்களிலும் சொற்களிலும் தமிழர்களின் தாக்கத்தைக் காணலாம். மியன்மா மக்களின் பண்பாட்டு நடனங்களிலும் தமிழர்களின் நடனக் கலையின் சாயல் இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. மேலும், குபியவ்ஜீ எனும் பௌத்தாலயத்தில் காணப்படும் சிற்பங்களும் சித்திரங்களும் தமிழ் நாட்டுப் பாணியில் அமைந்துள்ளன (வேணுகோபாலன், 2014). இவையனைத்தும் சோழர் காலத்தில் தமிழர்கள் மியன்மாவில் வாழ்ந்த சான்றைக் காட்டுகிறது.

தெற்காசியாவிற்கு வணிகம் செய்ய வந்த ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியர்,

இந்தியா, மியன்மா, மலாயா போன்ற நாடுகளைத் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஆட்சி செலுத்தியுள்ளனர். மியன்மா நாட்டைத் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கில் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியர் மியன்மா, கோன்பவுங் அரசுக்கு எதிராக மூன்று போர்கள் நடத்தினர். முதலாம் போர் 1824 முதல் 1826ஆம் ஆண்டு வரை நடைபெற்றது. இப்போரில் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியர் வெற்றி பெற்றனர். ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியரும் கோன்பவுங் அரசும் யாந்தோபூ என்ற உடன்படிக்கையில் கையொப்பம் இட்டனர். ஒப்பந்தப்பந்தத்திற்கு ஏற்பகோன்பவுங் அரசின் கீழ் இருந்த இந்தியப் பகுதிகளான அசாம், மணிப்பூர், மியன்மா அரக்கான் மலைத்தொடர் ஆகிய பகுதிகளை ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியருக்குக் கோன்பவுங் அரசு விட்டுக் கொடுத்தது (Daniel George Edward Hall. 1968).

ஆனாலும், யாந்தோபூ உடன்படிக்கையில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இக்கிக்கலைச் சரி செய்வதற்காக, ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கவர்னர் ஜெனரல் டல்ஹவுசி பிரபு, 1852ஆம் ஆண்டில் கடற்படை அதிகாரி லம்பார்ட்டை மியன்மாவுக்கு அனுப்பிவைத்தார். இச்சிக்கலைச் சரி செய்ய இயலாது போனதால், ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியர் மியன்மா மீது இரண்டாம் கட்டப் போரை நடத்தினர். இப்போர் 1852 முதல் 1853ஆம் ஆண்டு வரை நடைபெற்றது. இரண்டாம் கட்டப் போரில், ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியர் மியன்மாவின் பெரும் பகுதியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர் (Daniel George Edward Hall, 1968).

இப்போரினால் மியன்மா அரசுக்குடும்பத்தில் கலகம் ஏற்பட்டது. இதனால், ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியர் 1846 முதல் 1852ஆம் ஆண்டு வரை ஆட்சியில் இருந்த கோன்பவுங் அரசர் பாகன் மிங்கை ஆட்சியிலிருந்து நீக்கிவிட்டு, அவரது மாற்றாந்தாயின் மகன் மிண்டன் மிங்கை கோன்பவுங் அரசராக நியமித்தனர். இவர் 1853 முதல் 1878ஆம் ஆண்டு வரை கோன்பவுங்

அரசராக ஆட்சி பொறுப்பை வகித்தார். மன்னர் மிண்டன் மிங், ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியரிடமிருந்து நாட்டைக் காத்துக் கொள்வதற்காக, தலைநகரை, இரங்கூனிலிருந்து மண்டலைக்கு மாற்றி நாட்டை வலுப்படுத்தினார். மிண்டன் மிங்கிற்குப் பிறகு, மன்னர் திபா மிங் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றார். இவர் 1878 முதல் 1885ஆம் ஆண்டு வரை ஆட்சியில் இருந்தார். இவர் காலத்தில் மியன்மா எல்லைப்புறங்களில் கலவரங்கள் ஏற்பட்டன. இக்கலவரங்களை மன்னர் திபா மிங்கால் அடக்க இயலாது போனது. மேலும், மிண்டன் மிங் காலத்தில் ஆங்கிலேயருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தகளைத் திபா மிங் மீறியதால், ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியர் மியன்மா மீது 1885ஆம் ஆண்டில் மூன்றாம் கட்டப் போரை நடத்தினர். இப்போரில் வெற்றிபெற்ற ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியர் மியன்மா முழுவதையும் இந்தியாவுடன் இணைத்துக் கொண்டனர் (Daniel George Edward Hall, 1968).

தொடர்ந்து, 1897 முதல் 1937ஆம் ஆண்டு வரை வடக்கு மியான்மாவையும் தெற்கு மியான்மாவையும் இணைத்து, துணைநிலை ஆளுநர் தலைமையில் ஆங்கிலேயர்கள் மியான்மாவை ஆட்சி செய்தனர். 1937ஆம் ஆண்டில், நிர்வாக வசதிக்காக இந்தியாவிருந்து மியன்மாவைத் தனியாகப் பிரித்துத் துணைநிலை ஆளுநரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மியான்மாவை ஆட்சி செய்தனர். 1942ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது சப்பானிய இராணுவம் மியன்மாவை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து கைப்பற்றிக்கொண்டது. 1945ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப் போரின் இறுதியில் ஆங்கிலேய இராணுவம் மீண்டும் மியன்மாவை சப்பானிடமிருந்து கைப்பற்றியது. 4 ஜனவரி 1948ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயர்கள் மியன்மாவுக்கு விடுதலை வழங்கினர் (Daniel George Edward Hall, 1968).

இவ்வாறு, 1824ஆம் ஆண்டு முதல் மியன்மா மீது ஆதிக்கம் செலுத்திய ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியர், படிப்பறிவில்லாத தமிழர்களை நெல் வயல்களிலும் கட்டுமான துறைகளிலும் வேலை செய்வதற்கும் படித்த

தமிழர்களை அரசாங்கத் துறைகளில் வேலை செய்வதற்கும் அழைத்து வந்தனர். இவர்களோடு செட்டியார் சமூகத்தவர் வட்டித் தொழில் செய்வதற்கும் நெல் விவசாயம் செய்வதற்கும் மியான்மாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்தனர். ஆங்கிலேயர்களைத் தவிர்த்து, செட்டியார்களும் தங்கள் விவசாய நிலங்களில் நெல் பயிரிடுவதற்குத் தமிழர்களை மியன்மாவுக்கு அழைத்து வந்துள்ளனர் (Chakravarti, 1971).

மியன்மாவில் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சி

1824ஆம் ஆண்டு முதல், கட்டம் கட்டமாக மியன்மாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தங்களுடன் மொழி, சமயம், பண்பாடு ஆகியவற்றையும் உடன் கொண்டு வந்தனர். மியன்மாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழர்களில் படிப்பறிவுமிக்க தமிழர்களும் செட்டியார் சமூகத்தவரும் இடம்பெற்றிருந்ததால் மியன்மாவில் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சி அடைந்தது.

தொடக்கக் காலத்தில், மியன்மா தமிழர்கள் சொந்தமாகத் தமிழ்ப்பள்ளிகளை அமைத்து, தமிழகத்திலிருந்து தமிழாசிரியர்களையும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களையும் தருவித்துத் தமிழ் மாணவர்களுக்குப் பாடம் நடத்தியுள்ளனர். மியன்மாரில் முதலாம் வகுப்புத் தொடங்கி பதினோறாம் வகுப்பு வரை எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழ்மொழியில் நடத்தியுள்ளனர். மியன்மார் தமிழர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் வளமாக இருந்ததால் இது சாத்தியமாக அமைந்துள்ளது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில், மியன்மாவில் பல்வேறு தரப்பினர் தமிழ்ப்பள்ளிகளைத் தொடங்கியுள்ளனர். இவர்களில் செட்டியார் சமூகத்தவர், ரெட்டியார் சமூகத்தவர், தேவர் சமூகத்தவர் ஆகியோரும் அடங்குவர். வட்டித் தொழில் நடத்த மியன்மா வந்த செட்டியார் சமூகத்தவர்கள் கோயில்களையும் தமிழ்ப்பள்ளிகளையும் அமைத்துள்ளனர். இச்சமூகத்தினர் செட்டியார் உயர் நிலைப்பள்ளியை அமைத்துள்ளனர். இப்பள்ளி யாங்கோன் திருகம்பை என்னும்

இடத்தில் அமைந்துள்ளது. தொடக்கக் காலத்தில் இப்பள்ளியில் முதலாம் வகுப்புத் தொடங்கிப் பதினோறாம் வகுப்பு வரை தமிழ் மாணவர்கள் கல்வி பயின்றுள்ளனர். 1962ஆம் ஆண்டு இப்பள்ளி இராணுவ ஆட்சியின் தேசியமயக் கொள்கையின் கீழ் அரசுடமையாக்கப்பட்டது. தற்பொழுது, இப்பள்ளி மியன்மா கல்லூரியாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது (குமார், நேர்காணல் 3.3.2020).

செட்டியார் சமூகத்தினரைத் தவிர்த்து, யாங்கோனில் பெரும் தொழிலதிபராக இருந்து வந்துள்ள ராமநாத ரெட்டியார் என்பவர் ரெட்டியார் உயர்நிலைப்பள்ளியை அமைத்துள்ளார். இப்பள்ளியில் பல்வேறு சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் கல்வி பயின்றுள்ளனர். இப்பள்ளியிலும் முதலாம் வகுப்புத் தொடங்கி பதினோறாம் வகுப்பு வரை தமிழ் மாணவர்கள் கல்வி பயின்றுள்ளனர். இப்பள்ளியில் பணியாற்றுவதற்குத் தமிழகத்திலிருந்து பண்டிதர்கள் வரவழைக்கப்பட்டுள்ளனர். இராணுவ ஆட்சி நடைபெறுவதற்கு முன்னால், ராமநாத ரெட்டியார் இப்பள்ளியை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்து விட்டார். தற்பொழுது, இப்பள்ளி அரசாங்க உயர்நிலைப்பள்ளியாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது (குமார், நேர்காணல் 3.3.2020).

மேலும், தேவர் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களும் தமிழ்ப்பள்ளிகளை அமைத்துள்ளனர். தேவர் சமூகத்தவர்களும் செட்டியார்களைப் போலவே பல்வேறு தொழில்களை மியன்மாவில் தொடங்கியுள்ளனர். இச்சமூகத்தினர், தேவர் எஸ்டேட் அவுக்கலாப்பா நடுநிலைப்பள்ளியை அமைத்துள்ளனர். இப்பள்ளி, தேவர் எஸ்டேட்டில் நெல் பயிரிடும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் கல்வி பயில்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பள்ளியில் எட்டாம் வகுப்பு வரை மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். எட்டாம் வகுப்பில் தேர்ச்சிபெறும் மாணவர்கள் தங்கள் கல்வியை உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் தொடர்வார்கள் (குமார், நேர்காணல் 3.3.2020).

குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரைத் தவிர்த்து, தமிழ் முசுலிம்களும் தமிழ்ப்பள்ளிகளை அமைத்துள்ளனர். இவர்கள் சோலியா முசுலிம் மேல் நிலைப்பள்ளியை அமைத்திருந்தனர். தொடக்கக் காலத்தில், இப்பள்ளியில் காலை வேளையில் தமிழ்மொழியும் மாலை வேளையில் அரபுமொழியும் கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. 1962ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் பள்ளி விடுமுறை நாட்களில் முசுலிம் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது (குமார், நேர்காணல் 3.3.2020).

இதனைத் தவிர்த்து, புனித அந்தோணியார் தேவாலயம் ஒரு தமிழ்ப்பள்ளியை அமைத்துள்ளனர். புனித அந்தோணியார் உயர்நிலைப்பள்ளி என்று அழைக்கப்பட்ட இப்பள்ளியில் சபை உறுப்பினர்களின் குழந்தைகளும் சுற்று வட்டாரக் குழந்தைகளும் கல்வி கற்றனர். இப்பள்ளித் தேவாலய வளாகத்திற்குப் பக்கத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தது. இப்பள்ளியில் பயிற்றுவிப்பதற்காகத் தமிழகத்திலிருந்து கன்னியாஸ்திரிகளும் தமிழாசிரியர்களும் கொண்டு வரப்பட்டனர். தேசியமயமாக்கும் கொள்கையின் கீழ் இப்பள்ளியை அரசாங்கம் நாட்டுடமையாக்கிக் கொண்டது. தற்பொழுது, இப்பள்ளி அரசாங்கப்பள்ளியாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது (குமார், நேர்காணல் 3.3.2020).

இவற்றைத் தவிர்த்து, நூற்றுக்கணக்கான தொடக்க, நடுநிலை, இடைநிலை, உயர்நிலைத் தமிழ்ப்பள்ளிகள் மியன்மாவில் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. 1964ஆம் ஆண்டு வரை இப்பள்ளிகள் செயல்பட்டு வந்துள்ளன. தமிழகம், இலங்கை ஆகிய நாடுகளை அடுத்து, தமிழ்ப்பள்ளிகள் மிக சிறப்பாகச் செயல்பட்ட இடமாக மியன்மா திகழ்ந்து வந்தது. இங்கு முதலாம் வகுப்புத் தொடங்கி பதினோராம் வகுப்பு வரை அனைத்துப் பாடங்களும் தமிழ்மொழியிலேயே கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

மியான்மா ஆங்கிலேயரிடமிருந்து 1948ஆம் ஆண்டு விடுதலைப்பெற்ற பின்னும் இந்நிலை தொடர்ந்து வந்தது. 2.3.1962இல் மியான்மாவில்

இராணுவ ஆட்சி ஏற்பட்டது. இராணுவ ஆட்சியில் தமிழர்களின் சொத்துகளும் தமிழ்ப்பள்ளிகளும் நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்டன. இதனால், தமிழ்ப்பள்ளிகள் அனைத்தும் மூடப்பட்டன. மியன்மாவில் மியன்மா மொழியும் ஆங்கிலமும் மட்டுமே கற்பிக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டது. வேறு வழியின்றி தமிழர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அரசாங்கம் நடத்தும் மியன்மா மொழிப்பள்ளிகளுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். 1962ஆம் ஆண்டுக்குப் பின், வீடுகளிலும் ஆலயங்களிலும் தமிழ்மொழி சிறிய அளவில் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. 1962ஆம் ஆண்டு முதல் 2000ஆம் ஆண்டு வரை மியன்மாவில் தமிழ் கற்பிப்பதற்கான எந்த ஆக்ககரமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக, இளைய தலைமுறையினரிடையே தமிழ் பேசும் திறன் குறைந்து காணப்பட்டது.

மியன்மா தமிழர்களிடையே தமிழ் பேசும் திறன் குறைந்து வருவதைக் கண்ட தட்டோன் இளைஞர்கள் 1975ஆம் ஆண்டில் தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவை என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவித்தனர். தொடக்கக் காலத்தில் இவ்வமைப்ப்ச் சிறிய அளவில் தமிழ் வகுப்புகளைப் பள்ளி விடுமுறை காலங்களில் நடத்தி வந்துள்ளது. 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின், தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவை தங்கராசன் அறக்கட்டளையுடன் இணைந்து பெரிய அளவில் தமிழ் வகுப்புகளை நடத்தி வருகின்றனர்.

மியன்மாவில் பதினாான்கு மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் மூன், கரின் ஆகிய இரண்டு மாநிலங்களில் அதிகமான தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவை இவ்விரண்டு மாநிலங்களில் வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்குத் மியன்மா தேசியப்பள்ளி விடுமுறை காலமாகிய மார்ச்சு முதல் மே ஆகிய மூன்று மாதங்களுக்குத் தமிழ் வகுப்புகள் நடத்துகின்றனர். இவ்வகுப்புகள் காலை 8.00 மணி முதல் 12.00 வரையும் மாலை 1.00 முதல் 3.00 மணி வரையும் நடத்தப்படுகின்றது. இவ்விரு மாநிலங்களில் 60 தமிழ்ப்பள்ளிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இப்பள்ளிகளில் 2000

மாணவர்கள் முதலாம் வகுப்புத் தொடங்கி ஆறாம் வகுப்பு வரை தமிழ் பயில்கின்றனர். இப்பள்ளிகளில் 60 தமிழாசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். மூன்றாவது மாத இறுதியில் தேர்வு நடத்தப்படுகின்றது. இத்தேர்வில் வெற்றிபெறும் மாணவர்கள் மறு ஆண்டு விடுமுறையில் அடுத்த வகுப்புக்கு உயர்த்தப்படுகின்றனர் (ராகுநாதன், நேர்காணல் 4.3.2020).

இவ்வகுப்புகளுக்குத் தேவையான பாட நூல்களைத் தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவை தயாரித்துத் தருகின்றனர். இதற்கான செலவுகளைத் தங்கராசன் அறக்கட்டளை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. மேலும், தங்கராசன் அறக்கட்டளை இப்பள்ளிகளில் பாடம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆண்டிற்கு 50 ஆயிரம் கியாவை சம்பளமாக வழங்குகின்றனர். ஆறாம் வகுப்பு முடித்தவுடன் மாணவர்கள் திருக்குறள் வகுப்பிற்கு மாற்றப்படுகின்றனர். தற்பொழுது, தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவை ஏழாம் வகுப்புத் தொடங்கி பதினோராம் வகுப்பு வரைக்குமான பாடத்திட்டங்களையும் பாட நூல்களையும் தயாரித்து வருகின்றனர். இப்பணி நிறைவடைந்தவுடன் ஆறாம் வகுப்பை முடிக்கும் மாணவர்கள் பதினோராம் வகுப்பு வரை தமிழ் பயிலும் வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் (ராகுநாதன், நேர்காணல் 4.3.2020).

மேலும், தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவை தயாரிக்கும் பாட நூல்களைப் பயன்படுத்தி, கலைமகள் தமிழ்க்கல்வி நிறுவனமும் திருவள்ளூர் கோட்டமும் தமிழ் வகுப்புகளை அவர்கள் வட்டாரங்களில் நடத்தி வருகின்றனர்.

தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவையை அடுத்து, யாங்கோனில் செயல்படும் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சி மையம் யாங்கோனில் வாழும் தமிழர்களுக்கும் மூன், கரிம் ஆகிய மாநிலங்களைத் தவிர்த்து மற்ற மாநிலங்களில் வாழும் தமிழர்களுக்கும் தமிழ் வகுப்புகள் நடத்துகின்றனர். தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சி மையம் 2012ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இவ்வமைப்பும் மியன்மா தேசியப்பள்ளி

விடுமுறை காலமாகிய மார்ச்சு முதல் மே ஆகிய மூன்று மாதங்களுக்குத் தமிழ் வகுப்புகள் நடத்துகின்றனர். இவர்களும் பள்ளி விடுமுறை காலங்களில் காலை 8.00 மணி முதல் 12.00 மணி வரையும் மாலை 2.00 மணி முதல் 5.00 மணி வரையும் தமிழ் வகுப்புகளை நடத்துகின்றனர். இவ்வமைப்பின் கீழ் 140 பள்ளிகள் செயல்படுகின்றன. இப்பள்ளிகளில் 4,500 மாணவர்கள் தமிழ் பயில்கின்றனர். இவர்களுக்கு 300 ஆசிரியர்கள் தமிழ் கற்பிக்கின்றனர். இப்பள்ளிகளில் இதுவரை 30 ஆயிரம் மாணவர்கள் தமிழ் படித்துள்ளனர் (இளங்கோவன், நேர்காணல் 3.3.2020).

இவ்வமைப்பும் தங்களுக்கான பாடத்திட்டத்தையும் பாட நூல்களையும் தயாரிக்கின்றனர். இவ்வகுப்புகளை நடத்துவதற்கு ஏறக்குறைய 242 தனி நபர்கள் மாதம் 10 ஆயிரம் கியாவை நன்கொடையாக வழங்குகின்றனர். நன்கொடை வழங்குபவர்களில் 10 விழுக்காட்டினர் வியாபாரிகள், 50 விழுக்காட்டினர் விவசாயிகள், 40 விழுக்காட்டினர் மற்ற வேலைகள் செய்பவர்கள். இந்நன்கொடையைக் கொண்டே இலவசப் புத்தகங்கள் வழங்குவதற்கான செலவுகளையும் ஆசிரியர்களுக்கான சம்பளங்களையும் வழங்குகின்றனர். இந்த அமைப்பிற்கான வரவு செலவு கணக்குகளை ஒவ்வொரு மாதமும் உங்கள் எதிர்காலம் எனும் மாத இதழில் வெளியிடுகின்றனர் (செல்வக்குமார், நேர்காணல் 3.3.2020).

முடிவுரை

மியன்மாவில் 1962ஆம் ஆண்டு வரை உச்சத்தில் இருந்த தமிழ்மொழி, இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் பாதகமான சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் தமிழ் இல்லம் திருக்குறள் பேரவையும் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சி மையமும் மியன்மாவில் மீண்டும் தமிழ்மொழி செழித்தோங்குவதற்கான ஆக்க நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வருகின்றனர். இன்னும் பத்தாண்டுகளில் மியன்மாவில் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி மேலோங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

References

- Chakraborty Ankita. (2018). Burma Colonies of West Bengal: A Study of the Contemporary Status of Burmese Indians. *International Journal of Research in Social Sciences*. (Volume: 8, Issue: 9. pp. 435-443).
- Chakraborty Ankita. (2019). The Socio Economic Status of Indians Migrants' in Myanmar in the Colonial years (1824–1948): An Overview. *International Journal of Research in Social Sciences*. (Volume: 9, Issue: 1. pp. 871-879).
- Chakravarti, N. R, (1971). *The Indian Minority in Burma – The Rise and Decline of an Immigrant Community*. London: Oxford University Press.
- Daniel George Edward Hall. (1968). *A History of South East Asia*. New York.
- Harkirat Singh. (2019). Ethnic Indians in Burma and Malaya: A Study of the Colonial Period. *Journal of Multidisciplinary Subjects*. (Vol. 13. Issue 1. p. 966-971).
- Hmma Balakrishnan. (2019). Whose language is it anyway? Challenges to Tamil language revitalisation efforts in Myanmar. *South Asian Diaspora*. Received 24 Aug 2018, Accepted 06 Mar 2019, Published online: 20 Aug 2019.
- James Warren. (2002), The Rangoon jail riot of 1930 and the prison administration of British Burma. *South East Asia Research*. (Vol. 10, No. 1 (MARCH 2002), pp. 5-29). Taylor & Francis, Ltd.
- Mathalai Somu. (2017). *Bali Mutal Myanmar Varai*. Thirucy: Tamil Kural Pathipagam.
- Mathalai Somu. (2017). *Barmavum Tamilarkalum*. Chennai: Tamil Kural Pathipagam.
- Mohammad Janesar & Rajesh Sahu. (2019). The Role of Indian Diaspora: A Look at India-Myanmar. *IUP Journal of International Relations*. (Vol. 13, Iss. 3. p. 53-67).
- Myanmar – Malaysia – Singapore Tamil Uravupalam Manadu Sirappu Malar*. (2014). Yangon: Myanma Tamil Valarssi Maiyam.
- Nadaraja Pillai, N. (2018). Contributions of the Tamils to the Writing Systems of Some South-East Asian Countries. *Language in India*. (Vol. 18:1. p. 395-413).
- Nongthombam Jiten. (2018). The Position of Meitei in the Study of Indian Diasporain Myanmar. *Himalayan and Central Asian Studies*. (Vol. 18, Nos. 1-2).
- Renaud Egreteau. (2011). Burmese Indians in contemporary Burma: heritage, influence, and perceptions since 1988. *Asian Ethnicity*. (Volume 12. 2011. Issue 1. Pages 33-54).
- Renaud Egreteau. (2013). India's Vanishing "Burma Colonies". Repatriation, Urban Citizenship, and (De) Mobilization of Indian Returnees from Burma (Myanmar) since the 1960s. *Social Science Research on South East Asia*. (pp. 11-34).
- Sarita Rai. (2015). *The Role of Indian Diaspora in India Myanmar Relations. Master of Philosophy*. Department of International Relations, School Of Social Sciences. Sikkim University.
- Soe Soe Oo. (2011). *The Role of Chettyars in the Economy of Myanmar during the Colonial Period*. Yangon: University of Yangon.

- Sunil S Amrith. (2014). Migration and health in southeast Asian history. *The Lancet*. (Volume 384, Issue 9954, p. 1569-1570).
- Tinker, Hugh. (1967). *The Union of Burma: A Study of the First Years of Independence*. London, New York, and Toronto: Oxford University Press.
- Trager, Frank N. (1966). *Burma From Kingdom to Republic: A Historical and Political Analysis*. New York: Praeger
- Venugopal, K. (2014). *Ponnoli Visum Punniya Bumi Barma Ennum Myanmar*. Chennai: Manikkavasagar Pathipagam.
- Vikas Kumar Verma. (2006). Maritime Trade Between Early Historic Tamil Nadu And Southeast Asia. *Proceedings of the Indian History Congress*. (Vol. 66 (2005-2006), pp. 125-134). Indian History Congress.

தமிழ் மருத்துவம் மொழியும் காலங்களின்; உணவு முறைகள் Seasons Proclaims Food, Affirms Tamil Medicine

ஜெனிபா ரோஸ் பிரியா. த / Jenefa Rose Priya. T¹

மணிகண்டன். பா / Manikandan. B²

Abstract

Tamil Medicine, which was born from ancient Tamil Nadu's food culture, hinge on to their traditional values, seasons, people's conduct, occupation, business and agriculture. The Tamil antique culture believes that the basic elements, climate, food, and humans are originated solely from Nature. So, on appropriate lively habits and cuisines, one can restore their soul, which might have been damaged by ripening and sickness. Furthermore, *Siddha Medicine* (formerly known as *Tamil Medicine*) acknowledges the basic elements of Nature in human body and depicts one's condition through three vital physical humours, namely *Vātam*, *pittam*, and *kāpam*. The aim of this article is to explore the basic principles of altering ancient seasonal variations and folks' diet as well as regime. Therefore, a complete literary search is made in the Tamil works as well as in Tamil medicinal books to explore and analyse the current trends.

Date of submission: 2020-04-25
Date of acceptance: 2020-05-10
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Jenefa Rose Priya
Email: dr.jenefa@gmail.com

Key Words: Cuisines, Siddha Medicine, Tamil culture, Climate, Ancient Tamil Land Five Elements of nature.

முன்னுரை

உணவானது, உயிர் ஒன்றிய உடலை வளர்க்கவும், காக்கவும், பல தொழில்களை புரியவும், சத்துக்களை சீரணமாக்கி உடலில் பொருந்தக் கூடியவைகளாயுமிருக்க வேண்டும். இங்ஙனம் உள்ள பொருட்களை தமிழ் மருத்துவர்கள் பருவகாலத்திற்கு ஏற்ப ஆராய்ந்து எடுத்துள்ளார்கள். சட்டமுனி ஞானம் கூறியது போல் “அண்டதிலுள்ளதே பிண்டம், பிண்டத்திலுள்ளதே அண்டம்” என்பது போன்று, மனித சக்திகளுக்கும், உலக நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணமாகிய

சக்திகளும் வேற்றுமையற்றவையாகும். ஏனென்றால் அனைத்திலும் பஞ்சபூதமே. இயற்கையில் தோன்றும் மாறுதல்களால் தேகத்திலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு குற்றங்கள் ஏற்படும், பிணிகள் உண்டாகும். இதனை பண்டைய தமிழகத்தின் பெரும் புகழ் வாய்ந்த மருத்துவமான தமிழ் மருத்துவம் எனப்படும் சித்தமருத்துவம் சிறப்பாகக் கூறுகிறது.

தமிழ் மருத்துவத்தின் வரலாறு கி.மு. 10,000 முதல் கி.மு. 4000 ஆண்டுகள் தொன்மையானவை. தொல்லியல்

¹ The author is an Assistant Professor in the Department of Sattam Sarntha Maruthuvam Nanju Maruthuvam, Maria Siddha Medical College and Hospital, Kanniyakumari, Tamil Nadu, India. dr.jenefa@gmail.com

² The author is an Assistant Lecturer in the Department of Kuzhandhai Maruthuvam, Maria Siddha Medical College and Hospital, Kanniyakumari, Tamil Nadu, India. drmani2gh@gmail.com

ஆராய்ச்சிபடி இந்திய பெருங்கடலில் கடற்கோளால் மூழ்கின குமரிகண்டம் எனப்படும் லெமுரியா கண்டமே தமிழ் மருத்துவமாகிய சித்தமருத்துவம் தோன்றிய இடம். சித்தமருத்துவத்தை உலகிற்கு அளித்தவர்கள் சித்தர்கள். இன்று பண்டைய தமிழகத்தின் எஞ்சிய பகுதியே தமிழ்நாடு என்று கூறப்படுகிறது. எக்காலங்களிலும்; அறுசுவையைக் கலந்து உண்டி வழங்குவது நன்மை. ஆயினும், அந்தந்தப் பருவங்களுக்கேற்ப அன்னபானாதிகளும் மாறுதலடைய வேண்டும். ஒவ்வொரு பருவகாலத்தின் தன்மைக்கேற்பவும் உணவை உட்கொண்டு உடல் வளர்க்கும் முறையைப் பற்றி சித்தமருத்துவக் கொள்கையுடன் சுருக்க ஆய்வில் கூறவுள்ளேன்.

உணவில் பஞ்சபூதங்களின் பங்கு

இவ்வுலகம் மற்றும் உலகப் பொருட்கள் அனைத்தும் மண், நீர், தீ, வளி, விண் ஆகிய பஞ்சபூதங்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இரண்டிரண்டு பூதங்களின் சேர்க்கையால் ஒவ்வொரு உணவின் சுவையும் உண்டாகின்றன. உதாரணமாக: இனிப்பு சுவை மண் மற்றும் நீர் பூதங்களாலானது. அதுபோலவே நாமும் ஐம்பூதங்களின் கூற்றால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும்

பிண்டம். உதாரணமாக: நம் சதை, மண் மற்றும் நீர் பூதங்களாலானது. தமிழ் மருத்துவமுடையாரால் கூறப்பட்ட உயிர் தாதுக்களான வாதம், பித்தம், கபம் ஆகியவையும் இரண்டிரண்டு பூதங்களின் சேர்க்கையைப் பெற்றிருக்கிறது. நாம் உண்ணும் உணவுகளின் உள்ள சுவைகளின் பூதச்சேர்க்கையையும், உடலில் உள்ள உயிர் தாதுக்களின் பூதச்சேர்க்கையையும் அறிவதால் பருவகாலங்களின் மாறுதலுக்கேற்ப, எச்சுவையுள்ள பொருட்களை வழங்கினால் எந்த உடல் தாது வளர்ச்சியடையும் அல்லது சமப்படும் என்பதை எளிதில் அறிந்து கொண்ட சித்தர்கள் என்னும் தமிழ் மருத்துவர்கள் காலவாழ்வியல் உணவு நெறிமுறைகளைத் தொகுத்துள்ளனர்.

உயிர் தாதுக்களின் தன்மை

சித்த மருத்துவம் அடிப்படையாக மூன்று உயிர் தாதுக்களான வாதம், பித்தம், கபம் உடல் முற்றும் பரவி கிரியைகளை நடப்பிக்கிறது. இதனை, உயிர் ஆற்றல் என்பர். வாதமே உயிர்களின் பிராணன். அத்துடன் பித்தமும் கபமும் இயைந்து தொழில் புரிகின்றன.

அட்டவணை 1: உயிர் தாதுக்களின் குணங்கள் மற்றும் தொழில்கள்

உயிர் தாதுக்கள்	குணங்கள்	தொழில்கள்
வாதம் (வளி+விண்)	நெகிழ்ச்சி, பரவல், வறட்சி, விரைதல், தட்பம், நுட்பம்.	சுவாச மண்டலம், நரம்பு மண்டலம், சிறுநீரக மண்டலம் மற்றும் இரத்தாசயத்தையும் ஆட்சி செய்யும், பதினான்கு வேகங்களை வெளிப்படுத்தும், ஐம்பொறிகட்கு வன்மைக் கொடுக்கும்.
பித்தம் (தீ+ தீ)	அனற்றல், நொய்மை, நீர்மை, நெய்மை, வெகுட்டல், சூடு, பரவல்.	செரிப்பித்தல், வெம்மை, பார்வை, பசி, நீர்வேட்கை, சுவை, ஒளி, நினைப்பு, அறிவு, வன்மை, மென்மை, வியர்த்தல், மயக்கம், வெறி, மெலிவு, எரிவு ஆகியவற்றை உண்டாக்கும், அன்னமயகோசத்தை ஆட்சி புரியும்;
கபம் (நீர் +மண்)	குளிர்ச்சி, திடம், திண்மை, குழகுழப்பு, நெய்மை, மந்தம், மெத்தனும் தன்மை, வழுவழுப்பு.	வலிவு தரும், எலும்புகளின் மூட்டுகளுக்கு வன்மை, ஆற்றல், வனப்பு, பொறுத்துக் கொள்ளும் பண்பு, பருத்தல், உடல் வெளுத்தல், செரியாமை, மிகு தூக்கம், கூர்மையின்மை, வளர்மாற்றம் ஆகியவற்றை உண்டாக்கும்.

“மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும்
நூலோர்

வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று”

என்கிறார் திருவள்ளுவர். நாம் உண்ணும் உணவும், செய்யும் செயல்களும், கால மாறுபாடும் நமது உடல் நிலைக்கு ஒத்த அளவிற்கு மிகுமாயினும், குறையுமாயினும், நமக்கு துன்பஞ் செய்யும். இதன் ஏற்றத்தாழ்வால் எல்லாநோய்களும் பிறக்கின்றன. அப்பொழுது உயிர் தாதுக்களை முக்குற்றம் (அ) திரிதோடம் என்பர்.

உணவின் அறுசுவைகள்

இப்பூமியிலுண்டாகிற எந்த உணவுப்பொருளும் நாவிறியிட்ட உடனே ஓர் வித உணர்ச்சியை உணர்த்துவதை சுவை என்கிறோம். ஐம்பூதங்களில் கூற்றால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும், இச்சுவைகள் ஆறு வகைப்படும். அவை இனிப்பு, புளிப்பு, உப்பு, கைப்பு, கார்ப்பு மற்றும் துவர்ப்பு. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு உணவில் தனித்திருக்காமல் இரண்டு அல்லது அதற்கு அதிகமான சுவைகளுடன் ஒருமித்திருக்கும். அந்த உணவின் சுவைகளில் ஏதேனும் ஒன்று முதன்மையாய் நிற்க அதுவே அந்த உணவின் சுவையாகும். சுவைகளுக்காதாராமாயுள்ள ஐம்பூதக்கூறுகளில் எந்தெந்த பூதாம்சங்களின் சேர்க்கையால் சுவை உண்டாகிறதோ அந்தந்தப் பூதாம்சங்களின் குணம், அச்சுவையுடன் ஒருமிக்க கலந்து நிற்கும். அக்குணங்களாவன: திண்மை, நெய்ப்பு, தண்மை, மென்மை, கூர்மை, வெம்மை, வறட்சி, நொய்மை ஆகும்.

மேற்கூறப்பட்ட சுவைகளின் குணத்தால் உடல் வெம்மை அல்லது தண்மை நிலையடையும், அதுவே வீரியமாம்.

1. வெம்மை வாதத்தை சமப்படுத்தும், கபத்தை நீக்கும், தலைசுற்றல், நாவறட்சி, தேகவாட்டம், வியர்வை, அழற்சி, விரைவில் செரிப்பித்தல் ஆகிய இக்காரியங்களைச் செய்யும்.
2. தண்மை (குளிர்ச்சி (அ) சீதம்) மனக்களிப்பு, ஆயுள் விருத்தி, தம்பனம் ஆகிய இக்காரியங்களைச் செய்யும்,

இரத்தம், பித்தம் ஆகியவற்றைப் போக்கும்.

அறுசுவையின் நற்தொழில்கள்

1. இனிப்பு (மண்+நீர்) உடற்கட்டுகளுக்கு வன்மை, உடலுக்கு ஊட்டம், ஒளி, இந்திரிய பலம் தரும். தொண்டையிலுள்ள தோடங்களை போக்கவும், வாதம், வாதபித்தம் தோடங்களை தன்னிலை வளர்ச்சியடையின் அவற்றை தன்னிலைப்படுத்தவும், பித்தத்தை நீக்கவும் செய்யும்.
2. புளிப்பு (மண்+தீ) சடராக்கினி, நெய்ப்புத் தன்மை, செரிக்கும் தன்மை, இரத்தாசயத்துக்குப் பலம் ஆகியவற்றை தந்து அரோசகத்தைப் போக்கும். மலத்தை பேதிக்கச் செய்யும்.
3. உப்பு (நீர்+தீ) வறட்சி, மலச்சிக்கல், ஐயம் ஆகியவற்றை போக்கும். நெய்ப்பு, வியர்வை, கூர்மை ஆகியவற்றை உண்டாக்கும்.
4. கைப்பு (வளி + விண்) அரோசகம் நீக்கும். புழுக்களைக் கொல்லும், நஞ்சுகளை நீக்குவதில் சிறப்புடையது. வெப்பு, மூர்ச்சை, அழற்சி, பித்தம், கபம் ஆகியவற்றின் விகற்பம். வாய் நீரூறல், குட்டம் ஆகியவற்றைச் சாந்தி செய்யும். புத்தி கூர்மை, உடல் இலேசத்துவம், உடல் சுட்கம் ஆகியவற்றைத் தரும். தொண்டையை சுத்தி செய்யும்.
5. கார்ப்பு (வளி + தீ) தொண்டையிலுண்டாம் பிணிகள், வீக்கத்தோடு கூடிய நமைப்படை, குட்டம், அசீரணம், வயிற்றுப் பொருமல், சோகை ஆகியவற்றைப் போக்கும். புண்களை ஆற்றும், உடற்பசையையும் கொழுப்பையும் வயிற்றில் கபத்தினால் உண்டாகும் துர்நீரையும் வறட்டும். தீபனத்தையும், செரிப்பையும், நற்சுவையையும் உண்டாக்கும். கெட்டமலத்தைக் கழிப்பிக்கும்.
6. துவர்ப்பு (மண் + வளி)

பித்தகபதோடங்களைப் போக்கும். உடலுக்கு வெப்பத்தைத் தரும். குருதியை தூய்மை செய்யும். புண்களை ஆற்றும், கொழுப்பைக் குறைக்கும். உறுப்புகளைச் சுருங்கச் செய்யும், மலத்தை இறுக்கி வறட்டும், தோலைப்பதமாக்கும்.

பருவகாலங்கள் மற்றும் அவை ஏற்படக்காரணம்

பருவகாலம் என்பது காலநிலை, சூழிலியல் மற்றும் பகலின் மணித்தியாலங்கள் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் மாற்றத்தால் குறிப்பிடப்படுகின்ற வருடத்தின் பிரிவு ஆகும். சங்ககாலத்தில் கூறப்பட்ட தென் தமிழ்நாடானது சூரியனுடைய செங்குத்தான கிரணங்களால் வெப்பமும் ஒளியும் பெறுவதான வெப்பமண்டலம் எனப்பட்ட பூமியின் நடுப்பாகத்திற்கு மிக அருகில் இருக்கும் காரணத்தால், இந்திய நாட்டின் பிறமாநிலங்கள் போல் இல்லாமல் பருவகாலமாற்றம் சராசரியாய் 15நாட்களுக்கு முன்பே தொடங்குவதால் காலமாறுபாடுகளுக்கேற்ப நெறிமுறைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டும் என பெரியோர் கூறியுள்ளனர். பூமியின் அச்ச நேராக நில்லாமல், ஒருபக்கம் 23ஆ” சாய்வாய் இருத்தலால், ஒரு தைதிங்களின் பிறப்பாண்டு இரண்டு பிரிவாய்க் கூறப்படும். இதனால் பருவகாலம் தோன்றும். சூரியன் வடதுருவத்தை நோக்கி; தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, ஆனி ஆகிய ஆறு மாதம் செல்லும். இதை உத்தராயணம் (வடக்கு வழி) என்பர். இது சூரியவழிக்கு நெருங்கி இருப்பதால் உத்தராயணத்திற்குரிய அதிக வெப்பம் பெறுகிறது. உடல் வன்மை குன்றும் தன்மையுடையது என மருத்துவ நூல் கூறுகிறது. மேலும் தென் துருவத்தை நோக்கி ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி ஆகிய மற்ற ஆறு மாதம் செல்லும். இதை தட்சிணாயணம் (தெற்கு வழி) என்பர். இது சூரிய வழிக்கு நெருக்கமின்றி இருப்பதால் குளிர்ச்சியை அடைகிறது. உயிர்களின் உடல் வன்மையைப் பெருக்கிக் காக்குந் தன்மையுடையது.

மேலும் சில நூலில் உத்தராயணத்தின் தை மாதம் நீங்க, மற்ற மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, ஆனி மற்றும் தட்சிணாயணத்தின் முதல் மாதமாகிய ஆடி சேர்த்து ஆறு திங்களை உடல் வன்மை குன்றும் ஆதாந காலம் என்றும் தட்சிணாயணத்தின் ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி மற்றும் உத்தராயணத்தின் தை மாதம் சேர்த்து ஆறு திங்களை உடல் ஆக்க காலமாகிய ஆதேய காலம் என்றும் கூறுவர்.

இதன் மூலம் தமிழ் மண்ணின் பருவகாலங்கள் ஆறு வகைகளாக பிரிக்கலாம். அவை கார்காலம், கூதிர் காலம், முன்பனிக்காலம், பின்பனிக்காலம், இளவேனிற்காலம் மற்றும் முதுவேனிற்காலம்.

கார்காலம் மற்றும் அதின் குணங்கள் (Rainy/Monsoon season)

தமிழ் மாதங்கள் ஆவணி, புரட்டாசி ஆங்கில மாதங்கள் August 15th - October 14th

‘மலர்ந்த ஞாலம் புலம்பு புறக் கொடுப்பக் கருவி வானங் கதமுறை சிதறிக் கார்செய் தன்றே கவின் பெறு’

(அகநானூறு பாடல் 5 குறுங்குடி மருதனார்)

வறட்சி என்னும் துன்பத்தை துரத்தி, கூட்டமான மேகங்களிலிருந்து மழைத்துளிகள் சீறி வந்து மலர்ச்சிச் செய்து நிலத்தைப் பொலியுறச் செய்யும் காலமே கார் காலம் என அகநானூறு கூறுகிறது.

கார் என்றால் மேகம். கருநிறமேகம் சூழ்ந்து மழை விழும் நிகழ்வு. மழைக்காலமாகிய கார் காலத்தில் வளிமண்டலமானது அமிலம் தன்மையடையும். வெளியே உண்டான குளிரைத் தாங்கிக் கொள்ளும் வண்ணம் உடலின் உட்கூடு தோலில் சென்று ஒழுங்குபடுத்தும் காரணத்தால் உடலைக் காக்கும் ஆக்கனல் (சடராக்கினி) குறைவுபடும். அதன் காரணமாக வாதம் முதலாய் கூறப்பட்ட முக்குற்றங்களும் நல்ல நிலையில் நிற்காது. விண்ணில் கார்சூழ்ந்திருக்கையில் குளிர்ச்சியடைந்த

வாயுவினால் வாயுமண்டலம் அமிலதன்மையடைவதாலும், பூமியின் எழுந்த ஆவியினாலும், இவ்விரண்டின் சேர்க்கையினால் புளிப்படைந்த மலின நீரினாலும், முன்பருவத்தில் அதாவது உத்தராயணகாலத்தில் இயற்கையால் உடல் வன்மை இழந்து பசித்தீ குறைவுபட்டவர்கள், மாரிகாலத்திலும் பசித்தீ குற்றமடைந்து தாதுக்கள் கேடடைந்து துன்புறுகிறார்கள். குளிர்ச்சியடைந்த வாயுவினால் வாயுக் (வாதம்) குற்றமும், ஆவியினால் புளிப்பு அடைந்த நீரால் பித்தமும், மலின நீரினாலும் வெப்பகுறைவாலும் கோழையும் (கபம்) ஏற்படுகின்றன. அது போல நிலம் குளிர்ச்சியடைந்து, உடலிலும் செரிமான குறைபாடு, பசி மந்தம் ஏற்படுவதால், நீர் நிலைகளில் நீர் கடினதன்மையுடையதாகவும், எளிதில் சீரணமாகாத தன்மையுடையதாகவும் இருக்கும் என்பதாய் மருத்துவ தனி பாடல் விளக்குகிறது.

பூமியெங்கும் ஈரப்பதம் இருப்பதால் நுண்ணுயிர் பெருக்கம் அதை தொடர்ந்து வாந்தி, கழிச்சல், வயிற்றுவலி, இரையக் குடலிய அழற்சி, ஊழி நோய் ஏற்படலாம். நீர், காற்று, உணவு பழுதடைவதால் மஞ்சள் காமாலை, முறைசரம், கிருமிகளின் சஞ்சாரத்தால் சேற்றுப்புண், பூஞ்சை தொற்று நோய்கள் ஏற்படும். நோய் எதிர்பாற்றல் தளர்ந்து சலதோடம், இருமல், நச்சுயிர்சரம், கொசுக்களின் பாதிப்பினால் டெங்கு, மலேரியா போன்றவை மழைகாலத்தில் தோற்றுவிக்கலாம்.

மேலும்,

‘முல்லை வைந்துனை தோன்ற வில்லமொடு’

(அகநானூறு பாடல் 4 குறுங்குடிமருதனார்)

என்பதாய் கூறப்பட்ட அகநானூறு பாடலில் உள்ள இல்லம் என்பது தேற்றான் மரமாகும். பொதுவாக கார்காலத்தில் குளங்கள் நிரம்பி நீர் கலங்கலாக இருக்கும். குளக்கரையில் வளர்ந்திருக்கும் தேற்றான் மரம் கார்காலத்தில் செழித்துவளர்ந்துபழம் பழுக்கும். அக்காலத்தில், அதின் இலை மற்றும் கொட்டைகள்

குளத்தில் விழுந்து மேற்கூறியப்படி கலங்கியிருக்கும் நீரை தெளிவாக்கும் என்னும் கருத்து பொதிந்துள்ளது. இக்கருத்தையே தமிழ்மருத்துவம் தேற்றான் பழக்கொட்டைகளை நீரிலிட்டு 56 மணி நேரம் ஊற வைத்து எடுக்க இனிப்பு சுவை மிக்க கலங்கலற்ற தூய்மையான நீர் கிட்டும் எனக் கூறுகிறது. இந்நீரையே இக்காலத்தில் பயன்படுத்துவது சிறப்பு.

கார்கால உணவு முறைகள் மற்றும்

ஒழுக்கங்கள்

கார்காலத்தில் பித்தம் தன்னிலை விருத்திடையும். முதுவேனிலில் தன்னிலை விருத்தியடைந்த வாதம், கார்காலத்தில் வேற்றுநிலையடையும். வாடை காற்று வீசும். இந்த விகாரமடைந்த தோடங்களை சமநிலைக்கு கொண்டு வரும் பொருட்டு இனிப்பு, புளிப்பு, உப்பு மிகுதியானதும் வறட்சி குணமில்லாததும், இலகு குணமுடையதும், வெம்மை வீரியமும், நெய்ப்பும் தேன் கலந்ததுமான உணவுகளை அதிகமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

நீரை காய்ச்சிய பின் ஆற வைத்து அருந்த வேண்டும். பசி மந்தம் இருப்பதால் சுக்கு காய்ச்சிய நீர், நெற் பொரிகஞ்சி, இருமுறை வடித்த சோறு, இரசம் சேர்த்து உண்ணலாம். பசித்தீயை தூண்ட மிளகு, இஞ்சி, சீரகம், பூண்டு, கடுகு, கறிவேப்பிலை, பெருங்காயம் சுடுசோற்றிலிட்டு நெய் குத்திபிசைந்து ஒரு பிடி சாப்பிட்ட பின் வழக்கம் போல் உணவை கொள்ள வேண்டும். கோதுமை நெய்ப்பு, சீத வீரியம் என்றும் கருதிய போதிலும் உட்டிணத்தை விருத்தி செய்யும், உடல் வன்மை, சுக்கிலதாது, உதாரக்கினியை அதிகப்படுத்தும். புதிய துவரை, உளுந்து, பயிறு, பழைய பழகிய அரிசி, கேழ்வரகு, பார்லி, புதிதாய்ப் பறிக்கப்பட்ட காய் வகைகள், கார்காலத்துக்குரிய பழவகைகள், பேயன் வாழைப்பழத்துடன் உளுத்தம் வடையை நெய் தொட்டு உண்ணலாம். புளித்த தயிரில் உளுத்தம் பருப்பை ஊற வைத்து அரைத்து சுட்டவடையை நல்ல தேனில் தோய்த்து உண்ணலாம்.

பஞ்சமுட்டிக் கஞ்சி பச்சரிசி, உளுந்து,

துவரம் பருப்பு, கொண்டைக்கடலை மற்றும் சிறுபயறு ஆகியவற்றைக் கொண்டு கஞ்சி செய்து உண்ணலாம். சம்பாரக் கஞ்சி உளுந்து, மிளகு, இஞ்சி, வெங்காயம், பூண்டு, கருவேப்பிலை, மஞ்சள், சீரகம், கொத்துமல்லி, பெருங்காயம், காய்கறி வகைகள், அரிசி முதலிய பல சம்பாரஞ் சேர்த்து கஞ்சி தயாரித்து உண்ணலாம். பாற்கஞ்சி பச்சரிசி, பாசிபருப்பு, சீரகம், காய்ச்சிய பசும் பால் முதலியவற்றைக் கொண்டு கஞ்சி செய்து உண்ணலாம். ஐங்கோலம் மோர் என்பது சுக்கு, திப்பிலி, திப்பிலிமூலம், சித்திரமூலம், சவ்வியம் போன்ற சித்தமருந்துகளை சுத்தித்து பின் தூளாக்கி நீர் மோரில் கலந்து எடுத்துக் கொள்ளல். இவைகளை அருந்தலாம். பழைய தேன் சாப்பிட வேண்டும். இட்லி, இறைச்சி ஊன், சாரம், புளிச்சக்கீரை, இளம்பருப்புக்கீரை, சிறுகீரை, பசலை, வெந்தயக்கீரை, மூக்கிரட்டை, துத்திக்கீரை உண்ணலாம். புளிப்பு, உப்பு, வெங்காயம் சேர்ந்த இரசங்கள் உண்ணலாம். சூடான உணவுகளையே உண்ண வேண்டும். உரிய நெறிப்படி பட்டினி இருத்தல் நலம்.

செரிமானத்தை மட்டுப்படுத்துவதால் பகல் நித்திரை புரியலாகாது. வருத்தமான வேலை, பகல் வெயில் ஆகியவற்றையும் நீக்க வேண்டும். உஷ்ண வீரியமுள்ள வமன, விரேசன சிகிச்சை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வெந்நீரில் குளித்து, நன்றாய் உலர்ந்ததும், சாம்பிராணி கொண்டு தூபமிட்டதுமான ஆடைகளை அணிந்தும், பாதரசகளை இட்டு கொண்டு, ஓதமில்லாத இடங்களில் வசிக்க வேண்டும். வீட்டில் வேப்பிலை புகையிடலாம், மஞ்சள் நீர் தெளிக்கலாம் என மருத்துவ தனி பாடல் கூறுகிறது.

கூதிர் காலம் மற்றும் அதின் குணங்கள் (Autumn season)

தமிழ் மாதங்கள் ஐப்பசி, கார்த்திகை ஆங்கிலமாதங்கள் October 15th - December 14th

சங்ககால இலக்கியங்கள் கூதிர்காலத்தினை சிறப்பாக விளக்குகிறது.

‘இன்னிசை உருமொடு கனை துளி தலைவி,

மன்உயிர் மடிந்த பானாட் கங்குல்,

காடுதேர் வேட்டத்து விளிவுஇடம்
பெறாஅது,

வரிஅதள் படுத்தசேக்கை, தெரிஇழைத்

தேன்நாறு கதுப்பின் கொடிச்சியர்தந்தை,

கூதிர், இல்செறியும்குன்றநாட”

(அகநானூறு 58 பாடல் சொல் பரிப்புப்பதிவு திணைகுறிஞ்சி.)

இனிமையான இடிமுழக்கத்துடன் பெருமழை பொழிந்து, ஊரிலுள்ள எல்லாரும் உறங்கும் நள்ளிரவு வேளையில் என் தந்தை (என் தங்கை கொடிச்சியர்) காட்டுக்கு வேட்டையாடச் சென்று விலங்கு ஒன்றும் வேட்டையில் விழவில்லை. வீட்டுக்குத் திரும்பி கூதிர்காலத்தில் பயன்படுத்தும் வரிப்புலித்தோலில் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். இது வாடைக்காற்று வீசும் கூதிர்காலம் குன்றின் தலைவனே என தலைவி கூறுகிறாள்.

இலைகள் கூம்பி உதிர்வது கூதிர் எனப்படும். கார்காலக் குளிர்ச்சியில் பழக்கமுற்ற குளிர்ந்த உடலுடையவர்கள், கூதிர் காலச் சூரியவெப்பதால் நீர் வேட்கையடைய நேரிடும். சூரியக் கதிரால் பகற்பொழுதிலும், திங்கள் கிரணங்களால் இரவிலும் இடைவிடாமல் நாற்புறமும் வெப்பமும் குளிர்ச்சியும் முறையே அடைந்ததும், காலச் சிறப்பால் குற்றமற்றதும், அகத்திய நட்சத்திரம் தோன்றுவதால் குற்றங்கள் நீங்கி மிகத் தூய்மையுள்ளதுமான நீர் எவ்விதக் குற்றத்தையும் போக்கக் கூடியதாகும். அகத்தியம் நட்சத்திரம் என்பது கானோபஸ் (Star Canopus). இது வானில் மிகவும் ஜொலிப்பதாகவும், பூமியிலிருந்து 310 ஒளிஆண்டுகள் தூரத்தில் உள்ளது. தென் தருவத்திலிருந்து december 27 நடு இரவு முதல் february 11 காலை 9.00 மணி வரை உச்சநிலையடைவதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்நட்சத்திரம் தருவத்தைச் சுற்றி அமைந்துள்ளதால் தெற்கு அட்சரேகை புள்ளிகளில் மட்டுமே புலப்படும். இந்த அபூர்வ நட்சத்திரம் தெற்கு திசையில், வெகுதொலைவில் இருப்பதால் 37° வடக்கு

அட்சரேகையில் உள்ள இடங்களில் காணப்படாது. மேலும் சூரியனின் அருகில் இந்தநட்சத்திரமானதுவரும் பொழுது, சூரியனின் ஒளியினால் அதின் பிரகாசம் மங்கி கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்துவிடுகிறது. இதை Heliacal setting என்பர். சூரியனை விட்டுத் தொலைதூரம் (prescribed angular range) சென்றவுடன் மீண்டும் பிரகாசம் பெற்று மழைக்காலமாகிய கார்காலம் முடிந்தவுடன் நம் கண்ணுக்குப் புலப்படும். இதன் Heliacal rising என்கிறோம். மேலும், "தூய கடல் நீரை அடிசில் உண்டுஅது துரந்தான்" (பாடல்: 2759 கம்பராமாயணம் ஆரணிய காண்டம் 4 அகத்தியப்படலம்) என கம்பன் அகத்தியனை பற்றி பாடுகிறார். இதை அகத்தியர் கடல் நீரைக் குடித்துவிட்டார் என்பர். ஆனால் அகத்திய நட்சத்திரம் தென் வானில் பூமியை நெருங்கி வரும் பொழுது அதாவது கூதிர் காலத்தில் கடல் நீர் ஆவியாகி வற்றுகிறது என்பதே பொருள். இதன் காரணம்: கானோபஸ் நட்சத்திரத்தின் மற்பரப்பு வெப்பநிலை மிக அதிகமாக 7350கெல்வின் ஆகும். இது சூரியனின் வெளிப்புற வெப்பத்தை விட சுமார் 3000தி அதிகம்.

மேலும் கீழ் காற்று வீசுவதால் தொண்டை அழற்சிவலி, குளிர், சுரம், தலைவலி, லசன தாபிதம், மூட்டுகளில் வலி, வீக்கம், இரைப்பு, குன்மம், விழிவெண்படல அழற்சி ஏற்படலாம். மேலும் இதய நோயாளிகளுக்கு இக்காலம் நோயின் தன்மையை அதிகப்படுத்தும்.

மேலும், இக்காலத்தில் அகத்தி கீரையின் (Sesbania grandiflora) பூப்பூக்கும் காலமாகக் கூறப்படுகிறது. அதனால் அத்தாவரத்திற்கு அகத்தி என பெயர் வைத்தனர் போலும்.

கூதிர்கால உணவு முறை மற்றும் ஒழுக்கங்கள்

கூதிர்காலத்தில் பித்தம் அதிகரித்து வேற்றுநிலையடைவதாலும், வாதம் தன்னிலையாகுவதாலும், குளிர் காற்று வீசுவதாலும் இலகு, மந்த, வறட்சி குணம், சீதவீரியமுள்ள இனிப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும்.

பசுமையான தண்டுடைய தினை வகைகள்,

செம்மைத்துவரை, வெள்ளாட்டுபால், வாழைக்கச்சல், வாழைப்பூ, கருணைகிழங்கு, சுண்டை, வேப்பம்பூ, பச்சை கீரை வகைகள் உண்ணலாம். சம்பாஅரிசி, பச்சைபயறு, சருக்கரை, நெல்லிக்கனி, தேன் இவற்றின் கலப்புடையதாய் இருத்தல் நலம். இக்காலத்தில் நீரானது அதிக கனமும், நெய்ப்பும் வெப்பமுமின்றி இருப்பதால் நீரை குடித்தல், குளித்தல் பசி வன்மையையும், செரிப்பையும் உண்டாக்கும். பனை வெல்லபாகில் சேர்த்துப் பிடித்த நெற்பொரியுண்டையை உண்ணில் முக்குற்றம் தீரும்.

கூதிர்கால மண்ப்பூச்சாகிய வெட்டிவேர் தீநீரிட்டு அதில் பச்சைகற்பூரம், சந்தனம் தேய்த்து உடலில் பூசி பின் முத்துமாலை அணிந்து பித்தத்தை தன்னிலைப்படுத்த வேண்டும். அழுக்கற்ற ஆடையை அணிதல், நெஞ்சின் கலக்கத்தை ஒழித்துக் களிப்புடனிருத்தலும், மாலை பொழுது உலவலும் நன்மையைப் பயக்கும். தயிர், பயிர்வகை எண்ணெய்கள், கொழுப்பு, வெப்பவீரியமுள்ள மது, வெயில், பகல் தூக்கம், பனி, வயிறு நிறைய உண்ணல், அதிக உப்புப் பொருள்கள், கீழ்காற்று இவற்றை நீக்க வேண்டும். மிகுதிப்பட்ட பித்தத்தைச் சீர்படுத்தக் கைப்புச் சுவையுள்ள நெய்ப்பேதி, குருதியை வெளிப்படுத்தும் அட்டைவிடல், கொம்புறிஞ்சல், குருதி வாங்கல் போன்ற மருத்துவத்தைத் தழுவ வேண்டும் என மருத்துவ தனி பாடல் கூறுகிறது.

முன்பனிக்காலம் மற்றும் அதின் குணங்கள் (Winter season)

தமிழ் மாதங்கள் மார்ச்சு, தை ஆங்கில மாதங்கள் - December 15th - February 14th

‘முன்பனிப் பொழ்தில் முழுவரம் மக்களுவர’

துன்னுகுளிர் தோலின் துளைமெய்யில் மன்னுபல

வாயில்களெல்லாம் வலியச் சுருக்கி மூடும்

ஆயிடுமுட் சூடதிக மாய்”

என மருத்துவ தனி பாடல் கூறுகிறது.

இரவின் முற்பகுதியில் பனி மிகுதியுடைய காலமாகும். இதை முற்பனிக்காலம் என்றும் கூறலாம். இப்பருவத்தில் மானிடர் மிக்க உரம் பெற்றிருப்பர். ஆயினும் முன்பனியினாலும், கீழ்காற்றாகிய கொண்டல் காற்றாலும், குளிர்ச்சியினாலும் உடலின் மயிர்க்கால்களும், மற்றப் பாகங்களும் சுருங்கும். இக்காரணத்தினால், மயிர்த்துவாரங்கள் மூடப்படும். ஆதலால், உடலின் உட்கூடு மிகுந்து, பசித்தீயாகிய சடராக்கினி மிகுதிப்படும். அங்ஙனம் மிகுந்த தீக்கு வேண்டும் உணவு இன்றேல், உடலினுள்ளிருக்கும் வாயுவினால் அது தூண்டப்பட்டு உடல் தாதுக்களை எரிக்கத் தொடங்கும். இக்காலத்தில் இராக்காலம் நீண்டிருக்குமாதலால், விடியற்காலத்திலேயே பசி அதிகமாய் உண்டாகும். ஆகையாற்றான், பெரியவர்கள் மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலையில் தெய்வ வழிபாடு செய்து விரைவில் உண்ண வேண்டுமென்று கற்பித்தனர் போலும். மேலும் இக்காலத்தில் இதய நோய், இரைப்பு, மூட்டுவலி, வாந்தி, கழிச்சல், தொண்டைவலி, காதுவலி, மூக்கடைப்பு, வைட்டமீன் குறைபாடு ஏற்படும்.

முன்பனிக்கால உணவுமுறை மற்றும்

ஒழுக்கங்கள்

முன்பனிக்கு; காலத்தில் பித்தம் தன்னிலையாகுவதால் நெய்ப்பு குணம் வெம்மை வீரியமுள்ள இனிப்பு, புளிப்பு, உப்பு உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும். மாமிசம், உளுந்து, கோதுமை வகைகள் (வாற்கோதுமை, சம்பா கோதுமை), பயறு, பசு நெய், கரும்பு உண்ணலாம். வெல்லம், அரிசி, திராட்சை இவைகளால் செய்த பாயாசம், பான வகைகள் உட்கொள்ளலாம். இக்காலத்தில் செந்நெல் விளையும், கரும்பு முதிரும், இலந்தை பழுக்கும், இவற்றை உண்ணலாம். பாசிபயறு, பனைவெல்லம், தேங்காய், பசுநெய் சேர்த்து கனி கிண்டி உண்ணலாம்.

போதிய உடற்பயிற்சி செய்து வியர்த்த பின் வாதத்தைப் போக்க தலைக்கு முடித்தைலமும் உடலுக்கு பிடித்தைலம்

தேய்த்து மான்மதம் எனப்படும் கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ தடவி குளித்து சாம்பிராணி புகையிட்டு உலர்த்த வேண்டும். கம்பளம், சகலாத்து, துப்பட்டி, பட்டு, பருத்தி விரிப்புகள் முதலியவைகளை படுக்கையில் பரப்பியும், கனமில்லாதவைகளைப் போர்த்தி ஆடு மயிரிராலான படுக்கைக் கொண்டும் படுக்க வேண்டும். இதனால், குளிர் பனிகாற்றுகள் தடுக்கப்படுவதுமல்லாமல், தேக உஷ்ணமும் காக்கப்படும். தம்பதியர் உடலுறவுக்கொள்ளுவது நன்று. எப்பொழுதும் காற்காப்பு (செருப்பு) இன்றி இருத்தலாகாது. இக்காலத்தில் சிறிது வெய்யிலில் காய்வது (காந்தி சுட்டிகை) நலமாகும்.

பின்பனிக்காலம் மற்றும் அதின் குணங்கள் (Late winter season)

தமிழ் மாதங்கள் மாசி, பங்குனி ஆங்கிலமாதங்கள் February 15th - April 14th

‘பின்பனித்தொடர்

டாகத் தடல் குன்றுமாதவன் காய்ச்சலால்
வேகத்துடன் சோடை மிகுத்து’

என மருத்துவ தனி பாடல் கூறுகிறது. இரவின் பிற்பகுதியில் பனி மிகுதியுடைய காலம் பிற்பனிக்காலம். முன்பனி, பின்பனிக்காலங்கள் ஒத்த குணமுள்ளவை. அதிகக் குளிர்ச்சியாயிருப்பதுமன்றி, உத்தராயனகாலத் தொடக்கமாதலால், உலவை என்னும் தென்கீழ்காற்று வீசும், வறட்சியும் மிகுதியாயுண்டாகும். மேலும் கபம் தன்னிலை வளர்ச்சியடையும். ஆதலால் முன்பனிகாலக் குணங்களோடு, சிற்சில நோய்களும் ஏற்படும். தோல் வறட்சி, ஊறல், காளாஞ்சகபடை, மூலம், மலசிக்கல் ஏற்படலாம்.

பின்பனிக்கால உணவு முறை மற்றும் ஒழுக்கங்கள்

பின்பனிக்கு; காலத்தில் கபம் தன்னிலை வளர்ச்சியாகுவதாலும் வறட்சி, கரகரப்பு இருப்பதாலும் நெய்ப்பு குணம் வெம்மை வீரியமுள்ள இனிப்பு, புளிப்பு, உப்பு உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும். குளிர்க்காற்றில் உலவாமலும் அதிக

வெப்பமுள்ள இடத்தில் தங்கி மென்மையும், வாதத்தை அதிகரிக்கும் கைப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பும், குளிர்ச்சியான உணவையும் நீரையும் தவிர்க்க வேண்டும். அவலில் பால், நெய் சேர்த்துண்டால், உடற்கு வன்மையுண்டாகும். எலுமிச்சைபழச்சாறு, ஜாதிக்காய், சுக்கு, கற்பூரம், பனைவெல்லம், ஏலம், நீர் சேர்த்து “பானகம்” செய்து அருந்தலாம்.

மேலும் முன்பனிக்கால உணவு முறை மற்றும் ஒழுக்கங்களை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அத்துடன், இக்காலத்தில் பழுக்கும் பேரீந்து, பனம்பழம் முதலியவற்றையும் உண்ணலாம்.

இளவேனிற்காலம் மற்றும் அதின் குணங்கள் (Spring season)

தமிழ் மாதங்கள் சித்திரை, வைகாசி
ஆங்கில மாதங்கள் April 15th - June 14th

‘கருங்கால் வேம்பி னொண்பூ யாணர்’

(குறுந்தொகை பாடல் 24: பாடியவர்
பரணர்)

வேப்பம்பூ பூத்திருக்கிறது என்பது வேனில் காலமாகிய கரும்பு வில்லோன்காலம் என்னும் வசந்தகாலம் வந்து விட்டது என்பதை குறிக்கும். பின்பனிக்காலத்தில் தன்னிலை மிகுதி பெற்ற கபம், வசந்தகாலமாகிய இளவேனிற்காலத்தில் சூரியவெப்பத்தால் தன்னிலை பிறழ்ந்து மிகவும் அதிகப்படுவது இயல்பு. தென்றல் வீசும். மேலும் இக்கோழையின் அதிகரிப்பு, பசித்தீயைக் கெடுக்கும். அதனால் பற்பல கோழைப் பிணிகளான கபவாத சுரம், காசம், சுவாசகாசம் போன்றவை ஏற்படலாம். அதனால் உடனே தணிக்க முயல வேண்டும்.

இளவேனிற்கால உணவுமுறைகள் மற்றும் ஒழுக்கங்கள்

கபம் வேற்று நிலையடைவதால் வறட்சி குணம் அற்ப வெப்பம் வீரியமுள்ள கைப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும். பழைய அரிசி, துவரை, பயறு, பசுநெய், கேழ்வரகு, இளவேனில்காலத்து காய்கறிகள், கனிவகைகளான

கொடிமுந்திரிகை, மாம்பழம், பலாப்பழம் போன்ற வகைகளை தின்னல், விழுங்கல், பருகல் மற்றும் நக்கல் போன்ற நான்கு முறைகளில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். கனிந்த மா, பலா, வாழை, திராட்சை, கரும்பிலிருந்து பெறப்படும் கற்கண்டு இவற்றோடு தேன் சேர்த்தோ சேர்க்காமல் சாப்பிடலாம். மேலும் இவற்றை மட்பாண்டத்தில் சருக்கரை தேனுடன் கலந்து பூமியில் குறிப்பிட்ட நாட்கள் புதைத்து எடுத்து பருகலாம். புதிய மண்பானையில் வெட்டிவேர், சந்தனச் சத்துகள், தேன் கலந்த கொதிக்க வைத்த நீரைப் பானமாகப் பருகலாம். கோதுமை, வாற்கோதுமை, குறுவைஅரிசி, கார்ச்சம்பாஅரிசி, கடலைப்பருப்பு சேர்த்து வேர்க்கடலைநெய்யில் செய்த சிற்றுண்டியை உண்ணலாம். வேப்பம்பூ இரசம் செய்து உண்ண வேண்டும்.

பதினைந்து தினங்களுக்கு ஒரு முறை அல்லது ஒரு திங்களுக்கு ஒரு முறையாவது பட்டினி இருத்தல் உசிதமானது. பட்டினி நாளில் நீரைத் தவிர, மற்ற எதையும் உட்கொள்ளக் கூடாது. இவ்வாறு இருப்பின் பித்தம் அதிகப்படும். மறுநாள் அதிகாலையில் எழுந்து கடவுள் வழிபாடு முதலிய காலைக்கடன்களை முடித்து அகத்தியிலை கூட்டு, நெல்லிக்கனி பச்சடி, சுண்டை வத்தல் குழம்பு, சவ்வரிசி கூழ், வெண்பூசணி போன்ற பித்தத்தைச் சாந்தி செய்யக்கூடிய பொருட்களால் சமைத்த கறிகளையும் இரசங்களையும் வைத்து அமுது கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனம் செய்து வந்தால் சீரணக் கருவிகளுக்கு ஓய்வு ஏற்படும். வன்மை குன்றாது.

பகல் தூக்கம், இராக்கண் விழித்தல் போன்றவற்றை நீக்கி, வெயிலின் வெப்பத்தைத் தணிக்கத்தக்க இடங்களான தென்றல் வீசும் அழகிய இடங்கள், மலர் பூத்து மணம் தரும் செடிகள், மரங்களுள்ள சோலைகள், நீந்தும் குளம், பொழில்கள் போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்து வர வேண்டும். மேலும் வமனம் மற்றும் நசியம் முறைகளை பிரயோகிக்க வேண்டும். தட்டல், குத்தல், உருவல், பிடித்தல் போன்ற தொக்கண முறைகள், மல்யுத்தம், தடிகளை சுழற்றல்,

வெட்டும் கத்தி பயிற்சி போன்றவற்றில் ஈடுபட்டு சோம்பல் ஒழித்து வலிமை பெற வேண்டும். அதை தொடர்ந்து ஐயத்தை அழிக்க காய்ச்சப்பட்ட எண்ணெய்யை அழுத்தமாக தலை முதல் பாதம் வரை மெதுவாக தடவி சூடுநீரில் நீராடி பின் அகில், சந்தனம், பச்சைக்கற்பூரம், குங்குமப்பூ கலவைப் பூசிக் கொள்ள நன்மை பயக்கும்.

முதுவேனிற்காலம் மற்றும் அதின் குணங்கள் (Summer season)

தமிழ் மாதங்கள் ஆனி, ஆடி ஆங்கில மாதங்கள் June 15th - August 14th

‘பானுமிகக் காயும்

முதுவேனி லிற்புவி நீர் முற்றும்’

என மருத்துவ தனி பாடல் கூறுகிறது. முதிர் கோடையாகிய முதுவேனிற் பருவத்தில் சூரிய வெப்பம் அதிக கடுமையாயிருக்கின்றமையின் உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களின் நீர்ப்பாகமும் பெரும்பாலும் இழுக்கப்பட்டு உலர்வது போல, உயிர்களின் உடலிலுள்ள கோழையும் நாளுக்கு நாள் இழுக்கப்பட்டுச் சீரணமாகும். கோடை ழிமற்காற்று வீசும். இதனால் வாதம் பெருகி அவ்வாத மிகுதியால், வன்மையுள்ள வாத பிணிகள் வலுக்கும். அதே போல், கோடைக் காலத்துச் சூரியன் கொடுமையால் நிலம் சூடடைந்துள்ள போது, சிறிது மழை பெய்யின், சூடேற்றி இரும்பில் நீர் தெளிக்கில் தட்பவெப்பத்தோடு கூடியெழுமாவியே போல், கோடைகாலத்தில் சூரியன் கொடுமையால், நம்முடலும் சூடடைந்து, அழல் குற்றத்தை மிகுதிப் படுத்தலும் அச்சமயம் பொழியும் மழையின் அளவாய் எழும் ஐயக்குற்றமும் அத்துடன் சேர்ந்து அழலையக் குற்றமாகவெழுந்து அம்மை நோயை பிறப்பிக்கும். இதை “அன்று தொட்டுப் பாண்டிய நாடு மழை வறங் கூர்ந்து வறுமையெய்தி வெப்பு நோயுங் குருவுந் தொடரஞ்” எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. அன்றியும், பருவக்காலங்கள் மக்கள் உரங்குறைந்திருக்கும் காலமாகிய ஆதாநக்காலத்திலும் (மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆடி) அயன சந்தி (வடக்கு வழி மற்றும் தெற்கு வழியின் முதல் மாதங்கள் தை, ஆடி) காலங்களிலும் தம்

இயற்கைத் தன்மைகளை இழந்து அதிகமாய் மாறுபட்டு நின்றால் கொள்ளை நோய்கள் (Endemic diseases) ஏற்படும். இதற்காக அக்காலத்தில் தமிழ்மக்கள் விழா எடுத்தனர். வேப்பிலை, மஞ்சள் முதலியவைகளை வாசற்படியில் செருகி அவ்வீட்டில் நோயுள்ளதென்று பிறருக்குத் தெரிவித்து வந்தனர் (Notification). நோயாளியிடம் எவரையும் அணுகவிடுவதில்லை (House isolation). நோய் தீவிரமாய் பரவுமாயின் குறிப்பிட்ட நாளளவும் எவரும் அயலூருக்குப் போகாத படியும், அயலூரிலிருந்து எவரும் இவ்வூருக்கு வராதபடியும் தடுத்தனர் (Quarantine). வீடுகளில் வேப்பிலைகளை பயன்படுத்துவது, மஞ்சள் நீர் தெளிப்பது முதலியயாவும் கிருமிகளைப் பரவாது செய்யும் முறைகளேயாகும் (Disinfection).

மேலும், இக்காலத்தில் வெப்பத் தாக்கல், தோல் தடிப்புகள், முறைசரம், மஞ்சள் காமாலை, காளாஞ்சுகபடை, மலச்சிக்கல் போன்ற பிணிகள் உண்டாகலாம்.

முதுவேனிற்கால உணவுமுறைகள் மற்றும் ஒழுக்கங்கள்

தன்னிலையாகும் கபம் மற்றும் தன்னிலை விருத்தியடையும் வாதம், இவற்றால் முதுவேனிற்காலத்தில் நெய்ப்பு, திரவ குணம், இனிப்பு சுவையுடைய எளிதில் சீரணமாகும் உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும். சம்பாஅரிசி வகைகள், இறைச்சி வகைகள் உண்ணலாம். மூங்கிலரிசி, தினை, கோதுமை, வெண்சாமை அரிசி ஆகியவற்றை வறுத்து சர்க்கரை சேர்த்து பாயாசம் செய்து அருந்தலாம்.

பனங்கற்கண்டு அம்மையின் வெப்பம், நீர்ச்சுருக்கு, தாகம் போக்கும். பதநீர் அல்லது பனஞ்சாறு எனப்படும் பனை பூவைப் பதப்படுத்தி எடுத்த நீரை அருந்தலாம். இதன் காயை முதிராததற்கு முன் வெட்டி, உள்ளிருக்கும் நுங்கையும் நீரையும் சாப்பிட, குளிர்ச்சியைத் தரும். வேனில் கால நீர்வேட்கைக்கு உகந்தது. இக்காலத்தில் காய்க்கும் நாவல் பழத்தை உண்ணலாம். கேழ்வரகினை கூழ் கிண்டி தயிர் அல்லது மோர், நீர், உப்பு கலந்து அருந்தலாம். அரிசி

தவிட்டுடன், பனைவெல்லம் சேர்த்து அடை தட்டி வாழையிலையில் வைத்து கட்டி, நெருப்பிலிட்டுச் சுட்டு உண்ணலாம்.

பாதிரி பூக்களையும், பச்சைகற்பூரத்தையும் நீரிலிட்டு கொதிக்க வைத்து அந்நீரை அருந்தலாம். பேய் வாழை, மலைவாழை, மா, திராட்சை, பேரிச்சு, சிற்றீச்சு, பலாப்பழம், மாதுளம்பழம், சாதிக்காய், இலுப்பைப்பூ, ஏலக்காய், பனையின்கற்கண்டு, கரும்புசர்க்கரை, தேன் இவற்றை புதிய மட்குடத்திட்டு குளிர்வுற செய்து உண்ண வேண்டும்.

தன்னிலை விருத்தியடையும் வாதத்தை சம்பபடுத்த பேதியாகும் குடிநீர்களையும், எண்ணெய்களையும், கற்கங்களையும் கொடுக்க வேண்டும். புணர்ச்சி செய்யலாகாது. ஆகையால் தான், ஆடிமாதத்தில் பெண்ணைப் புருடனுடன் இருக்க விடாமல், பிறந்த வீட்டிற்கு அனுப்பி விடும் பழக்கம் இன்றும் தமிழர்களிடம் இருந்து வருகிறது.

பன்னீரில் நனைத்த சீலைகளை சாளரங்கள் அல்லது பலகனிகள் மற்றும் வாயில்களில் தொங்கவிட்டும் மேல்மாடத்தில் வெட்டிவேர்த்தட்டிகளைத் தொங்கவிட்டு அதில் மணலைக் கொண்டு நீரினைத் தேக்கி, தட்டிகளில் நுண்ணியதாய் துவாரமிட்டு அதின் வழியே நுண்ணிய நீர்த்துளிகள் வரச்செய்துக் குளிர்ச்சியை உண்டாக்கி வெப்பமான பகற்காலத்தைப் போக்கலாம். சந்தனக்கலவையை உடலில் பூசி உஷ்ணத்தினால் உண்டாகும் வேர்க்குரு முதலியவைகளைத் தடுக்கலாம். மெல்லிய உடைகளை அணிய வேண்டும். நீர்வடிவமாயுள்ளதுமான உணவே இக்காலத்திற்கு தக்க உணவாம். புளிப்பு, கார்ப்பு, ஊண், மாமிச உணவுகளை தவிர்க்க வேண்டும். வளைந்து படுக்க கூடாது. வெயிலில் திரியலாகாது.

மரங்கள் மற்றும் வெள்ளை மல்லிகை, முல்லை செடிகள் படர்ந்த பந்தல் ஆகிய குளிர்ந்த நிழலில் கட்டில் (அ) இருக்கை (அ) கிடக்கை அமைத்து, வாழைப்பட்டையை விரித்து அதின் மேலே தாமரைப்பூ, குவளை, அல்லி பூக்களைப் பரப்பி கண்ணயரத்

தூங்கலாம். நந்திமலர், பன்னீர்ப்பூ, தாமரை, கொன்றை, புன்னைப்பூ, ரோஜா, அந்திமல்லி, செவ்வந்தி, முல்லை, தாமழ்பூ, ஆத்தி, மகிழ், சம்பங்கி, மல்லிகை ஆகியப் பூக்களைக் கொண்டு மாலைகளைத் தொடுத்துப் பயன்படுத்த வேண்டும். மாலை வேளையில் சந்தனம் மற்றும் கற்பூரம் சேர்ந்த நறுமண மிக்க மணப்பூச்சுகளைப் பூசி நிலா முற்றத்தில் கட்டிலில் தூங்கி குடு மற்றும் களைப்பைப் போக்கலாம். வெப்பத்தைத் தணிக்கத் தகுந்ததும், உள்ளத்திற்குக் களிப்பை உண்டாக்கக் கூடியதுமான தேன் செட்டும் மலர்கள் சூழ்ந்துள்ள பசுமையானச் சோலைகள், சிறுவர்கள் மற்றும் மகளிர் குழுமி கலைநிகழ்ச்சிகள் புரியும் இடங்களுக்குச் செல்லுவது நன்மை. மதுபானம் உட்கொள்ளக் கூடாது. உட்கொண்டால் வெப்பம், பிரமை, அழற்சி, உடற்கட்டுகளில் துடிப்பு, உதறல், வலிப்பு முதலானவை, மயக்கம், உள்வேக்காடு மற்றும் நீரேற்றம் பிணி ஆகியவை உண்டாகும் என மருத்துவ நூல் கூறுகிறது.

காலச் சேர்க்கை (Seasonal solstice)

நிகழும் ஒவ்வொரு பருவகாலத்தின் இறுதி நாட்களில் ஏழும், அடுத்த காலத்தின் முதல் ஏழு நாட்களும் கூடியகாலம், "காலச் சேர்க்கை" எனப்படும். இச்சேர்க்கைக் காலங்களில் சென்ற காலத்தில் தழுவி வந்த ஒழுக்கத்தைச் சிறிது சிறிதாய் விட்டு வருங்காலத்தில் தழுவ வேண்டிய முறையைச் சிறிது சிறிதாய் தழுவ வேண்டும். உணவாதிச் செயல்களைத் திடீரென விடுவதும், தழுவாத ஒழுக்கத்தைத் திடீரெனத் தழுவுவதும் கொடிய நோய்களுக்கு இடமாகும். ஆகவே விதிப்படி விடுவதைச் சிறிது சிறிதாக விடுத்தும் கொள்வதைச் சிறிது சிறிதாகக் கொண்டும் ஒழுக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

உணவே மருந்து என்பதை உலகிற்கு கூறியவர்கள் சித்தர்கள். ஒவ்வொரு காலத்திற்கும், பொழுதிற்கும் அவர்கள் பயன்படுத்திய உணவு முறைகளையும் அவற்றின் தத்துவத்தையும் உற்று நோக்கும் பொழுது சித்தமருத்துவமாகிய

தமிழ்மருத்துவத்தின் கொள்கைகள் மிகவும் பழமையானதாகவும் அறிவியல் அறிவின் சிகரம் என்பதை அறியலாம். மனித குலத்தைக் காக்கும் பொருட்டு, அன்றைய கலாச்சாரத்திற்கேற்பவும், மனித வாழ்க்கை முறைக்கு தேவையான அனைத்து ஆரோக்கிய

முறைகளையும் தந்தனர். நோயில்லா நெறிகளின் அவசியத்தை உணர்ந்து, காலதேசத்திற்கு ஏற்றபடி கையாண்டு உடலைக் காத்தல் வேண்டும் என்பதே உண்மை. இக்கட்டுரையை மேற்கொண்டு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தல் வேண்டும்.

References

- Akananooru. (2006). *chennailibrary.com* Retrieved on 2020 from <https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:v1B1g4GA36YJ:https://www.chennailibrary.com/ettuthogai/akananooru.html+&cd=3&hl=en&ct=clnk&gl=in>
- Bhutya R K., (2011). *Ayurvedic Medicinal Plants of India (Vol. 2)*. First Edition. Jodhpur: Scientific Publishers. E-ISBN: 978-93-87307-32-2
- Canopus. (2019). *Wikipedia, The Free Encyclopedia*. Retrieved 2020 from <https://simple.wikipedia.org/w/index.php?title=Canopus&oldid=6397883>.
- Chandra Hari K., (2016). 'Historical Notes on the Visibility of Agastya (Canopus) in India' in *Indian Journal of History of Science*. (Vol. 51.3, pp. 511 – 520) ISSN: 0019-5235
- Durairasan G., (1986) *Nōyillā neṟi*. First Edition. Chennai: Department of Indian Medicine and Homeopathy.
- Kuppusamy Mudhaliar Ka. Naa., (1987). *Citta maruttuvam*. Second Edition. Chennai: Government of Tamil Nadu.
- Kurunthogai. (2006). *chennailibrary.com* Retrieved on 2020 from <https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:Q8wzUI6HGdEJ:https://www.chennailibrary.com/ettuthogai/kurunthogai.html+&cd=8&hl=en&ct=clnk&gl=in>
- Murugesha Mudhaliar Ka.Sa., (2006). *Siddha Materia Medica (Medicinal Plants Division – Tamil Version Part II)*. Second Edition. Chennai: Department of Indian Medicine and Homeopathy.
- Paruva kālam. (2019). *Wikipedia, The Free Encyclopedia* Retrieved on 2020 from https://ta.wikipedia.org/w/index.php?title=%E0%AE%AA%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%B5_%E0%AE%95%E0%A%BE%E0%AE%B2%E0%AE%AE%E0%AF%8D&oldid=2776296.
- Shanmugavelu M., (1987). *Citta maruttuva nōy nāṭal nōy mutanāṭal tiraṭṭu Part I*. First Edition. Chennai: Tamil Nadu Siddha Medical Board.
- Uthamarayon Kaa.Soo., (1983) *Citta maruttuvāṅkac curukkam*. Second Edition. Chennai: Tamil Nadu Government Siddha Science Development Committee
- Uthamarayon Kaa.Soo., (2006). *Tōrrakkirama āṟāycciyum citta maruttuva varalāṟum*. First Edition. Chennai: Department of Indian Medicine and Homeopathy.
- Venugopal Poo. Mu., (1968). *Uṭal tattuvam*. First Edition. Chennai: Department of Indian Medicine and Homeopathy.

தமிழிலக்கணத்தில் உடம்படுமெய்யின் உருபையும் கீழலையும்
வரையறுத்தவர் வீரசோழிய ஆசிரியரா?
Are suffixe and situation in Udampadumei in Tamil Grammar
propounded by the author of Veeracholiyam?

முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai¹

Abstract

Next to *Tholkaappiyam*, the grammar book '*Veerasoliyam*', which was written in the 11th century, is quite a notable one. The book was established as the first book ever to incorporate the Sanskrit tradition into the Tamil grammar. *Tholkaappiyam* stresses that when the ending vowel sound of a preceding word follows the initial sound of the following word when pronounced without a break between both sounds (gliding), the term '*Udampadumei*' is required. With regards to this, the limitations in '*Udampadumei*' was first mentioned in '*Veerasoliyam*', as proposed by the early researchers. This research puts forth the details concerning '*Udampadumei*' found in *Veerasoliyam*, which were believed to be derived from *Ilampooranar*'s explanation and *Tholkaappiyam*'s '*seiyul*' that could have been incorporated into '*Udampadumei*'. Hence, until *Ilampooranar*'s lifetime period could be ascertained, the suggestions by the early researchers claiming that the situations where the use of suffixes in *Udampadumei* were solely propounded by the author of *Veerasoliyam* could not be accepted. This research article provides substantial evidence to negate the claim made by these early researchers.

Date of submission: 2020-04-21
Date of acceptance: 2020-05-11
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Dr. Manonmani Devi M.A.R
Annamalai
Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

Keywords: Tholkaappiyam, Veeracholiyam, Udampadumei, suffixes, Ilampuranar

முன்னுரை

தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு நெடுங்காலமாகத் தமிழில் இலக்கணநூல்கள் தோன்றவில்லை. 11ஆம் நூற்றாண்டில் புத்தமிழ்திரர் என்ற பௌத்தசமயத்தைச் சார்ந்த சிற்றரசரால் வீரசோழியம் எனும் இலக்கணநூல் எழுதப்பட்டது. இந்நூல் ஐந்திலக்கண நூல்வரிசையில் எழுந்த முதல் நூலாகும். தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் தோன்றிய இலக்கணங்களில் வீரசோழியம் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நூலாகும். 'தமிழ்மொழி வரலாற்றில் வீரசோழியத்துக்குத் தனிச் சிறப்பான இடமும், பங்கும் உண்டு.

ஐந்து இலக்கண நெறியைத் தோற்றுவித்து முழுமையாகப் பின்பற்றிய முதல் நூல் வீரசோழியம். வடநூல் மரபும் தமிழ் இலக்கணத்துடன் இணைந்து நினைந்து இயற்றிய முதல் முயற்சியும் இதுவே' என்கின்றார் ச. வே. சுப்பிரமணியன் (1979: 7).

பல நூற்றாண்டுகளாக ஓர் ஆழமான மொழிமரபைச் சார்ந்து அந்தந்தக் காலத் தேவைகளுக்கேற்ப மாற்றங்களை உள்வாங்கிப் பகுப்பாய்வும் நூலாக்கமுமாக வளர்ந்து வந்த ஒரு பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சி தமிழ் இலக்கண மரபாகும். 'தமிழ் இலக்கணத்தின் மரபு வழக்கும் செய்யுளும்

¹ The author is a lecturer in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆகும். இவ்விரண்டையும் கண்டுதான் இலக்கணம் எழுதப்படுகிறது' என்கிறார் ச. இராசாராம் (2010: 49). வீரசோழியம் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது என்பதைத் 'தமிழுரைக்க' (வீர.பாயி. 1), 'தண்டமிழ் ஈங்குரைக்க' (வீர.பாயி. 2) ஆகிய பாயிரத் தொடர்களும், தமிழ் இலக்கண மரபோடு வடநூல் இலக்கண மரபையும் இணைத்துப் பேசுகின்றது என்பதை 'பூமேல் உரைப்பன் வடநூல் மரபும் புகன்று கொண்டே' (வீர. பாயி. 3) என்ற பாயிர வரிகளின் வழியும் அறிய முடிகிறது. 'தமிழ் இலக்கண மரபோடு வடநூல் மரபையும் இணைத்துக்கூற வற்புறுத்தியவை, அந்தந்தக் கால மொழிச்சூழலமைவும், சமூகப் பொருளாதார அரசியல் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் பிறகாரணிகளும் ஆகும்' என்கிறார் ச.இராசாராம் (2010: 140).

சங்க காலத்தில் இருந்தே தமிழ் மக்கள் அயல்மொழிச் சூழலமைவிற்கு அறிமுகமாகி வந்ததைத் தமிழக அரசியல் வரலாறு தெளிவாக்குகிறது. இவ்வாறு ஏற்பட்ட அயல்மொழிச் சூழலமைவின் தாக்கம், அரசியல் மாற்றத்திற்கும் சமயப்பின்புல மாற்றத்திற்கும் வித்திட்டது. தமிழகத்தில் வைதீக சமயங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுச் சமணமும் பௌத்தமும் தழைத்தோங்கத் தொடங்கின. இச்சமயத்துடனேயே வடமொழியின் செல்வாக்கும் உயர்ந்தது. இதன் காரணமாகத் தமிழ் மொழியின் இலக்கண மரபோடு வடமொழி இலக்கண மரபும் உறவாடத் தொடங்கியது. இத்தகையச் சமூகப் பின்னணியில் தோன்றிய ஐந்திலக்கண நூல்தான் வீரசோழியம். இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள உடம்படுமெய்யின் வரையறை குறித்து ஆராய்வதுதான் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வீரசோழியம் எழுதப்பட்டதின் நோக்கம்

வீரசோழியம் எழுதப்பட்டதன் நோக்கம் குறித்து ஆராய்கையில், 'தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழி இலக்கணம் உணர்த்தும் நோக்கம் இன்றி, வடமொழி வல்லோரின் பிறமொழி விருப்பத்தைத் தமிழ்மொழியறிவு பெறும் விருப்பத்தை நிறைவு செய்யும்

பொருட்டு, புத்தமித்திரனார் இதனை நோக்க நிறைவேற்றமாகப் படைத்துத் தந்தாரோ என எண்ணவேண்டியுள்ளது உடம்படுமெய்த்தோற்றத்தை ஆகமம் எனும் கலைச்சொல்லால் சுட்டலும், தமிழ் எழுத்துப் புணர்ச்சி பற்றிப் பேசும் பலவிடங்களில் நேரடியாக எழுத்தைக் கூறாது எண்ணிக்கையால் சுட்டலும் இக்கருத்திற்கு அரண் செய்யும்' என்று ச. வே. சுப்பிரமணியன் (1979: 13) குறிப்பிடுவது கருத்தத்தக்கது.

வீரசோழியம் எழுதப்பட்ட காலம்

'கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதில் வீரசோழியம் தோன்றியது' என்று மு. அருணாசலம் (1972: 122) கூறுகிறார். சோழநாட்டுப் பேரரசன் முதல் இராசேந்திரனின் (கி.பி. 1012 கி.பி. 1044) மூன்றாம் மகன் வீரசோழன் என்று வழங்கப்பட்ட வீரராசேந்திர சோழன் (கி.பி. 1063 கி.பி. 1070) வேண்டுகல்கு இணங்க, புத்தமித்திரர் இந்நூலை இயற்றினார் என்று பாயிர உரை கூறுகிறது. எனவே, "வீரராசேந்திர சோழனின் ஆட்சிக்காலமான பதினோராம் நூற்றாண்டே இந்நூல் எழுந்த காலம்" என்று ச.வே. சுப்பிரமணியன் (1979: 8) கூறுகிறார். இச்சான்றுகள், வீரசோழியம் 11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுந்த இலக்கண நூல் என்பதை உறுதி செய்கின்றன.

வீரசோழிய நூற்பெயரும் மன்னன் பெயரை அடியொற்றி அமைந்துள்ளமை வீரராசேந்திரன் காலத்தில் இந்நூல் எழுதப்பெற்றதை உறுதி செய்கின்றது.

'... மூண்டவரை

வெல்லும் படைத்தடக்கை வெற்றிபுனை மாறன்றன்

சொல்லின்படியே தொகுத்து' (வீர. பாயி. 276)

எனும் காரிகை வரிகளில் புத்தமித்திரர், வீரசோழன் ஆணைப்படி தமிழ்மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எழுத்ததிகாரத்தில் புணர்ச்சி இலக்கணம்

வீரசோழியம் தமிழ்ப்புணர்ச்சி குறித்த செய்திகளை 18 காரிகைகளில் கூறுகிறது. வடமொழிச்சந்தி குறித்த செய்திகளை மூன்று காரிகைகளில் கூறுகிறது (வீர.10 12). தொல்காப்பியர் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் வரன்முறைப்படுத்திப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கூறுவதுபோல் இல்லாது, புத்தமித்திரர் ஈற்றெழுத்துகளின் அடிப்படையில் ஆங்காங்கே சுட்டுகிறார். குற்றியலுகரப்புணர்ச்சி (வீர.21), சுட்டுப்பெயர் புணர்ச்சி (வீர.24 26), புணர்ச்சியில் சாரியை பெறுதல் (வீர.27) ஆகியனவும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு எழுத்திற்குரிய புணர்ச்சி மாற்றத்தை விளக்கும் முறையிலும் திரிதல், தோன்றல், கெடுதல் என்னும் வரிசை முறை பின்பற்றப்பெற்றுள்ளது. மொழிக்கு ஈறாகும் எழுத்துகளாகக் காரிகை 8 இல் வரையறுக்கப்பெற்ற அனைத்து எழுத்துகளுக்கும் புணர்ச்சிவிதி வகுக்கப்பெற்றுள்ளது. உயிர் எழுத்துகளுக்குரிய புணர்ச்சி முறையும் மெய் எழுத்துகளுக்குரிய புணர்ச்சி முறையும் தனித்தனியே தொகுத்துத் தரப்பெறவில்லை. ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் உரிய புணர்ச்சி முறை அனைத்தும் ஒரே இடத்தில் இடம்பெறவில்லை. பல்வேறு காரிகைகளில் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. புணர்ச்சி முடிவு இயல்பு, விகாரம் என இருவகைப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது (வீர.9). விகாரத்தின் வகையாகத் திரிதல், தோன்றல், கெடுதல், மிகுதல், இரட்டித்தல், குறைதல், இழத்தல், கெட்டுத்திரிதல், திரிந்து மிகுதல், குறுகித்தோன்றல், கெட்டுநீளல், உறழ்ச்சி நீளுதல் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. வடமொழி இலக்கணக் கலைச்சொற்களான, உலோபம், ஆதேசம், ஆகமம் ஆகிய மூன்றும் இடம்பெற்றுள்ளன (வீர. 10).

புணர்ச்சி பற்றிக் கூறும்போது, எழுத்துக்களைச்சில இடங்களில் குறிப்பதோடு, பல இடங்களில் எழுத்துக்களுக்கு எண் கொடுக்கின்றார் புத்தமித்திரர். ஆறாம் உடல்; எண்ணிரண்டாம் ஒற்று என்பன போன்று எழுத்துக்கள் எண் பெறுகின்றன. வெறும் எழுத்துக்களாகவே கூறுவதைவிட எண்ணால் அந்த எழுத்துகளைக் குறித்து,

புத்தமித்திரர் புதுமை செய்துள்ளார். எழுத்துக்களுக்கு எண் கொடுத்திருப்பதால் அவற்றை விளங்கிக்கொள்ள பெருந்தேவனார் உரை பெரிதும் பயன்படுகின்றது. மேலும், புணர்ச்சியில் இன்ன எழுத்தின் 'முன்' இன்ன எழுத்து என்று தொல்காப்பியம் வழங்கியதை, இன்ன எழுத்தின் பின் இன்ன எழுத்து என்று வீரசோழியம் கூறுகிறது. இவ்விடம் வீரசோழியப் புணர்ச்சி விதிகளை விளக்கும்போது, முன், முன்னர் என்பனவே கையாளப்பெறுகின்றன.

வீரசோழியத்தில் உடம்படுமெய்

ஈற்றெழுத்தும் முதலெழுத்தும் உயிரொலிகளாக உள்ள சொற்களைக் கால இடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து ஒலிக்கும்போதுதான் உடம்படுமெய் தேவைப்படுகிறது. இதன் காரணமாகத் தொல்காப்பியர்,

'எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே

உடம்படு மெய்யின் உருவுகொளல் வரையார்' (த. உ. தொல். 140)

என்று கூறுகிறார். உடம்படுமெய் வருவதை நீக்கமாட்டார்கள் என்று தொல்காப்பியர் கூற வீரசோழியம் விரித்துச் சொல்கிறது. உடம்படுமெய்யை வீரசோழிய ஆசிரியர் தமிழ்ச்சந்தியில் கூறுகிறார்.

'மூன்றொடு நான்கென்ப தாமுயிர்ப் பின்னுயிர் முந்தினடு

ஆன்ற யகாரம்வந் தாகம மாகும்.' (வீர. 13)

உயிர் எழுத்துகளில் மூன்றாவதாகிய இ, நான்காவதாகிய ஈ, ஒன்பதாவதாகிய ஐ என்ற உயிர்களுக்கு முன் உயிர் எழுத்து வந்து சேர்ந்தால் ய் உடம்படுமெய்யாகத் தோன்றும் என்பது இதன் விளக்கம்.

மணி + அழகிது > மணியழகிது

நீ + அறி > நீயறி

பனை + ஓலை > பனையோலை

என்ற எடுத்துக்காட்டுகளைப்

பதிப்பாசிரியர் சுட்டுகிறார்.

‘... அல் லாவுயிருக்

கேன்ற வகாரம்; ... (வீர. 13)

எனும் காரிகை வரிகளில் இ, ஈ, ஐ நீங்கலாக உள்ள பிற உயிர்களுக்கு முன்னர் உயிர்வரின் வகர ஒற்று உடம்படுமெய்யாகத் தோன்றும் என்பது வீரசோழியக் கருத்து. இதற்குப் பதிப்பாசிரியர் காட்டும் சான்று:

பல + அணி > பலவணி

பலா + அணி > பலாவணி

‘ஞ்; எட் டேற்கும் இரண்டும்; ஞ்’ (வீர. 13)

எனும் காரிகை வரிகள், ஏ என்னும் உயிரின் முன் பிற உயிர் வரின் ய், வ இரண்டும் உடம்படுமெய்யாகத் தோன்றும் என பொருள் குறிக்கின்றன.

சே + அடி > சேயடி, சேவடி

போன்ற சொற்களைப் பதிப்பாசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறுகிறார்.

வீரசோழிய அச்சுப்படி, ஏகாரவீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின் வருமொழி உயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே யகர வகர ஒற்றுகள் இரண்டும் வருமென்று கூறுகிறது. வீரசோழியச் செம்பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பேராசிரியர் கி. நாச்சிமுத்து சுவடிகளில் வரும் பாடத்தை எடுத்துக்காட்டி நன்னூலார் கருத்தை ஒட்டிச் செல்லவேண்டும் என்பதற்காகத் தாமோதரன்பிள்ளை சுவடியைத் திருத்திப் பதிப்பித்ததாகத் தமது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (நாச்சிமுத்து, கி. வீரசோழியச் செம்பதிப்பு, 1999: 41) அவை பின்வருமாறு,

சுவடிகளில் உள்ள பாடம்:

‘மூன்றொடு நான்கொன்ப தாமுயிர்க் காவி வரினவ

ணான்ற யகாரம்வந்தா கமமாகு மல்லா வுயிருக்

கேன்ற வகாரமுயிர் வந்தெதிர்ந் திடிலீ றழிந்து

தோன்று நிலையு மேரோ ரோ விடத்தாமென்பர் தூமொழியே.’ (வீர. 13)

திருத்தியமைக்கப்பட்ட அச்சுப்படியில் உள்ள பாடம்:

‘மூன்றொடு நான்கொன்ப தாமுயிர்ப் பின்னுயிர் முந்தினடு

ஆன்ற யகாரம்வந்த தாகம மாகும்; அல் லாவுயிருக்

கேன்ற வகாரம்; எட் டேற்கும் இரண்டும்; இறுதிகெட்டுத்

தோன்று நிலையும் ஒரோவிடத் தாமென்பர் தூமொழியே!’ (வீர. 13)

நன்னூலார் கருத்தை ஒட்டிச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக வீரசோழியக் காரிகையையே தாமோதரன்பிள்ளை திருத்தியிருக்கிறார். இதனை, நேமிநாத வெண்பா உறுதி செய்கிறது.

‘மூன்றுநான் கொன்பான் உயிர்ப்பின்னும் அல்லாத

ஆன்ற உயிர்ப்பின்னும் ஆவிவரிற் றோன்றும்

‘யகர வகரம் இறுதியிடத் தோரோர்

மகரங் கெடவகரம் ஆம்.’ (நேமி. 13)

ஏகாரத்தின் முன் யகர உடம்படுமெய் தோன்றும் என்ற கருத்து நேமிநாதத்தில் கூறப்படவில்லை. வகரம் வரும் என்ற குறிப்பு மட்டுமே காணப்படுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்டதுபோல் வீரசோழியச் சுவடி திருத்தியமைக்கப்பட்ட செய்தி உண்மையெனில் ஏகாரத்தின் முன் யகரமும் வரும் (நன். 161) என்று ஒரு துணைவிதியை முதலில் கூறியவர் நன்னூலாரே ஆவர்.

தொல்காப்பியர், உடம்படுமெய்க்கு உருபும் சூழலும் கூறாத காரணத்தினால், இதற்கு அடுத்து எழுந்த வீரசோழியமே உடம்படுமெய் வரும் சூழலையும் உருபையும்

வரையறுத்தது எனத் தமிழாய்வுலகம் இன்றுவரை கூறிவருகிறது.

சான்றுகள்:

1. மா. பார்வதி அம்மாள் (2013: 19),
“முதன் முதலாக உடம்படுமெய்கள் எவை என்பதைப் பற்றிக் கூறிய தமிழிலக்கணநூல் வீரசோழியமாகும்”.
  2. ஹெப்ஸி ரோஸ் மேரி (2006: 106),
“வீரசோழிய ஆசிரியர்தான் முதன் முதலில் (வீர. 13) இகர, ஈகார, ஐகார, உயிரீற்று, நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர்வந்து புணர்ந்தால் இடையே யகர ஒற்று வருமென்றும் ஏனைய உயிர்களின் பின் வகர ஒற்று தோன்றும் என்றும் உடம்படுமெய் வரும் சூழலையும் உருபையும் வரையறுத்தார்.”
  3. செ. வை. சண்முகம் (2004: 136),
“ உடம்படுமெய் வருவது கட்டாயமில்லை (த.உ.தொல்.140) என்று தொல்காப்பியர் கூறினாலும் வரும்போது எந்தெந்த உயிர்க்கு எதுஎது உடம்படுமெய்யாக வரும் என்று குறிப்பிடுவது அவசியம். ஆயினும் அதுபற்றித் தொல்காப்பியர் பேசாமல் போய்விட்டார். ஆனால் தமிழ்மொழி அமைப்பை நன்கு கவனித்து இ,ஈ,ஐ ஆகிய உயிருக்குப் பின்னால் உயிர் முதன்மொழி வரும்போது யகரமெய்யும் ஏனைய உயிருக்கு வகரமெய்யும் ஏகார மெய்க்கு யகரமும் வகரமும் வரும் என்று வரையறுத்துக் கூறிவிட்டார் புத்தமித்திரனார் (வீர. 13)”.
- ஆயினும், இக்கருத்துகள் ஆய்விற்குட்பட்டவையாகும். ‘கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வீரசோழியம் தோன்றியது’ என்று மு. அருணாசலம் (1971: 122) கூறுகிறார். “இளம்பூரணர் காலம் கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டாகலாம்” என்று ஆ. வேலுப்பிள்ளை (2002: 13) கூறுகிறார். “இளம்பூரணர் தம் உரையில் புறப்பொருள்

வெண்பாமாலை, யாப்பருங்கல விருத்தி ஆகியவற்றிலிருந்து மேற்கோள் தந்து விளக்குவதால் அந்நூல்களுக்குப்பின் வாழ்ந்தவர் எனலாம். இவரது கருத்தை நன்னூலார் மேற்கொண்டிருப்பதால் இவர் காலம் 11ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம்.” என்று மு. வை. அரவிந்தன் (2013: 175) கூறுகிறார். இளம்பூரணர், “உடம்படுமெய்யாவன யகரமும் வகரமும் எனக்கொள்க, இகரவீறும் ஈகார வீறும் ஐகார வீறும் யகரவுடம்படுமெய் கொள்வன; அல்லனவெல்லாம் வகரமெய் கொள்வன” என்று கூறிச் சென்றார். முன்குறிப்பிட்டது போல், தாமோதரன்பிள்ளை ஏகாரம் வரும் சூழலைக் கூறும்பொருட்டு, நன்னூலுக்கு ஏற்ப வீரசோழியச் சுவடியை மாற்றியமைத்துள்ளார். எனவே, இளம்பூரணரின் காலம் சரியாக உறுதி செய்யப்படும் வரை, அல்லது இளம்பூரணர் உரை முந்தியதா வீரசோழியம் முந்தியதா என்பது உறுதி செய்யப்படும் வரை, புத்தமித்திரரே உடம்படுமெய் வரும் சூழலையும் உருபையும் முதலில் வரையறுத்தவர் என்று ஆய்வாளர்கள் காலந்தோறும் கூறிவரும் கருத்து ஏற்புடைத்தாகாது. ஆ. வேலுப்பிள்ளை (2002: 56),

‘தொல்காப்பியர் கூறாத புணர்ச்சி விதிகள் பல, வீரசோழியத்தார் கூறுகிறார். வீரசோழியத்தார், தம் கால இலக்கியத்தையும் பேச்சுவழக்கையும் நன்கு ஆராய்ந்திருக்கிறார் போலத் தெரிகிறது. வீரசோழியம் எழுத்து.13, இகர ஈகார ஐகார உயிரீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர் முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால், இடையே யகர வகர ஒற்றுகள் இரண்டும் வருமென்றும் கூறும். இரண்டு உயிர்களினிடையில் உடம்படுமெய் வரலாம் என்பது த. உ.தொல்.எழு.140, எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே, உடம்படுமெய்யினுருபுகொளல் வரையார் என்று கூறுவதிலிருந்து புலப்படுகிறது.’

என்று கருத்துரைக்கின்றார். உடம்படுமெய் குறித்து வீரசோழியம் விரிவாகக் கூறியிருப்பதால், 'வீரசோழியத்தார், தம் கால இலக்கியத்தையும் பேச்சுவழக்கையும் நன்கு ஆராய்ந்திருக்கிறார் போலத் தெரிகிறது' என்ற கருத்துப்பதிவு, தொல்காப்பியர் அவ்வாறு ஆராயவில்லை என்ற எதிர்மறைக் கருத்தைக் கூறுவது போல ஒலிக்கிறது. இதே கருத்தினை, ஹெப்ஸி ரோஸ் மேரி (2006: 135), "வீரசோழிய ஆசிரியர் புத்தமித்திரனார் தம்கால இலக்கியத்தையும் பேச்சுவழக்கையும் நன்கு ஆராய்ந்துள்ளார்." என்று தமது ஆய்வில் கூறியுள்ளார். செ. வை. சண்முகம் (2004: 136), புத்தமித்திரனார் தமிழ்மொழி அமைப்பை நன்கு கவனித்து உடம்படுமெய் வரும் சூழலை வரையறுத்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். தொல்காப்பியர், 'உருவுகொளல் வரையார்' அதாவது உடம்படுமெய் கொள்வதைத் தடுக்கமாட்டார்கள் என்று கூறுவதிலிருந்து உடம்படுமெய், வருதலும் வாராமையும் உண்டு என்ற மரபு தெரியவருகிறது. இது குறித்துக் கருத்துரைக்கும் செ. சீனி நைனா முகம்மது (2010: 45),

'ஈற்றெழுத்தும் முதலெழுத்தும் உயிரொலிகளாக உள்ள சொற்களைக் காலஇடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து ஒலிக்கும்போதுதான் உடம்படுமெய் தேவைப்படுகிறது. அவற்றைத் தக்க காரணத்தோடு நாமே சிறுகால இடைவெளியுடன் ஒலிக்கும் இடமும் உண்டு. அப்போது உடம்படுமெய் தேவையில்லை; நாம் பயன்படுத்துவதும் இல்லை. பாம்பைப் பார்த்ததும் "அடி!அடி!" என்று கத்தும் யாரும், "அடியடி!" என்று சேர்ந்து ஒலிப்பதில்லை. விழுந்த ஒரு பொருளை விரைந்து எடுக்குமாறு, "எடு!எடு!" என்று கூறும்போது "எடுவெடு" என்று சேர்ந்து ஒலிப்பதில்லை. எழுத்து வழக்கிலுங்கூட, அவர் வந்திருந்தார் என்று எழுதுவதற்கும், அவர் வந்து இருந்து மறுநாள் போனார் என்று எழுதுவதற்கும் பொருள்வேறுபாடு உண்டுதானே! இதுபோன்ற தருணங்கள் மொழிப்பயன்பாட்டில் நிறைய

உண்டு. அங்கெல்லாம் உடம்படுமெய் தேவையில்லை. எனவேதான் தொல்காப்பியர், தேவையான இடங்களில் உடம்படுமெய்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தடையில்லை என்று நூற்பா இயற்றியுள்ளார்'.

என்று கூறுவது சிந்திக்கப்படவேண்டிய கருத்தாகும். வ. சுப. மாணிக்கம் (1989: 20),

'திராவிட மொழிகளை ஒப்புநோக்கிய கால்டுவேல் 'என்னமோ' என மகர மெய்யும் 'காட்டின' என நகர மெய்யும் உடம்படுக்கும் என்பர். இவ்வாறு சொல்லப்படும் உடம்படுமெய்களையெல்லாம் தழுவிக்கொள்ளும் வகையில் மேலை நூற்பா (எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வருவழியே. த. உ. தொல். 140) அமைந்திருக்கின்றது. உடம்படுமெய் என்று கூறினாரேயன்றி இன்ன மெய்கள் என்று கூறிற்றிலர். 'விண்வத்துக் கொட்கும்' எனச் சிறுபான்மை புள்ளியீறும் உடம்படுமெய் கொள்ளும் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். வருமொழி உயிரீறாக வேண்டும் என்று கிளந்தாரேயன்றி, நிலைமொழிக்கு அவ்வாறு கூறவில்லை. எல்லா மொழிக்கும் என்ற தழுவுநடை புள்ளியீற்றையும் உட்கோடல் காணலாம். சேர்த்துச் சொல்லும்போதுதான் புணர்ச்சிகள் ஏற்படும். காலவிடையிட்டுச் சொல்லுங்கால் புணர்ச்சி கட்டாயமில்லை. இடி இடித்தது, மா அரைத்தான் என உடம்படுமெய் இன்றியும் வரலாம். 'வரையார் என்பதனான் உடம்படு மெய்கோடல் ஒரு தலையன்று' எனப்பூரணரும் இனியரும் நெகிழ்வு நிலையை எடுத்துக்காட்டுவர். எனவே, இவ்வொரு நூற்பாவில் மூன்றிடங்கள் தழுவிடலாக இருப்பது நினையத் தகும்'.

என்ற கருத்தும் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

ஆ. சிவலிங்கனார் (1983: பக்ஜ்ஜ்வீவீ ஜ்ஜ்வீஸ்), ஐ + அர் = ஐவர் என்பதில் யகரமும்; மா + இரு = மாயிரு என்பதில் யகரமும் வருவதைச் சுட்டுவதோடு, யகர வகர உடம்படுமெய்களேயன்றி அறி + அர் = அறிஞர் என்பதில் ஞவும் உடம்படுமெய்யாக வருவதாகவும் குறித்துள்ளார். இராம. சுப்பிரமணியன் (1989: 272),

‘உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வேண்டும்’ என உடன்பாட்டன் கூறாது, உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்’ என எதிர்மறையான் கூறியமையின், அளபெடைக்கண்ணும், விட்டிசைக்கண்ணும், கூன்சீராமிடத்தும், வியப்பின்கண்ணும், இகழ்ச்சிக்கண்ணும், சொற்கள் அடுக்கி வருதற்கண்ணும், இரக்கக் குறிப்பின்கண்ணும், எழுத்துகள் அடுக்கி வருதண்கண்ணும் உடம்படுமெய் பெறாது வருதலும் கொள்க.’

என்று தொல்காப்பிய விதிக்கு உரைகண்டுள்ளார். மேலும், உடம்படுமெய்கள் குறித்து ஆராய்ந்த ச.அழகேசன் (2007: 21), “இலக்கணிகள் சுட்டுகிற உடம்படுமெய்களின் வரையறை மாறிவருவதுடன் வளர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்வதையும் காணலாம்” என்ற தமது கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மேற்காணும் கருத்துகளின் அடிப்படையில், தொல்காப்பியர், தம் கால வழக்கையும் மொழிப்பயன்பாட்டையும் நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்தவர் மட்டும் அல்லர், மாறாக உடம்படுமெய்களின் வரையறை மாறும் தன்மையுடையது வளர்ச்சிபெற்றுத் திகழும் நிலையினது என்ற உண்மையையும் முன்பே அறிந்தவராக, தூரநோக்குச் சிந்தனை உள்ளவராக விளங்கியமை தெளிவாகிறது. உடம்படுமெய் வருதலும் வாராமையும் மாறுதலும் போன்ற மரபு அறிந்த காரணத்தினால்தான் ‘தேவையான இடங்களில் உடம்படுமெய்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தடையில்லை’ என்று நூற்பா இயற்றியுள்ளார் என்பது எமது கருத்து.

தொடர்ந்து அதே நூற்பாவில்,

‘இறுதி கெட்டுத் தோன்றும் நிலையும் ஒரோவிடத்தாம் என்பர்’ (வீர. 13)

என்று புத்தமித்திரர் காட்டும் தொடருக்கு, பெருந்தேவனார் உரைகூறும்போது, சில நிலைமொழிகளின் ஈற்றில் நின்ற பதமாதல்,

ஈற்றுயிர்மெய்யாதல், உயிராதல், ஒற்றாதல் அழிந்து சந்தி நிகழும் என்கிறார். இவற்றுக்குப் பதிப்பாசிரியர் கொடுக்கும் சான்றுகள் பின்வருமாறு:

1. நிலைமொழி பதம் கெடும் ஒருபது + ஆன் + ஒன்று = ஒருபானென்று
2. நிலைமொழி ஈற்றுயிர்மெய் கெடும் வாழிய + சாத்தா = வாழி சாத்தா
3. உயிர் கெடும் பனை + காய் = பனங்காய்
4. ஒற்று அழியும் = மரம் + அடி = மரவடி

இதில் மரவடி எனும் காட்டில் ம் கெட்டு வகர உடம்படுமெய் தோன்றுகிறது. பிற எடுத்துக்காட்டுகள் உடம்படுமெய் குறித்தச் செய்தியாக இல்லாமையையும் ஈற்றுயிர் அழிவதைக் கூறும் தகவலாக மட்டுமே உள்ளன என்பதையும் உணரலாம்.

தொல்காப்பியர்,

‘வாழிய என்னும் செயவென் கிளவி

இறுதியகரம் கெடுதலும் உரித்தே’ (த. உ. தொல். 211)

என்று இறுதி அகரம் கெடுவதைக் கூறுகிறார். இச்செய்தியை மனத்திற்கொண்டே புத்தமித்திரர் புணர்ச்சியில் நிலைமொழியீறு அழிவு பற்றி கூறுகிறார் எனலாம்.

நிறைவுரை

எனவே, மேற்காணும் சான்றுகளை நோக்குங்கால், வீரசோழியத்தில் காணப்படும் உடம்படுமெய் குறித்த தகவல்கள் அனைத்தும் இளம்பூரணர் உரையிலிருந்தும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிலிருந்தும் எடுத்து இணைக்கப்பட்டவையாக இருத்தலுக்கு வாய்ப்புகள் அதிகம். இளம்பூரணர் காலம் உறுதியாக வரையறுக்கப்படும்வரை, உடம்படுமெய் வரும் சூழலையும் உருபையும் வரையறுத்தவர், வீரசோழிய ஆசிரியரே என்ற முன் ஆய்வாளர்களின் முடிவு ஏற்புடைத்தன்று என்பது கருத்தத்தக்கது.

References

- Alagesan, S. (2007). *Ilakkanap Paarvaikalum Pathivugalum*, Segar Publication, Chennai.
- Aravinthan, M.,V. (2013). *UraiyasiriyarkaL*. Manivaasagar Publication, Chennai.
- Arunasalam, M. (1972). *Tamil Ilakkiya varalaaru(11th century)*, Ganthi Vithyaalayam Publication, Chennai.
- Heps Ros Mary, (2006). *Veeracholiyam Neeminatham Oor Oppaivu*. Ph.D. Thesis, University Of Kerala, Thiruvananthapuram.
- Ilampuranar, (1964). *Tholkaappiya Eluthathigaaram*. Kazaga Veliyiidu Thirunelveli Thenninthiya Saiva Sittantha Nudpathippu Kazagam, Chennai.
- Maniccam, S., B. (1989). *Tholkaappiyak Kadal*. Manivasagar Publication. Chennai.
- Naachimuthu,K.(1999). *Kalveddukalum Suvadigalum, Viiracholiyam Sempathippu*, TAMILosai Publication, Tamiloor.
- Parvathy Ammaal, M.(2013). *Veeracholiyam – Nannul Or Oppaivu*, Nathi Pathippagam, Thanjavoor.
- Rasaram, S. (2010). *Ilakkanaviyal Mikkoodpaadum KodpaadukaLum*, Kalacchuvadu Publication, Chennai.
- Sangara Namacchivayar, (1968). *Nannul – Sanggara Namacchivaya Viruththiyurai*, Saiva Sitthanda Nudpathippu Kazakam, Chennai.
- Seeni Naina Mohamed, S.(2010). *Tamil Chodpunarchik KodpaadukaLum Puthiya Vithigalum*, Semmoli Maanaaddin Malaysiakadduraikal, Maaysia Tamil Writers Association Publication.
- Seenivasanar,S., Kovintha Muthaliyaar, K.,R. (2004). *Neeminatha Muulamum Uraiyum*, Vedriyarasi Publication, Chennai.
- Shanmugam, S.,V. (2004). *IlakkaNa Aivu*, Meyyappan Publication, Chithambaram.
- Sivalingar. A. (1983). *Tholkaappiya Eluthathigaram(Uraivalam Punariyal)*. Ulaga Tamil Niruvanam, Chennai. Arachi
- Subramaniyan, S.,V. (1979). *Veeracholiyam*, Tamil Publication, Chennai.
- Supramaniyan, I.(1989). *Tholkaappiya Eluthu Padala Peerurai*, Tamil Valarchi Padalam, Chennai.
- Veeracholiyam*, (1970). Thirunelveli Thenninthiya Saiva Sidthantha Nudpathippu Kazakam. Chennai.
- Veluppillai, A. (2002). *Tamil Varalaarru Ilakanam*, Kumaran Book House, Kolumbu-Chennai.

கிருமி கண்ட சோழன் Krimi Kanda Cholan - King Chola with a Diseased Neck

மு.கயல்விழி / M.Kayalvizhy¹

Abstract

“*Kirumi Kanda Cholan*” is the reference to the *Chola* king who died due to disease, which was believed to be caused by his maltreatments against *Vaishnavites* in his country during his reign. Some historians said that the *Chola* king was King *Adi Rajendra* while other sources quoted *Kulothuga Chola II* as the said king. As the king suffered an unnatural death caused by a disease (cancerous in nature though not diagnosed as such at the time), he was accorded the name “*Kirumi Kanda Cholan*”. He was a strong advocator of *Shaivism* and was intolerant of *Vaishnavism*, which was also practiced by the people under his rule. To demonstrate his aversion towards *Vaishnavism*, he was said to take the extreme action of throwing the *Govindaraja Perumal* idol into the sea upon his clash with the priests in *Vaishnava Temple* in *Chitamparam*. This incident created tension among the *Vaishnavas* in *Chola* country; *Acharaya Ramanuja*, the main philosopher of *Vaishnavism* even migrated from *Chola* country to *Mysore* due to this unequal treatments. It should be noted that all *Chola* kings always were recorded to give their full support to every religion practiced in their country.

Date of submission: 2020-02-16
Date of acceptance: 2020-03-10
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: M.Kayalvizhy
Email: kayalarul22@gmail.com

Keywords: Krimi Kanda Chola, Adi Rajendra, Kulothungan II, Chidambaram Temple tension, Clash with Vaishnavas, Ramanujas migration, Cholas contribution to Vaishnavism.

முன்னுரை

சோழர்கள் தமிழ் மன்னர்கள் ஆவர். எனவே அவர்கள் தமிழருக்கே உரிய சமயப் பற்றுடனும், சமயப் பொறையுடனும் திகழ்ந்தனர். சோழ மன்னர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சிறப்புப் பெயர்கள் பெரும்பாலும் காரணப் பெயர்களாகவே அமைந்தன. சான்றாக யானை மீதிருந்து போரிட்டு இறந்ததால் இராஜாதித்தச் சோழன் என்பவன் “யானை மீது துஞ்சிய தேவன்” என்றும், காஞ்சியில் உள்ள பொன் மாளிகையில் இறந்ததால் சுந்தர சோழன் “பொன் மாளிகைத் துஞ்சிய தேவன்”

என்றும், சுங்கத்தை (வரி) நீக்கியதால் முதலாம் குலோத்துங்கச் சோழன் “சங்கம் தவிர்த்தச் சோழன்” என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். ஆனால் கிருமிகண்ட சோழன் என்று வழங்கப்பட்ட சோழனது பட்டப் பெயர் ஆய்வாளர்களிடையே பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. கிருமிகண்ட சோழன் யார் என்பதிலும், எதனால் அப்பெயர் வந்தது என்பதிலும் பெரிதும் கருத்து வேறுபாடு நிலவுகின்றது. எனவே இச்சிக்கலைத் தீர்த்து உண்மையையுரைப்பது இன்றியமையாத கடமையாகின்றது.

¹ The author is as an Assistant Professor in the Department of Tamil, Pachayppas College for Women, Kancheepuram, Tamil Nadu. Email ID: kayalarul22@gmail.com

கிருமிகண்ட சோழன்

கிருமி என்பது நோய். எனவே கிருமிகண்ட சோழன் என்பது நோய் வாய்ப்பட்டு மடிந்த சோழ மன்னனைக் குறிக்கும். தில்லையில் உள்ள கோவிந்தராசப் பெருமாள் கோவில் சிலையை பெயர்த்தெடுத்து கடலில் எறிந்த சோழ மன்னன் தான் செய்த தெய்வக் குற்றத்தால் நோய்வாய்ப்பட்டு மடிந்ததால் கிருமிகண்ட சோழன் என்று அழைக்கப்பட்டான் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுவர் (Neelakanta Sastri, 1975, p.295). இவ்வாறு இறந்த சோழன் அதி இராஜேந்தின் (கி.பி.1070) என்றும், இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழன் (கி.பி.1133/50) என்றும் ஆய்வாளர்கள் மாறுபடுவர். இச்செயலால் புண்பட்ட வைணவ ஆச்சாரியர் இராமனுஜர் தமிழ்நாடு நீங்கி மைசூர் சென்று வாழ்ந்தார் என்றும் உரைப்பர். இச்செய்திகளைத் திவ்ய சூரி சரித்திரம் மற்றும் கோயிலொழுகு போன்ற வைணவ இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

இந்நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில ஆய்வாளர்கள் இச்சோழன் வைணவத்தை அழிக்க முனைந்தான் என்றும், வைணவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தினான் என்றும் சோழர்கள் மீது பழி சுமத்தினர். (பாலசுப்பிரமணியம், 1978, ஜீ.280) சோழர்கள் சமயப் பொறை யற்றவர்கள் என்று சேற்றை வாரிப் பூசினர். இக்கருத்து சார்ந்து திரைப்படம் ஒன்றும் வெளியாகி பெரு வெற்றியும் பெற்றது. இக்கருத்து பொற்காலச் சோழர்களின் நற்பெயருக்கு களங்கம் விளைவிப்பதாக அமைந்துள்ளது. எனவே தக்க ஆதாரங்களைக் கொண்டு உண்மையை வெளிப்படுத்துவது மிகவும் இன்றியமையாதது.

சோழர்களின் சமயப் பொறை

சோழ நாட்டில் வைதீக சமயத்தின் பிரிவுகளான சைவம், வைணவம், காணபத்தரம், கௌமாரம், காளாமுகம் போன்றவற்றுடன் புற சமயப் பிரிவுகளான பௌத்தம் மற்றும் சமணமும் செழித்துக் காணப்பட்டன. சோழ மன்னர்கள் சமயப் பொறை மிக்கவர்கள். எனவே

இவர்கள் நாட்டில் உள்ள அனைத்துச் சமயங்களையும் பாகுபாடின்றி ஆதரித்தனர். இவர்கள் பாரபட்சமின்றி அனைத்து சமய கோயில்களுக்கும் நிவந்தங்களை வாரிவழங்கினர். சோழ நாட்டில் சைவத்துக்கு அடுத்து வைணவமே சிறப்பிடம் பெற்றது. பல புதிய வைணவ ஆலயங்கள் சோழ மன்னர்களால் கட்டப்பட்டன. அவர்கள் வைணவத்தின் மீது தமக்கிருந்த பற்றுதலைக் காட்ட “வீரநாராயணன்” என்ற பட்டத்தையும் சூடிக்கொண்டனர் (சதாசிவ பண்டாரத்தார், 2008, ஜீ.311) மேலும் வைணவ இலக்கியமான “திவ்விய பிரபத்தங்கள்” இக்காலத்தில் தான் தொகுக்கப்பட்டன. பராந்தக சோழன், கண்டராதித்தன், குந்தவை, அதிராஜேந்திரன், முதலாம் குலோத்துங்கன், விக்கிரம சோழன் போன்ற சோழ மன்னர்கள் எடுப்பித்த வைணவ ஆலயங்கள் இன்றும் அவர்களின் சமயப் பொறையை பறைசாற்றுகின்றன. மேலும் சோழ நாட்டில் எவ்விடத்திலும் சமயப் பூசல்கள் நிகழ்ந்ததாகச் சான்றுகளில்லை. எனவே சோழ மன்னர்கள் சமயப் பொறையாளர்கள் என்பதுடன் வைணவத்தையும் நன்கு ஆதரித்தனர் என்பது ஐயத்திற்கிடமின்றி புலனாகின்றது.

சோழ மன்னர்களின் வைணவ எதிர்ப்பு

திவ்வியசூரி சரிதம் மற்றும் கோயிலொழுகு போன்ற வைணவ இலக்கியங்களைச் சான்றாகக் கொண்டு சில ஆய்வாளர்கள் கிருமி கண்ட சோழன் என்பவன் அதி ராஜேந்திரனே என்றும், அவன் வைணவத்தையும், வைணவர்களையும் அழிக்க முனைந்தான் என்றும், இதனால் ஏற்பட்ட தோஷத்தால் அவன் நோயுற்று மடிந்தான் என்றும் உரைப்பர். மேலும் இச்செய்கையால் சோழ நாட்டில் உள்நாட்டுக் கலகம் வெடித்ததாகவும் அவர்கள் கருதுவர். நன்கு ஆராய்மிடத்து இக்கருத்து ஏற்புடையதாகத் தோன்றவில்லை. தஞ்சை மாவட்டம் கூகூரில் உள்ள கல்வெட்டு சோழன் அதிராஜேந்திரன் கி.பி 1073 இல் நோயுற்றுத் துன்புற்றான் என்று உரைக்கின்றது (A.R.E.No:280/1917). இந்நோயிலிருந்து அவன் மீளாமலே அகால

மரணமடைந்தான் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. எனவே அவன் நோயினால் மரணமடைந்தான் என்று கொள்ள வேண்டுமே ஒழிய, வைணவத்தை அழிக்க முயன்று அதனால் மரணமடைந்தான் என்று கூறுவது சற்றும் பொருந்தாது.

மேலும் அவன் காலத்தில் நாட்டின் எவ்விடத்திலும் சமய பூசல்கள் நடந்ததாகச் சான்றுகளில்லை. அவன் நாட்டில் பல நல திட்டங்களை மக்களுக்கு சிறப்புடன் செயல்படுத்தினான் (ஷிமிமி.கூஷிஷீர்.3.ழிஷீ:57). உள்நாட்டுக் கலகம் நடக்கும் நாட்டில் நலதிட்டங்கள் செயல்படுத்தியிருக்க முடியாது. இது தவிர இவன் வைணவ சமயத்தின் மீது பற்று கொண்டவன் என்பது விழுப்புரம் மாவட்டம் திருவக்கரையில் உள்ள சந்திர மௌலீஸ்வரர் கோயில் வளாகத்தில் இவன் கட்டிய வரதராஜப் பெருமாள் கோவிலே சாலச் சிறந்த சான்று (கி.ஸி.ணி.ழிஷீ:205/1904). மேலும் இவன் துன்புறுத்தியதாகக் கருதப்படும் இராமானுஜர் இவருடைய காலத்திற்கு சாலவும் பிற்பட்டவர். எனவே அதிராஜேந்திரன் காலத்தில் வைணவர்கள் துன்புறுத்தப்படவில்லை என்பதுடன், உள்ளாட்டுக் கலவரத்தாலும் அவன் மடியவில்லை என்பதும் உறுதியாகின்றது. இயற்கையாய் மனிதருக்கு தோன்றும் நோயினால் அவன் மரித்திருக்க வேண்டும். அவன் காலத்தில் சைவத்தை போன்றே வைணவமும் செழித்து இருந்ததைச் சான்றுகள் உறுதிபடுத்துகின்றன.

அடுத்ததாக இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் தில்லை நடராஜர் கோயில் திருப்பணி செய்யும் போது கோவிந்தராஜ பெருமாள் கோவிலில் உள்ள சிலையை பெயர்த்தெடுத்துக் கடலில் வீசினான் என்றும், இதனால் வைணவர்கள் அவன் ஆட்சி காலத்தில் துன்புற்றனர் என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர் (பிள்ளை,1977, ஜீ.351) கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டில் நந்திவர்ம பல்லவனால் நிறுவப்பட்ட கோவிந்தராஜனின் சிலையை யாது காரணத்தாலோ இவன் பெயர்த்து கடலில் எறிந்தான். இதைக் கீழ்க்கண்ட சமகால இலக்கியங்கள் உறுதி செய்யும்

“தில்லைத் திருமன்றின் மூன்றிற் சிறுதெய்வத்

தொல்லைக் குறும்பு தொலைத்தெடுத்து”
(குலோத்துங்க சோழன் உலா:7778)

“பொன்னிற் குயற்றிப் புறம்பிற் குறும்பனைத்து

மூன்னர்க் கடலகழின் மூழ்குவித்த சென்னி”

(இராஜராஜ சோழன் உலா:6566)

“மூன்றிற் கிடந்த கருங்கடல் போய்

மூன்னைக் கடல்புகப் பின்னைத் தில்லை

மன்றிற் கிடங்கண்ட கொண்டன் மைந்தன்

மரகத மேருவை வாழ்த்தினவே”

(தக்கயாகப் பரணிதாழிசை :777)

இவையாவும் சமகால இலக்கியங்கள் என்பதால் இச்செய்திகள் உண்மை என்று உணரலாம். மேலும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் இதை உறுதி செய்யும் (A.R.E.No:36/1907). இதைக் கருத்தில் கொண்டு இவன் வைணவத்துக்கு எதிரியாகத் திகழ்ந்தான் என்றும் என்றும் கருதுவர் (இராஜமாணிக்கம் பிள்ளை, 2005, ஜீ.291) நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து குலோத்துங்க சோழன் மீது சுமத்தப்பட்ட பழிகள் யாவும் பொருந்தாதவையாகத் தோன்றுகின்றன. இதற்கான காரணங்கள் வருமாறு:

1. மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் தந்தையும், பாட்டனும் வைணவ பற்றாளர்கள். அவ்வழியே நின்று இவனும் வைணவத்தை நன்கு ஆதரித்தான்.
2. இவன் வைணவர்களை கொடுமை புரிந்ததாக எவ்விதத் தொல்லியல் சான்றுகளும் இதுவரை கிடைத்தில.
3. “நெடு மாலிவனென நெடுமுடி சூடி” என்ற இவனது மெய்க்கீர்த்தி இவன் கொண்ட வைணவப் பற்றை குறிப்பிடும்.

4. இவன் வைணவ ஆலயங்களுக்கு நிவந்தங்களை அளித்து அச்சமயத்தின் மீது தனக்குள்ள பற்றை வெளிப்படுத்தினான். சான்று:திருக்கோவிலூர் கல்வெட்டு (A.R.E.No:245/193435).
5. குலோத்துங்கன் திருவரங்கம் கோயிலில் குலசேகர ஆழ்வார் பிரபந்தங்களையும், திருவாய் மொழியையும், திருப்பள்ளி எழுச்சியையும் பாட நிவந்தம் அளித்தது அவன் வைணவப் பற்றினைக் காட்டும்.
6. இவன் மீது குற்றம் சுமத்தும் திவ்விய சூரி சரித்திரம் மற்றும் கோயிலொழுகு போன்ற நூல்கள் இவன் காலத்திற்கு சாலவும் பிற்பட்டவை.
7. இவன் தில்லை கோயிலைத் தவிர பிற வைணவ கோயில்களை இடையூறு செய்ததாகத் தகவல்கள் இல்லை.
8. இவன் கோவிந்தராஜர் சிலையை கடலில் எறிந்ததன் விளைவாய் நாட்டில் கலகமோ, எதிர்ப்போ கிஞ்சித்தும் தோன்றவில்லை.
9. இவன் தில்லை கோயில் திருப்பணி செய்த போது அக்கோயிலில் உள்ள வைணவர்கள் பெரும் இடையூறு செய்தனர் என்று ஒட்டக்கூத்தர் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.
10. இவன் கடலில் எறிந்த திருமால் சிலை மூலவர் சிலையன்று, உற்சவர் சிலையே.
11. இச்செயலின் விளைவாய் தமிழ்நாடு நீங்கிய இராமானுஜப் பெருமான் சோழனின் சமய விரோதம் குறித்து யாண்டும் குறிப்பிட்டிலர்.
12. இராமானுஜரின் புரட்சிகரக் கருத்தான தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் பாகவதர்களாகலாம் என்பது சாதி ஆதிக்கம் உள்ள அக்காலத்துக்குப் பொருந்தவில்லை. எனவே வைணவ உயர் குலத்தவரின் கடும் எதிர்ப்பால் அவர் திருவரங்கத்தை விட்டு வெளியேறி திரு நாராயணபுரத்துக்குச்

செல்ல வேண்டியதாயிற்று (நீலகண்ட சாஸ்திரிக.அ.1979.ப:190) ஆனால் இந்நிகழ்வுக்கான பழி சோழர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டது.

ஆனாலும் குலோத்துங்கன் கோவிந்தராஜர் சிலையை கடலில் எறிந்த செயல் உண்மையே என்று இலக்கியங்கள் உறுதி செய்கின்றன. அவன் தில்லைக் கோவிலில் திருப்பணி செய்து விரிவாக்கம் செய்ய முனைந்த பொழுது அக்கோயிலில் இருந்த வைணவர்கள் இவனுடன் முரண்பட்டு இவனை எதிர்த்திருக்க வேண்டும். இதனால் மன்னன் என்ற நிலையில் ஆத்திரமடைந்த சோழன் அவர்களைத் தண்டிக்க முனைந்து கோயில் சிலையை பெயர்த்தெடுத்து கடலில் எறிந்திருக்க வேண்டும். இக்கருத்தை உறுதி செய்த ஒட்டக்கூத்தர்

“மன்னிற்கு இடம் காண வேண்டி திருமாலை

தன் பழைய இடமான கடலுக்கே அனுப்பினான்”

என்று உரைக்கின்றார். ஆனால் என்னவிதமான இடையூறை வைணவர் இவனுக்களித்தனர் என்று இன்று வரை விளங்கவில்லை.

சமயப் பொறையும், தெய்வப் பற்றும் மிக்க சோழர் வம்சத்தில் வந்த குலோத்துங்க சோழனே ஆத்திரப்பட்டு தெய்வச்சிலையை கடலில் எறியுமளவுக்கு துணிந்தான் என்றால் அவ்வைணவர்கள் செய்தது அடாத செயலாக இருந்திருக்கும் என்பது உறுதி. இருந்த போதிலும் இச்செய்கையால் மனம் நொந்த இராமானுஜ ஆச்சாரியார் தமிழகம் நீங்கி மைசூர் பொந்தார். மேலும் மன்னனின் இச்செயல் சோழ நாட்டிலிருந்த வைணவர்கள் மனதில் ஆழ்ந்த வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. இதை இவனது மகனான இரண்டாம் இராஜராஜ சோழன் உணர்ந்து சரிசெய்தான் என்பதை

“விழுந்த அரி சமயத்தையும் மீளவிடுத்து” என்ற அவனது மெய்க்கீர்த்தி புலப்படுத்தும் (சோழர் வரலாறு.2000.ப:315). எனவே தில்லை கோவிந்தராசர் சிலை கடலில் எறிந்த நிகழ்வு ஒரு

தற்செயல் நிகழ்வென்பதும் வைணவர்களை அழிப்பதற்கோ, வைணவத்தை ஒருப்பதற்கோ சோழ மன்னன் யாதோரு முயற்சியும் மேற் கொண்டிலன் என்பதும் சான்றுகள் மூலம் நிருவப்படுகின்றது. சோழர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் யாவும் உண்மையன்று என்பதும் உறுதியாகின்றது.

முடிவுரை

சோழ மன்னர்கள் பரந்த சமய நோக்கும், சமரச நற்குணங்களும் ஒருங்கேக் கொண்டவர்கள். பிற சமயத்தைப் போற்றும் பண்பாளர்கள். இதை அவர்கள் அளித்த நிவந்தங்களிலிருந்தும், எழுப்பிய கோயில்களிலிருந்தும் அறியலாம். ஆனால் அவர்கள் பிற சமயத்தவரை துன்புறுத்தினர் என்ற குற்றச்சாட்டை ஆய்வாளர்கள்

முன் வைக்கின்றனர். கிடைக்கும் சான்றுகளைக் கொண்டு நன்கு ஆராயும் போது அதன் பொய்மை நன்கு புலனாகும். தனிப்பட்டச் சமயச் சச்சரவுகள் மதசாயம் பூசப்பட்டு அவர்கள் மீது வீண்பழியும் சுமத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில் சைவ, வைணவ பிரிவுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட ஆதிக்கப் போட்டியே இச்சச்சரவுகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமாய் அமைந்தது. சோழர்களின் நீண்ட கால ஆட்சியை நன்கு உற்று நோக்குகையில் அவர்கள் சமரச சமய நோக்குடைய பண்பாளர்களாகத் திகழ்ந்ததை தெற்றென அறியலாம். இந்தியாவில் ஆண்ட பிற அரசு மரபினருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் பிற சமயங்களை ஆதரிப்பதிலும், அவற்றை போற்றுவதிலும், சமய சமரசத்தை பின்பற்றுவதிலும் சோழர்களுக்கு நிகர் ஒருவரும் இலர்.

Abbreviations

1. ARE-Annual Report on Indian Epigraphy
2. SII-South Indian Inscriptions

Reference

- Balasubramaniam, Ma. (1979). Sozhargalin Arasiyal Kalachara varalaru. Chennai Tamilnadu Padanul Niruvanam.
- Neelakanta Sastri.K.A,(1939), Studies in Cola History and Administration, Chennai: University of Madras, Chennai.
- Neelakanta Sastri.K.A,(1975), The Cholas, Chennai: University of Madras,
- Nilakanda Sastri, K., A. (1979). Theninthiya Varalaru. Chennai Tamilnadu Padanul Niruvanam.
- Pillai K., K. (1977). Tamil Nadu Varalarum Makkalum, Panbadum. Chennai Tamilnadu Padanul Niruvanam.
- Pillai K., K. (1997). Sozhar Varalaru. Chennai Tamilnadu Padanul Niruvanam.
- Rajamanikam Pillai, Ma. (2005). Sozhar Varalaru. Chennai: Puuram Pathipagam.
- Sathasivap Pandarathar, T., Vai. (2008). Pirkala Sozhar Saritham. Chidambaram: University of Annamalal.
- Sozhar Varalaru. (2000). Chennai Tamilnadu Padanul Niruvanam.

மலேசியாவின் தொடக்கக்கால இந்து ஆலயங்களும் அதன் வகைமைகளும்

Early Hindu Temples in Malaysia and their Types

முனைவர் ஜெ. இந்துஜா ஜெயராமன் / Dr.J. Hinduja Jayer Raman ¹

முனைவர் பரமேஸ்வரி கிருஷ்ணன் / Dr.Parameswari Krishnan ²

Abstract

This study focuses on the types of Hindu temples in Malaysia. In the context of Malaysian history, there are two types of Hindu temples, namely urban and estate temples. However, there is another type of temples in Malaysia that should be noted, which are temples built by the laborers in public sectors. These temples were built by these workers wherever they were employed. This study aims to highlight the types of early Hindu temples in Malaysia as well as the various construction methods incorporated in establishing them. This study uses library methods, archival methods as well as observation methods to collect data. Via this study, the researcher shows the significance of the location of a temple and its crucial role in the lives of Malaysian Indians. As a temple offers a place to study, socialize, learn classical dances and religious science as well as to give and receive charity, it has become inseparable from the life of the Malaysian Indians. The temple also occupies a very important place in the life of this Indian community, which is represented by every aspect and part of temple building; it shows a bearing on the lives of Indian community and the broad meaning of life in general. The overall objective of this study is to highlight the link between the temples and Malaysian Indians in addition to explaining the variants found in temple construction. Since any research regarding this issue is non-existent, this study contributes a great meaning to the history of Hindu temples in Malaysia.

Date of submission: 2020-05-25
Date of acceptance: 2020-05-30
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Dr.Parameswari Krishnan
Email: param@unisel.edu.my

Keywords: Temples, Hindu, Indians, Malaysia, Labour.

அறிமுகம்

‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’, ‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’, ‘கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்’ ஆகியன தமிழ்மொழியின் முதுமொழிகள். இந்துக்களின் இறை நம்பிக்கையிலும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் கோயில் என்பது தொன்று தொட்டு இடம்பெற்று வருகின்ற சமய பண்பாட்டு அடையாளமாகும்.

இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறை ஆன்மார்த்த வழிபாடு, பிரார்த்த வழிபாடு என இருவகையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவண், ஆன்மார்த்த வழிபாடு என்பது இல்ல வழிபாட்டையும், பிரார்த்த வழிபாடு என்பது ஆலய வழிபாட்டையும் சுட்டுகின்றன. இந்துக்கள் ஆலயங்களை ஆன்மா இலயிக்கும் இடமாகவும், இறைவன் குடிகொண்டிருக்கும் தளமாகவும் பாவிக்கின்றனர்.

¹ The author is a freelance writer and currently working on the Sociology and Humanities in Malaysia hindujkh_87@yahoo.com

² The author is a lecturer in the Faculty of Education and Social Sciences, University of Selangor, Selangor param@unisel.edu.my

இந்து சமயத்தைப் பெருவாரியாக சார்ந்திருக்கக்கூடிய இனமாகத் தமிழினம் விளங்குகிறது. நமது வாழ்வியல், பண்பாட்டு, கலாச்சார, நாகரிகக் குறியீடுகளில் கோயில் தனித்துவம் பெற்று விளங்குகிறது. அதே போல, இந்துக்கள் அதிகம் வாழக்கூடிய நாடாக இந்தியா விளங்குகிறது. இந்தியாவின் முக்கிய அடையாளமே கோயில்கள் என்பதையும் நாம் அறிவோம். மேலும், இந்தியர்களை அதிக காலம் அடிமைப்படுத்தி ஆண்ட பிரிட்டிஷ் ஆங்கிலேயர்களும் கூட இந்தியர்களை அடையாளப்படுத்தும்போது அவர்களை, ‘temple building race’ என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்.

பூமியில் ஆதி மனிதன் தோன்றி பல கோடி நூற்றாண்டுகள் ஆகியிருந்தாலும்கூட, அவன் கூட்டத்தோடு நிரந்தரமாக ஓரிடத்தில் வசிக்க ஆரம்பித்த போதுதான் அவன் நாகரிக வளர்ச்சியை நோக்கி அடித்தளமிட்டதாக உலக மானுடவியல் கோட்பாடுகள் ஒருமனதாக ஒப்புக் கொள்கின்றன. அவ்வாறு ஓரிடத்தில் வசிக்க முற்பட்ட மனிதர்கள் தங்களின் வசிப்பிடத்தை ஆறுகள், குளங்கள் போன்ற நீர்நிலைகளின் அருகினில் அமைத்துக் கொண்டதை நாம் வரலாற்று நூல்களில் காண்கின்றோம். நீர் உயிர்களின் ஆதாரமாகச் செயல்பட்டதே இதற்குக் காரணம். மற்றொரு கோணத்தில், கோயில் அமைப்பில் ஒரு பகுதியாக குளங்கள் அவசியமாக இடம்பெறுவதையும் நம்மால் காண முடிகின்றது. இதன் காரணமாகவே ‘கோயில் குளம்’ எனும் சொல்லும் வழக்கில் உள்ளதைக் காண முடிகின்றது. இவ்வாறு நீர்நிலைகளை கோயிலின் ஓர் அங்கமாக ஏன் அமைத்தார்கள் நம் முன்னோர்கள்? இதற்கு சமூக ரீதியாகவும் சமய ரீதியாகவும் பல காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும், கோயிலை இந்துக்கள் தங்களின் உயிரின் ஆதாரமாக பாவித்தனர் என்பதே அடிப்படைக் காரணமாகும். இதன் வழி, கோயில் இந்துக்களின் வாழ்வியலில் பெறும் முக்கியத்துவத்தை உணர முடிகிறது.

பிற்காலத்தில் இந்தியப் பெருநிலமண்ணைக் கடந்து பல்வேறு காரணங்களுக்காக

உலகின் பல மூலைகளுக்கு இடம்பெயர தொடங்கிய இந்துக்கள், தாங்கள் குடியேறிய மண்ணிலெல்லாம் ஆலயங்களை அமைத்துக் கொண்டதையும், அமைத்துக் கொள்ள வழிவகை செய்ததையும் காணலாம். அவ்வகையில்தான் இந்து ஆலயங்களின் கோபுர நிழல்கள் இந்திய மண்ணைத் தாண்டி மற்ற தேசங்களிலும் படரச் செய்தது. இன்று உலகிலேயே மிகப் பெரிய இந்து ஆலயமாகக் குறிப்பிடப்படும் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் சூரியவர்மனால் கட்டப்பட்ட கம்போடியா நாட்டிலுள்ள ‘அங்கோர் வாட்’ (Angkor Wat) கோயிலும்கூட இந்த வகையைச் சார்ந்ததுதான்.

மலேசியாவில் இந்து ஆலயங்கள்

“Hindu Religion in an Islamic State: The Case of Malaysia” எனும் 1995ஆம் ஆண்டில் நிறைவுபெற்ற தமது முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டில், திரு. இராமநாதன் காளிமுத்து என்பவர் மலேசியாவில் மொத்தம் ஏறத்தாழ 17,000 இந்து ஆலயங்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். நாட்டிலுள்ள பல ஆலயங்கள் இன்னும் முறையாகப் பதிவு பெறாத நிலையிலும், இன்றுவரை ஒரு நம்பகமான கணக்கெடுப்புமுறை இல்லாவிட்டாலும்கூட ஆய்வாளர் கா. இராமநாதனின் கணக்கெடுப்பு ஏற்புடையதாகவே உள்ளது என அங்கீகரிக்கப்பட்ட மலேசிய இந்து அமைப்புகள் ஒப்புக் கொள்கின்றன. இன்றைய நிலையில் இந்த எண்ணிக்கை கூடியோ குறைந்தோ இருப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளும் உண்டு.

மலேசியாவில் மிகப் பழைமையான இந்து ஆலயமாகத் தரவுகள் சுட்டுவது, நாட்டின் வரலாற்று மாநிலமான மலாக்காவில் அமையப்பெற்ற ஸ்ரீ பொய்யாத விநாயகர் மூர்த்தி ஆலயம். இது 1781 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டதாகும். மலேசியாவில் மட்டுமில்லை, மாறாக தென்கிழக்காசியாவிலேயே இன்று வரை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பழைமையான கோயில் எனவும் இதற்குப்

பேர் உண்டு. ஆயினும், வழக்கில் இருக்கின்ற ஆலயங்களில் இருக்கின்ற ஆலயங்களில் மிகப் பழைமையானதாக மட்டுமே இதனை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். உண்மையில் இந்துக்கள் எக்காலம் தொட்டு இந்நாட்டுக்கு வர தொடங்கினார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, மலேசியாவில் இந்து ஆலயங்களின் தோற்ற வரலாறு இதற்கும் முற்பட்டதாக இருக்கின்றது.

அவ்வகையில், 'Hindu Temples in Malaysia' எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையில் இந்நாட்டில் கி.பி. 4ஆம், 5ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்த ஆரம்பக்கால இந்திய குடியேற்றத்தின்போது கோயில்கள் கட்டப்பட்டதாக ஆய்வாளர் கா. இராமநாதன் குறிப்பிடுகின்றார். ஆயினும், பின்னர் இந்நாட்டில் இந்து மதம் சந்தித்த வீழ்ச்சியால் அவை செல்வாக்கிழந்து வழக்கொழிந்து போயின. கெடாவிலுள்ள பூஜாங் பள்ளதாக்கு அகழ்வாராய்ச்சியின் மூலம் கண்டெடுக்கப்பட்ட சைவ சமய வழிபாட்டுச் சின்னங்களும், சிற்பங்களும், 50 க்கும் மேற்பட்ட 'candi' என அழைக்கப்படுகின்ற சிறு சிறு வழிபாட்டுத் தளங்களும் இந்த நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவைதாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், இந்த நூற்றாண்டின்போது மலாயாவிற்கும் (சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய மலேசியாவின் பெயர்) தென்னிந்தியாவிற்கும் வணிகத் தொடர்பு இருந்ததாகச் சங்க இலக்கியத்தைச் சார்ந்த பட்டினப்பாலையின் 191ஆவது செய்யுளடி குறிப்பிடுகின்றது. அதில் கெடா மாநிலம் 'காழகம்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இக்காலக்கட்டம்தான் மலேசியாவில் இந்து ஆலயங்கள் முதன் முறையாக எழுப்பப்பட்ட காலக்கட்டமாக நாம் காண முடிகின்றது. மேலும், இந்தக் காலக்கட்டத்தில்தான் இந்துக்களாகிய இந்தியர்கள் அல்லது தமிழர்கள் இந்நாட்டில் தொடக்கக்கால குடியேற்றத்தை அமைத்து கொண்டனர் என்பதையும் அறியலாம்.

மலேசியாவில் இரண்டாம் கட்ட ஆலய நிர்மானிப்பு என்பது 15 ஆம் நூற்றாண்டின்போது நிகழ்ந்த இந்தியக்

குடியேற்றத்தின்போது நடைபெற்றதைக் காண முடிகின்றது. இந்தக் குடியேற்றத்தில் இந்திய வணிகர்கள் பெருவாரியாக இடம்பெற்றிருந்தனர். நிகழ்தளம் மலாக்கா. இங்குதான் முன்னர் குறிப்பிட்ட ஸ்ரீ பொய்யாத விநாயகர் மூர்த்தி ஆலயக் குறிப்பு இடம்பெறுகின்றது. வணிக நோக்கத்திற்காக மலேசியா வந்த இந்திய வியாபாரிகள் உள்ளூர் வாசிகளான மலாய்ப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து ஒரு கலப்புப் பண்பாட்டு வாழ்வியலை உருவாக்கிக் கொண்டனர். இவர்கள்தாம் இன்று 'மலாக்கா செட்டிகள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மலாக்கா மண்ணைப் பரமேஸ்வரா எனும் தமிழ் மன்னன் ஆண்டான் என்பது மலேசியா வரலாற்றிலிருந்து அழிக்க முடியாத செப்பேடு. அந்தத் தமிழ் மன்னனின் ஆட்சியில் வியாபாரம் செய்ய வந்தவர்கள்தாம் இவர்கள். இவர்கள் தங்களின் வழிபாட்டுக்காக ஆலயங்களை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள்தாம் ஸ்ரீ பொய்யாத விநாயகர் மூர்த்தி ஆலயம் (1781), ஸ்ரீ காளியம்மன் ஆலயம் (1804), ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் ஆலயம் (1822), கைலாசநாதர் சிவன் ஆலயம் (1887), ஸ்ரீ அங்காளம்மன் ஆலயம் (1888).

ஆயினும், இவை மலாக்காவில் டச்சுக்காரர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னரே கட்டப்பட்டன. அதாவது, மலாக்காவில் இந்தியர்கள் குடியேறிய ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே. அப்படியென்றால், 300 ஆண்டுகள் வரையில் இவர்கள் கோயில் எழுப்பி வழிபாடுகள் செய்யவில்லையா எனும் கேள்வி மேலோங்குவதன் மூலம் அதற்கு முன்னரே ஆலயங்கள் அன்றைய மலாயாவில் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதை உணரலாம்.

அவ்வகையில், நாட்டின் நன்கு அறிமுகமான வரலாற்று எழுத்தாளர் மலாக்கா முத்துக்கிருஷ்ணன், பரமேஸ்வரா ஆண்ட காலத்திலேயே மலாக்கா செட்டிகள் தங்களுக்கென சிறு கோயிலை மலாக்கா

புறநகர் பகுதியில் கட்டிக் கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அக்கோயில் கஜபதி அம்மன் கோயில் என்று அழைக்கப்பட்டது. கஜம் என்றால் யானை. இதுவே, மலாய் மொழியில் 'Gajah' என்றும் மருவியது. அக்கோயில் இடம்பெற்ற ஊர் 'கஜபுரம்' என்று அழைக்கப்பட்டு, பின்னாளில் 'Gajah Berang' என்று நிலைத்துப் போனது. இந்த அம்மன் கோயில் 1770ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பாட்டில் உள்ளதாக அறியப்படுகிறது.

இந்த ஆலயத்தைத் தவிர, தர்மராஜா ஆலயமும் 1770ஆம் ஆண்டு வாக்கில் அதே இடத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும், அந்த இடத்தில் உருவான மற்ற கோயில்களாக லிங்காதாரியம்மன் ஆலயம், கட்டையம்மன் ஆலயம், ஸ்ரீ அய்யனார் ஆலயம், ஸ்ரீ காத்தாயி அம்மன் ஆலயம் ஆகியன குறிப்பிடப்படுகின்றன. மலாக்கா செட்டிகளால் தொடக்கத்தில் உருவான இவ்வாலயங்களில் பல இன்று இலங்கைத் தமிழர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அடுத்ததாக மலேசியாவில் கோயில்களின் உருவாக்கங்கள் 18ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அதிகமாக நிகழ்த்தப்பட்டு இன்றுவரை நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இன்று உள்ள பல கோயில்களும் இந்த நூற்றாண்டின்போது பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின்கீழ் பெரிய எண்ணிக்கையில் குடியேற்றப்பட்ட இந்தியர்களால் கட்டப்பட்ட கோயில்களாகும். இவர்களின் அதிக அளவிலான குடியேற்றம் இந்நாட்டில் முக்கிய மூலினங்களில் ஒன்றாக இந்தியர்கள் உருவாவதற்குக் காரணமானது. மேலும், இக்காலக்கட்டத்தில் குடியேற்றப்பட்டவர்களுள் 95 விழுக்காட்டினர் தென்னிந்தியர்கள் எனவும், அவர்களுள் 80 விழுக்காட்டினர் இந்துக்கள் எனவும் தரவுகள் சுட்டுகின்றன. மலேசிய இந்தியர்களுள் பெரும்பான்மையினர் இந்துக்கள் என்கின்ற இந்த நிலையை இன்றும் இவர்கள் தக்க வைத்துள்ளனர்.

மூன்றாம் கட்டமாக நடைபெற்ற இந்தக்

குடியேற்றம், தொடக்கக் கட்டமாக பினாங்கு மாநிலத்திலிருந்து தொடங்கப்பட்டதை வரலாற்றிலிருந்து நாம் அறியலாம். 1786ஆம் ஆண்டு பினாங்குத் தீவைக் கைப்பற்றிய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், அம்மண்ணின் இயற்கை வளங்களையும் கனிமங்களையும் தங்களின் தாய்நாட்டிற்கு கொண்டு செல்ல ஏதுவாக அயராது உழைக்கவும் அடிபணியவும் செய்யும் தென்னிந்தியர்களைக் கூலிகளாக மலாயாவிற் கு இறக்குமதி செய்ய முடிவெடுத்தது. அவ்வாறு தேயிலை, காப்பி தோட்ட வேலைகளுக்காக ஒப்பந்தக் கூலிகளாக (சஞ்சிக் கூலிகளாக) அழைத்து வரப்பட்ட தென்னிந்தியர்கள் S.S. ரஜூலா (Straits Service Rajula) கப்பலின் மூலமும், State of Madras கப்பலின் மூலமும் வந்திறங்கிய இடம்தான் பினாங்கு. பினாங்கிற்கு வந்த இந்துக்கள் முதன் முதலாக வழிபாட்டிற்கு எழுப்பிய கோயிலாக பினாங்கு Queen Streetஇல் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் ஆலயம் திகழ்கிறது. அன்று ஆட்சியில் இருந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலோடு 1801ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்த வழிபாட்டுத் தளம், 217 ஆண்டுகள் கடந்தும் அதே இடத்தில் இன்றுவரை கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது.

பினாங்கு, கெடா, மலாக்கா தவிர்த்துள்ள மலாயாவின் பிற மாநிலங்களுக்கு இந்தியர்களின் குடியேற்றம் 1874ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே இரப்பர் தோட்ட விரிவாக்கத்தினால் பரவலாக நடைபெறத் தொடங்கியது. இக்குடியேற்றத்தில் சம்மந்தப்பட்ட இந்தியர்களை தமது "Thaipusam in Malaysia: A Hindu Festival in the Tamil Diaspora" எனும் நூலில் முப்பிரிவினராக வகைப்படுத்துகிறார் ஆய்வாளர் Carl Vadivella நிமீநீம். அவை: 1) சிறுபான்மையினரான மேல்தட்டு இந்தியர்கள் 2) நடுத்தர தொழில்முறை, வர்த்தக இந்தியர்கள் 3) ஏறத்தாழ 80 விழுக்காட்டு பெரும்பான்மையினரான தோட்டத் தொழிலாள இந்தியர்கள். இவர்கள் அனைவரும் தாங்கள் குடியேறிய பகுதிகளில் வழிபாட்டிற்காகக் கோயில்களை அமைத்துக் கொண்டனர்.

தோட்ட வேலைக்காகக் குடியேறியவர்களின் வாழ்விடம் தோட்டப்புறங்களாக இருந்த வேளையில், மற்ற இரு சாராரும் பொதுப்பணித்துறையின் கீழ் சாலை அமைப்பதற்காகவும், இரயில் தண்டவாளப் பாதைகளை நிர்மாணிப்பதற்காகவும், வணிக நோக்கத்திற்காகவும் நகர்ப்புறங்களில் குடியேறினர்.

அவ்வாறு புறநகர்களிலும் (தோட்டக்காடுகள்) நகர்களிலும் ஏற்பட்ட குடியேற்றங்கள் இந்த நாட்டில் இரு வகையான ஆலயங்கள் உருவாவதற்குக் காரணமாயின. அவை: 1) தோட்டம் சார்ந்த கோயில்கள் 2) நகர் சார்ந்த கோயில்கள். இவ்விரு பிரிவு ஆலயங்களை இப்படியும் வகைப்படுத்தலாம்: 1) ஆகமம் சாரா கோயில்கள் 2) ஆகமம் சார்ந்த கோயில்கள். பெரும்பாலும் தோட்டக் கோயில்கள் ஆகமம் சாரா கோயில்களாகவும், நகர்க்கோயில்கள் ஆகமம் சார்ந்த கோயில்களாக இருந்துள்ளன.

அக்காலக்கட்டத்தில் தோட்டப்புறங்களில் குடியேறிய இந்துக்கள் குறைந்தபட்ச கல்வியறிவு கொண்டவர்களாகவும், நகரங்களில் குடியேறியவர்கள் படிப்பறிவு கொண்டவர்களாகவும் இருந்ததே இப்பாகுபாட்டிற்குக் காரணங்களாயின. தோட்டப்புறத்தில் வாழ்ந்த தொழிலாளர்கள் தோட்டம் சார்ந்த கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றினர். பொதுவாக இவர்கள் சொற்பமான கல்வியறிவு கொண்டவர்களாகவும், குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்களாகவும், சுதந்திரமாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்படாதவர்களாகவும், பிறரின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்களாகவும், பல்வேறு சமூகச் சிக்கலில் உழல்பவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். இதன் காரணமாகவே இவர்களால் எழுப்பப்பட்ட கோயில்களும் ஆகம முறையைப் பின்பற்றாது இயங்கி வந்துள்ளன.

மலாயா நகரத்து இந்துக்களின் இயல்புகள் தோட்டத்து இந்தியர்களின் இயல்புகளுக்கு எதிர்மறையானவை. அவர்கள் பெற்றிருந்த கல்வியறிவின் மூலமும், ஓரளவுக்குச் சீரான நிதிவளமும், சுதந்திரமாகச் செயல்படக்கூடிய தன்மையினாலும், நடுத்தரமேல் நிலை சமூகவர்க்க அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்ததாலும், சமூகச் சிக்கலால் அழுந்தும் நிலையின்மையும் மலாயாவில் ஆகமக் கோயில்கள் உருவாவதற்குக் காரணமாயின. குறிப்பாக, இந்நாட்டில் ஆகமம் சார்ந்த கோயில்களை எழுப்பியதில் பெரும்பங்கு செட்டியார்களையும் இலங்கைத் தமிழர்களையும் சேரும். இவர்களால் எழுப்பப்படும்நிர்வகிக்கப்படும் கோயில்கள் ஆகம விதிகளை கோட்பாடுகளைச் சார்ந்திருப்பதை இவர்கள் உறுதி செய்தார்கள்.

ஆகமம் மற்றும் ஆகமம் சாரா ஆலயங்கள்

ஆகமம் சார்ந்த மற்றும் ஆகமம் சாரா ஆலயங்களின் இயல்புகள், கூறுகள் எவ்வாறு வேறுபட்டிருக்கின்றன என்பதை விளக்குவதாக இப்பகுதி அமைகிறது. மேலும், இந்து சமயம் எடுத்தியம்பும் ஆகமக் கோட்பாடுகள் மிக விரிவானவை; துல்லியமானவை. அவற்றை முழுவதுமாக இந்நூலில் விளக்கப்படுத்துவது இயலாத காரியமாகும். ஆயினும், வழக்கத்தில் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய பொதுவான அடிப்படை ஆகமக் கோட்பாடுகளை இப்பகுதியில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இவற்றுள் தலையாயது ஆலயத் தோற்றம். ஓர் ஆலயத்தின் அமைப்பு முறை மனித உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்கிறது ஆகமம். தமது உடலையே கோயிலாகக் கொண்டார் பூசலார் நாயனார் என்பதை தொண்டர் புராணம் கூறுகிறது. சித்தர் பெருமான் திருமுலரும் உடலே கோயிலாக விளங்குவதை, “உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம், வள்ளற் பிரானுக்கு வாய் கோபுரவாயில், தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம், கள்ளப்

புலனைந்தும் காளாமணி விளக்கே” என்று தெளியப்படுத்துகிறார்.

உடலே கோயிலாய் எழுந்துள்ளதை ‘ஷத்திரம் சரீரப் பிரஸ்தாரம்’ என்கிறது ஆகமச் சொற்றொடர். உடலில் பாதங்கள் கோபுரமாகவும், முழங்கால் ஆஸ்தான மண்டபமாகவும், தொடை நிருத்த மண்டபமாகவும், கொப்பூழ் (தொப்புள்) பலிபீடமாகவும், மார்பு மகா மண்டபமாகவும், கழுத்து அர்த்த மண்டபமாகவும், சிரம் கருவறையாகவும் கொண்டு எழுந்துள்ளது என்பன ஆகம மரபு.

இவையல்லாது, குறைந்தபட்சமாக ஆகம விதிப்படி அமையும் ஆலயங்கள் கருவறை, ஒன்று முதல் ஐந்து பிரகாரங்களுடன் கூடிய இராஜகோபுரம், பலிபீடம், கொடிமரம், யாகசாலை, நந்தி/வாகனம் ஆகியவற்றுடன் விளங்க வேண்டியது அடிப்படை கூறுகள். இந்த அமைப்பிலான ஆலயங்களை முன்னரே குறிப்பிட்டதைப் போன்று தொடக்கக்காலங்களில் தோட்டக்காடுகளில் காண்பது அரிது. மாறாக, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் முனைப்பில் எழுப்பப்பட்ட கோயில்கள் கோபுரமின்றியும், கருவறை இன்றியும், கொடிமரம் இன்றியும் கூட அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும், இவை காண்பதற்கு ஒரு திறந்த தகரக் கொட்டகை போன்ற காட்சியளிக்கும்.

இவ்வகை ஆலயங்களிலுள்ள வழிபடு தெய்வங்களின் திருவுருவச் சிலைகள் சிற்ப சாத்திரத்தின் அடிப்படையில் கருங்கல்லினால் இல்லாது மாறாக, மரம், சுண்ணாம்பு, களிமண் அல்லது சிமெண்டினால் செய்யப்பட்டு வண்ணம் பூசப்பட்டிருக்கும். மேலும் சில ஆலயங்களில் சிலைகள் இல்லாது திரிகூலம், செங்கல், புற்று, மரம், வேல், வாள் போன்ற குறியீடுகளை முதன்மையாக இருத்தி வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும். பெருந்தெய்வங்களோடு சிறுதெய்வங்களும் வழிபடு தெய்வங்களாக இருக்கும்.

கோயில் எழுப்புவதே மூலவிக்கிரகத்தை வைத்து வழிபடுவதற்குத்தான் என்றபோது, ஆகம கோட்பாடுகளுக்குட்பட்ட ஆலயங்களில் தெய்வ சிற்பங்கள் சிற்ப சாத்திர அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டு முறையாக பிரதிஷ்டை செய்யப்படும். பொதுவாக, இருவகையான சிற்பங்கள் இவற்றுள் அடங்கும். அவை: 1) சலம் (அதாவது அசைக்கக்கூடியது; ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லக் கூடியது). 2) அசலம் (நிலையாக ஓர் இடத்தில் நிறுவப்பட்டது. அசையக்கூடிய சிற்பங்கள் பொதுவாக வெண்கலத்தாலும், பஞ்சலோகத்தாலும் வடிக்கப்படுவன. மாறாக, மூலவிக்கிரகம் கல்லினால் ஆக்கப்பட்டதாகும். இவற்றையும் தவிர்த்து சலாசலம் என்றொரு வகையுண்டு. இவ்வகை சிற்பங்கள் ஓரிடத்தில் நிலைத்தும் இருக்கும்; ஊர்வலத்தில் உலா வரவும் செய்யும். இவ்வாறு முறையாகச் சிற்பங்களை வடித்து, அழகுற ஆலயம் எழுப்பி முடிந்ததும் கோயிலைப் புனிதப்படுத்தி, சிற்பங்களை இறைத்தன்மை உடையதாக்கும் விதமாக திருவுருவம் நிறுவும் சடங்கு நடத்துவிக்கப்பட வேண்டும். இதனைப் பரவலாக ‘குடமுடக்கு விழா’, ‘கும்பாபிஷேகம்’ என்பர்.

ஆகமக் கோயில்களின் வழிபடு தெய்வங்களாகப் பெருந்தெய்வங்களே விளங்குகின்றன. குறிப்பாக சைவம் (சிவன்), வைணவம் (விஷ்ணு), சாக்தம் (சக்தி), காணாபத்தியம் (கணபதி), கௌமாரம் (சுப்பிரமணியர்), செளரம் (சூரியன்) ஆகிய சமயப் பிரிவுகளில் சுட்டப்படும் தெய்வங்களே பெருந்தெய்வங்கள் எனக் கொள்ளப்படுகின்றன. அன்றைய மலாயாவில் ஆகம ஆலயங்கள் பெரும்பாலானவை முருகனுக்கும் அம்மனுக்கும் உரியனதாக இருந்தன.

தோட்டப்புற ஆலயங்களிலும் வணங்கப்பட்ட பெருந்தெய்வங்களாக மாரியம்மனும் முருகனும் விளங்கினர். இவற்றைத் தவிர்த்து தோட்டப்புற ஆலயங்களில் பரவலாக நிறுவப்பட்ட தெய்வங்களாகச் சிறுதெய்வங்களே விளங்குகின்றன. அவ்வகையில்

காளியம்மன், முனியாண்டி, முனீஸ்வரன், மதுரைவீரன், கருப்பண்ணன், நாகம்மா, பேச்சாயி, அனுமன், திரௌபதி, இடும்பன், அங்காலம்மன், பைரவர் போன்ற தெய்வங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். 'குலதெய்வம்' அல்லது 'இஷ்டதெய்வம்' என்ற அடிப்படையில் இச்சிறுதெய்வங்கள் அவ்வாலயங்களில் மூலதெய்வங்களாக இருந்தி வழிபடலாயின.

இவ்வாறு ஆலயங்களில் எழுப்பப்படும் தெய்வங்களுக்கு முறையாக வழிபாடுகள், பூசைகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்கிறது ஆகமம். நித்திய பூசை எனப்படும் தினசரி பூசை கட்டாயமாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. நகரத்து ஆகமக் கோயில்களில் இது முறையே பின்பற்றப்பட்டது. தினம் ஒரு முறையாவது பூசை நடைபெற வேண்டும் என்பது குறைந்தபட்ச விதி. ஆறுகால பூசையாகவும் (சூரியோதயத்திற்கு முன்பு, சூரியோதயத்திற்குப் பின்பு, காலை 8 லிருந்து 9 மணி வரை, நண்பகல், மாலை, இரவு) நித்திய பூசையை வைத்துக் கொள்ளும் ஆலயங்களும் உண்டு. தவிர, 24 கால பூசைகளையும் நடத்தும் ஆகம ஆலயங்களும் உண்டு. பூசையின்போது ஒவ்வொரு முறையும் தெய்வங்களை நீராடச் செய்து, ஆடை அலங்கார ஆபரணங்களை அணிவித்து, உணவு படைத்து, திரை விலக்கி, விளக்கு ஆரத்தி காட்டி வழிபாடுகள் நடத்துவிக்கப்படும்.

நித்திய பூசையைத் தவிர்த்து நைமித்திக பூசை என்னும் அவ்வப்போது நடக்கும் சிறப்பு பூசைகளும் இடம்பெறும். இவற்றைப் பண்டிகைப் பூசைகள் என்றும் சொல்லலாம். சிவராத்திரி, வைகுண்ட ஏகாதசி, நவராத்திரி, பங்குனி உத்திரம், தைப்பூசம், விநாயகர் சதுர்த்தி போன்றவை இவற்றுள் அடங்கும். நித்திய பூசை தவறாமல் நிகழ்வதோடு இந்தச் சிறப்பு பூசைகளும் நடத்துவிக்கப்படும். இச்சிறப்பு பூசையின்போது ஹோமங்கள், அபிஷேகங்கள், ஊர்வலங்கள் போன்ற பல கூடுதல் சிறப்பு வழிபாடுகளும் இடம்பெறும். இவை யாவும் ஆகம விதிகளைப் பின்பற்றும் ஆலயங்களின் பூசை முறைகளாகும்.

மாறாக, தோட்டப்புறங்களில் உள்ள ஆலயங்களில் நாளுக்கு ஒரு முறைதான் பூசை நடத்தப்படும்; அதுவும் மாலை வேளையில் மட்டுமே. மேலும், நகரக் கோயில்களைப் போல தெய்வங்களை நீராட்டி, அலங்காரம் செய்வித்து பூசைகள் நடத்துவது குறைவு. மாறாக, முதல்நாள் அணிவித்த மாலைகளை அகற்றி, புதிய பூமாலைகளை அணிவித்து, ஆரத்தி காட்டி, திருநீறு சந்தன குங்கும பிரசாதத்தை கொடுத்து எளிய துரித முறையில் பூசைகள் நிறைவு பெற்றிடும். மந்திரங்கள் ஓதி, தேவாரதிருவாசகங்களைப் பாடி வழிபாடு செய்தல் இவ்வகை ஆலயங்களில் அரிதாகும். ஆண்டுக்கு ஒருமுறை ஆண்டுவிழா அல்லது திருவிழா வெகு விமரிசையாக நடத்தப்படும். இதுவே, தோட்டக் கோயில்களின் சிறப்பு பூசையாகக் கொள்ளப்படும். சிறுதெய்வங்களைக் கொண்டு வழிபடும் கோயில்களில் இச்சிறப்பு பூசையில் ஆடு, கோழி, சேவல் பலியிடப்பட்டு இறைவனுக்குப் படையல் வைக்கப்படும். ஆகம விதியைப் பின்பற்றும் நகரத்து ஆலயங்களில் சைவ உணவுகளே இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும்.

நகரக் கோயில்களின் பூசை முறைகளும் தோட்டக் கோயில்களில்களின் பூசை முறைகளும் இத்துணை வேறுபட்டதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. ஆகம விதியை முன்னிருத்தும் நகரக் கோயில்கள் வழிபாடுகளை மேற்கொள்ள குருக்களைத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தருவித்தது. அதற்கான நிதிவளத்தை, ஆள்பலத்தையும், ஆவண ஒழுங்கும் கொண்டிருந்தன செட்டியார்களாலும் இலங்கைத் தமிழர்களாலும் நிர்வகிக்கப்படும் அக்கோயில்கள். அதிக வசதி படைத்த கோயில்களில் நாதஸ்வரமேள இசைக் கலைஞர்கள், சமையற்காரர்கள், திருமுறை ஓதுவார் ஆகியோரும் தருவிக்கப்படுவர்.

மாறாக, தோட்டக் கோயில்களின் சிறப்புப் பூசைகள் உட்பட அனைத்தும் ஆகம கல்வி பெறாத பூசாரிகளாலும் பண்டாரங்களாலும் நிகழ்விக்கப்பட்டன. இன்னும் சில தோட்டக் கோயில்களில்

தொழிலாளர்களுள் ஓரளவு சமய அறிவு உள்ளவருக்குப் பகுதிநேர ஆலய பூசாரி பணி வழங்கப்படும். இவர் காலையில் தோட்ட வேலையையும் மாலையில் பூசாரியாகவும் செயல்படுவார். அன்றைய மலேசிய சூழலைப் பொருத்தவரை ஆலயங்களில் அன்றாட பூசைகளை மேற்கொள்பவர்கள் பண்டாரமாக அறியப்படுவர். இவர்களுள் இரு பிரிவினர் உண்டு. தலைமுறை தலைமுறையாக இதனைக் குலதொழிலாக ஏற்று நடத்துபவர் ஒரு சாரார்; இவர்களிடமிருந்து அடிப்படை விசயங்களைக் கற்று பின்னர் பண்டாரமாகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டவர்கள் மற்றொரு சாரார். பொதுவாக இவர்களைப் பிராமணர்கள் அல்லாத ஆலயப் பண்டிதர் என்பர்.

ஆலயங்களை நிர்வகிக்கப் போதிய நிதிவளம் இல்லாததே தோட்டக் கோயில்களின் இந்நிலைக்குக் காரணமாகும். தோட்டத் தொழிலாளர்களால் தோட்ட நிர்வாகத்தின் அனுமதியோடு எழுப்பப்படுகின்ற இந்த ஆலயங்களுக்கு நிதி ஆதரவு இரண்டு வகையில் வந்து சேர்கின்றது. முதலாவதாக தொழிலாளர்களிடையே குறைந்த அளவில் வசூலிக்கப்படும் ஆண்டு சந்தா. மற்றொன்று தோட்ட நிர்வாகம் வழங்கும் குறைந்த தொகையிலான மானியம். இவற்றைக் கொண்டு பயிற்சி பெற்ற குருக்களைத் தருவிப்பது என்பது அன்றைய காலக்கட்டத்தில் இயலாத காரியமாகும்.

இதுவரையில் குறிப்பிடப்பட்ட நகர ஆலயங்களும் தோட்டப்புற ஆலயங்களும் மலாயாவில் இந்தியர்களின் வாழ்விடங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவர்களின் சமூகசமயத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டி அவர்களால் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஆலயங்களாகும். ஆயினும், இவ்விரு பிரிவினையும் தாண்டி மூன்றாவது பிரிவு ஒன்றுண்டு. அது, மலாயாவில் சாலை அமைப்பதற்காகவும் இரயில் தண்டவாளங்களைப் போடுவதற்காகவும் அடர்ந்த காடுகளை

அழிப்பதற்காகவும் வரவழைக்கப்பட்டு, பொதுப்பணித்துறையின்கீழ் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட இந்தியர்களால் நிறுவப்பட்ட ஆலயங்களாகும். இவர்களின் வாழ்விடம் நகரங்களாக இருப்பினும், வேலை காரணமாக பயணிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இவர்களுக்குண்டு. நாட்டின் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு காடுகளை அழித்துக் கொண்டும் சாலைகளைப் போட்டுக் கொண்டும் செல்வது இவர்களின் வழக்கமாயிருந்தது. அவ்வாறு பணியில் ஈடுபட்டு மரங்களை வெட்டும்போதோ, பாறைகளைப் பிளக்கும் போதோ காணும் அதிசயங்களைக் கொண்டு ஆலயங்கள் அந்தந்த இடங்களில் நிறுவப்பட்டன. இத்தகையான ஆலயங்கள், இறைவன் அற்புதத்தை நிகழ்த்தி காட்டி 'இங்கே ஆலயம் எழுப்பப்பட வேண்டும்' என்று பணித்ததன் நோக்கில் நிறுவப்பட்ட அதிசய ஆலயங்களாகத் திகழ்கின்றன.

இம்மூன்றாம் பிரிவைச் சார்ந்த மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாக விளங்குவது மாரான் ஸ்ரீ மரத்தாண்டவர் ஆலயமாகும். பகாங்கில் 'பெந்தா' எனும் இடத்தில் அமைந்துள்ள 'ஸ்ரீ பத்துமலை ஆண்டவர் ஆலயமும்' இப்பிரிவினைச் சார்ந்த ஆலயம் என்றே அறிகிறோம். அங்குச் சாலை அமைப்பதற்காகப் பாறைகளை அகற்றும் பணியிலிருந்த ஆட்களின் ஆயுதம் பட்டு பாறையிலிருந்து இரத்தம் பீறிட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. பின்னர், அவ்விடத்திலே முருகப்பெருமானுக்குக் கோயில் அமைத்து வழிபடலாயினர். அந்தப் பாறை இன்றும் அங்கு வழிபாட்டிற்குள்ளது. மூன்றாம் பிரிவைச் சார்ந்த கோயில்களைத் தனியாக வகைப்படுத்தியோ, முக்கியத்துவம் அளித்தோ இதுவரை எந்த ஆய்வுகளும் முழுமையாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இந்தப் பிரிவு ஆலயங்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படின், அது வரலாற்றறிவுக் கருவூலமாக மட்டுமின்றி, அதிசயக் கருவூலமாகவும் விளங்கும் என்பது திண்ணம்.

இறுதியாக

உலகத் தமிழர் வாழ்வியலில் ஆலயங்கள் வழிபடு தளமாக மட்டுமின்றி சமூக வாழ்வியலைப் பேணி பராமரிக்கும் தலைமையமாகவும் அரணாகவும் செயல்பட்டன. இதன் பொருட்டுதான் பார்புகழ் தமிழ் மன்னர்களும் மிகுந்த பொருட் செலவில் ஆலயங்கள் கட்டமைக்கின்ற பணிகளைத் தங்களின் நேரடி பொறுப்புக்குட்படுத்தி ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் தாண்டியும் கட்டுமானத்தாலும் கீர்த்தியாலும் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய ஆலயங்களை எழுப்பியிருந்தனர். ஆயக் கலைகளின் பயிலரங்காகவும், நெற்பயிர்களின் கிடங்காகவும், பொன், பொருள், ஆபரணங்களின் அரசு கஜானாகவும், பேரிடர் காலங்களின் புகலிடமாகவும் ஆலயங்கள் திகழ்ந்தன.

கோயிலின் ஒவ்வொரு கட்டமைப்புக்கும் விஞ்ஞானம், அஞ்ஞானத்தோடு சேர்த்து, சமூக விஞ்ஞானமும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டன. உயரமான கோபுரங்கள் அவசியம்தானா என்பதற்கு அதிலுள்ள கலசங்களுக்குள் பதிவை நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, திணை, வரகு, சோளம், சாமை, எள் ஆகிய தானிய வகைகளாக நிரப்பி வைத்தார்கள். வெள்ளம், புயல் போன்ற இயற்கை சீற்றத்தினால் விவசாயங்கள்

அழிந்து போனாலும், மீண்டும் விவசாயத்தைச் செய்ய தானியங்களை உயரே இருக்கும் கோபுரக் கலசங்களிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்தத் தானியங்களின் வீரியம் 12 ஆண்டுகள் வரை மட்டுமே தாக்குபிடிக்கக்கூடியவை என்பதால்தான் 12 ஆண்டுகளுக்கொருமுறை குடமுழுக்கு விழா என்ற பெயரில் கலசங்களில் உள்ள பழைய தானியங்கள் நீக்கப்பட்டு புதியவை நிரப்பப்படும்.

இன்றைய சூழலில், கால மாற்றத்தால் தினசரி வரையறைக்குட்பட்டு (everyday define) செயலாக்க முறைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும், மூல வரையறை (authority define) நிர்ணயித்த செயலாக்கங்கள் மாறவில்லை. ஆனாலும் கோயில், சமூக அமைப்பைப் பாதுகாக்கக்கூடிய கூறுகளின் மூல நோக்கங்களிலிருந்து பிசகாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்போது அதன் இருப்பும் தேவையும் கேள்விகளுக்கு இடமின்றி வலுபெறுகின்றது. நிலவிவரும் கோவிட்-19 கொள்ளை நோய்க் காலத்தில் மலேசியாவில் சில ஆலயங்கள் அரசுக்கு இணையாக நிவாரண ஊக்குவிப்புத் தொகையையும் பொருளையும் வழங்கியதே இதற்கு வலுசேர்ப்பதாய் அமைவதை நாம் காண முடிகிறது. கோயிலோடு சேர்ந்து இவற்றையும் புரணமைப்பது காலத்தின் தேவையாகும்.

References

<https://ksmuthukrishnan.blogspot.com>

- Hinduja Jayer Raman. J. (2015). Pemaparan Nilai Jati Diri Tamil Malaysia: Kajian Kes Terhadap Drama Tamil Tempatan Di Astro Vanavil, Tesis Ph.D, Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera Dan Sains Sosial, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.
- Manimaran Subramaniam. (1995). 'Agama Dan Kepercayaan Di Kalangan Penganut Hindu: Satu Kajian Kes Di Daerah Kuala Selangor, Disertasi Ijazah Sarjana, Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera Dan Sains Sosial, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.
- Manimaran Subramaniam. (2014). 'Agama Hindu Dan Pembentukan Identiti India Di Malaysia: Kajian Mengenai Pertubuhan Pertubuhan Agama Hindu Di Malaysia', Tesis Ph.D, Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera Dan Sains Sosial, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

- Marian Aveling. (1978). Ritual Change in the Hindu temples of Penang, Contribution to Indian Sociology (NS), Vol. 12, No. 2, Australia: University of Western Australia.
- Rajantharan. M. (1997). Kepercayaan Orang India, Shah Alam: Penerbit Fajar Bakti.
- Rajantharan. M, Manimaran. S. (1994). Perayaan Orang India, Kuala Lumpur: Penerbit Fajar Bakti Sdn. Bhd.
- Rajantharan. M, Sillalee. K, Viknarasa. R. (2012). An Introduction to Hinduism, Selangor: Malaysian Hindu Sangam.
- Vineeta Sinha. (2011). Religion-State Encounters in Hindu Domains: From the Straits Settlements to Singapore, New York: Springer.
- Vineeta Sinha. (2011). Religion and Commodification: 'Merchandizing' Diasporic Hinduism, New York: Routledge.
- Vilvamalar. S. (t.t.). Malechiya Thirukkoyilgal (Temples of Malaysia). Part 2, Kuala Lumpur: Jaya Bakti Publications.

தமிழ்க் கற்பித்தல்: உள்ள பொருளும் உண்மைப் பொருளும் Teaching Tamil: Present Condition and Real Approach

முனைவர் பெ. மோகன் / Dr.P.Mohan ¹

Abstract

Enabling a person to read and write in Tamil and teaching grammar to obtain these two skills are the components entailed in language training at present. Knowing the structure of Tamil language, understanding the grammar of it and developing it to the necessities of modern technological growth are the needs of the hour. Undoubtedly, with these efforts, Tamil language can be inherited by the future generations. However, the possibility of a full-fledged teaching of Tamil language using the previously mentioned methods remains unseen. To achieve this possibility, teaching the life of Tamils becomes the real way of teaching Tamil language. This includes all that are created in Tamil such as literature, arts, civilization, culture, educational system, ethics, science, politics, medicine, and technology. This is not a novel practice since the Sangam poet *Kabilar* taught the *Aryan King Brihadatthan* Tamil language via *Kurinji Paatu* (*Agam* poetry), which was written by *Kabilar* himself. As globalization has intruded into the lives of all the ethnic nationalities that resulted in the people losing their identities, there is a pressing demand to shape our training and learning approach based solely on our cultural ground. This article is written to prove the point that teaching Tamil means teaching life and culture of Tamils.

Date of submission: 2020-04-25
Date of acceptance: 2020-05-15
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Dr.P.Mohan
Email: tamilmohanp@gmail.com

Key Words: Tamil teaching, language training, Tamil Life, Tamil Culture, Cultural teaching, Cultural Linguistics, Tamil Identities.

முன்னுரை

தமிழ் மொழியில் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொடுப்பதும், அதற்கேற்ப இலக்கணத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதும் மொழியைப் பயிற்றுவித்தல் என்று தற்காலத்தில் அழைக்கப்படுகின்றது. தமிழ் மொழியின் அமைப்பை அறிந்துகொள்வதும், அதன் இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்வதும், நவீனத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக வளர்த்தெடுப்பதும் இன்றைய உடனடித் தேவை என்பதில் சிறுதும் ஐயமில்லை. இச் செயல்பாடுகள் மூலம் அடுத்தடுத்த

தலைமுறைக்குத் தமிழ் மொழியைக் கடத்தலாம் என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. இவற்றினால் தமிழை முழுமையாகக் கற்பிக்க முடியுமா? என்பதே கேள்வி.

தமிழைக் கற்பித்தல் என்பதற்கு, தமிழருடைய வாழ்க்கையைக் கற்பித்தல் என்பது பொருள். தமிழ்மொழியைக் கொண்டு உருவாக்கிய இலக்கியங்கள், கலைகள், நாகரிகம், பண்பாடு, கல்வி முறை, அறவியல், அறிவியல், அரசியல், மருத்துவம், தொழில்நுட்பம் முதலானவற்றைக்

¹The author is an Associate Professor in Tamil Department, Vels University, Chennai, Tamil Nadu, India. tamilmohanp@gmail.com

கற்பித்தல் என்பது பொருள். ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்குத் தமிழைக் கற்பிக்கும் பொருட்டு, கபிலர் குறிஞ்சிப்பாட்டு என்னும் அகத்திணை நூலைப் பாடினார் என்பதும் இதன்பாற்படும். தற்காலத்தில், உலகமயமாக்கலின் காரணமாகத் தேசிய இனங்கள் தங்களின் அடையாளத்தை இழந்துவருவதாகக் கருதுகின்றன. இந்நிலையில், நம் பண்பாட்டிலிருந்தே நம் கற்கை நெறியை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில், தமிழ்மொழியைக் கற்பித்தல் என்பது, தமிழரின் வாழ்க்கையையும் பண்பாட்டையும் கற்பித்தல் என்னும் கருத்தை மெய்ப்பிக்கக் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

குறிஞ்சிப்பாட்டு

குறிஞ்சிப் பாட்டு என்பது சங்க இலக்கியப் பத்துப்பாட்டில் ஒன்று. இந்தச் செய்யுளின் இறுதியில், “ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழ் அறிவுறுத்தற்குக் கபிலர் பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டிற்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று” (உ.வே. சாமிநாதையர் ப.ஆ.பத்துப்பாட்டுமூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும், ப.512) என்று பதிப்பாசிரியரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச் செய்யுளுக்கு தொடக்கக் காலத்தில் உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியரும், பதிப்பித்த உ.வே. சாமிநாதரும் இதை இயல்பான போக்கில் குறிப்பிட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

“வடநாட்டு அரசன் பிரகத்தன் என்பவனுக்குத் தமிழ் இலக்கிய மரபை உணர்த்துவதற்காக அவர் இந்தப் பாட்டை இயற்றினார் என்று பாட்டின் அடியில் பழங்காலக் குறிப்பு ஒன்று உள்ளது” (மு.வரதராசன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.57) என்று மு.வரதராசனார் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் இக்கூற்று கவனிக்கத்தக்கது என்பதை உணர்த்துகின்றார். “ஆரிய அரசன் பிரகத்தன் என்பானுக்குத் தமிழ் கற்பிப்பதற்காக தமிழின் சுவையும் சிறப்பும்

உணர்த்த இதனைக் கபிலர் இயற்றினார்” (மது.ச.விமலானந்தம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.54) என்று மது.ச.விமலானந்தம் இந்தக் கூற்றை விளக்க முயற்சி செய்கிறார். ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் நோக்கத்துடன் குறிஞ்சிப்பாட்டு பாடப்பட்டது என்பதை, இக்கூற்றுகள் அனைத்தும் தெளிவுபடுத்துகின்றன. தமிழ்க் கற்பித்தல் என்னும் சொல்லிற்கு சிலர் விளக்கம் கூறாமல் செல்வதையும், சிலர் மாறுபட்ட விளக்கங்களைச் சொல்வதையும் காணமுடிகிறது.

குறிஞ்சியைப் பாடுவதில் வல்லவரான கபிலர், ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழ் அறிவுறுத்தற்குப் பாடினார் என்பதை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? தமிழைக் கற்பிக்கக் குறிஞ்சி என்னும் அகத்திணையைக் கபிலர் ஏன் தேர்வு செய்தார்? குறிஞ்சி என்னும் அகத்திணையைப் பாடுவதினால் எவ்வாறு தமிழை அறிவுறுத்த முடியும்? என்பன போன்ற வினாக்கள் தோன்றுகின்றன.

தமிழைக் கற்பித்தல் என்னும் சொற்கள், தமிழ் மொழியை எழுதப் படிக்கக் கற்பித்தல் அல்லது தமிழ்மொழியின் இலக்கணத்தைக் கற்பித்தல் என்று தற்காலத்தில் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றன. இதன் காரணமாகவே மேற்கண்ட வினாக்கள் தோன்றுகின்றன. கபிலர் பிரகத்தனுக்குத் தமிழைக் கற்பித்தார் என்பது இவ்வகைப்பட்டதல்ல. மது.ச.விமலானந்தம் குறிப்பிடுவதைப் போல, தமிழின் சுவையும் சிறப்பும் உணர்த்துவது மட்டுமல்ல. திட்பமும் நுட்பமும் நிறைந்தப் பொருளை இச் சொல் உள்ளடக்கியுள்ளது.

மொழியும் பண்பாடும்

தமிழ் மொழியைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் தனிச்சிறப்பும், தனி அடையாளமும் மிக்கத் தமிழரின் வாழ்க்கை முறையை, கபிலர் ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்குக் கற்பித்தார் என்பதே அதன் பொருளாகும். பண்டைக் காலத் தமிழர்களால் அவ்வாறே பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கும். அதன் காரணமாகவே நச்சினார்க்கினியரும், உ.வே.சாமிநாதரும் அதனை விளக்கியுரைக்கவில்லை.

ஒரு அகப்பாடலைக் கொண்டு தமிழை எவ்வாறு கற்பிக்க முடியும்? என்பது அடுத்த வினாவாவதும். குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறிஞ்சித்திணையை சிறப்பாகச் சித்திரிக்கும் அகப்பாடலாகும். அதனால்தான் பெருங்குறிஞ்சி என்றும் அது சிறப்பிக்கப்படுகிறது. மேலும், அறத்தொடு நின்றல் என்னும் அகத்துறையை ஏற்றமுற எடுத்தியம்பும் நூல் என்ற சிறப்பினையும் பெற்றுள்ளது. தமிழின் அகத்திணை மரபு என்பது, பண்பாட்டின் மிகவும் உயர்ந்த அடையாளமாகும். தமிழர் வாழ்க்கைமுறையின் மிக உயர்ந்த விளைபொருளாகும். ஏனைய உலக மொழிகளிடமிருந்தும் பண்பாடுகளிடமிருந்தும் தமிழ்மொழியை தனித்து அடையாளப்படுத்திக் காட்டுவது தமிழரின் அகத்திணை மரபாகும். ஆகையால், அகத்திணை மரபைப் பாடுவதன்மூலம் தமிழின் பெருமையை கபிலர் உணர்த்திவிடுகிறார். எனவே, தமிழைக் கற்பித்தல் என்றால், தமிழ் மொழியைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ள இலக்கியங்கள், கலைகள், பண்பாடு, அரசியல், சமயங்கள், தத்துவங்கள், மருத்துவம் முதலான சமூகம் சார்ந்த அறிவைப் பயிற்றுவித்தல் என்பதே பொருள். தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறிவுசார்ந்த வளர்ச்சிகள், உணர்வு சார்ந்த வளர்ச்சிகள், அழகியல் சார்ந்த படைப்புகள் அனைத்தும் மொழியின் மூலமே உருவாக்கப்படுகின்றது.

மொழி என்றால் என்ன? என்ற வினாவிற்கு, காலம் காலமாகப் பல அறிஞர் பெருமக்கள் பல்வேறு வகையான விளக்கங்களை அளித்து வருகின்றனர். “பேச்சாலும் எழுத்தாலும் மனிதன் தனது கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்கும் கருவி மொழியாகும்.” (சு.சக்திவேல், தமிழ்மொழி வரலாறு, ப.14) என்னும் கருத்துப் பொதுவாக எல்லோரும் குறிப்பிடுவதாகும். ஆனால், மொழி என்பது வெறும் கருவியல்ல, அதை இயந்திர வகைப்பட்ட ஒரு கருவியைப் போலக் கற்பித்தல் செய்யக்கூடாது. என்பதை, “மனிதன் வாழ்ந்ததும் வாழப் போவதும் மொழியாலேதான். மக்கள் வாழ்வில்

பிறந்து மக்களால் வளர்க்கப்பட்டு மக்களின் வாழ்வை நாகரிகமுடையதாக உயர்த்திவரும் அரிய கலையே மொழி” (மேலது, ப.14) இக் கூற்றில், மொழியின் பல நூற்றாண்டுகால வளர்ச்சியைச் சிறு தொடருக்குள் விளக்குகிறார் மொழியியல் அறிஞர் சு.சக்திவேல் அவர்கள்.

சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த செயல்பாட்டையும் ஒன்றிணைக்கும், இயக்கும், செயல்படுத்தும் உயர்நாடியாகத் திகழ்வது மொழியாகும். இதனை, “அனைவருக்கும் பொதுவான, எல்லோராலும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய மொழி என்ற ஒன்றில்லாமல் சமூகம் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. மொழியில்லாமல் சமூகமாக மக்களை ஒருங்கிணைக்க இயலாது. சமூகமாக மக்கள் ஒருங்கிணையாவிட்டால், எந்தச் செயல்பாடும் இராது. அதாவது, மொழியானது, கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான ஒரு வழியாக விளங்குவதோடு, சமூகத்தின் போராட்டத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் ஒரு கருவியாகவும் விளங்குகிறது.” (ஜே.வி.ஸ்டாலின், மார்ச்சியமும் மொழியியலும், பக்.2627) என்னும் கூற்றும் விளக்கியுரைக்கிறது.

ஆகையில், ஒரு சமூகத்தைத் தோற்றுவிப்பது மொழியாகும். மேலும், சமூகத்தில் உள்ள எல்லா வகையான அறிவுத் துறைகளும், அறிவியல் துறைகளும், கலைத் துறைகளும் மொழியின் மூலமே தோற்றம் பெறுகின்றன. இவற்றில் சிகரமாக அமைந்திருப்பது, மொழியின் மூலம் உருவாக்கப்படும் பண்பாடாகும். ஒரு சமூகமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியும் ஒருங்கிணைந்து, அதன் திரட்சியாய் முதிர்ச்சியாய் வெளிப்படுவதே பண்பாடாகும். பண்பாட்டில் ஒரு சமூகம் உயர்ந்து திகழ்கிறது என்றால், மற்றெல்லாச் சமூக அறிவுத் துறையிலும் சிறப்பான வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது என்பது அதன் உட்கிடக்கை. “ஒருசமூகத்தின் வளர்ச்சி என்பதை, அச்சமூகம் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் கலைகளிலிருந்து பிரிக்க இயலாது” (Christopher Caudwell, Illusion and Reality, p. 4.) இக்கூற்றும் மேற்சொன்னதை

மெய்ப்பிக்கும் வகையில் அமைகின்றது. அதனால், தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியும் அதன் தமிழர்ப் பண்பாட்டில் தங்கியுள்ளது.

அறிவும் அன்பும்

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” (புறநானூறு. 192) என்பதே தமிழரின் வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டமாகும். அதாவது, எல்லா மனிதர்களையும் தம் உறவாகக்கருதுவதாகும். ஏனென்றால், தமிழரின் அறிவு வானத்திலிருந்து குதித்ததல்ல, வாழ்க்கையிலிருந்து முளைத்தது, அன்பினால் செழித்தது.பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் இதனைக் காணலாம். அறிவைப் பற்றிப் பேசும் திருவள்ளுவர்,

“அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்னோய்”

தந்நோய்போல் போற்றாக் கடை” (திருக்குறள். 315)

என்கிறார். தன்னைச் சுற்றியுள்ள சக மனிதனின் துன்பத்தைத் தன் துன்பமாக உணர்வதே அறிவு என்பதே இதன் பொருளாகும். மேலும்,

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்

மக்கட்பண்பு இல்லா தவர் (திருக்குறள். 997)

என்று மற்றொரு குறளில், ஒரு மனிதன் கூர்மையான அறிவுடன் இருப்பதைக் காட்டிலும், அன்புணர்ச்சியுடன் வாழ்வதே சிறப்பு என்கிறார்.அன்புணர்ச்சியே மனிதப் பண்பு என்றுரைக்கின்றார். மற்றொரு குறளில்,

உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்

கல்லார்அறிவிலா தார் (திருக்குறள். 140)

என்கிறார்.சமூகத்துடன் சேர்ந்து வாழ்வதே அறிவு, சமூகத்திலிருந்து பிரிந்து செல்வது மடமை என்பது இதன் பொருளாகும்.திருக்குறளில் மட்டுமல்ல சங்க இலக்கியங்களிலும் இப் பொருண்மையில் அமைந்த பாடல்களே மிகுந்துள்ளன.

“உண்டா லம்மவிய் வுலக மிந்திரர்
அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்

புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்

உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்

அன்ன மாட்சி அனைய ராகித்

தமக்கென முயலா நோன்றாட்

பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே” (புறநானூறு: 182)

சுயநலம் பாராமல், பொதுநலம் பேணி வாழ்பவர்கள் உள்ளதால்தான் இந்த உலகம் அழியாமல் உள்ளது என்று ரைக்கின்றது. மேலும், அப்படிப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு செல்வத்தைப் பரிசாகக் கொடுத்தாலும் பழிச் செயலைச் செய்யமாட்டார்கள் என்று உரைக்கின்றது. மேற்கண்ட செய்யுள்கள் எல்லாம், மனிதன் சமூகமாக ஒன்றிணைந்து அன்புடன் வாழ வேண்டும் என்பதையும், அவ்வாறு சேர்ந்திருத்தலே அறிவு என்பதையும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளன.

அகமும் பண்பும்

இன்னதென்று பிறருக்கு விளக்கிச் சொல்ல முடியாதவற்றை அகம் என்று உரையாசிரியர் குறிப்பிடுவர்.அதன்படி, அகத்திணை என்பது காதலைப்பாடுவது என்று விளக்கப்படுகிறது. சங்கப் பாடல்களில் காதல் என்ற சொல் இல்லை.களவு, கேண்மை, நட்புபோன்ற சொற்களால் காதல் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று

நீரினு மாரள வின்றே சாரற்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தே னிழைக்கும் நாடனொடு

நட்பே” (குறுந்தொகை. 3)

என்னும் குறுந்தொகைச் செய்யுளில் 'நட்பு' என்னும் சொல்லால் காதல் குறிப்பிடப்படுகிறது. இச் செய்யுள் பரந்து, உயர்ந்த, ஆழமான, இனிமையானப் பண்பட்டக் காதல் உறவைச் சொல்லோவியமாய்க் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது.

“நின்ற சொல்லர் நீடுதோன் றினியர்
என்றும் எந்தோள் பிரிபறி யலரே
தாமரைத் தண்தாது ஊதி மீமிசைச்
சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன் பொலப்,
புரைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை”
(நற்றிணை.1)

என்னும் நற்றிணைச் செய்யுளில் 'கேண்மை' என்னும் சொல்லால் காதல் குறிப்பிடுகின்றது. இச் செய்யுளில் காதலின் பண்பு நலனும், காதலனின் அன்பு நலனும் தமிழ்ச் சொற்களில் வழியேச் சாந்தாய்க் கரைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும், தாமரையின் தேனாய் மணப்பதும் புரிந்து கொள்வதற்கானதல்ல, உணர்ந்து கொள்வதற்கானது.

இந்த செய்யுள்களை எல்லாம் உய்த்துணர்ந்து படித்தால், பண்டைத் தமிழர்கள் காதல் என்பதை வெறும் பாலியல் ஈர்ப்பாக அணுகவில்லை என்பதை அறியலாம். ஆண்பெண் உறவை இயற்கையானச் சமூக ஒழுங்குக்கு உட்படுத்திச் செய்யப்பட்ட மாபெரும் சமூக ஏற்பாடுதான் காதல் என்பதும் புலப்படும். தமிழ்ச் சமூக உறவில் எட்டப்பட்ட மாபெரும் பண்பாட்டு உச்சமே காதல் எனத் தெளியலாம்.

அதனால்தான் காதலைப் பாட வந்த இடத்தில் ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு, அறிவு ஆகியனப் பற்றி கலித்தொகை பேசுகிறது. இதனை,

“ஆற்றுதல் என்ப தொன்று
அலந்தவர்க்குதவதல்

போற்றுதலென்பது புணர்ந்தாரைப்
பிரியாமை

பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுதல்

அன்பெனப் படுவது தன்கிளை
செறாஅமை

அறிவெனப் படுவது பேதையர்
சொன்னோன்றல்” (நற்றிணை.133)

என்னும் கலித்தொகைச் செய்யுளில் காணலாம். அகமும் புறமும் இணைந்தும் இயைந்தும் இரண்டறக் கலந்து செல்லும் நிலையைச் சங்கச் செய்யுள்களில் காணலாம். தமிழ்மொழியின் மூலம் பண்பாட்டைக் கட்டமைத்துள்ளதை இச் செய்யுள்கள் உணர்த்துகின்றன.

“விளையாடு ஆயமொடு வெண் மணல்
அழுத்தி,

மறந்தனம் துறந்த காழ் முளை அகைய,

‘நெய் பெய் தீம் பால் பெய்து இனிது
வளர்ப்ப;

நும்மினும் சிறந்தது; நுவ்வை ஆகும்’ என்று,

அன்னை கூறினள், புன்னையது நலனே

அம்ம! நாணுதும், நும்மொடு நகையே”

(நற்றிணை.172)

என்னும் நற்றிணைச் செய்யுள் தமிழர் பண்பாட்டின் மகுடம் எனலாம். ஒரு புண்ணை மரத்தினைத் தன் சகோதரியாகக் காணும் உணர்வு, மனிதச் சமூக வரலாற்றில் உச்சம் தொட்டப் பண்பாட்டின் அடையாளமாகும். இவ்வளவு உணர்வுகளும் நம் தமிழ்மொழியின் வழியாகத்தான் கடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. எல்லாக் கலைகளிலும் நம் சமூக நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. என்றாலும், இலக்கியத்தில் மிகுதியாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஏனென்றால், இலக்கியம் மக்களுக்கு எளிதில் புரியக்கூடிய, மக்களை உடனடியாக ஒன்றிணைக்கக் கூடிய மொழினினால் ஆனது. அதனால், மொழி நம் வாழ்க்கையின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பிரிக்க இயலாதவாறு ஒன்றிணைந்துள்ளது.

மொழியும் வாழ்க்கையும்

நம்வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ள நம்தாய்மொழியை, நம்வாழ்க்கையிலிருந்து தனியாகப்பிரிக்க இயலாது. தாய்மொழியை நம் வாழ்க்கையிலிருந்து வலியப் பிரித்தல் என்பது நம்மை 'கோமா' என்னும் உணர்வற்ற நிலைக்குத் தள்ளிவிடும். மொழியியல் அறிஞர் கி.அரங்கனின் பின்வரும் கூற்றும் இதற்கு சான்று பகிக்கின்றது. "மொழியை மட்டும் மனிதனிடமிருந்துப் பிரித்துப் பார்ப்பதால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. மொழி வழியே மனிதனின் இயல்பை அணுகுகிற மொழியியலில் தான் உயிர் இருக்கிறது." (கி. அரங்கன், தொடரியல்: மாற்றிலக்கண அணுகுமுறை, ப.ஸ்வீவீ)

மனிதர்கள் வாழ வேண்டுமானால் சமூகமாக ஒன்றிணைவது அடிப்படையாகத் தேவையாகும். மனிதக் கூட்டத்தைச் சமூகமாக ஒன்றிணைப்பது மொழியாகும். ஆகையால், ஒரு சமூகத்தை முற்றுமுழுதாக இயக்கவல்ல ஆகப்பொருள்சக்தியாக மொழி திகழ்கிறது. மொழியின் துணையின்றி மனிதன் சமூகமாக ஒன்றிணைந்து வாழ்வது சிறிதளவும் வாய்ப்பில்லை. ஒட்டுமொத்த சமூகஇயக்கமும் மொழிக்குள்ளேதான் கட்டுண்டு க்கிடக்கிறது.

ஆனால் மொழி என்று சொல்லும் போது, அம்மொழியைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் வாழ்க்கை, நம்நினைவுக்கு வருவதில்லை. மாறாக, மொழியின் வரிவடிவம், ஒலிவடிவம், இலக்கணம் போன்றவைகளே நம் நினைவுக்கு வருகின்றன. இது வாழ்க்கையிலிருந்து அப்பட்டமாக நாம் அந்நியமாகியுள்ள நிலையைக் காட்டுவதாகும். மொழி என்பது நம் வாழ்க்கை. ஒரு சமூகம் பின்பற்றும் ஒட்டு மொத்த வாழ்க்கை முறையே மொழி என்பதாகும். நம் வாழ்க்கையானது மொழியினால் கட்டமைக்கப்பட்டு, மொழியின் மூலமே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த வாழ்க்கை முறையின் அடிப்படையான ஆனால், மிகச்சிறிய அலகே மொழியின் இலக்கணமாகும். ஆகையால், ஒரு மொழியின் இலக்கணத்தைக் கற்றல் என்பது மொழியைக்

கற்றலாகாது.

இருவகை உலகங்கள்

மனிதன் இருவகையான உலகத்தில் வாழ்கின்றான். ஒன்று இயற்கை உலகம். அடுத்தது சமூக உலகம். செடி, மரம், ஆறு, கடல், மலை, காற்று, மழை போன்றவை இயற்கை உலகத்தின்பாற்படும். இயற்கை உலகம் மிகப்பொறுமையாக மாற்றமடையும் தன்மையைக் கொண்டது. இந்த இயற்கை உலகில் நடைபெறும் மாற்றங்களை உடனுக்குடன் காண இயலாது. இதில் சிறிய மாற்றங்கள் நடைபெறப் பல ஆண்டுகள் ஆகும். பெரியமாற்றங்கள் நடைபெறப் பல நூறு ஆண்டுகள் கூடத் தேவைப்படலாம். சமூக உலகம் என்பது இந்த இயற்கை உலகத்திலிருந்து தோன்றியதாகும், இந்த இயற்கை உலகத்தைச் சார்ந்து இயங்குவதாகும். மனிதன்தன் கூட்டுழைப்பினால் இதனை மிகமிக வேகமாக மாற்றியமைக்கிறான். தன்வாழ்க்கைத் தேவைக்கும் விருப்பத்திற்கும் ஏற்றவாறு தொடர்ந்து கட்டமைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறான். நாளுக்குநாள் இந்தச் சமூக உலகம் மிகவேகமாக மாற்றமடைவதை நம் கண்முன்னே காணலாம். சமூக உலகத்தின் வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடுகையில் இயற்கை உலகம் மாற்றமடையால் இருப்பதைப் போலத் தோன்றினாலும், இயற்கை உலகமும் மாறிக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. மனித இனத்தின் கூட்டுழைப்பினால் சமூக உலகம் விரைவாய் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அசுரவளர்ச்சிக்கு அடிப்படைக்காரணமாக அமைந்திருப்பது மொழியாகும்.

மொழியால் சமூகமும், சமூகத்தால் மொழியும் தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனிதனுக்கு வெளியில் உள்ள புறஉலகம் (புறம்), மனிதனின் மனஉலகம் (அகம்) இரண்டும் மொழிக்குள் பொதிந்துள்ளன. அவையனைத்தும் அருவமானக் கருத்துகளாக உருமாற்றப்பட்டு மனிதமனங்களில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வாழ்வதற்கானச் சமூகத்தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும்போது, அக் கருத்துகள்

மீண்டும் பொருட்களாய் மாறுகின்றன. அவை ஏற்கனவே இருந்த கருத்துகளைவிட மேம்பட்டக் கருத்துகளை மீண்டும் தோற்றுவிக்கின்றன. இவ்வாறு மொழியால் கருத்துகளும் கருத்துகளால் மொழியும் சமூகவாழ்க்கைத் தேவைகளுக்காகத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை நம் கவனத்தைப் பெறாமல் பல நூற்றாண்டுகாலம் தொடர்ந்து நிகழ்தபடியுள்ளன.

இந்தத் தொடர் நிகழ்வுகள் இயங்கியல் பண்புகளைக்கொண்ட சமூகமனத்தை அல்லது சமூக ஆன்மாவைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஒரு குறிப்பிட்டச் சமூகத்தில் வாழும் மனிதன் பேசமுற்படும்போது, அந்தச் சமூகமனத்திலுள்ள கருத்துகளைச் சுமந்தபடிச் சொற்கள் தோன்றுகின்றன. இவ்வாறு, மனிதனுக்கு வெளியில் உள்ள புறஉலகம், மனிதனுக்குள் உள்ள அகஉலகம் இரண்டும் மொழியின் மூலம் சமூகக்கருத்துகளாய் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அகத்தைக் குறிப்பதற்கென்றுத் தனிச் சொற்கள் இல்லை. புறஉலகத்தைக் குறிப்பிடும் அதே சொற்கள்தான் அகத்தையும் குறிப்பிடுகின்றன. ஆகையினால், ஒரு சொல்லில் பொருளும் (புறம்) உணர்வும் (அகம்) சேர்ந்துதான் வெளிப்படுகின்றன.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்.சொல்.பெயர்.1) என்று தொல்காப்பியர் உரைக்கின்றார். இதில் உள்ள பொருள் என்பது சொல்உணர்ந்தும் பொருளாகும். இப்பொருள் சமூகத்திலிருந்து பெறப்பட்ட பொருளாகும் அல்லது சமூகம் உருவாக்கிய பொருளாகும். எ.கா: மரம். மரம் என்ற சொல் சமூகத்தில் உள்ள பல்வேறு வகையான மரங்களின் தொகுப்பைச் சுட்டுகிறது. பனைமரம் என்பது குறிப்பிட்ட ஒருமரத்தின் வகையைச் சுட்டுகிறது. இருப்பினும் பனைமரம் என்ற சொல்லுக்கும் இயற்கையில் இருக்கும் உண்மையான பனைமரத்திற்கும் எந்த உறவும் கிடையாது. இயற்கையில் இருக்கும் பனைமரத்தை வேறொரு சொல்லால் அழைத்தால், பனைமரம் அதை மறுக்கப் போவதுமில்லை. ஆனால், சங்ககாலம் தொடங்கி இன்றுவரைத்

தமிழ்மக்கள் பனைமரம் என்ற சொல்லின் மூலம், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைக் குறித்து வருகின்றனர். இது காலங்காலமாக மரபு வழியாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தால் கட்டமைக்கப் பட்டுவந்துள்ளது. பனை மரம்என்னும்சொல்லுக்குக்குறிப்பிட்டஒருவரிவடிவத்தை (Script), ஒலிவடிவத்தை (Sound), மனக்காட்சிப்படிமத்தை (Mental Image) தமிழ்ச் சமூகம் கட்டமைத்துள்ளது. அவை பல நூற்றாண்டுகாலமாக மக்கள் பயன்படுத்தி வருவதன் காரணமாக, மரபாக உருவாகியுள்ளது.

இதைப் போலவே ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்தொகுதி, இலக்கணம் போன்ற அனைத்தும் உருவாக்கப்பட்டு, குறிப்பிட்ட மக்கள் தொகுதியால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதன் காரணமாக மொழியும் மொழியைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் கருத்துகளும் தன்னிச்சையான ஒரு உலகத்தைக் கட்டமைத்துக் கொள்கின்றன. இதனால் மொழியானது எதேச்சையானதாக, சுயம்புவாகத் தோற்றமளிக்கின்றது. அதாவது, மொழியானது எதையும் சார்ந்திராமல், எல்லாவற்றிலுமிருந்தும் முற்று முழுதாக விடுபட்டதாகத் தோற்றமளிக்கிறது. மொழியைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் கருத்துகளும், 'சுத்தசுயம்பு' போலக் காட்சியளிக்கின்றன.

இதன் காரணமாகவே பின் நவீனத்துவ மொழியியல் அறிஞர் ஜாக் தெரிதா, “குறியீட்டின் குறியீடு” (Jacques Derrida, Of Grammatology, p. 7) என்று மொழியை அழைக்கின்றார்.

புற உலகும் கருத்துருவும்

புற உலகத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், அதனை உள்வாங்கிக் கொள்வதற்கும், விரைவாகச் சிந்திப்பதற்கும் புறஉலகப் பொருட்களைக் கருத்துருக்களாக (Abstraction) மாற்றிக் கொள்ளும் முறையை மனித இனம் உருவாக்கியது. இந்தக் கருத்துருக்கள் பொருள் பொதிந்த ஒலித் தொகுப்பாக, சொற்தொகுதியாக, காட்சிப்படிமங்களாக, எண்ணங்களாக, கருத்துகளாக, அகவாழ்க்கையாக,

புறவாழ்க்கையாக மொழியைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்படுகின்றன.

இதில் புறஉலகப் பொருட்கள் உள்ளது உள்ளவாறு அமைந்திருப்பதில்லை. அவற்றைப் பற்றிய கருத்துருக்களே கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது மனித இன வரலாற்றில் நிகழ்ந்த மாபெரும்கண்டுபிடிப்பாகும். ஆனால் இது வேமனித இனம் மொழியிலிருந்து அந்நியமாவதற்குக் காரணமாகவும் அமைந்துவிட்டது. இதன் காரணமாகத் தமிழ் என்று சொல்லும்போது தமிழ் மொழியின் ஒலிவடிவம், எழுத்து வடிவம், இலக்கணம் போன்றவை மட்டுமே நம் நினைவுக்கு வரத் தொடங்கின. தமிழரின் வாழ்க்கை நம் நினைவை விட்டு அகன்றுவிட்டது.

ஆனால் மகாகவி பாரதியோ இவற்றிற்கெல்லாம் விதிவிலக்கானவர்.தமிழ் என்று உச்சரித்த அந்தக் கணமே, ஆதிகாலம் தொடங்கி, அவர் காலம் வரையிலானத் தமிழர் வாழ்க்கை முழுவதையும் அவர் மனக்கண்ணில் கண்டுவிடுகின்றார்.தமிழர் இலக்கியங்கள், கலைகள், பண்பாடு, நிலங்கள், அரசர்கள், அரசியல், மக்கள், வீரம், பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற அனைத்தும் அவரின் மனத்திரையில் காட்சியாகி விரிகின்றன. அதனால்தான்,

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே
இன்பத்

தேன் வந்து பாயுது காதினிலே எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு உயர்

வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு நல்ல

காதல் புரியும் அரம்பையர்போல் இளங்

கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ்நாடு” (பாரதியார்
கவிதைகள், ப.42)

என்று ஆனந்தக் கூத்தாட முடிகின்றது.

தமிழ் என்று சொன்ன உடனே, ஒவ்வொரு

தமிழனும் பாரதியாக மாறவேண்டும். பாரதியின் இந்த உணர்வைப் பெற வேண்டும். இந்த உணர்வை எல்லாத் தமிழனும் பெற வேண்டும் என்றால், தமிழை இலக்கணமாகக் கற்பிக்கக் கூடாது, வாழ்க்கையாகக் கற்பிக்க வேண்டும். தமிழ் என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் தமிழரின் பண்பாடு, தமிழர் பெற்ற வெற்றிகள், தமிழரின் அறிவுக் கருவூலங்கள் போன்றவற்றினால் அவர்களின் மனம் ஆட்கொள்ளப்பட வேண்டும். மொழியுடன் நமக்குள்ள பிணைப்பு, மூச்சு விடுவதைப் போல இயல்பானதாக மாறும் நிலை உருவாக வேண்டும்.

முடிவுரை

தமிழ்மொழியைக் கற்பித்தல் என்பது, தமிழ்மொழியின் இலக்கணத்தைக் கற்பித்தல் அல்ல. தமிழரின் வாக்கையைக் கற்பித்தலாகும். இக் கருதுகோளின் அடிப்படையில் இந்த கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இந்த கருதுகோளின் உருவாகத்திற்கு மூலமாக அமைந்திருப்பதும், மெய்ப்பிக்கச் சான்று பகிர்வதும், கபிலர் இயற்றியுள்ள குறிஞ்சிப்பாட்டு என்னும் அகத்திணை நூலாகும். அதன்வழித் தமிழைக் கற்பித்தல் என்பது, தமிழரின் வாக்கையைக் கற்பித்தல், பண்பாட்டைக் கற்பித்தல் என்பவை விளக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழரின் அகத்திணை மரபில் அவைப் பொதிந்துள்ளன என்பதும் சான்றுகளுடன் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூட்டுழைப்பிலிருந்து தோன்றியதால், கூட்டுணர்வேத் தமிழ் அறிவாகும். அன்பே அதன் அடிநாதமாகும். தன்னைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களை உறவாக எண்ணும் உயர்ந்த நெறி, தமிழர் நெறியாகும். இக்கருத்துகளுக்கு இலக்கியச் சான்றுகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்பாடு என்பது அக உணர்வுகளின் அடிப்படையில் உருவாகிறது. மனிதனின் மனத்தைப் பண்படுத்துகின்றது. சமூகத்தின் கவிப்பெருக்கமும் கலைப்பெருக்கமும் மட்டுமல்ல, மேம்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியும் சேர்ந்துதான் உயர்ந்த

பண்பாட்டை உருவாக்க முடியும். அனைத்திலும் தமிழகம் சிறந்து விளங்கிதால், சிறந்த பண்பாட்டைப் பெற்றுள்ளது. மனிதன் மீது மட்டுமல்ல, மரத்தின்மீது அன்பு கொள்ளும் பண்பாட்டு மரபு தமிழில் உள்ளது. இவற்றிற்குத் தமிழ் இலக்கியம் சான்று பகிர்கிறது.

மேற்கண்டவை தமிழ் மொழில் சொற்தொகுதிகளாக மாறி, காலங்காலமாகத் தமிழரின் வாழ்க்கையின் மூலம் எவ்வாறு கடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது என்பது,

இலக்கணம் மற்றும் மொழியியல் அணுகுமுறையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் பண்பாட்டைப் பின்பற்றிக் கற்பிக்கப்படும் முறையால் மட்டுமே, தமிழ்மொழியை முழுமையாகக் கற்பிக்க முடியும் என்பது கட்டுரையின் முடிவாய் அமைகிறது.

இது முற்றுமுழுதான ஆய்வல்ல. இப் பொருண்மையில் நிகழ்த்த வேண்டிய பல்வேறு ஆய்வுக் களங்களைக் கண்டறியும் முயற்சியாகும்.

Reference

- Arangan, Ki. (2014). *Thodariyal: Matrilakkana Anugumurai*. Thanjavur, Tamil University.
- Caudwell, Christopher. (Reprinted – 1991). *Illution and Reality*. New Delhi, People's Publishing House (P) Ltd.
- Derrida, Jacques. (1976). *Of Grammatology*. London, Hopkins University Press.
- Duraisamy Pillai, Avai.Ka. (1996). *Thamizh Ilakkiya Varalaru* (C.Ed). Chennai, Saiva Sithantha Noolpathippu Kazhagam.
- Parimelazhagar, (1997). *Thirukurral* (C.Ed). Chennai, Poombukar Pathipakam.
- Sakthivel, Su. (2006). *Thamizh Mozhi Varalaru*. Chennai, Manivasagar Pathipakam.
- Saminatha iyer, Vu.Ve. (1986). *Pathupattu Moolamum Nachinarkiniyar Uraiyum* (Ed). Thanjavur, Tamil University.
- Samy Iya, Su. (1993). *Kurunthagai Vilakkam* (Ed). Chidambaram, Annamalai University.
- Stalin, J.V. (1985). *Marxiyamum Mozhiyiyalum*. Chennai, Chennai Books.
- Subbiramaniya Bharathi, Chi. (1994). *Bharathiyar Kavithaigal*. Chennai, Vanathi Pathipakam.
- Thamizhannal, (1994). *Tholkappiyam – Sollathikaram* (C.Ed). Chennai, Manivasagar Pathipakam.
- Varadharasan, Mu. (1994). *Thamizh Ilakkiya Varalaru*. New Delhi, Sahithya Academy.
- Venkatraman, H. (1989). *Natrinai Moolamum Uraiyum* (Ed). Chennai, Vu.Ve.Sa. Nool Nilaiyam.
- Vimalanandham, Madhu.Sa. (2008). *Thamizh Ilakkiya Varalaru*. Chennai, Abirami Pathipakam.

முகமது யூசோப் அசானின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட

கோட்பாடுகள் ஒரு பார்வை

A Review of the Integrated Theories of Mohd. Yusof Hasan

பார்வதி வெள்ளச்சாமி / Parvathi Vellachami ¹

Abstract

Theory is very significant for researchers in the current research world. This paper tries to probe the ideas and the essences of Integrated Theories formulated by Mohd. Yusof Hasan, which comprise the aspects of thought, ethics and personality (SPESB12K). Moreover, this article can assist the scholars, especially the educators, to understand the importance of emphasizing these theories in their practice, which is much synonymous with the National Education Policy. This article also benefits the researchers in the field of Tamil Literature, either the Classical or Modern one. The application of Mohd. Yusof Hasan's Integrated Theories in various fields of research elevates advantageous inputs towards the development of holistic humans who possess knowledge, positive behaviors and praiseworthy attitudes

Date of submission: 2020-03-25

Date of acceptance: 2020-04-11

Date of Publication: 2020-07-20

Corresponding author's

Name: Parvathi Vellachami

Email: vathi721@gmail.com

Key Words: Integrated Theory, Intellectual, Thought, Ethics, Personality, Researchers, Theories, Mohd. Yusof Hasan, Tamil Literature

முன்னுரை

முகமது யூசோப் அசான் சிந்தனைத் திறன் ஆரய்ச்சியில் மலேசியாவின் தலைசிறந்த ஓர் ஆய்வாளர். அவரின் பெரும்பாலான ஆய்வுகள் சிந்தனைத் திறனின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் அவர் நான்கு வகை சிந்தனைத் திறன் கூறுகளை ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் வழி தம் ஆய்வில் அறிமுகப்படுத்தினார் (Mohd. Yusof Hasan, 2000). அதனைத் தொடர்ந்து, அவரது ஆய்வில் நெறிமுறைகள், ஆளுமை போன்ற இரண்டு அம்சங்களைக் கையாண்டார். இவ்விரண்டு அம்சங்களையும் ஒருங்கிணைந்த கோட்பாட்டுக் கூறுகள் மூலம் புதுமையான முறையில் அறிமுகப்படுத்தினார் (Mohd. Yusof Hasan, 2007). அதாவது மனிதனின் தோற்றம், இதயம், மூளை ஆகிய

மூன்றையும் தொடர்புபடுத்தி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார் (Mohd. Yusof Hasan, 2010). மனிதனின் தோற்றம் என்பது ஆளுமையையும், இதயம் நெறிமுறைகளையும் மூளை சிந்தனையையும் சார்ந்தது எனும் கருத்தைத் தம் ஆய்வுகளின்வழி வெளிப்படுத்தினார் (Mohd. Yusof Hasan, 2015, p. 14).

சிந்தனைத் திறனின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாட்டுக் கூறுகள் முறையே ஆன்மிக சிந்தனை, அறிவார்ந்த சிந்தனை, அறிவியல் சிந்தனை, ஆக்கச் சிந்தனைகளாகும். (Teori Sistem Pemikiran Bersepadu 4K - Kerohanian, Kebitaraan, Kesaintifikan, Kekreatifan). இரண்டாவது நெறிமுறையின் நான்கு கூறுகளான மதம், நிபுணத்துவம், பகுத்தறிவு, மனிதநேயம் போன்றவையாகும். (Teori Sistem Etika Bersepadu 4ri Keagamaan, Keprofesionalan,

¹ The author is a Teacher at SJKT Ladang Changkat Kinding, Ipoh, Malaysia. vathi721@gmail.com

Kerasionalan, Kemanusiaan). மூன்றாவதாக, உண்மை, ஞானம், நம்பகத்தன்மை, திறமைகள் போன்றவை ஆளுமை அம்சத்தின் கூறுகளாக அமைகின்றன. (Teori Sistem Sahsiyah Bersepadu 4K - Kebenaran, Kebijaksanaan, Keamanan, Keterampilan).

சுருங்கக் கூறின், யூசோப் அசானின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் சிந்தனை, நெறிமுறை, ஆளுமை

எனும் 3 அம்சங்களுடன் 12 கூறுகளை உள்ளடக்கியதாகும். அதாவது (Sistem Pemikiran, Etika, Sahsiyah Bersepadu 12K - SPESB12K) என உருபெறுகிறது ((Mohd. Yusof Hasan, 2015, p. 554).

கீழ்க்காணும் அட்டவணை 12 வகை கூறுகளைக் கொண்ட ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாட்டுக் கூறுகளான சிந்தனை, நெறிமுறை, ஆளுமையைக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை 1: 12 வகை கூறுகளைக் கொண்ட ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாட்டுக் கூறுகளான சிந்தனை, நெறிமுறை, ஆளுமை.

ஆய்வின் அம்சங்கள்	ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள்	கோட்பாட்டின் கூறுகள்	ஆய்வு
சிந்தனை	ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனைத் திறன்கள் SPB4K	ஆன்மிகம் அறிவு அறிவியல் புத்தாக்கம்	இலக்கியங்கள் / கல்வி / சமூகம்
நெறிமுறை	ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நெறிமுறை திறன்கள் SEB4K	மதம் நிபுணத்துவம் பகுத்தறிவு மனிதநேயம்	
ஆளுமை	ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஆளுமை திறன்கள் SSB4K	உண்மை ஞானம் நம்பகத்தன்மை திறமைகள்	

ஆய்வு முன்னோடிகள்

மு க ம து யூ சோப் அசானின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனை, நெறிமுறை, ஆளுமை கோட்பாட்டினைப் பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்து பகுத்தறியும் வண்ணம் முந்தைய ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சிந்தனைக் கோட்பாட்டுத் தொடர்புடைய ஆராய்ச்சியை கிஸீவீ பிணீழீவீ ளினீணீக்ஶீ (2005) ஆம் ஆண்டு செய்துள்ளார். மலேசியாவில் நவீன மலாய் மொழி கவிதையில் மனிதம், மனிதநேயம் எனும் தலைப்பில் ஆராய்ந்துள்ளார். சிந்தனைத் தொடர்பான மற்றொரு ஆய்வினை Mahaletchumi Balakrishnan (2011) மேற்கொண்டுள்ளார். இவர் மலாய்

உரைநடையின் பாரம்பரிய இலக்கியக் கூறுகளை ஒருங்கிணைந்த சிந்தனைத் திறனுடன் தொடர்புபடுத்தியுள்ளார்.

தொடர்ந்து, 2015 ஆம் ஆண்டு செல்வ சுப்பிரமணியம் முனைவர் பட்டத்திற்காக 'தமிழ் இலக்கியங்களில் பண்டைய தமிழர்களின் சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டார். இவரது ஆய்வு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நான்கு வகை சிந்தனைக் கோட்பாடுகளான ஆன்மிகம், அறிவாற்றல், அறிவியல் மற்றும் ஆக்கச் சிந்தனைகளை உட்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டது (Seiva Subramaniam, 2015).

மற்றுமொரு சிந்தனைத் தொடர்பான கட்டுரை 2015 ஆம் ஆண்டு 'பாரதியார் படைப்புகளில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனைக் கோட்பாடுகள் ஒரு பார்வை' எனும் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டது. இக்கட்டுரையின் வழி, மலேசியாவில் வரையறுக்கப்பட்ட நான்கு சிந்தனைத் திறன்கள்வழி பாரதியாரின் கவிதைகள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. மேலும், இருபக்க மூளையின் செயல்பாடும் அதன் தொடர்புடைய அறிவார்ந்த சிந்தனையும் பாரதியார் கவிதைகள் மூலம் வெளிக்கொணரப்பட்டன (Parvathi, 2015, p. 14-24).

முனைவர் பட்டத்திற்காக மேற்கொண்ட சிந்தனை, நெறிமுறை, ஆளுமை போன்ற அம்சங்களைக் கொண்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் தொடர்புடைய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாரதியார் கவிதைகள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வு முகமது யூசோப் அசானின் 12 கோட்பாடுகளை முழுமையாகவும் ஒருங்கிணைத்தும் ஆராய்ந்து பல முடிவுகளை முன் வைத்துள்ளது (Parvathi, 2019).

மேற்கண்ட ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் பெரும்பாலானவை சிந்தனைத் திறன் எனும் ஒரு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஓர் ஆய்வு மட்டுமே முழுமதனின் ஆற்றலை உணர்த்தும் வண்ணம் ஆராயப்பட்டுள்ளது. மாந்தனின் வளர்ச்சி முழுமைப்பெற வேண்டுமெனில் அறிவு, உளம், ஆன்மிகம் அறிவாற்றல் கொண்ட சமன்நிலை பெற்று ஒன்றிணைந்து செயல்பட வேண்டும். உயர்நெறி மாந்தர் தன்மையை முழுமையாக ஒருவர் கைவரப் பெறவேண்டுமெனில், சிறந்த நன்னெறிச் சிந்தனை, உணர்வு மற்றும் நடத்தை போன்ற முக்கூறுகளிலும் சிறந்து விளங்க வேண்டும். அதுவே மலேசியக் கல்வி திட்டத்தின் சாரமாகவும் அமைகின்றது (BPK, 2013, p. 25). ஆகவே, சிந்தனை, நெறிமுறை, ஆளுமை போன்ற ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் பல்வேறு ஆய்வுகளில்

பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளின் முக்கியத்துவம்

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை ஆய்வுகளில் உட்புகுத்துவதன் மூலம் ஆய்வாளர்கள் அக்கோட்பாடுகளின் உட்பிரிவான பல்வேறு மேலைய நாட்டு கோட்பாடுகளையும் அறிய வழிவகுக்கின்றது. சான்றாக, ஆன்மிக சிந்தனை நம் நாட்டின் பல்வகை மதத்தின் நடவடிக்கை, ஒழுக்கம், அணுகுமுறை, நன்னெறிப் பண்புகளை வலியுறுத்துகின்றது. அதுபோல அறிவார்ந்த சிந்தனை 'ரோஜர் ஸ்பெரி', 'பெஞ்சமின் புளும், எட்வர்ட் டி போனோ போன்ற பல்வேறு மேலைய நாட்டினரின் சிந்தனைத் திறன்களை ஒருங்கிணைத்து வழங்குகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு கோட்பாடுகளை ஒன்று சேர ஆராய்ச்சி செய்வதால் ஒற்றுமை வேற்றுமை காணும் உயர்தர சிந்தனை ஆய்வாளர்களுக்கு வளரும். ஓர் ஆய்வில் ஒருவரின் கோட்பாட்டினையொட்டி கிடைக்கும் அறிவையும் அனுபவத்தையும் கண்டுபிடிப்புகளைப் படைப்பதிலிருந்து வேறுபட்டு புதுமையாக படைப்பதற்கு முகமது யூசோப் அசானின் கோட்பாடுகள் உதவி புரியும்.

இந்நான்கு கூறுகளையும் சிந்தனைக் கோட்பாடு எனும் ஒரே அம்சத்தில் தொகுத்து வழங்கும்போது அதனை எடுத்துக் கையாளும் ஆய்வாளர்களுக்குப் புத்தாக்கச் சிந்தனை, ஆய்வு சிந்தனை, அறிவியல் சிந்தனை மற்றும் எதிர்காலவியல் திறனும் வளரும். தங்களின் ஆய்வுகளில் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை அறிமுகம் செய்வதற்கு இக்கோட்பாடுகள் பெருந்துணைபுரியும். அதுமட்டுமின்றி, அறிவு, உளம், ஆன்மிகம் அறிவாற்றல் கொண்ட சமன்நிலை கருத்துகளை ஒன்றிணைத்து ஆய்வு மேற்கொள்ளும் திறன் வளரும்.

சிந்தனைக் கோட்பாடுகள் போல நெறிமுறை கோட்பாடுகளை ஆய்வாளர்கள் மேற்கொள்வதாலும் பல நன்மைகளை அடைகின்றனர். இக்கோட்பாடுகள்

பகுத்தறிவு சிந்தனை, தொழில்முறை திறன், பொறுப்புடைமை, கடமையுணர்வு, மனித நேயம், சமூகத்தின்பால் கவனிப்பு (Ethics of Care & Good Will) மற்றும் அக்கறை கொள்வதின் அவசியத்தை உணர்ந்து செயல்பட முடியும். இதன் உட்கோட்பாடுகளான Teleologi, Utilitarianisme போன்ற இன்னும் பல கூறுகளை அடையாளம் கண்டு ஆய்வுகளில் பயன்படுத்த உதவுகிறது (Bentham, 2004, p. 87-88).

இறுதியாக, ஆளுமை கோட்பாடுகள் உண்மை, ஞானம், நம்பகத்தன்மை, திறமைகள் அல்லது நுணுக்கங்கள் அடிப்படையில் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்வதற்கு வழிவகுக்கின்றது. முகமது யூசோப் அசான் அவர்கள் சிக்மண்ட் பிராய்டின் கோட்பாட்டைத் தம் ஆளுமை கோட்பாடுகளுடன் இணைக்கின்றார். இதன்வழி, உளப்பகுப்பாய்வுச் சிந்தனையின் உட்கூறுகளான உணர்வு மனம் (Conscious Mind), உணர்விற்கு அப்பாற்பட்ட மனம் (Sub-Conscious Mind) மற்றும் தொலை நோக்கு மனம் எனும் விவரங்களை அறிய வழிவகுக்கிறார். மேலும், மானிடரின் மூன்று குண இயல்புகளான உணர்வால் உந்தப்படும் இயல்பு (Id), முனைப்பால் உந்தப்படும் இயல்பு (Ego) மற்றும் மீஅகத்தால் உந்தப்படும் இயல்பு (Super Ego) போன்ற உளப்பகுப்பாய்வுச் சிந்தனையையும் தம் ஆய்வுகளில் அறிமுகப்படுத்துகின்றார் (Sigmund Freud, 1960, p. 17). இக்கோட்பாட்டினை புரிந்து கொள்வதற்கு ஆய்வாளர்களிடையே தேடல் உருவாகும். அதனைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆர்வமும் மேலோங்கும். அத்துடன், உலகப் பார்வையில் கருத்துகளை ஆய்வின் முடிவுகளில் வெளிக்கொணரும் ஞானமும் ஆய்வாளர்களுக்குப் பிறக்கும்.

முகமது யூசோப் அசானின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் ஆய்வாளர்களுக்கு மட்டுமின்றி, தேசியக் கல்வி கொள்கைக்கும் ஏற்புடையதாக அமைகின்றது. கல்வி அமைச்சு, தொழிற்கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்வி போன்ற துறைக்கு ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கும் பேருதவி புரியும். அவரது கோட்பாடுகள்

தற்போதைய கல்வித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாகக் காணப்படுவதுடன், அவை 21ஆம் நூற்றாண்டு கற்றல் (றிகிரி 21) இலக்குகளுக்கு ஏற்பவும் அமைந்துள்ளன (Ivan Hanafi, 2014, p. 20-21).

தமிழ் துறையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளின் முக்கியத்துவம்

இந்நவீன கால ஆராய்ச்சியில் தமிழ் துறையிலோ அல்லது அல்லது இலக்கியங்களிலோ ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளின் பயன்பாடு மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. மேலும் இதுபோன்ற சிந்தனை, நெறிமுறை, ஆளுமை போன்ற மூன்று அம்சங்களை உட்படுத்திய ஆராய்ச்சிகள் கல்வி துறையில் இதுவரையாரும் மேற்கொள்ளவில்லை. முதன்முறையாக நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் பாரதியார் கவிதைகளை உட்படுத்தி நான் மேற்கொண்டுள்ளேன்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் இவ்வாறான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை மேற்கொள்வதால் பண்டைய கால ஆன்மிகம் மட்டுமின்றி ஆன்மிக அறிவியல் போன்ற சிந்தனைகளைப் பகுத்தாராயலாம். (சுப்பிரமணியன், 2003, p. 3). இந்நவீன காலத்தில் பல்வேறு நோய்களுக்குள்ளாகும் மனிதர்களுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் பண்டைய ஆன்மிக அறிவியல் வழிவகுத்துள்ளது (அருள்தளபதி, 2003, ஜீ. 8889). மேலும் உரைநடகளிலும் கவிதைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள திறன்களை உள்வாங்கி தமிழில் அத்திறன்களைக் கைவரப் பெற்று கவிதைகளை எதிர்கால சிந்தனையுடன் உருவாக்கும் ஆற்றலை ஆய்வாளர்கள் வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

தமிழ்த் துறையில் பக்தி இலக்கியம், சங்க இலக்கியம் அல்லது தமிழ் கல்வி துறையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி ஆய்வுகள் மேற்கொண்டால் ஆய்வாளர்களின் பட்டறிவுடன் புத்தாக்கச் சிந்தனையும் மேம்படும். கல்வி கழகங்களில் அல்லது பல்கலைக்கழகங்களில் கற்றல் கற்பித்தலில் இம்மாதிரியான ஆய்வுகளைப்

புகுத்துவதால் நல்ல சிந்தனை, நெறிமுறைகள் ஆளுமை ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்கு மாணவர்களுக்கும் கல்வியாளர்களுக்கும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளின் கூறுகள் உதவி புரியும்.

இறுதியாக, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் 21 ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ்மொழியின் கற்றல் கற்பித்தலுக்கு நன்கு துணை புரியும். கல்வி அமைச்சு எதிர்ப்பார்க்கும் ஆக்கமும் புத்தாக்கமும் மற்றும் எதிர்காலவியல் கொண்ட மாணவர்களை உருவாக்க இக்கோட்பாடுகளின் அறிவு துணைபுரியும். ஆய்வாளர்கள் தமிழ்மொழியில் உள்ள பல தகவல்களை மொழிபெயர்த்து பிறமொழிகளில் தங்கள் படைப்புகளைப் படைப்பதற்கான ஆர்வம் மேலோங்கும். அத்துடன், தமிழ் துறை ஆய்வாளர்களுக்கு பரந்த உலகப் பார்வையில் தங்களின் படைப்புகளைப் படைக்கும் ஆற்றல் உருவாகவும் முகமது யூசோப் அசானின் கோட்பாடுகள் துணைபுரியும்.

Reference

- Ani Haji Omar. (2005). *Citra Manusia dan Kemanusiaan dalam Puisi Melayu Moden di Malaysia*. Serdang: Universiti Putra Malaysia.
- Arulalopathy, M. (2003). *Tamil Ilakkiyañkañil Ariviyal*. In Siraj Unnisa Nazar, L. A. Uma Maheswari & Apitha Sabapathy (Eds.), *Tamil Ilakkiyattil Ariviyal Cintanaikañal* (pp. 80-92). Chennai: Vanathi Pathippakam.
- Bentham, J. (2004). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation. Welfare and the State: Critical Concepts in Political Science, 1, 87.*
- Freud, S. (1960). *The Ego and the id* (Joan Riviere, Trans.). New York: W.W. Norton & Company.
- Ivan Hanafi. (2014). *Pendidikan Teknik dan Vokasional: Menggali Pengalaman Sukses Institusi Bi-National di Negeri Jiran, dari Konsep hingga Implementasi*. Yogyakarta: Penerbit Deepublish.
- Kheng, K. Y. (1999). *Cultivating Your Creativity: for Innovative Problem Solving*. Singapore: Applied Creativity (Asia) Pte Ltd.
- Kurikulum Standard Sekolah Rendah : Dokumen Standard Kurikulum dan Pentaksiran Kementerian Pendidikan Malaysia (2013). *Pendidikan Moral KSSR SJKT Tahun 5*. Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum.
- Mahaletchimi, B. (2011). *Pemikiran Bersepadu 4K dalam Prosa Melayu Tradisional Komsas*. Universiti Pendidikan Sultan Idris, Tanjong Malim: Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Mohd. Yusof Hasan. (2000). *Pemikiran Saintifik SPB4L*. Petaling Jaya: Pearson Education.

முடிவுரை

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனை, நெறிமுறை, ஆளுமை கோட்பாடுகளை (Sistem Pemikiran, Etika, Sahsiah Bersepadu 12K SPESB12K) பல்வேறு ஆய்வுகளில் பயன்படுத்தினால் ஆய்வாளர்களின் தேடல் ஆர்வம் மிகும். மேலைநாட்டு கல்வியாளர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் இவ்வகையான கோட்பாடுகளைப் பெரிதும் விரும்புகின்றனர். இவ்வாறான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் தமிழ் கல்வி துறையிலும் இலக்கியங்களிலும் மேற்கொண்டால் சிறந்த தமிழ் ஆராய்ச்சிகள் பெருமளவு போற்றப்படும். நம் நாட்டின் தற்போதைய 21ஆம் நூற்றாண்டு கற்றல் கற்பித்தலுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவதால் உயர்நிலை சிந்தனைகள் கொண்ட சிறந்த ஆய்வாளரை உருவாக்குவதற்கு இதுபோன்ற கோட்பாடுகளின் ஆழ்ந்த அறிவு எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்கு இருப்பது மிக அவசியம்.

- Mohd. Yusof Hasan. (2007). *Teori Pendidikan: Pemikiran Global*. Tanjong Malim, Perak: Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Mohd. Yusof Hasan. (2010). *Wajah Insan Bitara*. Tanjung Malim, Perak: UPSI.
- Mohd. Yusof Hasan. (2015). *Awang Had Salleh: Legenda Pendidikan Global Malaysia*. Tanjong Malim: Penerbit UPSI.
- Parvathi, V. (2019). *Penelitian Puisi-Puisi Bharathiar dari Perspektif Pemikiran, Etika dan Sahsia*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Parvathi, V. (Disember, 2015). Bharathiar Paṭaippukaḷil Oruṅkiṅkaikkappaṭṭa Cintanaik Kōṭpāṭukaḷ Oru Pārvaḷ. *Journal of Tamil Peraivu*, Vol. 2, 37 - 47.
- Seiva Subramaniam, R. (2015). Pemaparan Budaya Pemikiran Masyarakat Tamil Awal Dalam Kesusasteraan Tamil Klasik. (PhD), Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Suppiramaniyan, S.V. (2003). Tamilar Ariviyal Cintanaikaḷ. In Siraj Unnisa Nazar, L. A. Uma Maheswari & Apitha Sabapathy (Eds.), *Tamil Ilakkiyattil Ariviyal Cintanaikaḷ* (pp. 1-10). Chennai: Vanathi Pathippakam.

கலித்தொகை குறிஞ்சிக்கலியில் உள்ளுறை உவமம் Internal Illustration In Kurinjikali (Kuriñcikkali – Kalittokai)

முனைவர் செ.ஸ்டாலின் / Dr.S.Stalin¹

Abstract

Some strategies are needed to enhance the flavor of a literature for the readers. *Sangam* literature uses themes and distinctive regional features of five tracts of land. Based on the tracts of the land, simile and metaphors are applied accordingly. *Tholkappiam* serves as a medium for such manipulation. An unrelated thing or work is imposed over an incident and correlated in such a way to make them similar. This strategy is known as internal illustration and probably is highly noticeable in romantic and passionate poems. This internal illustration can be grasped throughout *Kalithogai*. This strategy helps readers to experience a dramatic liveliness rather than just a reading experience. In some places, conversations are included, which help to enhance the flavor of a poem, which is formally said as “Kali is honored by erudite people”.

Date of submission: 2019-10-29
Date of acceptance: 2020-01-10
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Dr.S.Stalin
Email: stalinwilliams@gmail.com

Key Words: Internal Illustrations, Themes, Kalihogai, Kurinji Kali, Romantic Literature.

முன்னுரை

“கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி”(பக்.50:1999) என்ற சிறப்பு பெற்றதும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற திணைகள் ஐந்தினையும் கலிப் பகுதிகளாகக் கொண்டிருப்பதும் இலக்கண உத்திகள், இலக்கியக் கோட்பாடுகள், வாழ்வியல் நெறிகள் எனத் தன்னகத்தே சிறப்புகளைக் கொண்டிருப்பது கலித்தொகை. அதில் சிறப்பாக குறிஞ்சிக்கலியில் உள்ள உள்ளுறை உவமத்தைப் பற்றிக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கலித்தொகை உவமம் உள்ளுறை

மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி நிலம். கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக்கலியைப் பாடியவர் கபிலர் (பக்.145:2013). இப்பாடல்களில் உள்ள உள்ளுறை உவமத்தை

குறிஞ்சிக்கலியில், தெய்வம் தவிர்த்து மற்ற கருப்பொருட்களைக் கொண்டு பாடியுள்ளார் (பக்.145:2013). அந்நிலத்து மக்கள் கானவர், வேட்டுவர், குறவர் எனவும் மக்கள் தலைவன் சிலம்பன், பொருப்பன் எனவும் உணவுப் பொருட்களான தேன், திணை, காய், கனி, கிழங்கு எனவும் வேட்டையாடுதல், திணைக்காத்தல் போன்ற தொழில்களையும்(பக்.9:1991) பாடியுள்ளார் கபிலர்.

புலவர் தாம் கூறக் கருதிய பொருளை, அப்பாடலின் செய்திக்குத் தேவையில்லாத கருப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளைச் செய்திபோலக் கூறி, அதன்மூலம் கிட்டும் பொருளை அப்பாடலுக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாய் அறிய வைப்பதுண்டு. உள்ளுறை உவமம் அத்தகைய ஒன்றாகும்.

¹The author is an Associate Professor in Tamil Department, Guru Nanak College (Autonomous), velachery, Chennai -42, Tamil Nadu, India. stalinwilliams@gmail.com

தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கணம்

“உள்ளுறுத்து இதனொடு ஒத்துப் பொருள் முடிசுயென

உள்ளுறுத்து உரைப்பதே உள்ளுறை உவமம்” (தொல். அகம். 51)

இது தொல்காப்பியர் கூறும் உள்ளுறை உவமத்திற்கான இலக்கணம். இதில் ‘புலவர் தான் கூறக் கருதிய பொருளை அதனொடு ஒத்து முடித்தல் வேண்டும்” என்கிறார். மேலும் அதற்கு வேண்டிய கருப்பொருளை உள்ளுறுத்துக் கூறுவதை,

“ உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலம் எனக்

கொள்ளும் என்ப குறியறிந்தோரே” (தொல்.அகம். 17)

என்கிறார். அதாவது தெய்வம் ஒழிந்த பிற கருப்பொருள்களைத் தன் இடமாகக் கொண்டு உள்ளுறை உவமம் தோன்றும் என்று கூறுகிறார். மேலும் உள்ளுறையை வினை, பயன், மெய், உரு, பிறப்பு போன்ற ஐந்து பொருள்மேல் வருவன என்றும் விரித்துக் கூறுகின்றார்.

குறிஞ்சிக்கலியில் உள்ளுறை உவமம்

கபிலர் குறிஞ்சிக்கலியில்,

“உறுபுலி உருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்

கறுவு கொண்டு அதன்முதல் குத்திய மதயானை (குறி.கலி.2)

என்று கருப்பொருளில் உள்ள குறிஞ்சி நில விலங்கு, மரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு, தலைவனின் நிலையைக் கூறுகின்றார். வேங்கை மரத்தினைப் புலியெனக் கருதி குத்திய யானையென உவமைப்படுத்துகிறார். இஃது தலைவி வேங்கையைப் போன்றும் தலைவனை யானை என்றும் குத்தியெடுக்க முடியாத செயலை, அவளைக் கூடியபின் வரைவுக்கு மறுப்பது எனவும் சுட்டுகிறார். மேலும்

“நீடிரு விடரகம் சிலம்பக் கூய்த் தன்

கோடு புய்க்கல்லாது உழக்கும்” (குறி.கலி 2)

வேங்கையைக் குத்திய யானை, ஆழப்பதிந்த கொம்பினை எடுக்க முடியாமல் வருந்திக் குரலெழுப்புகிறது. இதனை, தோழி தலைவனைப் பழித்துக் கூறியதால் அச்சொற்களைப் பொறுக்க முடியாமல் வருந்திய செயலைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தலைவனின் நாட்டை சிறப்பித்து அதன்மூலம் தலைவனின் நற்குணத்தைத் தோழிக்குத் தெரிவிக்கின்றாள் தலைவி. அதனை,

“கல்லாக் கடுவன் கணம்மலி சுற்றத்து

மெல்விரல் மந்தி குறைகூறும் செம்மற்றேங்...” (குறி.கலி 3)

மந்தியைக் (பெண் குரங்கு) காதலித்த கடுவன், (ஆண் குரங்கு) மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நல்லறிவு பெற்று, குரங்கு கூட்டத்திற்குச் சென்று எனக்கு மந்தியை மணம் செய்து தாருங்கள் என்று கூறும் சிறப்பான மலையை உடையவன் தலைவன், அவன் ஏமாற்ற மாட்டான் எனப் புகழ்ந்து கூறுகிறாள். மேலும்,

“நடுங்கா எழில்வேழம் வீழ்விடிக்கும் உள்ள

கடுங்கூல் வயவிற்கு அமர்ந்து நெடுஞ் சினைத்

தீங்கண் கரும்பின் கழைவாங்கும், உற்றாரின்

நீங்கலம் என்பான் மலை” (குறி.கலி 3)

அதே பாடலில் முதலின் புகழ்ந்து, பின் பழித்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளதில், தலைவி பழிக்க, அதற்கு தோழி, தலைவன் அப்படிப்பட்டவனில்லை என்று கூறுகிறாள்.

தலைவனின் மலைநாட்டில் சோம்பல் அறியாத ஆண் யானை, தான் விரும்பும் பிடியானை, முதல் சூலுற்றிருப்பதால் அக்காலத்து வேட்கையைத் தீர்க்க, அது விரும்பும் இனிய கரும்பை முறித்துத் தரும். நம் தலைவனும் அப்படிப்பட்டவன் தான். எனவே உன்னை எக்காலத்தும் பிரியாமல் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவான்

என்கிறாள் தோழி.

“இடி உமிழ்பு இரங்கிய இரவு பெயல்
நெடுநாள்

கொடிவிடுபு இருளிய மின்னுஞ்செய்
விளக்கத்துப்

பிடியொரு மேயும் செய்புன் யானை

அடி ஒதுங்கு இயக்கம் கேட்ட கானவன்

நெடுவரை ஆசினிப் பணவை ஏறிக்

கடுவிசைக் கவணையில் கல் கைவிடுதலின்
(குறி.கலி 5)

இப்பாடலின் தலைவன் வராது போனதால் துவண்ட தலைவிக்குத் தோழி, ‘அவன் வந்தான், ஆனால் நம் தாயானவள் கடுஞ்சொல் கூறியதால் அவன் கேட்டுத் திரும்பி சென்றுவிட்டான்’ என்பதைக் கூறுகின்றாள். இங்கு தலைவனை யானையாக உருவகம் செய்து, பெண் யானையான தலைவியைத் தேடி வரும்போது, அதன் ஓசையைக் கேட்ட கானவன் கல்லெறிந்தான் என்கிறாள். கானவன் என்பவன் தாயாகவும் கல் என்பதை அவள் கூறிய கடுஞ்சொல் எனவும் உள்ளூறையாக, குறிஞ்சி நில நிகழ்வுகளைக் கொண்டு கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல்.

குறிஞ்சிக்கலியின் ஏழாம் பாடல் முழுக்க உள்ளூறையாகவே அமைந்துள்ளது. தலைவியும் தோழியும் உரையாடுவது போல அமையப் பெற்ற பாடலில், வண்டாகத் தலைவனும், காந்தள் மலராகத் தலைவியும் பருவம் நோக்கி இருத்தலை, தலைவன் தலைவியை மணந்துகொள்ள அவளின் சுற்றத்தாரிடம் காலத்தை எதிர்நோக்கி இருத்தலையும் பாடுகிறார். மேலும் மான் கன்று ஒன்று, கருங்குரங்கைக் கண்டு மருளுவதை, தலைவி, தன் சுற்றத்தார் தலைவனை மணந்துக் கொள்ள உடன்படமாட்டார்களோ என்று அஞ்சுகின்ற தன்மையை, மான் கன்று (தலைவி) கருங்குரங்கைக் (சுற்றத்தார்) கண்டு மருளுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

ஆண் யானை, பெண் யானையோடு தழை உண்டு இனிது வாழ்தலை, தலைவனும்

தலைவியுடன் இன்பம் நுகர்ந்து இல்லறம் நடத்துவான் என்றும் பாடுகிறார் கபிலர். இதனை,

தகையவர் கைச் செறிந்த தாள்போலக்
காந்தள்

முகையின்மேல் தும்பி இருக்கும்...

என்றும்

வெருள்புடன் நோக்கி வியல் அறையும்கம்

இருள் தூங்கு இறுவரை ஊர்பு இழிபு
ஆடும்

வருடை மான் குழுவிய.... (குறி.கலி 7)

என்றும் பாடுகிறார்.

கதிர்விரி கனைசுடர்க் கவின்கொண்ட
நனஞ்சாரல்

எதிரெதிர் ஓங்கிய மால்வரை.... என்றது, தலைவனின் சுற்றத்தாரும் தலைவியின் சுற்றத்தாரும் என இருமலைகள் போல எதிர்நிற்கின்றனர் என்றும்,

அதிரிசை அருவிதன் அஞ்சினை மிசைவீழ்

மிதிர் இணர் ஊழ்கொண்ட முழவுத்தாள்
எரிவேங்கை

வரிநுதல் எழில் வேழம் பூ, நீர்மேல்
சொரிதரப்...(குறி..கலி 8)

வேங்கைமரமான தலைவியின் மீது, சுற்றத்தார் செய்யும் சிறப்புகளை இருமலைகளின் நடவே இருந்துவரும் அருவி, பூ முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து அவள்மேல் ஊற்றுவதாகப் பாடுகிறார் கபிலர்.

வீயகம் புலம்ப, வேட்டம் போகிய

மாஅல் அம்சிறை மணிநிறத்தும்பி

வாய்இழி கடாத்த வான்மருப்பு
ஒருத்தலோடு

ஆய்பொறி இழுவை தாக்கிய பொழுதில்
(குறி.கலி 10)

தேன் உண்ட வண்டு, பூவை விட்டுவிட்டு,

வேறு பூக்களைத் தேடிச் செல்கிறது. அது யானையிடமும் புலியிடமும் சென்று தேனைத் தேடுகிறது என்று பாடுவதன் பொருள், தலைவிடம் இன்பம் நுகர்ந்த தலைவன், அவளை மணம்கொள்ள விரும்பாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டு பரத்தையர் போன்றோரிடம் செல்கிறான் எனக் காட்டுகிறார்.

முடிவுரை

குறிஞ்சிக்கலியில், இலக்கண விதிகளின்படி கருப்பொருளில் தெய்வம் ஒழிந்த மற்றவற்றில் கூறவேண்டிய கருத்தினைக் கூறியுள்ளார் கபிலர். பொதுவாக உள்ளுறை உவமம் அகத்தினையோடு பொருந்திவரும் என்பர்.

இதிலும் அவ்வாறே விலங்கு, மலர், தாழ்ந்தோர், உணவு, நீர், பூ, மரம் போன்ற கருப்பொருள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

கருப்பொருளைக் களமாகக் கொண்டு அமையும் வருணனையே உவமம். அந்த உவமம் மட்டுமே செய்யுளில் வெளிப்படையாக நிற்கும். அதனால் உணர்ந்தப்படும் பொருள் வெளிப்படையாக நில்லாது, கருப்பொருளில் அமைந்த உவமத்தின் மூலம் குறிப்பால் உய்த்துணரக் கிடக்கும். அவ்வகையில் அமைந்த உவமமே உள்ளுறை உவமம் ஆகும். இதன்படி முழுமையான உள்ளுறை உவமம் அமைந்ததாகக் குறிஞ்சிக்கலி பாடல்களைக் கூற முடியும்.

Reference

- Kalithogai. (2002). Chennai: Valluvap Pannai.
- Kamalakannan., V. (1985). Ilakiya Oppaiviyal. Chennai: Publishing House.
- Puthiya Nookkil Tamil Ilakiya Varalaru. (2013). New Delhi: Sahitya Academy Veliyidu.
- Subramanian, S., V. (1999). Tamil Ilakiya Varalaru. Chennai: Manivasagar Pathipagam.
- Tholkapiya-Porulathikaram. (1999). Chennai: Kazhaka Veliyidu.
- Tholkapiya-Porulathikaram. Chennai: Kazhaka Veliyidu.
- Vithuvan Narayana Pillai. (1991). Nambiyagap Porul. Chennai: Munnai Nilayam.

மலேசியாவில் சித்த மருத்துவமும் அதன் நிகழ்காலப் போக்கு நிலையும் Siddha Medicine and its current status in Malaysia

கோவி.சிவபாலன் / G.Sivapalan¹
முனைவர் சு.மணிமாறன் / Dr.S.Manimaran²

Abstract

The main aim of this article is to introduce *Siddha* medicine and to explore its past and present relationships with Malaysian Tamils. Library research and interviews are employed in order to collect data. The ancient art of *Siddha* medicine and its unique approaches in treatments are highlighted through this research. It is also noted that Tamils who have migrated to other countries have also implemented this art in those countries. *Siddha* medicine's spread to the South East Asia can be traced back to the trade and social relations between these countries and India. In Malaysia, *Siddha* medicine's origins can mainly be traced to rubber plantations which homed Tamils; they nurtured the art of *Siddha* medicine through their dietary habits and *Siddha* medicine practitioners. This research also denotes that the decline of the implementation of this art is in parallel with the mass migrations of Tamils out of rubber plantations. Despite the challenges faced by *Siddha* medicine in Malaysia recently, there is still a glimmer of hope with the upcoming *Siddha* practitioners. In conclusion, this article deduces that *Siddha* medicine in Malaysia is heavily influenced by the lifestyle and environment of Tamils.

Date of submission: 2020-04-10
Date of acceptance: 2020-04-30
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Dr.S.Manimaran
Email: manimaran23@um.edu.my

Key Words: Siddha medicine, Siddha practitioners, Complementary and alternative medicines, Malaysian Tamils, Herbal medicine.

முன்னுரை

சித்த மருத்துவம் பன்னெடுங் காலமாக நமது முன்னோர்கள் கடைபிடித்து வந்த வாழ்க்கை முறையாகும். பின்னாளில் இம்மருத்துவ முறை தமிழ்ச்சித்தர்களால் முறையாக வரையறுக்கப்பட்டுச் சீர்செய்யப்பட்டது. அதன் காரணமாகவே சித்த மருத்துவம் என்று பெயர்பெற்றது. தமிழ்ச் சித்தர்கள் தமிழ் மருத்துவத்துக்கென

தனித்த கோட்பாடுகளை உருவாக்கினர். அவற்றுள் உடலைக் காப்பதன் வழி உயிரைக் காக்கலாம் எனும் கோட்பாடு இம்மருத்துவத்தின் தனித்தன்மையாகும். இன்று சித்த மருத்துவம் தமிழகத்திலிருந்து தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் வேரூன்றி வருவதைக் காண முடிகின்றது. வளர்ச்சி ஒருபுறம் இருந்தாலும், அருள் வேட்கை அருகி பொருள் வேட்கை

¹ The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. gsiva_palan@um.edu.my

² The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. manimaran23@um.edu.my

This work is supported by RU Grant of Faculty of Arts and Social Sciences (GPF011J-2018)

பெருகியுள்ள இக்காலகட்டத்தில் சித்த மருத்துவம் பல்வேறு சவால்களையும் சந்தித்து வருகின்றது

ஆய்வின் நோக்கம்

சித்த மருத்துவத்தின் அறிமுகத்தையும், மலேசியத் தமிழர்களுக்கும் சித்த மருத்துவத்துக்கும் இடையிலான தொடக்ககால உறவையும் அதன் நிகழ்காலப்போக்கு நிலையையும் எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு நெறி

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை நூலக ஆய்வு முறையிலும் நேர்காணல் முறையிலும் திரட்டப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. மலேசியாவிலுள்ள சித்த மருத்துவப் போக்கு நிலையை அறிந்துகொள்வதற்கு போதிய எழுத்துப்படிவங்கள் இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பகுதிக்கான தரவுகளைப் பெறுவதற்கு நேர்காணல் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

முன்னோடி ஆய்வுகள்

இந்த ஆய்வுக்கென நூலோட்டம் மேற்கொண்டபோது சித்த மருத்துவ வரலாற்றையும் அதன் மருத்துவக்கோட்பாடுகளையும், மருந்து வகையையும், மருத்துவ முறைகளையும் பற்றிய நூல்கள் தாராளமாகக் கிடைத்தன. இவை இக்கட்டுரையின் முதற்பகுதியான சித்த மருத்துவப் பின்னணியைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்குப் பெரிதும் துணை நின்றன. மலேசியாவில் சித்த மருத்துவத்தின் நிகழ்காலப் போக்குநிலையை அறிந்துகொள்வதற்கு ஓரிரண்டு கட்டுரைகளில் காணப்பட்ட சிறுகுறிப்புகளைத் தவிர வேறெந்தத் தரவுகளும் கிட்டவில்லை. இவற்றை நோக்க, ஆய்வாளரின் தற்போதைய தலைப்பை ஒட்டி யாதொரு ஆய்வும், எழுத்துப்படைப்பும் இல்லாத வெற்றிடம் இருப்பது தெளிவாகின்றது. தற்போதைய இந்த ஆய்வு அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப உதவும்.

சித்த மருத்துவம் ஒரு விளக்கம்

சித்த மருத்துவம் பாரம்பரிய மரபு முறைப்படி பரவி வந்துள்ள வைத்தியமாகும் (மணிமேகலைப் பிரசுர ஆசிரியர் குழு, 1995:5). முதல் சித்தரான சிவபெருமான் தோற்றுவித்த சித்த மருத்துவ முறையைத் திருமூலர், போகர், அகத்தியர் போன்ற பல சித்தர்கள் போற்றி வளர்த்ததாகக் கூறப்படுகிறது (ஆனைவாரி ஆனந்தன், 2008:65). திருமூலரே சித்த மருத்துவத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படுகின்றார். இவர்,

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்

திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேனே” (திருமந்திரம்: 724)

என உடலோம்பல் பற்றி உரைக்கின்றார். அதாவது, உடம்பினைப் பழிப்பதும் வெறுப்பதுமான போக்கு சிலரது நோக்கமாக இருந்தபோது சித்தர்கள் உடம்பின் மாண்பினை எடுத்துரைத்து அதனை நன்கு பேணிவர வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்தியுள்ளனர் (இரத்தினவேலனார், 2001:14). இதன்வழி, உடலைப் பழுதுபடாமல் காக்க வேண்டும் என்பதே சித்த மருத்துவத்தின் தலையாய நோக்கமாக அமைந்திருப்பது தெரிகிறது.

பொதுவாக, எல்லா மருத்துவ முறைகளும் உடலில் உண்டாகும் நோய்களுக்குத்தான் மருத்துவம் சொல்கின்றன. ஆனால், சித்தர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சித்த மருத்துவமோ உடல் நோய்க்கு மட்டுமின்றி ஒப்பற்ற உயிரின் உய்வுக்கும் வழிகாட்டுகின்றது. இம்மருத்துவக் கலையின் நூல்கள் தமிழில் மட்டுமே காணக்கிடைப்பதாலும், சித்த மருத்துவ முறை பண்டைநாள் முதல் இன்றுவரை தமிழ் நாட்டிலேயே பயிலப்பட்டு வருவதாலும் இதனைத் தமிழ் மருத்துவம் என்றும் அழைப்பர் (கலைக்களஞ்சியம் (தொகுதி 4), 1956:64). ஆயினும் இம்மருத்துவ முறை சித்த மருத்துவம் என்றே பொதுவாக

விளங்குகின்றது. இது இயற்கை மருத்துவம், வீட்டு வைத்தியம், நாட்டு வைத்தியம், செந்தமிழ் மருத்துவம், நாடி பார்த்துச் செய்வதால் நாடி வைத்தியம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது (இரத்தினவேலனார், 2001:1415). மேலும் மூலிகை வைத்தியம், கை வைத்தியம், பாட்டி வைத்தியம் எனவும் மக்களால் இம்மருத்துவம் அறியப்படுகிறது.

சித்த மருத்துவத்தின் காலம்

இந்தச் சித்த வைத்திய முறை எப்போது தோன்றியது என்று வரையறுத்துக்கூறியலாது. ஆயினும் இம்மருத்துவ முறை ஏறத்தாழ 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழகத்தில் தோன்றிவிட்டது எனும் கருத்து பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது (சண்முகானந்தர், 1996:9). தமிழ் மண்ணில் செடி கொடிகள் என்று தோன்றினவோ அன்றே தமிழ் மருத்துவம் தோன்றிவிட்டது என்பார் முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் (இரத்தினவேலனார், 2001:15).

சித்த மருத்துவத்தின் கோட்பாடு

தமிழ்ச் சித்தர்கள் தமிழ் மருத்துவத்துக்கென தனித்த கோட்பாடுகளை உருவாக்கினர். அவற்றுள் உடலைக் காப்பதன் வழி உயிரைக் காக்கலாம் எனும் கோட்பாடு இன்றளவும் தலைசிறந்த மருத்துவக் கோட்பாடாக விளங்கி வருகிறது. இக்கோட்பாடுகளே இந்நாள்வரை இம்மருத்துவம் தனித்தன்மை கெடாமல் இயலுவதற்கு வழியமைத்துள்ளன. தொடர்ந்து, 'அண்டத்தில் உள்ளது பிண்டத்தில்' என்னும் சித்தர்களின் கொள்கை குறிப்பிடத்தக்கது. 'அண்டம்' என்பது ஆகாயவெளியில் இருக்கின்ற கோள்களோடு கூடிய உலகத்தைக் குறிக்கிறது. இவ்வண்டத்தில் அடங்கியுள்ளவை ஐம்பூதங்களான நிலம், நீர், காற்று, தீ, ஆகாயம் என்பன. உலகப் பொருட்கள் அனைத்துமே ஐம்பூதங்களால் ஆனவை என்பதும், அண்டத்தில் காணும் இவ்வமைப்புகளே நம் உடலாகிய பிண்டத்திலும் உள்ளன என்பதும் சித்தர் கொள்கை.

மனித உடலில் கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல் ஆகிய ஐம்புலன்களையும் பஞ்

சபூதங்களோடு தொடர்பாக்கிக் குறிப்பிடுவது சித்தர் மரபு. ஐம்பூதங்களுக்கும் மனிதனின் உடலிலுள்ள உறுப்புகள், அவற்றின் இயக்கங்கள், உணர்வுகள் ஆகியவற்றிற்கும் தொடர்புள்ளது என்பதைச் சித்தர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

சித்த மருத்துவத்தில் முக்குற்றங்கள்

மனித உடலில் வாத, பித்த, கப கூறுகளின் சமன் இன்மையே நோய்கள் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படை காரணமாக அமைகின்றன. வாதமானது சித்த வைத்தியத் துறையின் முதன்மைத் தத்துவமாக விளங்குகின்றது. சிக்கல்கள் நிறைந்த உடற்கூறில் இது நரம்புக் கூட்டத்தை இயக்கும் சக்தியாக அமைந்துள்ளது. பித்த கபங்களுக்குச் சக்தியைக் கொடுப்பதும் வாயுவேயாகும். தொடர்ந்து, வாதத்தைப் போலவே பித்தப் பகுதியும் மனித ஆரோக்கியத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. மனிதர்களின் உடலில் பல்வேறு பொருள்கள் இரசாயண மாறுதல்களை அடைவதால் உண்டாகின்ற உடல் தீயே பித்தம். பித்தத்தை அடுத்து வருவது கபமாகும். உடலின் அசைவுகளுக்கு மசகூட்டும் சக்திக்கும் நீரின் குளுமைச் சக்திக்கும் ஒப்பானதுதான் கபம். இம்மூன்று பகுதிகளும் மனித உடலில் முறையே 4:2:1 என்ற அளவில் இருக்க வேண்டும். வாதம், பித்தம், கபம், ஆகிய இம்மூன்று கூறுகளும் குறைதலும் கூடுதலுமே மனித உடலில் ஏற்படும் நோய்களுக்கு காரணமாகின்றன. சித்த மருத்துவம் தாய்வழி மகள் காதுவழிக் கேட்டு, கை வைத்தியமாகச் செய்யப்பெற்று தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி, இலங்கை, மியன்மார், மலேசியா போன்ற தமிழர் வாழும் பிற நாடுகளிலும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. (ஆணைவாரி ஆனந்தன், 2008:302).

மலேசியாவில் சித்த மருத்துவம்

மலேசியாவுக்கும் சித்த மருத்துவத்துக்குமான தொடக்ககாலத் தொடர்பை முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் கடார வருகை, மலேசியத் தோட்டப்புறங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் உணவு முறை, மலேசியாவில் சித்த

மருத்துவர்கள், சித்த மருத்துவம் ஆகிய நிலைகளில் கண்டறியலாம்.

தொன்மைத் தொடர்புகள்

மலேசியாவின் சித்த மருத்துவ வரலாற்றை அறியப்படுந்தால் மிகச் சரியான காலகட்டத்தை வரையறுக்க இயலாது. இந்திய மண்ணுக்கும் மலாயாவுக்கும் இடையிலான வணிகத் தொடர்பும் அதன் வாயிலாகப் பண்பாட்டுத் தொடர்பும் ஏற்பட்டக் காலத்தை வேண்டுமானால் சித்த மருத்துவம் மலாயாவில் தடம் பதித்த காலம் எனக் கொள்ளலாம்.

மலேசியாவிலுள்ள பூஜாங் பள்ளத்தாக்கில் கண்டெடுக்கப்பட்ட 7ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சில அகழ்வாராய்ச்சி பொருட்கள் சித்த மருத்துவத்துக்கு உரியவையாக இருக்கலாம் என்னும் கருத்துண்டு. ஆனால் இக்கருத்து முழுமையும் அனுமானத்தைக் கொண்டதாக உள்ளது. 11ஆம் நூற்றாண்டில் முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் கடார வருகையே மலேசியாவில் சித்த மருத்துவத்தின் தொடக்கமாக இருக்கலாம். அன்று இந்தியாவுக்கும் தென்கிழக்காசியாவுக்குமான பாய்மரக் கப்பலின் கடற்பயணம் பல மாதங்கள் பிடித்தன. பொதுவாகவே இத்தகைய தூரப் பயணத்தின் போது வைத்தியர்களையும் உடன் அழைத்துச் செல்வது அன்றைய வணிகர்கள், அரசர்களின் வழக்கம். அந்த வகையில் இராசேந்திர சோழனுடன் வைத்தியர்கள் பலர் உடன் வந்திருக்க வேண்டும். அவர்களின் வாயிலாக மலாயாவில் அன்றைய காலகட்டத்தில் சித்த மருத்துவம் பரவியிருக்க வாய்ப்புள்ளது (Rajantharan, Sarjit, Balakrishnan Muniapan, Silllalee, Manimaran, 2014)..

தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் உணவில் சித்த மருத்துவம்

மலாயாவில்(அன்றைய மலேசியாவின் பெயர்) ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியின்போது தென்னிந்தியாவிலிருந்து பெரிய எண்ணிக்கையிலான தமிழர்கள் ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக

ஒப்பந்தக்கூலிகளாக அழைத்து வரப்பட்டனர். பின்னர் அவர்கள் தோட்டப்புறங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அன்றைய மலாயாவின் தோட்டப்புறங்களில் தமிழர்கள் குடியேறிய காலந்தொடங்கி சித்த மருத்துவம் இங்கே பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது எனலாம்.

தமிழ்நாட்டு வாழ்க்கை முறையைப் பின்னணியாகக் கொண்ட இவர்களுக்கு கைவைத்தியம் புதியதல்ல. அவ்வப்போது ஏற்படும் உடல் நோவுகளுக்கும் விஷக்கடிகளுக்கும் கண்ணுக்குத் தென்பட்ட மூலிகைகளையும் சமையலுக்குரிய மிளகு, மஞ்சள், சீரகம் போன்ற மருந்துப்பொருட்களையும் பயன்படுத்தி மருத்துவம் செய்துள்ளனர். வந்தவர்களுள் முறையான வைத்திய அனுபவம் உடையவர்களும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் தங்கள் உணவில் வல்லாரை, பொன்னாங்கண்ணி, வாழை, அகத்திக் கீரை, கருவேப்பிலை, மணத்தக்காளி, முருங்கை போன்ற நோயகற்றும் தன்மை வாய்ந்த மூலிகைகளைப் பரவலாகப் பயன்படுத்தி வந்தனர். அன்று தோட்டப்புறங்களில் இருந்த பரந்த நிலப்பரப்பில் இம்மூலிகைகள் மக்களுக்கு எளிதில் கிடைத்தன.

கனி வகையில் கொய்யாவும் பப்பாளியும் தாராளமாகக் கிடைத்தன(நேர்காணல், கிருஷ்ணன்). மேற்கண்ட உணவுப்பொருள்களை மிகச்சிறந்த மூலிகைகள் என்பதை அனைவரும் அறிந்து உண்டிருப்பார்கள் என்று கூறிவிடமுடியாது. ஆனால் தங்கள் உடல் நலத்துக்கு அவை உதவுகின்றன என்பதை நிச்சயமாக உணர்ந்திருப்பார்கள். மேலும் தங்களுக்கு அறிமுகமானதும் எளிதில் வளரக்கூடியதும் சுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடியதுமாக அவை இருந்தன. இவ்வாறாக தாங்கள் உண்ணுகிற உணவு நல்ல மூலிகை என்பதை அறிந்தோ அறியாமலோ அன்று பயன்படுத்தியுள்ளனர். அன்றைய தமிழர்கள் தோட்டப்புறங்களில் வாழ்ந்த காலம் வரை இந்த உணவுமுறை தொடர்ந்தது.

தோட்டப்புறங்களில் சித்த மருத்துவச் சேவை

தோட்டப்புறத் தமிழர்கள் மூலிகைகளான

பயிர்களைத் தங்கள் உணவாகக் கொண்டிருந்த அக்காலகட்டத்தில் சித்த மருத்துவச் சேவையும் அம்மக்களுக்குக் கிட்டியுள்ளது. 19870 களில் களஞ்சேரி அண்ணாசாமி என்பவரின் மகனாகிய பெரிய தம்பி எனும் சித்த வைத்தியர் தமது இருபத்தேழாவது வயதில் இங்கு சித்த மருத்துவச் சேவை செய்துள்ளார். தமது ஐந்தாவது வயதில் மலாயாவிற்கு வந்த இவர் சிவராஜ யோகி பரம்பரை வைத்தியர் என அடையாளம் காட்டப்படுகின்றார்.

இவரிடம் ஐம்பது சீடர்கள் சித்த மருத்துவம் பயின்றதுள்ளனர். இவர் அக்காலத்திலேயே சுற்று வட்டாரங்களில் வசித்த தமிழர்களுக்கு சித்த வைத்தியம் செய்துள்ளார். 1943 இல் இவரது மறைவுக்குப் பின் இவருடைய மகன் கணபதி சித்த மருத்துவத்தை மேற்கொண்டார். ரவாங் எனும் இடத்தில் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டே சித்த மருத்துவச் சேவையையும் இவர் தொடர்ந்தார். 1986ல் இவர் மறைந்தார் (நேர்காணல், சீனிவாசன் - Rajantheran, Sarjit, Balakrishnan Muniapan, Sillalee, Manimaran, 2014).

அவரைத் தொடர்ந்து இவரது மருமகன் சீனிவாசன் என்பவர் சித்த மருத்துவச் சேவையைச் செய்து வந்தார். பெட்டாலிங் ஜெயா எனும் நகரில் இவரது வைத்தியச் சாலை அமைந்திருந்தது. 13 ஆம் திகதி பிப்ரவரி மாதம் 2009 இல் மலாயாப் பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு சித்த வைத்தியம் குறித்த ஓர் அரிய அறிமுக உரையை இவர் வழங்கினார். இவர்களைத் தவிர்த்து இன்னும் சில தனி மனிதர்களும் தோட்டப் புறங்களில் தங்களுக்குத் தெரிந்த சித்த வைத்திய மருந்துகளைத் தயாரித்து மக்களுக்குக் கொடுத்துள்ளனர்.

பெரியதம்பி மற்றும் அவரது மகன் கணபதி காலத்தில் இன்னும் பல சித்த வைத்தியர்கள் இருந்துள்ளனர். மலேசியாவின் கோலகங்சாரில் ரெங்கசாமி வைத்தியரும், ஈப்போவில் இராமகிருஷ்ணன் வைத்தியரும், பிரிக்பீட்டில் பெருமாள் வைத்தியரும், மூவார், ஜொகூரில் உத்தண்டி

வைத்தியரும், சுவாமி இராமதாஸும் வைத்தியம் செய்துள்ளனர். இவர்களுள் பலரிடம் மருத்துவச் சுவடிகள் இருந்துள்ளன. சிலர் சுவடிகளைப் படித்து அதிலுள்ள குறிப்புகளைக் கொண்டு வைத்தியம் செய்துள்ளனர் (நேர்காணல், சீனிவாசன்).

தோட்டப்புற வாழ்க்கைக்குப் பிந்திய சித்த மருத்துவ நிலை

மலேசியா 1957இல் சுதந்திரம் பெற்றப் பிறகு பிரிட்டிஷார் தோட்டங்களை விற்றுவிட்டு பிரிட்டனுக்குத் திரும்ப தலைப்பட்டார்கள். அப்போது ஏற்பட்ட தோட்டத் துண்டாடல்களினாலும், தோட்டங்கள் முழுமையாக விற்கப்பட்டதனாலும் தமிழர்கள் தோட்டங்களை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 1980களில் தோட்டப்புறங்கள் உள்ளூர் மேம்பாட்டு நிறுவனங்களால் கையகப்படுத்தப்பட்டதன் காரணமாகவும் பெரும்பாலானத் தமிழர்கள் தோட்டங்களை விட்டு அகன்றனர். தோட்டப்புறங்களை விட்டு வெளியேறிய தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர் நகர்ப்புறங்களில் அமைந்துள்ள 'தாமான்' என்று அழைக்கப்படும் குடியிருப்புகளிலும், ஏனையோர் நகரங்களிலும், புறம்போக்கு நிலங்களிலும் குடியமர்ந்தனர். இங்கு தோட்டங்களில் இருந்தது போன்று வீட்டைச் சுற்றியமைந்த நில வசதி கிடையாது. இதன் காரணமாக காய்கறிகளையும் கீரை வகையையும் பயிரிட்டு உண்ணும் பழக்கம் கால ஓட்டத்தில் குறையத் தொடங்கியது. மூலிகைகளின் சிறப்பையுணர்ந்த தமிழர்கள் மட்டும் இன்றளவும் மட்சாடிகளில் துளசி, கற்பூரவல்லி, சோற்றுக்கற்றாழை போன்ற மூலிகைகளைத் தங்கள் வீடுகளில் வளர்த்து வருகின்றனர். இன்னும் சிலர் தங்கள் வீட்டையொட்டி கொஞ்சம் நிலம் இருந்தாலும்கூட அதிலே கீரை வகையைப் பயிர் செய்து வருகின்றனர்.

மலேசியாவில் சித்த மருத்துவர்கள்

சித்த மருத்துவர்கள் மலேசியாவில் பரவலாக எல்லா ஊர்களிலும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் முறையாகப்

பாரம்பரிய மருத்துவம் பயின்றவர்களாகவோ பரம்பரை மருத்துவ அனுபவம் உடையவர்களாகவோ உள்ளார்கள். இவர்களுள் பலர் சித்த மருத்துவ மையத்தை அமைத்து மருத்துவம் செய்கிறார்கள். சிலர் சிறிய அளவில் வீட்டிலேயே மருத்துவம் செய்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் நோய்வாய்ப்பட்டு சித்த மருத்துவர்களை நாடியவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. எப்போதாவது வருகின்ற நோயாளிகளுக்கு அப்போதே மூலிகைகளைப் பறித்து மருத்துவம் செய்வார்கள். கால ஓட்டத்தில் மருத்துவம் செய்வதற்கான மூலிகைகளின் அளவு மிகக்குறைவாகத் தொடங்கியது. எனவே தமிழகத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற கடைச்சரக்குகளை நம்பியே மருந்து செய்தார்கள்.

பின்னாளில் தமிழகத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட மூலிகை மருந்துகளை அப்படியே வாங்கி தங்கள் நோயாளிகளுக்குத் தரத் தொடங்கினார்கள். அந்த வகையில் தமிழ் நாடு, பழனி, ஸி.வி.ரி. வேலுசாமி சித்த வைத்திய சாலை 1960இல் முறையாக தங்களது நிறுவன முகவர்களை கோலாலம்பூர், பினாங்கு மாநிலங்களில் நியமனம் செய்து தங்களது சித்த வைத்திய மருந்துகளை விற்பனை செய்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. கோலாலம்பூர் நகரின் லெபோ அம்பாங் எனுமிடத்தில் அமைந்திருந்த ஓவர்சீஸ் ஜெனரல் யூனியன் எனும் நிறுவனம் 1990கள் வரை தமிழகத்திலிருந்து சித்த மருந்துகளைத் தருவித்து விற்பனை செய்து வந்தது(நேர்காணல், சாரங்கபாணி).

மலேசியாவில் சித்த வைத்திய முறை

இன்று மலேசியாவில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சித்த வைத்திய முறைக்கும் தமிழ் நாட்டின் சித்த வைத்திய முறைக்கும் வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. இதற்குக் காரணம் இங்குள்ள சித்த வைத்தியர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சித்த வைத்தியர்களிடம் மருத்துவம் பயின்றவர்களாகவோ உள்ளனர். மேலும் சித்த மருத்துவத்தின் நோயறியும் முறையும், மருந்து கொடுக்கும் முறையும் தெளிவான

வரையறைகளைக் கொண்டிருப்பதனால் அங்குள்ள அணுகுமுறையையே இங்குள்ள சித்த மருத்துவர்கள் கடைப்பிடிக்கின்றனர் (நேர்காணல், ரேவதி).

மலேசியாவில் சித்த மருத்துவத்தின் இன்றைய போக்கு நிலை

தோட்டப்புறங்களில் வைத்தியம் செய்த சித்த வைத்தியர்கள் தங்கள் வசிப்பிடங்களில் கிடைத்த மூலிகைகளைக் கொண்டே மருந்து தந்தார்கள். தோட்டப்புறங்கள் இல்லாத நிலையில் மருத்துவம் செய்வதற்கான மூலிகைகள் கிடைப்பதில் சிரமம் ஏற்பட்டது. எனவே தமிழகத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற கடைச்சரக்குகளை வாங்கி மருந்தைத் தயார் செய்தார்கள். பின்னாளில், தமிழகத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட மூலிகை மருந்துகளை அப்படியே வாங்கி தங்கள் நோயாளிகளுக்குத் தரத் தொடங்கினார்கள்(நேர்காணல், சாரங்கபாணி). இந்தப் போக்கு நிலைதான் இன்று பெரும்பாலான சித்த மருத்துவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. ஆனாலும் சில வைத்தியர்கள் உள்ளூரில் கிடைக்கும் மூலிகைகளையும் கடைச்சரக்குகளையும் பயன்படுத்தி தாங்களே மருந்துகளைத் தயார் செய்யும் போக்கையும் காண முடிகின்றது.

சில வைத்தியர்கள் தங்கள் வீடுகளில் பெரிய வசதிகள் ஏதும் இல்லாத சூழலில் மருத்துவம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களிடம் வரும் வாடிக்கையாளர்களின் பரிந்துரைகளின் வாயிலாகவே புது வாடிக்கையாளர்களைப் பெறுகின்றனர். ஆனால் இன்றைய நவீனக் காலச்சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு பல வைத்தியர்கள் தங்களுக்கென வைத்தியச் சாலையைச் சுயமாகவோ வாடகைக்கோ அமைத்துக் கொள்கிற சூழலும் இங்குண்டு. வைத்தியச் சாலையைக் குளிரூட்டி உட்பட நவீன வசதியுடன் அழகூட்டுகிறார்கள். இதற்கான செலவுகளை வாடிக்கையாளர்களிடம் வாங்கும் கூடுதல் கட்டணங்களின் வாயிலாக ஈடுகட்டும் கட்டாயம் இவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. இதனால் தங்களை நாளிதழ்,

வானொலி, தொலைகாட்சியின் வழி விளம்பரப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டியத் தேவையும் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகின்றது(நேர்காணல், ரேவதி).

மலேசியர்களின் சமையலில் சித்த மருத்துவம்

மலேசியா விலுள்ள மூத்தத் தலைமுறையினர் குறிப்பாக இல்லத்தரசிகள் பொருட் சிக்கனம், உடல் நலம் ஆகிய காரணங்களை முன்னிருத்தி வீட்டுச் சமையலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வருகின்றனர். “சித்த மருத்துவம் பெண்களின் சமையலறையில் உள்ள ஐந்தறைப் பெட்டிக்குள் அடங்கிவிடும்” என்பர்(முத்துவேலு, 1997:4). அதனால்தான் சித்த மருத்துவத்தை உணவு வைத்தியம் என்றும் கூறுகிறார்கள். ‘உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு’ எனும் சித்தர்களின் கொள்கையின்படி நாம் உண்ணும் உணவிலேயே மருத்துவம் உள்ளது.

மலேசியத் தமிழர்களின் அன்றாடச் சமையலில் பயன்படும் கடுகு, சீரகம், வெந்தயம், பட்டை, கிராம்பு போன்றவை சித்த மூலிகைகளாகும். இவற்றைத் தவிர, உணவில் சேர்க்கப்படும் தேனும் நெய்யும் சித்த மருந்துகளே. மேலும், இஞ்சி, சுக்கு, கடுக்காய் போன்ற மூலிகைகளும் மலேசியத் தமிழரின் வாழ்வியலில் பிரிக்க முடியாதவை. இந்த இஞ்சி, சுக்கு, கடுக்காய் ஆகிய சித்த மூலிகைகள் மக்களின் அன்றாட உணவில் சேர்க்கப்பட்டு அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பல உடற்குறைபாடுகளை அவர்களே அறியாத வண்ணம் சரி செய்கின்றன(சண்முகானந்தர், 1988:1213).

மலேசியாவில் சித்த மருத்துவம் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

மலேசிய மக்களின் வாழிடச் சூழல் மாற்றங்கள், அவர்களைச் சுற்றி அமையும் வாழ்வியல் முறை மாற்றங்கள் போன்றவை அவர்களின் மனப்போக்கையும் மாற்றுகின்றன. சித்த மருத்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கு இவை பெரும் சவாலாகவும் விளங்குகின்றன. அவற்றுள் சில:

• சித்த மருத்துவர்கள், வாடிக்கையாளர்களின் மனப்போக்கு

தற்போது மக்களிடையே சித்த மருத்துவத்தையும் மருத்துவரையும் பற்றிய எதிர்மறையான கருத்துகள் தோன்றத் தொடங்கியுள்ளன. முன்பு தன்னிடம் வரும் நோயாளிக்கு சித்த மருத்துவர் அதிக நேரத்தைச் செலவிடும் நிலை மாறி இப்போது மிகக் குறைவான நேரத்தையே செலவிடுவதாகவும் சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைக் கூறாக விளங்கும் உணவு பத்தியத்தைப் பற்றி பெரும்பாலான மருத்துவர்கள் தங்கள் நோயாளிகளிடம் தெரிவிப்பதில்லை என்றும் மக்கள் கருதுகின்றனர்(நேர்காணல், சாந்தி, கிருஷ்ணன், அமுதவள்ளி).

மேலும் தாங்கள் இறக்குமதி செய்து பொட்டலம் கட்டி வைத்துள்ள மருந்துகளைக் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் விற்று முடித்து விட வேண்டுமென்ற காரணத்தால் சித்த மருத்துவர்கள் தங்கள் நோயாளிகளிடம் ஒரு மாதத்திலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்கு உண்ணக் கூடிய அளவுக்கு அதிகமான மருந்துகளைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதாகவும் சித்த மருந்துகள் உடல் வெப்பத்தைக் கூட்டுகின்றன, பக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதாகவும் சித்த மருத்துவம் வணிகமாகிவிட்டது, தரம் குறைந்து விட்டது என்பதாகவும் மக்களிடம் குறைகூறல்கள் காணப்படுகின்றன(நேர்காணல், சீராளன், லெட்சுமணன், சிவாசி).

மக்களின் பார்வை சித்த மருத்துவம் குறித்து இவ்வாறிருக்க, மக்களைப் பற்றிய சித்த வைத்தியர்களின் பார்வை வேறு வகையாக உள்ளது. மருத்துவத்தைப் பற்றி பொதுமக்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதில்லை எனச் சித்த மருத்துவர்கள் கருதுகின்றனர். தாங்கள் பரிந்துரைக்கின்ற உணவுப்பத்தியத்தை நோயாளிகள் முறையாக அல்லது அறவே கடைப்பிடிப்பதில்லை என்பதுவும், உணவுப் பத்தியத்தைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கூறினால் மறுமுறை அந்த நோயாளி தன்னிடம் மருத்துவத்துக்கு வருவதில்லை என்பதுவும், உணவுப் பத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காததால்

ஏற்படும் பக்க விளவுகளுக்கு சித்த மருந்தைக் குறைகூறுகிறார்கள் என்பதுவும், பரிந்துரைக்கின்ற வாழ்க்கை முறை மாற்றங்களைச் செயல்படுத்துவதில்லை என்பதுவும், நவீன மருத்துவம் கைவிட்ட பிறகே அதாவது நோய் மிகவும் முற்றிய பிறகே நோயாளிகள் தங்களிடம் வருகின்றனர் என்பதுவும் சித்த வைத்தியர்கள் மக்களின்மீது வைக்கின்ற குற்றச்சாட்டாக இருக்கின்றது(நேர்காணல், சாரங்கபாணி-ரேவதி).

• மலேசியத் தமிழர்களின் மூலிகை மோகம்

இன்று தாங்கள் பயன்படுத்தும் சமையல் பொருட்கள், உணவு பொருட்கள், மூலிகை பானங்கள், புற உடலுக்கான மேல் பூச்சுகள் என எல்லாப் பொருட்களிலும் மூலிகைக் கலப்பை எதிர்பார்ப்பது மக்களின் இயல்பாகிவிட்டது. மக்களின் இந்த எதிர்பார்ப்பை வணிகர்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இன்று பொருள் விற்பனை அங்காடிகளில் மூலிகையிலான பொருட்கள் என்னும் பெயரில் பல்வேறு பயன்பாட்டுக்குரியப் பொருட்கள் விற்பனையில் உள்ளன.

பாரம்பரிய முறையில் மூலிகைக் கலந்து தயாரிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகின்ற இப்பொருட்களின் மீது மக்களுக்கு உள்ள மோகம் வணிகமாக்கப்பட்டுவிட்டது(நேர்காணல், மணிமாறன்).

சித்த மருத்துவர் நாடி பார்த்துச் சோதித்து நோயாளிக்கு மருந்து தந்த நிலை மாறி, இன்ன உடல் நோயை இன்ன மூலிகைப் பொருள் சரிசெய்யும் என்பதை இணையத்தின் வாயிலாக அறிந்து கொண்டு மக்கள் தாங்களாகவே அங்காடிகளில் சித்த மருந்துகளைத் தேர்வு செய்கின்ற குறைபாடான நிலையும் இன்று உருவாகிவிட்டது.

• இளந்தலைமுறையும் சித்த மருத்துவமும்

மூத்தத் தலைமுறையினர் இயன்றளவு தங்களது பாரம்பரிய உணவைக் கட்டிக்

காப்பதில் ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டி வருகின்றனர். ஆனால் சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைத் தத்துவமான உணவு முறையையும் வாழ்க்கை முறையையும் இன்றைய இளம் தலைமுறையினர் பெரும்பாலும் கைக்கொள்வதில்லை. அவர்கள் தமிழர்களின் பாரம்பரிய உணவைக் காட்டிலும் ஏனைய வகை உணவுகளை, குறிப்பாகத் துரித உணவுகளையே அதிகம் விரும்புகின்றனர். ஆகவே இளந்தலைமுறையினர் சித்த மருத்துவ வாழ்க்கை முறையை அன்றாட வாழ்க்கையில் கடைபிடிப்பது என்பது பெரும் சவாலுக்குரியதாக ஆகிவிட்டது(நேர்காணல், மணிமாறன்). இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.

இதில் மக்களின் வாழிடச் சூழல் முதன்மைக் காரணமாக அமைகிறது. நவீன வாழ்க்கை முறை, பொருளாதாரத் தேவை ஆகியவற்றை முன்னிட்டு தோட்டப்புறங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் இன்று பட்டணம், பட்டணப்புறங்களில் வாழுகிற நிலை அதிகரித்துள்ளது. புதிய வாழ்க்கைச்சூழல் அவர்களுக்கு மூலிகைகளை வீட்டைச் சுற்றி நட்டு வைப்பதற்குத் தடையாக இருக்கின்றன. இதற்கு நேரமின்மையும் இடவசதி குறைவும் காரணமாக அமைகின்றன. இவ்வாறு ஒரு குடும்பத்திலுள்ள ஒரு தலைமுறை மூலிகைப் பயன்பாட்டை வாழ்க்கையில் குறைத்துக் கொள்ளும்போதோ அறவே பயன்படுத்தாமல் இருக்கும்போதோ இயல்பாகவே மூலிகை மருத்துவம் பற்றிய அறிவும், அனுபவமும் அவர்களுக்குக் குறைந்துவிடுகிறது, மறந்துவிடுகிறது.

இந்தச் சூழலில் வளரும் பிள்ளைகளுக்கு இயல்பாகவே மூலிகையைப் பற்றிய அறிவும் தெளிவும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. நேரமின்மையின் காரணமாக மூன்று வேளையும் வீட்டில் சமைப்பது பெரும்பாலும் குறைந்து விட்டது. இதனால் பாரம்பரிய மூலிகைகள் கலந்த உணவை உண்ணும் வாய்ப்பை நம் இளம் தலைமுறையினர் மெல்ல மெல்ல இழந்து வருகிறார்கள்(நேர்காணல், சாரங்கபாணி).

• **நவீன மருத்துவ வசதிகளும் சித்த மருத்துவமும்**

மலேசியாவில் இன்று பரவலாகவே எல்லா ஊர்களிலும் மருத்துவ மனைகளும் மருந்தகங்களும் உள்ளன. எனவே சிறு காய்ச்சல், தலைவலிக்குக் கூட எளிய மூலிகை வைத்தியத்துக்குப் பதிலாக நவீன மருந்தகங்களைத் தமிழர்கள் தேர்வாகக் கொள்கிறார்கள். மேலும் அரசாங்க, தனியார் மருத்துவ மனைகளில் உள்ள வசதிகள், 'நவீன மருத்துவமே போதும்' என்னும் ஒருவகை மனநிலையை மக்களுக்கு உருவாக்கி விட்டன(நேர்காணல், ரேவதி).

மலேசியாவில் சித்தமருத்துவ வளர்ச்சியும் வாய்ப்புகளும்

மலேசியாவில் சித்த மருத்துவம் பல்வேறு சவால்களைச் சந்தித்த போதும் அதன் வளர்ச்சிக்குரிய சூழல் பிறிதொரு புறம் தொடர்ந்து கொண்டே உள்ளது.

சித்த மருத்துவக் கல்விக்கான வாய்ப்பு

இந்தியாவின் ஆயுஷ் அமைச்சகம் மலேசிய சுகாதார அமைச்சின் ஒப்புதலுடன் மலேசிய மாணவர்கள் இந்தியாவில் சித்த மருத்துவம் பயிலுவதற்கு ஆண்டுதோறும் உபகாரச் சம்பளம் வழங்கி வருகின்றது. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி படித்து நாடுதிரும்பிய பலர் சொந்தமாக வைத்திய சாலை நடத்துகின்றார்கள். இவர்கள் நிறைய உடல்நல மருத்துவ விழிப்புணர்வு முகாம்களை அவ்வப்போது நடத்துகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் உள்நாட்டிலேயே சித்த மருத்துவத்துக்கான சான்றிதழ், டிப்ளோமா வகுப்புகள் நடத்தவும் ஆயுஷ் அமைச்சகமும் தனியார் சித்த மருத்துவ நிறுவனங்களும் பல்வேறு திட்டங்களை முன்னெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் (நேர்காணல், செந்தில்வேல்).

மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், ஆராய்ச்சிகள்

மலேசியாவில் அவ்வப்போது சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சி மாநாடுகளும் கருத்தரங்கங்களும் பல்கலைக்கழகத்தாராலும்

தனியார் அமைப்புகளாலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடந்தேறி வருகின்றன. அந்த வகையில் மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையும் அல்மா நிறுவனமும் இணைந்து இரண்டு சித்த மருத்துவ மாநாடுகளை நடத்தியுள்ளன. மலேசிய கோபியோ அமைப்பு(நிளிறிமிளி) பாரம்பரிய மருத்துவ மாநாடுகளை அவ்வப்போது பல்கலைக்கழகத்தாருடனோ பிற தனியார் அமைப்புகளுடனோ இணைந்து நடத்தி வருகின்றது. மலேசிய இந்து சேவை சங்கம் இதுவரை இரண்டு அனைத்துலக பாரம்பரிய மாநாடுகளை(ஜிஸிகிஞிகிலிஜிபி 1 - 2) ஏற்பாடு செய்து நடத்தியுள்ளது(நேர்காணல், இராசேந்திரன்). மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையின் இளங்கலை, முதுகலை பட்ட மாணவர்கள் கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக சித்த மருத்துவம் தொடர்பாக பல்வேறு தலைப்புகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். இத்துறையின் விரிவுரையாளர்கள் சித்த மருத்துவம் தொடர்பான ஆய்வுகளை அவ்வப்போது மேற்கொண்டு அவற்றை ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகப் பதிப்பித்தும் வருகின்றனர்.

மலேசிய உயர்கல்விக் கூடங்களில் பாரம்பரிய மருத்துவப் பாடம்

மலேசிய உயர்கல்விக் கூடங்கள் பலவற்றில் மெல்ல மெல்ல பாரம்பரிய மருத்துவத்தை ஒரு பாடமாகப் பயிற்றுவிக்கின்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. சீனர்களின் பாரம்பரிய மருத்துவம் பல சீன தனியார் பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதே போன்று ஆயுர்வேத மருத்துவப் பாடமும் ஒருசில உயர்கல்விக் கூடங்களில் இடம்பிடித்துள்ளது(நேர்காணல், சில்லாழி). மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையில் 'இந்திய மாற்றுமுறை மருத்துவம்' எனும் பாடத்தின் கீழ் சித்த மருத்துவம் மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 'தமிழர்ப் பண்பாட்டில் சித்தர் சிந்தனைகள்' எனும் பாடத்தின் கீழ் சித்தர்களால்

அருளப்பட்ட வாழ்வியல் கலை எனும் வகையில் சித்த மருத்துவம் மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது.

சித்த மருத்துவத் துறையில் இளந்தலைமுறை

தற்போது மலேசியாவில் நாடுதழுவிய நிலையில் எண்ணிக்கையில் அதிகமான சித்த மருத்துவர்கள் பரம்பரை வைத்தியர்களாகவோ முறையாகச் சித்த மருத்துவம் பயின்றோ மருத்துவம் செய்து வருகின்றார்கள். இவர்களுள் பெரும்பாலானவர்கள் மூத்தத் தலைமுறையினராகவும் பிறர் ஆர்வத்தின் காரணமாகச் சித்த மருத்துவத்தை மூத்தத் தலைமுறையிடம் கற்றுக்கொண்டவர்களாகவும் உள்ளனர். இளந்தலைமுறையினர் மூத்தத் தலைமுறையிடம் அடிப்படை மருத்துவ முறையைக் கற்றுக்கொள்வது, தமிழகம் சென்று அங்குள்ள அனுபவமிக்க வைத்தியர்களிடம் செந்தூரம், லேகியம், பாஷாண வகை மருந்துகளைக் கற்றுக்கொள்வது போன்ற நிலைகளில் தங்களை இத்துறையில் வளர்த்துக் கொள்கின்றார்கள்(நேர்காணல், ரேவதி).

மலேசியப் பொது மருத்துவமனைகளில் சித்த மருத்துவம்

சித்த மருத்துவத்தின் ஒரு பிரிவான வர்ம மருத்துவம் தற்போது மலேசியத் தமிழர்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்று வருகின்றது. இன்று பல இளைஞர்கள் முறையாக வர்ம மருத்துவம் பயின்று சொந்தமாக வர்ம சிகிச்சை அளித்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் முறையாகத் தங்களைப் பதிவுசெய்து கொண்டு சமூக ஊடகங்களின் வாயிலாக விளம்பரப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இம்மருத்துவம் பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்களிடம் பரவலாக ஏற்பட்டு வருகின்றது.

மலேசியாவிலுள்ள சுங்கை பூலோ பொது மருத்துவமனையிலும் போர்டிக்சன் பொது மருத்துவமனையிலும் வர்ம சிகிச்சையை மாற்றுமுறை சிகிச்சையாக சுகாதார அமைச்சு அனுமதித்துள்ளது. இதைப் படிப்படியாக நாடெங்கிலும் உள்ள மருத்துவமனைகளுக்கு

விரிவு படுத்தும் திட்டத்துடன் ஆயுஷ் அமைச்சகமும் சுகாதார அமைச்சுமீணைந்து செயல்பட்டுக்கொண்டுள்ளன(நேர் காணல், செந்தில்வேல்).

மலேசியாவில் ஏற்பட்டுள்ள சித்த மருத்துவத்தின் வளர்ச்சியையும் வாய்ப்புகளையும் காணும்போது, ஒருபுறம் பொதுமக்களின் சித்த மருத்துவம் பற்றிய புரிதல் குறைந்திருந்தாலும் பிறிதொருபுறம் சித்த மருத்துவத்தின்பால் அவர்களின் நாட்டம் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதனால் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலும் வாழிடச் சூழலும் சித்த மருத்துவப் பயன்பாட்டை முடிவு செய்கின்றது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரைக்காகத் திரட்டப்பட்டத் தரவுகளை ஆராய்ந்தபோது பெறப்பட்ட கருத்து முடிபுகள் இம்முடிவுரையில் தரப்படுகின்றன. சித்த மருத்துவம் காலத்தால் மிகத் தொன்மையானது என்பதும் தனக்கென மிகத் தெளிவான மருத்துவக்கோட்பாடுகளைக் கொண்டது என்பதும் ஆய்வின் வழித் தெரிய வருகின்றது. தமிழகத்திலிருந்து தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் எல்லாம் சித்த மருத்துவம் வேரூன்றியுள்ளதையும் மலேசியாவுக்கும் சித்தமருத்துவத்துக்குமான தொடர்பு, இந்தியாவுக்கும் தெற்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குமிடையே வணிகத்தொடர்பும் அதன்வழி பண்பாட்டுத் தொடர்பும் ஏற்பட்டக் காலந்தொடங்கி இருந்து வருவதையும் ஆய்வு புலப்படுத்துகின்றது.

மலேசியத் தோட்டப்புறங்களில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தபோது சித்த மருத்துவம் அவர்களின் உணவு முறையின் வாயிலாகவும் சித்த வைத்தியர்களின் வைத்தியத்தின் வாயிலாகவும் வளர்ந்துள்ளதையும் தோட்டப்புற வாழ்க்கை முடிவுக்கு வந்த பின்னர் தமிழர்களின் சித்த மருத்துவ வாழ்க்கையில் தொய்வு ஏற்பட்டதையும் ஆய்வின் முடிவு காட்டுகின்றது. தற்போது மலேசியாவில் சித்த மருத்துவம் ஒருபுறம் சவால்களை எதிர்கொண்டு வந்தாலும்

பிறிதொரு புறம் நல்ல ஏற்றத்தையும் வாழிடச் சூழலும் சித்த மருத்துவத்தின் கண்டு வருவதை இக்கட்டுரையின் போக்கு நிலையை முடிவு செய்துள்ளன வழி அறியமுடிகின்றது. மலேசியாவில் என்பது இக்கட்டுரையின் திரண்ட கருத்து தமிழர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலும் முடிபாகும்.

Reference

- Bose, S. 2004. *Nalam Tarum Siddha*. Chennai: Nivethita Puttagap Puungga.
- Chellaiyah, M.S. 2011. *Muuligai Maruttuvam*. Chennai: Ulagat Tamilar Pathippagam.
- Irattinavelanar. 2001. *Siddha Maruttuvak Kural Nuul*(First Edition). Chennai: Irasalakumi Pathippagam.
- Kanagaratnam, B. 1949. *Siddha Maruttuvam allathu Siddhayul Vetham*. Colombo: Ceylon Printers Limited.
- Madhavan, V.R. 1984. *Siddha Medical Manuscripts in Tamil*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Mahadevan, L. 2008. *Food Drug*. Nagarkovil: Kaalaccuvadu Pathippagam.
- Manimegalaip Pirasura Asiriyar Kulu. 1995. *Siddhargalin Muuligai Vaittiyam*. Chennai: Manimekalaip pirasuram.
- Marshall, J. (edi). 1973. *Mohenjo-dero and Indus Valley Civilization* (1st ed): Ideological Book House.
- Micozzi, M.S. 2011. *Fundamentals of Complementary and Alternative Medicine* (4th ed). Missouri: Saunders Elsevier.
- Micozzi, M.S. 2011. *Vital Healing: Energy, Mind, and Spirit in Traditional Medicines of India, Tibet and the Middle East-Middle Asia*. UK: Singing Dragon an Imprint of Jessica Kingsley Publishers.
- Muttuvelu. 1997. *Payantarum Pacchilai Vaittiyam*. Chennai: Narmatha Pathippagam.
- Neduncheliam, Ve. 1995. *Kunavaagam*. Chennai: Ulagat Tamilarayci Niruvanam.
- Nellai Kumarasamy Vaittiyar. 1999. *Muuligaigal Tanmaiyum Payanum* (Irandaam Pathippu). Chennai: Kannappan Pathippagam.
- Pasumalaiyarasu, Mu. 1998. *Senthamilum Siddha Maruttuvamum* (Muthal Pathippu). Bangalore: Krisa Publishing.
- Rajantharan, M., Sarjit, S., Gill, Balakrishnan Muniapan, Sillalee, K., & Manimaran, S. (2014). "A Critical Analysis Of Siddha Tradition In The Context Of Malaysian Hindu Culture" In *Life Science Journal*. (Life Sci J 2014; 11(7): Pp, 27-32). ISSN: 1097-8135. <http://www.lifesciencesite.com>
- Ramamurthy, A. 1983. *Siddha Maruttuvam*. Chennai : Vanathi Pathippagam.
- Sathasivam, Su.Pa. 1993. *Siddha Maruttuvam Marrum muuligai Marunthugal*. Chennai : Vanathi Pathippagam.
- Shanmuganantar. 1998. *Arokkiya Vaalvukku Arputha Muuligaigal*. Chennai: Mathi Nilaiyam.

- Siddharthan, T.M. 1998. *Siddha Vaittiya Muuligai Agarathi* (Muthal Pathippu). Chennai: Puttagap Puungga.
- Sivapalan, G. 2006. Malaysiat Tamilargalidaiye Siddhar Neri. *Journal of Indian Studies*. Vol.9. Kuala Lumpur: Inthiya Ayvial Turai.
- Sivapalan, G. 2018. Tamil Maruttuvam. *Tamil Moliyum Panpadum*. Kuala Lumpur: Malaysiat Tamil Kaappagam.
- Srinivasa Murthi, G. 1948. *The Science and the Art of Indian Medicine*. Chennai: Theosophical Publishing House.
- Sriramatheshigan, S.N. 2000. *Tirukkural Tamil (Aanggilat Telivuraiyudan)*. Chennai: Ganggai Puttaga Nilaiyam/
- Subbaiah, K.S. 2008. Sivanin Siddha Maruttuvam (Muthal Pathippu). Trichy: Talapathy Printers.
- Subramaniam, P. (Pathippasiriyar). 1999. Siddha Maruttuvac Cuvadigal (Muthal Pathippu). Chennai: Asiyaviyal Niruvanam.
- Tamilmani, Ci. 1999. Siddha Maruttuvat Ten. Thanjavur: Girija Pathippagam.
- Thirugnanam, Cu. 1997. Muuligai Maruttuvam. Trichy: Selvi Pathippagam.
- Thirumalai Nadarasan. 1997. Muuligaik Kalanjiyam (Irandam Pathippu). Chennai: Puungodi Pathippagam.
- Thirumalai Natarasan. 1996. Muuligai Maruttuvak kunanggal (Naangaam Pathippu). Chennai: Tamilc Chelvi Nilaiyam.
- Thirumalai Natarasan. 2011. Siddha Maruttuvak Kalanjiyam (Aaraam pathippu). Chennai: Kavitha Publication.
- Tudicaikkilar. A. Chidambaranar. 1928. Tamil Maruttuva Nuul allathu Siddha Vaittiyam. Coimbatore: Krishna Vilas Press.
- Zysk, K.G. 2008. *Siddha Medicine in Tamil Nadu*. Denmark: The Tranquebar Initiative of the National Museum of Denmark, Frederiksholms Channel 12.

**அவுஸ்திரேலியப் புகலிடத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில்
தாமரைச்செல்வியின் 'உயிர்வாசம்'
The Importance of the novel Uyirvaasam by
Taamaraichelvi in the History of Australia's Tamil Novels**

த.மேகராசா / T.Megarajah¹

Abstract

Diaspora Literature is important for the growth of Elam's Tamil literature. Tamil Diaspora writers are known for their various well-created works. *Uyirvaasam* novel by *Taamaraichelvi* is also such a novel that gained importance in history of Australia's Tamil novels. The novel is about the Sri Lankan refugees who went to Australia by boat due to the volatile political situations within their country. This novel is known as the first one to record the plight of Sri Lankan Tamil Diaspora. The novel delivers realistic depictions of the hardships experienced by those Sri Lankans who made the journey to Australia: deaths that occurred, illnesses and diseases that ravaged the children and women as well as the sad incidents of these refugees being sent back to Sri Lanka after inquiries by Australian government are to name a few. These are presented in the novel through analytical, descriptive and historical approaches. It can be concluded that this novel focuses on subjects that are practically never mentioned in other Tamil novels that have been published in Australia thus far.

Date of submission: 2020-04-25
Date of acceptance: 2020-05-10
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: T.Megarajah
Email: megarajaht@yahoo.com

Key Words: Tamil Novel, Boat Peoples, Political Situation, Tamil Diaspora, Occupational status.

அறிமுகம்

தமிழர்களின் புகலிட வாழ்வு பல்வேறுபட்ட புதிய அனுபவங்களையும் அதிர்ச்சியான விடயங்களையும் இலக்கியத்தில் பதிவுசெய்ய ஏதுவாக அமைந்தது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புதிய உள்ளடக்கத்தையும் அதன் காரணமாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அகல்விப்பினையும் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளன. எண்பதுகளுக்குப் பின்னர் ஈழத்தில் இனமுரண்பாடு காரணமாக நிகழ்ந்த பேரழிவுச் சூழல், அரசியல் தஞ்சம் சார்ந்த புலப்பெயர்வுக்கு வழிவகுத்தவகையிலேயே தாம் அரசியல் தஞ்சம் கேட்டு நுழைந்த நாடுகளின் அரசியல், சமூகம், பண்பாடு, காலநிலை, மொழி, வாழ்க்கை முறை,

தொழில் சார்ந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட புதிய சூழல் புதிய அனுபவங்களையும், சந்தித்த இடர்களையும், சவால்களையும் பதிவு செய்வதற்கு காரணமாக அமைந்தது. அதனாலேயே புகலிடத் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்ற புதிய புலமும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைந்தது.

இலக்கியங்களை விளங்கிக்கொள்வதற்கு அவ்விலக்கியங்கள் எழுந்த காலத்தையும் சமூகச் சூழலையும் புரிந்துகொள்வது அவசியமானதாகும். இதற்கு வரலாற்று முறை ஆய்வு நோக்கு துணையாக அமைகின்றது. புகலிடத்தமிழ் இலக்கியங்கள் ஈழத்தமிழரது எண்பதுகளுக்குப் பிந்திய அகதி வாழ்வினைப் பேசுகின்றன. இவ்விலக்கியங்களின்

¹ The author is a Ph.D. Scholar at the Department of Language, Arts & Culture, University of Eastern, Sri Lanka . megarajaht@yahoo.com

பேசுபொருளை, அதன் யதார்த்தத்தை புரிந்துகொள்வதற்கு அக்காலத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற ஈழத்து அரசியல் சார்ந்த வரலாற்று அறிவு அவசியமானதாகும். எண்பதுகள்காலப்பகுதியில் பெருமளவிலான தமிழர்கள் அரசியல் தஞ்சக் கோரிக்கையாளர்களாக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குள் செல்வதற்கு ஜேர்மனி முக்கிய நுழைவாயிலாகக் காணப்பட்டது. பின்னர் அகதிகளின் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் அந்நாடு அகதிகள் தொடர்பில் மிகுந்த சட்டதிட்டங்களை அமுல்படுத்தியது. இவ்வாறு வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு நாடுகள் புலம்பெயர்ந்து சென்றோரின் இலக்குகளாக இருந்துள்ளன. ஈழத்தில் யுத்தம் நிறைவுற்ற 2009 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவுஸ்திரேலியாவுக்கு படகுமூலம் அரசியல் தஞ்சம் கோரிச் செல்லத் தொடங்கினர். குறைந்தளவான பணத்தினையே ஏஜென்சிமாருக்குச் செலுத்த வேண்டியிருந்தமையினால் பெருமளவிலானோர் இத்தகைய ஆபத்தான பயணத்தை மேற்கொண்டனர். யுத்தம் நிறைவுற்ற பின்னர் காணாமற்போதல்களும் கொலைகளும் இடம்பெற்ற நிலை இத்தகைய புலம்பெயர்வுக்கு முக்கிய காரணியாக அமைந்தது.

யுத்த அனர்த்தம் காரணமாக ஈழத்தமிழர்களில் வசதியுடையோர் பெரும்பாலும் விமானங்கள் மூலம் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்து சென்றமை பற்றி யாவரும் அறிந்ததுண்டு. இவ்வாறு ஏஜென்சிமாரின் துணையுடன் பயணங்களை மேற்கொண்டோர் நேரடியாகக் குறித்த நாடுகளைச் சென்றடையாத சந்தர்ப்பங்களில் வெளியே; வேறு நாடுகளில் தங்கியிருந்து பின்னர் பல்வேறு முயற்சிகள், பணவிரயங்களை மேற்கொண்டு சென்றடைவது வழக்கமாக இருந்தது. இப்பயணமும் துன்பம் நிறைந்ததேயாகும். இவை பற்றி பேராசிரியர் செயோகராசா உள்ளிட்ட ஒரு சிலரால் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பார்த்திபனின் 'தெரியவராதது' என்ற சிறுகதை ஜேர்மனியிலிருந்து கனடாவுக்குப் பயணமான தமிழ் இளைஞன் பரிதாபமாக இறந்துபோன பயணநினைவையே

வெளிப்படுத்தி எழுதப்பட்டதாகும். ஜீவகுமாரனின் 'கடவுச்சீட்டு' நாவல் விமானம் மூலம் ஜேர்மனிக்கு சென்று பின்னர் அங்கிருந்து டென்மார்க்குக்குச் சென்றதைப் பற்றிய நெடுவழிப்பயண அனுபவத்தையே கதைக்கருவாகக் கொண்டுள்ளது. இவை போன்று வேறு பல படைப்புக்களும் உள்ளன. ஆனால் இவற்றிலிருந்து மாறுபட்டதாக அமைவது படகு மூலம் நீண்ட தூர கடல்வழிப்பயணத்தை மேற்கொண்டு புலம்பெயர்தலாகும். இது மிகவும் ஆபத்து நிறைந்ததொன்றாகும். ஈழத்தின் அரசியல், சமூகச் சூழல் ஆபத்து நிறைந்த இத்தகைய கடல்வழி நெடும்பயணத்திற்கு ஆளாக்கியது. இது பற்றி எழுத்துருவில் தமிழில் வெளிவந்த முதல் நாவலாக அமைவது 'உயிர்வாசம்' என்ற இந்நாவலேயாகும். மேலும் இலங்கையிலிருந்து படகு மூலமான கடல்வழிப் பயணத்திற்குத் தயாராகுவது தொடக்கம், பயணத்தை மேற்கொண்டபோது அடைந்த துன்பங்கள், தஞ்சமடைந்த பின்னர் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள், வாழ்வியல் அனுபவங்கள் என ஒரு முழுமையான தளத்தில் அமைந்த ஒரு நாவலாகவும் இதுவே அமைகின்றது.

இவ்வகையில் ஆபத்தான கடல்வழிப் பயணத்தை மேற்கொண்டோர் கடல்வழியில் பட்ட துன்பங்களையும் தஞ்சம் பெற்றபின்னர் எதிர்கொண்ட வாழ்வியல் சிக்கல்களையும் அவுஸ்திரேலிய புகலிடத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் இந்நாவல் பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக்கூறுவதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

கடல் வழிப் பயணம்

படகுமூலம் அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்ற ஈழத் தமிழர்களது சமூக அவலத்தை எடுத்துக்கூறுவதாக தாமரைச் செல்வியின் 'உயிர்வாசம்' என்ற நாவல் அமைந்துள்ளது. அவுஸ்திரேலிய தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் இதுவொரு மைற்கல்லாகும். ஒவ்வொரு காலத்தினதும் சமூக வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துதல் அவசியமானதாகும்.

ஒவ்வொரு வரலாற்றுக்கால கட்டத்திற்குச் சமமாக, அக்காலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப, கலைப்படைப்புகள்

தோன்றுகின்றன என்று மார்க்சியம் கூறுகிறது. இதன் காரணமாக ஒரு காலகட்டத்தில் தோன்றிய கலைப்படைப்புகளை வேறு ஒரு கால கட்டத்தில் உருவாக்க முடியாது. (தோத்தாதரி,எஸ்., 2018,p.152)

என்பதற்கமைய தாமரைச்செல்வியின் உயிர் வாசம் நாவல் ஈழத்தமிழரது கடல்வழிப்பயணத்தை மேற்கொண்ட ஈழத்தமிழரது அகதி வாழ்வின் ஒரு காலகட்டப் பெருந்துயரை சமூகவரலாறாகப் பதிவுசெய்துள்ளது.

ஈழத்தில் நடைபெற்ற போர் காரணமாக படகுகள் மூலம் இந்தியாவுக்கு அகதியாகச் செல்கின்ற நிலை காணப்பட்டதாயினும் மிகத் தொலைவிலுள்ள அவுஸ்திரேலியாவுக்கு கடல் வழியாக படகுகள் மூலம் செல்வதென்பது முள்ளிவாய்க்கால் அழிவுக்குப் பின்னரே, அதாவது 2009 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே ஆரம்பமாகியது. போருக்குப் பின்னரான இராணுவ கெடுபிடிகளால் மட்டுமன்றி பொருளாதார தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கும் யுத்தகாலத்தில் கல்வி, தொழில் நிலையில் பாதிக்கப்பட்ட பெருமளவானோர் பயணமாயினர். இதுவொரு பாரிய பிரச்சினையாக அமையுமளவிற்கு பல படகுகளில் வெவ்வேறு காலங்களில் பயணத்தை மேற்கொண்டனர். இவ்வாறு சென்றோரை படகு மனிதர்கள் (Boat Peoples) என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டனர்.

படகு மூலம் சென்றோரின் கடல் வழி அனுபவங்களும் அவ்வாறு செல்வதற்கு ஏதுவாக அமைந்த ஈழத்துச் சூழலும், குடும்பநிலையும் சென்றபின்னர் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளும் என மூன்று பகுதியாகப் பிரித்து நோக்கத்தக்கதாக உயிர் வாசம் என்ற இந்நாவல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நாவல் எழுதுவதற்கான தேவை குறித்து அதன் ஆசிரியர் தாமரைச்செல்வி கூறும் பின்வரும் கூற்று கவனிக்கத்தக்கது.

ஈழத்தில் நடந்த போர் தமிழ் மக்களை பல வழிகளிலும் அலைக்கழிக்கச்

செய்தது. மரண பயத்தோடு உலகின் பல திசைகளுக்கும் விமானமேற வைத்தது. எங்கே போவது என்ற இலக்கு பலருக்கும் இருந்ததில்லை. எங்கேயாவது போய் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நினைப்பே முதன்மை பெற்றது.

அதன் தொடர்ச்சியாக 2009ம் ஆண்டின் பின் இன்னொருவிதமான புலம்பெயர்வுப் பயணம் ஆரம்பமானது. அவுஸ்திரேலியா என்ற பெரும் கண்டத்தை நோக்கிப் புறப்பட்ட படகுப் பயணம் அது. அந்த நேரத்தில் பத்திரிகைகளின் தலைப்புச் செய்தியாகிவிட்ட நிகழ்வு அது. இதை வெறும் செய்தியாகத்தான் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அந்தச் செய்திக்கும் அப்பால் படகேறிய அந்த மனிதர்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள், இழப்புக்கள், ஏமாற்றங்கள் எல்லாம் பெரிய அளவில் வெளியே பேசப்படவில்லை.

அவுஸ்திரேலியா என்ற நாடு பற்றி எதுவும் தெரியாது. அதன் தூரம் எவ்வளவு என்றும் தெரியாது. ஆனாலும் அந்த நாட்டில் கால் பதித்து விடும் நோக்கில் உயிரைப் பணயம் வைத்து படகுப் பயணம் மேற்கொண்டவர்கள் இவர்கள்.

அலை புரளும் பெருங்கடலை படகு மூலம் அவர்கள் பயணித்து கடந்த கதைதான் இந்த உயிர்வாசம் (தாமரைச்சொல்வி,2019,ஜி. ஜீஸ்)

மேற்படி கூற்றின் இறுதிப்பகுதி நாவலின் கதைக்கரு எதுவென்பதை பட்டவர்த்தமாக எடுத்துக்கூறும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

செல்வதற்கான காரணம்

ஆபத்தான கடல்வழிப்பயணத்தை மேற்கொண்டோரில் பெரும்பாலானவர்கள் யுத்தத்தால் நசிக்கப்பட்டவர்களாகவும் பொருளாதார, கல்வி நிலைகளினால் நலிவுற்றவர்களாகவும் காணப்பட்ட வர்க்கத்தினராவர். அவ்வகையில் இந்நாவல் யுத்தத்தால் பல்வேறு இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து பொருளிழப்பு, உயிரிழப்பு என்பவற்றைச் சந்தித்துத் துன்பப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாது யுத்தம் முடிவுக்கு வந்ததன்

பின்னரான கெடுபிடிச் சூழலினாலும் பாதிக்கப்பட்ட வடபகுதியைச் சேர்ந்தோர் பற்றியே அமைந்துள்ளது.

அவுஸ்திரேலியாவுக்கான கடல்வழிப்பயணம் ஆபத்தானதென்றும் இலங்கை அரசாங்கம் அத்தகைய பணத்தை நேவிப்படை மூலம் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள் என்றும் தெரிந்து அங்கு செல்வதற்கு முற்படுகிறார்கள். யுத்தத்தால் வறுமையடைந்திருந்த மக்களிடம் விமானப்பயணத்தின் மூலம் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் செல்வதற்கு எவ்வித பணவசதியும் இல்லாமையால் குறைந்தளவு பணத்தில் அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் செல்வதற்கான சந்தர்ப்பம் ஒரு தூண்டியாக அமைந்தது. பின்வரும் பகுதி இங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

லண்டன் கனடா எண்டு அனுப்ப எக்கச்சக்கமாய் காசுவேணும். இப்ப நாற்பது ஐம்பது லட்சம் எண்டு கேக்கிறாங்கள். இப்ப அவுஸ்திரேலியாவுக்கு படகில் சனங்கள் போகுகுள். ஏழெட்டு லட்சம் இருந்தால் போதும்.

போற படகுகளை நேவிக்காரர்கள் பிடிக்கிறாங்கள் எண்டு செய்தியள் பேப்பரில் வருகுது. சில படகுகள் கடலுக்குள்ளும் மூழ்கினதாம். பயமாய் இருக்கு. கடலுக்குள்ள பிரயாணம் எண்டதை நினைச்சும் பார்க்க ஏலாமல் இருக்கு. (தாமரைச்சொல்வி, 2019, ஜி.144)

படகுப்பயணத்தை மேற்கொண்டு அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்ற படகுகளில் பல நீரில் மூழ்கியமையும் வெடித்துச்சிதறியமையும் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்ததோடு தொலைக்காட்சிகளிலும் சொல்லப்பட்டன. பயணமாவதற்கு முன்னரே

விஷயம் தெரியுமேடாப்பா அவுஸ்திரேலியாவுக்கு போன படகொண்டு நடுக்கடலில் மூழ்கிட்டுதாம். அறுவது சனங்கள் இருந்த படகாம். அதில வட்டக்கச்சி மார்க்கண்டு அண்ணையினர்

மகனும் ஒரு ஆளாம். அதுகள் அழுது குளறிக்கொண்டிருக்குதுகள். எனக்குத் தெரிஞ்ச ஆட்கள். (மேலது, p.160) என்று தெரிந்திருந்தும் என்ன செய்யிறது. எங்கட ஊரில எங்கட வீடு வாசலில் இருக்க ஏலாத நிலை வந்திட்டுது.

எங்களையும் சுமமா ஆமிக்காரர் வந்து விசாரிச்சபடி. அதாலதான் நானும் காந்தனும் வரவேண்டியதாய்ப் போச்சு.

ஓமடாப்பா, எல்லாருக்கும் இந்த நிலைதான். (மேலது, p.19.5)

ஒரு இடத்திலயும் நிம்மதியா இருந்து சீவிக்க ஏலாது. அதாலதான் வேறவழியில்லாமல் உயிரைப்பணயம் வைச்ச இந்த படகு ஏற வேண்டியிருக்கு. (தாமரைச்சொல்வி, 2019, p.172)

என்ற ஏகோபித்த காரணத்தினால் அத்தகைய ஆபத்தான பயணத்தை மேற்கொண்டு புலம்பெயர்ந்து செல்ல நேரிட்டமை பற்றி நாவலில் கூறப்படுவதைக் காணலாம்;. யுத்தத்தின் பின்னரான நெருக்கடிச் சூழலில் வாழ்வதற்கான சாத்தியப்பாட்டை இழந்தவர்களும் யுத்தகால வாழ்விலிருந்து மேலெழுச்சி பெறுவதற்குரிய நிலவுடைமை, பொருள்வளம் அனைத்தும் இழந்தவர்களும் என பாதிக்கப்பட்ட வர்க்கமே இந்நாவலில் பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. வால்டர் ஆலன் நாவலில் பாத்திரப்படைப்பு பெறும் முக்கியத்துவத்தைப் பின்வருமாறு கூறுவார்:

நாவல் என்பது அதிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட முழுமை. அத்தகைய முழுமையாகவே அத்தகைய முழுமையாகவே அதனை நாம் திறனாய வேண்டும். அத்தகைய முழுமையில் பாத்திரப்படைப்பு என்பது ஒரு பகுதியே என்றாலும் அது இன்றியமையாத பகுதி என்பதும் சிறப்பு வரிசையில் முதலிடத்தைப் பெறும்பகுதி என்பதும் தெளிவு. (சந்திரசேகர், 2009, p.238)

இவ்விதத்தில் தாமரைச்சொல்வி யதார்த்தமாக வகையில் பாத்திரங்களைப்

படைத்திருப்பது நாவலின் தனித்துவத்தை மேலும் சிறப்பூட்டுவதாகவுள்ளது.

பயண ஆரம்பமும் சவால்களும்

எட்டு இலட்சம் பணத்தில் பயணம் செய்வதற்கு முன்னர் அரைவாசியையும் பயணம் ஆகிய பின்னர் மீதிப்பணத்தையும் கொடுக்கும் ஒப்பந்தத்தின் படி, நான்கு இலட்சம் பணம் கொடுத்தபின்னர் பயணம் செய்வதற்கான நாள் கூறப்பட்டு அதன்படி வீட்டிலிருந்து சென்றும் அன்றைய நாள் கடற்படையின் தீவிர கண்காணிப்புக் காரணமாகப் பயணிக்க முடியாமற் போகின்றது.

இரண்டு நாட்கள் ஓரிடத்தில் இரகசியமாகத் தங்கியிருந்து பின்னர் மூன்றாவது நாள் பயணத்திற்குத் தயாராகி மிக அவதானத்துடன் வானில்(ஸ்ரீஸ்ரீ)ஏறிச் சென்று கடலை அண்மித்து பின்னர் இரண்டு இராணுவ முகாங்களுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியால் நடந்து கடலை அடைகின்றனர். சென்றவர்களை சிறிய படகுகள் மூலம் ஏற்றிச் சென்று பெரிய கப்பலில் ஏற்றுகின்றமை நாவலில் வருவதுடன் சென்ற படகு பற்றிய தகவலும் கூறப்படுகின்றது. பின்வரும் உரையாடற்பகுதி எடுத்துக்காட்டாகத் தரப்படுகின்றது:

படகுகளைப் பார்த்ததும் திக் கென்றது.

என்னடா இந்தச் சின்னப் படகிலயா அவுஸ்திரேலியா போறது காந்தன் கேட்டான்.

சத்தம் போடாதயடா எனக்கும் விளங்கேலை

பக்கத்தில் நின்ற உருத்திரன் சொன்னான்.

நாங்கள் போற படகு அந்த தூரத்தில கடலில் நிக் குது. கொஞ்சம் கொஞ்சப்பேரா அந்தச் சின்னப் படகில் ஏத்திக்கொண்டு போய் அதில் விடுவினம்.

அவன் சொன்னது போல நடந்தது.

ஒவ்வொரு சிறு படகிலும் பத்துப்பேரை

ஏறச்சொன்னார்கள். பத்துப்பேர் ஏறியதும் சத்தமில்லாமல் படகு பயணித்தது.

தூரத்தில் நின்ற படகை நோக்கிப் போய் அருகே நின்றது. மதி பெரிய படகைப் பார்த்தான். முப்பத்தைந்து அடி நீளம் இருக்கும். பக்கவாட்டில் சென்மேரி என்று மஞ்சள் பெயிண்டால் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதில் ஏறச்சொன்னார்கள். (மேலது.p.175)

படகில் ஏறிக்கொண்ட ஆண்கள், குழந்தைகள் உள்ளிட்ட அனைவரையும் தலைவெளியே தெரியாத படி கவனமாக இருக்குமாறும் இலங்கைக் கடற்பரப்பைத் தாண்டி விட்டால் நேவியின் பிடியிலிருந்து தப்பிவிடலாமென்றும் கூறப்பட்டதற்கமைய அனைவரும் அமைதியாக இருக்கவும் குழந்தைகளின் அழகையை தாய்மார் அடக்கவும் 35 பேருடன் படகு பயணமாகின்றது. பலரும் சத்தியெடுக்கத் தொடங்குகின்றார்கள். ஆபத்தான பயணமென்பதை ஆரம்பத்திலேயே உணரத் தொடங்குகின்றார்கள். அலைகளின் பேரிரைச்சல் பயத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. பக்கத்தில் இருப்பவர்களின் முகமறிய இருட்டு தடுக்கிறது. இத்தகைய ஒரு நிலையில் படகு பயணிப்பது பற்றி நாவலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கடல்வழிப்பயண ஆரம்பமே சவால்மிக்கதாக அமைந்ததென்பதையே நாவலாசிரியர் இதனூடாகக் கூறியுள்ளார்.

சர்வதேச கடற்பரப்பில் படகு நுழைதல்

இலங்கையிலிருந்து அகதிகள் சட்டவிரோதமாக செல்வதைத் தடுக்கும் வகையில் இலங்கை அரசாங்கம் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு தடுக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. இதனால் இலங்கைக்குரிய கடற்பரப்பினைத் தாண்டும் வரை மிகவும் அவதானமாக, நேவிக்காரர்களின் கண்களில் சிக்காதவாறு செல்லவேண்டியிருந்தது. பல படகுகள் இக்காலப்பகுதியில் பிடிபட்டதோடு அவர்கள் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டமையும் நடைபெற்றன. இந்நிலையில் படகு

இலங்கையின் கடற்பரப்பைத் தாண்டி சர்வதேச கடற்பரப்பினுள் நுழைவது முதலாவது வெற்றியாகக் கருதப்பட்டது. மிகுந்த அச்சத்துடன் பயணத்தை மேற்கொண்ட படகு இலங்கைக் கடற்பிரதேசத்தைத் தாண்டி சர்வதேச கடல் எல்லைக்குள் பிரவேசித்தபோது படகில் பயணித்தவர்களுக்கு சற்று ஆறுதல் கிடைக்கின்றது. இதனை படகில் சென்றவர்களுள் ஒருவனான உருத்திரன் ஏனையோருக்குக் கூறுவதும் அனைவரும் மனத்திருப்தியடைவதுமான பகுதி பின்வருமாறு அமைகின்றது:

நடுநிசி தாண்டி மூன்று மணிநேரத்தின் பின் படகு இலங்கைக் கடற்பரப்பைக் கடந்து சர்வதேசக் கடலுக்குள் பிரவேசித்தது. யந்திரத்தின் கிர்ரென்ற சத்தம்... அலைகளின் சலசலவென்ற சத்தம் தவிர படகுக்குள் அமைதி நிலவியது.

படுத்திருந்தவர்களில் பலர் திடுக்கென்று எழுந்து அமர்ந்தார்கள். மதி தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தான். ஒவ்வொருவரையும் தட்டி எழுப்பி விஷயத்தைச் சொன்ன உருத்திரனின் முகத்தில் பெரும் நிம்மதி தெரிந்தது. இனி தப்பிட்டம். இவங்களால் ஆபத்து வந்தாலும் எண்டுதான் பயந்து கொண்டு இருந்தம். இனி எந்தப் பிரச்சினையும் வராது.(தாமரைச்சொல்வி,2019,p.203)

பல்வேறு தடைகளைத் தாண்டிச் செல்லவேண்டிய கடற்பயணத்தில் ஒரு கட்டத்தை தாண்டுவதை மேலுள்ள பகுதி குறிப்பிடுகின்றது.

படகுப்பயணத்தில் எதிர்கொண்ட துயரங்கள்

படகுப்பணம் யாரும் எதிர்பார்த்திடாத துயரம் நிறைந்ததாக அமைந்தமையை தாமரைச்சொல்வி பதிவுசெய்துள்ளார். அதனை பின்வருமாறு நோக்கமுடியும்.

உணவும் நீரும்

படகில் பயணத்தை மேற்கொண்டோர் உணவும் குடிப்பதற்கு நீரும் இன்றி பயணித்தமையும் பசியால் மிகுந்த

துன்பத்தினை அனுபவித்தமையினையும் நாவலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஒரு நாளைக்கு இரண்டு வேளை அடிப்படையில் உணவு பரிமாறப்பட்டு வந்தபோதும் நாட்கள் செல்லச்செல்ல ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை உணவு என சுருங்கி, பின்னர் உணவே இன்றி தவிக்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. உணவு இல்லையென்ற செய்தி படகில் இருந்தவர்களிடையே பதட்டத்தை ஏற்படுத்தியமையினை பின்வரும் பகுதி மூலம் அறிய இயலும்.

படகுப்பயணம் இன்னும் எத்தனை நாள் தொடரப்போகிறதோ தெரியவில்லை. அதற்குள் உணவுக்கும் தண்ணீருக்கும் தட்டுப்பாடு வரப்போகிறது என்ற செய்தி கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. விஷயம் பரவத் தொடங்க மற்றவர்களின் முகங்களிலும் பதட்டம் தோன்றியது. (தாமரைச்சொல்வி,2019,ஐ.250)

அதேவேளை எட்டு இலட்சம் பணத்திற்கு உணவு உள்ளிட்ட வசதிகளும் தரப்படும் என்ற அடிப்படையில் பயணத்தை மேற்கொண்ட நிலையில் உணவு இல்லையென்ற செய்தி அதில் பயணித்த காந்தனுக்கு கோபத்தை உண்டு பண்ணுவதும் படகோட்டிகளுடன் அவன் முரண்படுவதும் இயல்பான முறையில் நாவலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

உணவு, நீர் அனைத்தும் இல்லாமற்போனமையால் கடல் நீரையே குடிக்கவேண்டிய துயரம் கதையில் கூறப்படுகின்றது.

இனி சாப்பிடவும் ஒண்டுமில்லை. தண்ணியும் முடிஞ்சுது. கடல் தண்ணிதான் அள்ளி வைச்சிருக்கிறாங்கள். அதைத்தான் இனி குடிக்க வேணும். மழை பெய்தல் மழைத் தண்ணியையாவது ஏந்திக் குடிக்கலாம். உப்புத் தண்ணியை குடிக்க வயித்தால அடிக்கப்போகுது. கடல் தண்ணியை குடிக்க வேண்டும் என்றதும் ஏனோ பரஞ்சோதியை கடலுக்குள் இறக்கிய தருணம் நினைவுக்குள் வந்து உரசியது. ஐயோ... அதை எப்படி குடிப்பது? (மேலது,ஐ.250)

இவ்வாறு உணவும் நீரும் இன்றி படகில் பயணித்தோர் அடைந்த துயரம் யதார்த்தமாக முறையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சக பயணியின் மரணம்

கடல்வழிப்பயணத்தின் போது பசி, நோய் என்பவற்றினாலும் பொருந்தாத காலநிலையாலும் இறப்புகள் ஏற்படுவது தவிர்க்கமுடியாததாகும். இந்நாவலிலும் மழை, குளிர், காற்று, பசி அனைத்தையும் தாண்டி பயணம் செய்கையில் தங்களுடன் சென்ற பரஞ்சோதி என்பவர் கடும் காய்ச்சல் காரணமாக இறக்க அவரை எதுவும் செய்ய முடியாமல் கடலில் இறக்கிவிட்டுச் செல்லவேண்டி ஏற்படுகின்றது. தனது மனைவியையும் குழந்தை கயல்விழியையும் வீட்டில் விட்டு தன் மகளின் புகைப்படத்தை அடிக்கடி எடுத்துப் பார்த்தவண்ணம் படகில் பயணித்த பரஞ்சோதி என்பவரது மரணம் அவர்களுடன் சென்ற அனைவரையும் பெரும் சோகத்தில் ஆழ்த்துகின்றது. தவிர்க்கமுடியாதபடி கடலில் அவரது உடல் இறக்கி விடப்படுகின்றது. இதனை வாசகர் மனதில் சோக அலையை உண்டுபண்ணும் வகையில் நாவலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனொரு பகுதி பின் வருமாறு அமைந்துள்ளது:

கவலையான விஷயம்தான். இப்ப இந்த நிலையில் ஒண்டுமே செய்ய ஏலாது. வேற வழியும் இல்லை. கடலுக்குள் இறக்கிப் போட்டு போக வேண்டியதுதான்.

செபமாலை சொன்னதைக் கேட்டு ஐயோ என்று மனம் அலறியது. எப்படி இதைச் செய்வது... அனாதரவாகக் கடலில் போடுவது என்றால்... வேறு வழியில்லை என்ற யதார்த்தம் மனதை எரித்தது.

பத்து மணியான போது பரஞ்சோதியை போர்வையால் சுற்றிப் போர்த்தினார்கள். அவர் மனைவியோடும் மகளோடும் எடுத்த புகைப்படத்தை மதி எடுத்து அவரின் சட்டைக்குள் நெஞ்சோடு வைத்தான். பருமனான இளம்பெண் அழுது

கொண்டே தேவாரம் பாடினாள். எந்தச் சொந்தமும் இல்லாத அவர்கள் அந்த ஒரு கணம் பரஞ்சோதியின் சொந்தக்காரர்களாய் ஆனார்கள்.

செபமாலை அருகில் நின்று பிரார்த்தனை செய்தான். செபமாலையும் மற்றைய படகோட்டிகளுமாக பரஞ்சோதியின் தலையிலும் கால்களிலும் பிடித்துத் தூக்கி கடலுக்குள் மெதுவாக இறக்கி விட்டார்கள். (தாமரைச்சொல்வி,2019,p.241)

மேற்படி உரைப்பகுதி மனிதத்துவத்தையும் சகோதர பாசத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. தவிர நாவல் முழுவதும் பரஞ்சோதியின் மரணம் ஏற்படுத்திய துயரம் விரவி நிற்பதைக் காணலாம்.

பெண்களும் குழந்தைகளும்

ஆபத்தான சூழலில் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றவர்களாக பெண்கள், குழந்தைகள், முதியோரே காணப்படுவர். படகுப்பயணத்தின்போது பல்வேறுபட்ட துயரங்களை இவர்கள் சந்திக்கவேண்டியேற்பட்டமையை நாவலினூடாக அறிய இயலும்.

நெருக்கமாக அமர்ந்த வண்ணம் நீண்ட தூரம் ஆண்களோடு பெண்களுமாகப் பயணம் செய்வதென்பது அசௌகரியங்களை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தது.

பாத்ரூம் போறவைக்கு படகின் மூலையில் மறைப்பு இருக்கு. அங்க போங்கோ(மேலது,p.193)

என்று கூறப்பட்டதற்கமைய

படகின் மூலையில் தறப்பாளியினால் அமைக்கப்பட்ட மறைப்புக்குள் பெண்கள் மிகுந்த தயக்கத்துடன் போய் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். (தாமரைச்சொல்வி,2019,p.194)

இக்கூற்று பெண்கள் எதிர் நோக்கிய நடைமுறைச் சவாலை எடுத்துக்கூறுகின்றவகையில் அமைந்துள்ளது.

கணவன், குழந்தை ஆகியோருடன் பயணம்

சென்ற சுதா என்ற பெண் அதிக சத்தியாலும் காய்ச்சலாலும் பாதிக்கப்படுவதும் கூறப்படுகின்றது. பதினெட்டு நாளாகியும் குறிப்பிட்ட தமது இலக்கை எட்ட முடியாமலும் இன்னும் எவ்வளவு தூரம் பயணிக்கவேண்டுமென்பது தெரியாமலும் உண்பதற்கு உணவு, நீர் என்பவை இல்லாமலும் சுகவீனம் காரணமாகவும் பயணம் வெறுப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. சுதாவின் கணவனது பின்வரும் கூற்று இங்கு தரப்படுகின்றது:

சலிப்பும் விரக்தியும் அவன் வார்த்தைகளில் இருந்தது. கண்மூடிக் கிடந்த சுதாவின் கண்களிலிருந்து நீர் வழிந்துகொண்டிருந்தது.

காய்ச்சல் ஏதும் காயுதோ எண்டு பாருங்கோ அண்ணை.

காய்ச்சல் இல்லை. சத்தி எடுத்ததில் களைச்சுப்போனா. அங்க இருந்து பிள்ளையை நினைச்சுக் கவலைப்பட வேண்டியிருக்குது எண்டு எதையுமே யோசிக்காமல் ஒரு மாறுதலுக்கு எண்டு ஏறி வந்திட்டம். எத்தியையோ பேருக்கு வந்த துன்பம்தானே எண்டு நினைச்சு மனதைத் தேற்றிக் கொண்டு அங்கேயே இருந்திருக்கலாம். விசர் வேலை பார்த்திட்டம்.(மேலது,p.246)

உணவு இல்லாமையால் குழந்தைகள் மயங்கி விழுந்த துயரத்தைப் பின்வரும் பகுதி எடுத்துரைக்கின்றது.

என்ற பிள்ளை ஏன் மயங்கி விழுந்ததோ, பிள்ளைக்கு பசி போல, சாப்பிட நான் என்னத்த குடுக்கிறது. இதுக்குத்தான் அந்தப் பாடுபட்டு படகில் ஏறி வந்தமா. ஊரில் இருந்தே செத்துப் போயிருக்கலாமே. ஐயோ நான் என்ன செய்வன்...' தலையில் அடித்து அழும் அவளை இன்னொரு பெண் தாங்கிச் சமாதானப்படுத்தினாள்.(மேலது,ஜி.255)

இவ்வாறு பெண்களும் குழந்தைகளும் பட்ட பலவேறு துன்பங்கள் நாவலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

தத்தளிப்பும் மீட்பும்

படகுப்பயணம் மிகவும் ஆபத்தானதாகும். தனியாட்களாக மாத்திரமன்றி குழந்தைகள், பெண்களோடு செல்கின்றபோது அதன் ஆபத்து பன்மடங்காக அமைவதுண்டு. இந்நாவலிலும் அவுஸ்திரேலியாவை அண்மித்தபோது (அண்மித்துவிட்டோமென்பதும் தெரியாத சந்தர்ப்பத்தில்) இயந்திரத்திற்கு எரிபொருள் இல்லாமற் போவதும் இருப்பில் இருந்த அனைத்து எரிபொருளைப் பயன்படுத்தியும் எதுவும் செய்யமுடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. அச்சந்தர்ப்பத்தைப் பின்வரும் பகுதி எடுத்துரைக்கின்றது.

அடியில் கிடந்த கொஞ்ச நஞ்ச மசலையும் சேர்த்துவிட்டு ஓட்டுறாங்கள். ஓரளவு கரைக்குக் கிட்ட போயிடலாம் எண்டு சொல்லுகினம். இதுவும் எப்ப முடிஞ்சு படகு நிற்கப் போகுதோ தெரியாது.

இரண்டு மணி நேர நகர்வின் பின் படகு திரும்பவும் நின்று விட்டது. கடைசித்துளி நம்பிக்கையும் கைவிட்டுப் போனது. சுற்றிலும் தண்ணீரின் பரப்புத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியவில்லை. இனி எந்த வழியும் இருக்கப்போவதில்லை என்பது புரிந்தது. கலக்கத்தோடு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள்.

பெண்கள் குரல் எழுப்பி அழுதார்கள். எத்தனையோ கொடுமைக்குள்ளால் தப்பி வந்து கடலுக்குள்ளே தாழப்போகிறோமா... என்று கூக்குரல் எழுந்தது. பெண்களின் அலறல் சத்தம் பயத்தை இன்னும் அதிகரிக்கச் செய்தது. படகோட்டிகளும் செய்வதறியாது பேயறைந்த முகத்துடன் நின்றார்கள். (தாமரைச்சொல்வி,2019,p.256)

படகு எரிபொருள் இன்றி நிற்க எல்லோரும் கூக்குரல் எழுப்பியதோடு வெள்ளைக் கொடி காட்டி உதவிக்கான அழைப்பு விடப்பட்ட வேளையில் அவுஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த கொக்கோஸ்தீவை அண்மித்து படகு நின்றமையால் அங்கிருந்து உதவி கிடைக்கின்றது. சிறிய கப்பல் ஒன்றின் மூலம் அகதிகள் சென்ற கப்பல் இழுக்கப்பட்டுச் செல்வது

கூறப்படுகின்றது. பின்னர் சிறிய படகுகள் மூலம் கரைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதனூடாக அவர்களது கடலில் தத்தளித்த துயரத்துக்கு தற்காலிக முடிவு கிடைப்பதோடு உயிரிழப்பிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்படுகின்றார்கள். இதனை உயிரோட்டமுடையவகையில் நாவலாசிரியர் பதிவுசெய்துள்ளார்.

அவுஸ்திரேலியாவை அடைந்த பின்

நீண்ட தூரம் ஆபத்தான கடல் வழிப்பயணத்தை மேற்கொண்டு பல்வேறு இடர்களைச் சந்தித்து வந்து சேர்ந்த மக்களை அகதிகளுக்குரிய நலச்சட்டமுறைகளுக்கு ஏற்ப அவுஸ்திரேலிய அரசு வழிநடத்தியமை பற்றி நாவலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மருத்துவ வசதிகளும் உதவிகளும்

அகதிகளுக்கான முன்னெடுப்புகளில் மருத்துவ வசதிகளை வழங்கலும் உணவு, உடை, வதிவிட வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதோடு அகதிகளுக்குத் தேவையாக ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்குதல் முக்கியம் பெறுகின்றது. அதன்படி படகில் சென்றோர் வழிநடத்தப்படுவதை நாவலாசிரியர் எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

அனைவரையும் ஓரிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பெயர்களைப் பதிவு செய்து அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு இலக்கத்தினை வழங்கி பின்னர் மருத்துவ உதவிகளை வழங்கியதோடு உணவும் வழங்கப்படுகிறது. மருத்துவ உதவிகள் வழங்கப்பட்டமையை பின்வரும் பகுதி எடுத்துக்கூறுகின்றது:

இந்தப்பக்கம் டொக்டர் இருக்கிறாராம் தேவையானவை போய் காட்டி மருந்து எடுக்கலாமாம்.

எனக்கும் கால் குத்துத்தான். எதுக்கும் மருந்தை எடுப்பம்.

உள்ளே வைத்தியர் விசாரித்ததற்கு வார்த்தைக்கு வார்த்தை புரியாவிட்டாலும் புரிந்தவரை பதில் சொன்னான். மிகுந்த கனிவோடு

அவரது விசாரிப்பு இருந்தது. தலை கலைந்து முகம் கறுத்து அழுக்கு படிந்த கோலத்துடன் நின்ற அவர்களை அனுதாபத்தோடு பார்த்தார். இப்படி எத்தனையோ பேரை சமீப காலங்களில் அவர் பார்த்திருப்பார். (தாமரைச்சொல்வி,2019,p.264)

பின்னர் பேருந்தில் அனைவரும் ஏற்றப்பட்டு வேறொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டமை கூறப்படுகிறது. அனைவருக்கும் ஆடைகளும்; உணவும் பரிமாறப்பட்டன. உணவுமின்றி குடிக்க நீருமின்றி சாவா வாழ்வா என்ற நிலையில் தீவுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட அகதிகளுக்கு உணவு வழங்கப்பட்டமையினையும் அதனை அவர்கள் நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னர் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகக் கருதியமையினையும் பின்வரும் பகுதி எடுத்துக்கூறுகின்றது:

வெள்ளை வெளேரென்ற சோறு. அதன் மேல் பருப்புக் கறி போட்டு ஒரு துண்டு அவித்த கோழி இறைச்சியும் வைத்துத் தந்தார்கள். பக்கத்தில் இருந்த தண்ணீர்ப் போத்தலும் ஒன்று எடுக்கச் சொன்னார்கள். சாப்பாட்டைப்பார்த்ததும் பசி இன்னமும் அதிகமானது. ஹோலுக்குள் வந்து மளமளவென்று அள்ளிச் சாப்பிட்டார்கள். எந்த ருசியையும் கவனிக்கத் தோன்றவில்லை. எத்தனை நாட்களின் பின் இப்படியொரு சாப்பாடு.(மேலது,p.268)

இவ்வாறு மருத்துவ வசதிகளும் பிற உதவிகளும் வழங்கப்பட்டமை பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

இடமாற்றமும் விசாரணைகளும்

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் சட்டங்கள் உண்டு. அகதியாகச் செல்கின்ற ஆட்களை எந்த நாடும் விசாரணைகளின்றி ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நாட்டின் தேசிய பாதுகாப்பினைக் கருத்திற்கொண்டு நாடுகள் குடிவரவு குடியகல்வு அதிகாரிகள் மூலம் விசாரணைகளை முன்னெடுப்பது வழமையானதாகும். அதற்கமையவே எல்லா

நாடுகளிலிருந்தும் செல்கின்ற அகதிகளை விசாரிப்பது போன்று இலங்கையிலிருந்து செல்கின்ற அகதிகளையும் விசாரிப்பது கவனத்திற்கொள்ளத்தக்கது. பின்வரும் பகுதி படகில் சென்ற அகதிகளுள் ஒருவனான மதி என்பவன் விசாரணை செய்யப்படுவதைக் குறித்து நிற்கின்றது:

மதி போனதும் பெயர் கேட்டு ஏற்கனவே வைத்திருந்த பெயர்ப்பட்டியலுடன் ஒப்பிட்டுச் சரிபார்த்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளை ரவீந்திரன் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னார்.

இங்க வந்த நோக்கம் என்ன என்று கேட்கிறார்கள்

எங்கள் ஊரில் இருக்க முடியாத சூழ்நிலை. அந்தப் பயத்தில் வரவேண்டியதாய் போயிட்டுது. உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளத்தான் வந்தனான்.

பயத்துக்கான காரணம்?

இலங்கை இராணுவத்தின் அச்சுறுத்தல்... அவையினர் கெடுபிடிகள்.

தனியாக வந்ததா... குடும்பமாக வந்ததா?

தனியாகத்தான் வந்தனான்.

சரி நீங்கள் பேசுகலாம். (தாமரைச்சொல்வி, 2019, p.288)

பலகட்ட விசாரணைகளின் பின்னரே அகதிகளுக்கான தற்காலிக வதிவிட விசாவினை வழங்கும் திட்டம் நடைமுறையில் உண்டு. அவ்வாறான விசாரணைகளின்போது முன்னர் கூறியவற்றையே தொடர்ந்தும் கூறவேண்டுமென்பதும் முக்கியமானதாகும். முரண்பட்ட பதில்களை வழங்குமிடத்து அவர்களுக்கான விசாரணைக்காலம் பல ஆண்டுகள் நீடிப்பதுடன் சொந்த நாட்டுக்கு அனுப்புவதற்குமான வாய்ப்புகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. மதியிடம் மேற்கொண்ட இரண்டாம் கட்ட விசாரணையும் அதற்கு அவன் வழங்கிய பதிலும் பின்வரும் பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

‘ ஏன் இந்த நாட்டுக்கு வந்தீங்கள்...’

‘ இங்க வந்தா உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும் எண்ட எதிர்பார்ப்பில் வந்தனான்.’

‘எப்படி வந்தீர்கள்’

‘படகில்’

‘எங்கயிருந்து படகு ஏறினீர்கள்’

‘தாழையடி எண்ட இடத்தில இருந்து’

‘திரும்ப உங்கள் நாட்டுக்குப் போனால் என்ன பிரச்சினை வரும் என்று நினைக்கிறீர்கள்.’

‘திரும்பப் போறதை நினைச்சும் பார்க்க ஏலாது. அதில் நிறைய கஷ்டம் இருக்கு. பிடித்து சிறையில் போடுவார்கள். அங்க நிம்மதியாய் வாழ ஏலாது. இளம் ஆட்களுக்கு எப்பவும் பயந்தான்.’

‘நீங்கள் உங்கள் நாட்டில் சட்ட விரோதச் செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களா?’

மதி பதட்டத்துடன் ‘ அப்படி எந்த சட்டவிரோத செயலிலும் ஈடுபட்டதில்லை. எந்தக் குற்றமும் செய்ததில்லை.’

‘இயக்கத்துடன் தொடர்பு இருந்ததா?’

‘இல்லை’

‘ஆயுதம் ஏதும் பாவித்தீர்களா?’

‘இல்லை’

‘ எங்கள் நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்குகளைப் பேணுவது அவசியம். சட்டத்துக்கு உட்பட்டே நாம் எல்லாம் செய்வோம். இங்கே உங்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் இருக்கும். கவலைப்பட வேண்டாம். குடிவரவு தொடர்பான ஆரம்பக் கல்வஜீ உங்கள் எல்லோரக்கும் போதிக்கப்படும். எங்கள் சட்ட விதிகளையும் ஒழுங்கு முறைகளையும் நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.’(தாமரைச்சொல்வி, 2019:298)

இயக்கத் தொடர்புடையதாகக் கருத்துக்களைக் கூறினால் அந்நாட்டின் சட்டத்திற்குமைய திருப்பி அனுப்பப்படுவார்களென்பதும் நாவலில்

குறிப்பிடப்படுகின்றது. குறிப்பாக படகு மூலம் அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்றவர்களுள் ஒருவராக செந்தில் என்பவர் பலகட்ட விசாரணைகளின் பின்னர் இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுவதும் நாவலில் இடம்பெறுகின்றது. இதற்குக் காரணம் விசாரணையின் போது அவர் வழங்கிய பதிலும் அதன் காரணமாக அவர் ஒரு இயக்கச் செயற்பாட்டாளராக அடையாளங்காணப்பட்டு அது நிரூபிக்கப்பட்டமையுமாகும். இந்நாவலில் குறிப்பிடப்படுகின்ற செந்தில் போன்று பலர் திருப்பியனுப்பப்பட்டமையும் அவர்கள் இலங்கையில் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டமையும் யாவரும் அறிந்ததொன்றாகும்.

புகலிடத்த சக்கோரிக் கையாளர்களாகச் சென்றோருக்கு கல்வி கற்பதற்குரிய வாய்ப்புகளும் தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்துவதற்குமான சந்தர்ப்பங்களும் அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கப்பட்டன. ஆயினும் அனைவரும் அவற்றைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. இவற்றினையும் நாவலாசிரியர் பதிவுசெய்துள்ளார்.

தொழில் தேடல்

முகாம்களிலிருந்து விசாரணைகளின் பின்னர் தொழில் புரிவதற்கு தற்காலிக வதிவிட விசாவிற்கு அனுமதி வழங்கப்படும் நடைமுறைக்கு அமைய விடுவிப்பு வழங்கப்படுவதும் அத்தகையோர் வேறு நகரங்களுக்கு அனுப்பப்படுவதுமான நடைமுறை பேணப்பட்டு வருகிறது. அதற்கமைய படகுகள் மூலம் பயணம் சென்று அகதியாக முகாம்களில் வாழ்ந்த மதி, காந்தன் முதலானவர்கள் அவுஸ்திரேலியாவின் சிட்னிக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவது கதையில் வருகின்றது.

தொழில் தேடல் புகலிட நாடுகளில் வாழ்கின்ற அந்நிய நாட்டவர்கள் எதிர்கொள்கின்ற பொதுவான பிரச்சினையாகும். அந்நாட்டிற்குத் தகுதிப்பாடுடைய கல்வித் தகைமை

இல்லாமையால் உணவகங்கள், மர ஆலைகள், விற்பனை நிலையங்கள் முதலானவற்றில் அடிமட்ட வேலைகளைச் செய்யவேண்டிய நிலைமை உள்ளமையும், துப்பரவுப்பணிகளில் ஈடுபடவேண்டியுள்ளமையும் நாவலில் ஆங்காங்கே பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. பொ. கருணாகரமூர்த்தியின் பெர்லின் நினைவுகள் என்ற நூலிலும் அகதிகள் தொழில் நிலையில் பட்ட துயரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

விரக்தியும் தற்கொலையும்

புகலிட நாடுகளிலுள்ள பெரும்பாலானவர்கள் உறவுகளற்ற நிலையில் தனிமையிலேயே வாழ்கின்றனர். ஆரம்ப கால புகலிட இலக்கியங்களில் இப்பிரச்சினைகள் பாரியளவில் பேசப்பட்டுள்ளன. நீண்ட கால அகதியாக வாழ நேர்ந்தமை, தொழிலின்மை, குடும்ப வறுமை, முதலானவை காரணமாக தனிமையிலுள்ளவர்கள் மன உளச்சலுக்கும் விரக்தியான நிலைக்கும் உள்ளாகி தவறான முடிவுகளை எடுப்பதற்குத் தூண்டப்படுகின்றனர். அகதிகளுக்கான வசதி வாய்ப்புகளை வழங்குதல், தொழிலில் ஈடுபடுத்துதல், விசா வழங்கும் நடைமுறைகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டவை. அவுஸ்திரேலியாவிலும் விசா மறுப்பு, மற்றும் நீண்ட காலமாக விசாரணை நிலை தொடர்வது போன்ற காரணங்களால் விரக்தியடைந்து தற்கொலை முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது பற்றி பத்திரிகைகளில் யாவரும் அறிந்ததொன்றாகும். இந்நாவலில் அதனை எழுத்துருவாக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். பல வருடங்களாக விசா கொடுக்கப்படாமையால் மனவிரக்தியில் இருக்கும் படகு மனிதரின் மனநிலை பின்வருமாறு வெளிப்படுவதைக் காணலாம்:

ரெண்டாயிரத்து பத்திலேயே வந்திட்டம் தம்பி. அப்ப எங்கனோட வந்த கனபேருக்கு நிரந்தர விசா கிடைச்சிட்டுது. எங்கட கஷ்ட காலம் எங்கட விசா அலுவல் சரி வரேலை. மூண்டுநாலு வருஷமாய் இன்ரவியூவுக்கு கூப்பிடேலை. பிறகு கூப்பிட்டு இன்ரவியூ நடந்தது. நான் எல்லாம் வடிவாய்த்தான் சொன்னனான். ஆனா

ரிஜஜ்ட் பண்ணிப் போட்டாங்கள். இப்ப திரும்பி அப்ளை பண்ணி இன்ரவியூ நடந்திட்டுது. முடிவு இன்னமும் வரேலை. அதுதான் ஒரே யோசனையாக் கிடக்கு. அந்த நேரம் எதையும் யோசிக்க முடியேலை. பதினாறு வயது பொம்பிளைப் பிள்ளையையும் கூட்டிக்கொண்டு படகு ஏறிட்டன். இவ்வளவு பிரச்சினை இங்க இருக்குமெண்டால் பேசாம அங்கேயே இருந்திருக்கலாம். (தாமரைச்சொல்வி,2019,p.440)

பிறிதோரிடத்தில் சொந்த நாட்டையும், தாம் தஞ்சம் புகுந்த நாட்டையும் ஒப்பிட்டு மனவிரக்தியில் கூறப்படும் கருத்தும் முக்கியம்பெறுகின்றது. அது வருமாறு:

பாருங்கோடா இந்த நாட்டிலயும் சிறைதான். சொந்த நாட்டிலயும் சிறைதான். என்ன தலையெழுத்தோ...

செந்தில் எப்படியான மனநிலையில் இருப்பான் என்பதை மதியால் கற்பனை செய்தும் பார்க்க முடியாமல் இருந்தது. அந்தத் துயரத்திற்கான முடிவு எப்போது வரப்போகிறது என்பதுதான் பெரும் கேள்வியாய் எஞ்சி நின்றது. (தாமரைச்சொல்வி,2019,p.514)

மேற்படி கூற்று இளைஞர்கள் அடைந்த விரக்தியான மனநிலையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

உழைக்கவோ, படிக்கவோ அனுமதி வழங்கப்படாமையினால் மற்றவர்களின் உதவியுடன் தங்கியிருந்த ஒரு இளைஞன் மன உளைச்சல் காரணமாகத் தூக்குப்போட்டு இறந்துபோனமை நாவலில் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை பின்வரும் பகுதி மூலம் அறியலாம்.

உங்களுக்கு முந்தி நான் சொன்னன்தானே. தெரிஞ்ச ஒரு பெடியனுக்கு வேலை செய்யிறதுக்கோ, படிக்கிறதுக்கோ அனுமதி குடுக்கேலை. கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் எண்டு.

ஓமண்ணை இப்ப அவனுக்கு என்ன?

விரக்தியில் இருந்தவன் இப்ப மனம் உடைஞ்ச தற்கொலை செய்திட்டானாம். (மேலது,p.480)

தவிர நீண்ட கால அகதி வாழ்வு காரணமாக மன உளச்சலில் தமிழ் இளைஞன் ஒருவன் தற்கொலை செய்து, சக அகதியால் காப்பாற்றப்பட்டமையை பின்வரும் பகுதி எடுத்துக்கூறுகின்றது.

எங்கட தமிழ்ப் பெடியன்தான் கோக்கோகோலா டின்னை பாதியாய் வெட்டி அதால கழுத்தை அறுத்து தற்கொலை செய்யப்போயிட்டான். பங்களாதேஸ் பெடியன் பார்த்திட்டுக் கத்தினதால இப்ப ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏத்திக்கொண்டு போகினம்.

என்னடா சொல்லுறாய் தமிழ்ப்பெடியனோ...?

ஓமடா பாவம் விரக்தியில இருந்தவன். ஏன் இப்பிடி செய்தானோ தெரியேலை. அந்த இளைஞனை நினைக்க கவலையாய் இருந்தது. இப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கும் அளவுக்கு மனம் உடைந்து போனானா...(மேலது,p.350)

இவற்றினூடாக இளைஞர்கள் மன விரக்தி அடைவதும் தற்கொலை செய்துகொள்வதும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

படகு மனிதர்கள் பற்றிய ஏனையோரின் மனப்பாங்கு

உயர் கல்வி மற்றும் தொழில் வாய்ப்புகளை நோக்காகக் கருதி சென்றவர்களும் விமானங்களில் சட்ட நடைமுறைகளுக்கு இயைபுடையவகையில் சென்ற பலர் அவுஸ்திரேலியாவில் பலவிடங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் கல்வி, தொழில், சமூக அந்தஸ்து என உயர்நிலைகளில் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களிடையே படகுகளில் சென்றோர் பற்றிய தவறான கருத்துக்களே காணப்பட்டன. படகுகளில் சென்ற பலரது செயற்பாடுகளே இதற்குக் காரணமாக அமைந்தன. போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாதல், வீண் பிரச்சினைகளில் ஈடுபடுதல், தற்கொலை

முயற்சிகளை மேற்கொள்ளாதல், பாலியல் சார் நடத்தைகளில் ஈடுபடுதல், சட்ட விரோத தொழில்களில் ஈடுபட்டு பிடிபடல், ஏனையோருக்கு இடையூறு விளைவித்தல் என தவறான நடத்தைகளில் ஈடுபட்டமையினால் இவர்கள் பற்றிய செய்திகள் அடிக்கடி பேசப்பட்டன. இந்நிலைமை படகுகளில் சென்றோர் பற்றிய தவறான தொரு தோற்றப்பாட்டை ஏற்படுத்தியமையினால் அவ்வாறு செயற்படாது சட்டத்தினை மதித்து நேர்மையாக வாழும் படகுகளில் சென்ற மற்றையோரும் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இதனைப் பின்வரும் பகுதி தெளிவாகக் கூறும்வகையில் அமைந்துள்ளது:

மைதானங்களில் பொங்கல் விழாக்கள், புதுவருட கொண்டாட்டங்கள் நடக்கும். தமிழ்ப்பாடசாலைகளின் கலை நிகழ்வுகள் இருக்கும். அங்கெல்லாம் போய் தமிழ் முகங்களைப் பார்ப்பதில் ஒரு சந்தோசம் கிடைக்கும். அதில் சில மனவருத்தங்களும் ஏற்படுவதுண்டு.

முதுகின் பின்னால் படகில் வந்தவர்கள் என்ற பரிசீலிப்பு செய்யப்படும்போது மனம் வருந்தும். அந்த கேலி அவர்களை தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதன் பிரதிபலிப்பு பலபேர் கூடுகிற இப்படியான நிகழ்வுகளில் வெளிப்படையாகவே தெரியும்.

ஒரு பொங்கல் விழாவில் அவர்கள் காதுபடவே பேசப்பட்டதை கேட்க முடிந்தது.

படகில் அள்ளப்பட்டு வந்த பெடியளால் எங்களுக்கு மதிப்பில்லாமல் போயிட்டுது. நடப்பு நாகரிகம் தெரியாததுகள். படிப்பும் இல்லை. அறிவும் இல்லை. அங்க ரோட்டில திரிஞ்சதுகள் இங்க வந்தும் அதைத்தானே செய்யுங்கள். (தாமரைச்சொல்வி, 2019, p.410411)

எந்தவித குற்றச் செயல்களிலும் ஈடுபடாமல் தமது வீட்டு நிலையினைக் கருத்திற்கொண்டு நடந்துகொள்கிறவர்களுக்கு அத்தகைய விமர்சனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக யதார்த்தத்தையே புரிய வைத்தது.

படகில் வந்த சில பெடியள் செய்யிற பிழையால்தான் எல்லாரையும் ஒட்டுமொத்தமாய் குறை சொல்லுகினம். எங்கட சில பெடியளும் அப்படித்தான். குடிச்சிட்டு திரியிறதும் ரோட்டில சண்டித்தனம் செய்யிறதுமாய் இருக்குதுகள். எவ்வளவு கஷ்டத்துக்குள்ளால வந்து சேர்ந்தம் எண்டதை யோசிச்சுப் பார்க்கிறேலை. இப்பிடி கொஞ்சப்பேர் இருக்கிறதால எல்லோருக்கும் கெட்ட பேர்

பாவம் பார்த்து ஒரு பெடியனை ஒரு இடத்தில வேலைக்குச் சேர்த்து விட்டனான். குடிச்சிட்டு வேலைக்குப் போயிருக்கிறான். கடைச் சொந்தக்காரர்கள் ஒரு பிலிப்பைன்ஸ்காரன். குடிச்சிட்டு ஏன் வந்தனி என்று கேட்டுப்போட்டான் என்று இவன் திருப்பி கதைக்க பிரச்சினையாய் போட்டுது. இவன் வெறியில பக்கத்தில கிடந்த கத்தியை எடுத்து ஒங்கிப்போட்டான். தன்னைக் கொல்ல வந்திட்டான் என்று அவன் பொலிசில எண்டரி போட்டிட்டான். அது பொலிஸ் கேஸாய் போயிட்டுது. பிடிச்ச ரிமாண்ட்டில வைச்சிட்டாங்கள்.(மேலது.)

படகுகளில் சென்றோர் மற்றோருக்கு தொந்தரவு கொடுக்கும் வகையில் நடந்துகொள்ளும் பட்சத்தில் அவர்கள் பொலிசாரால் விசாரிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவதும் உண்டு. அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தினையும் நாவலாசிரியர் இந்நாவலில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

முடிவுரை

தொகுத்து நோக்குமிடத்து கடல்வழியாக நீண்ட தூரம் ஆபத்தான பயணத்தை மேற்கொண்டு அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்ற படகு மனிதர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற மக்களின் கடல்வழிப்பயண அனுபவங்கள், மன உணர்வுகள், துயரங்கள், தஞ்சமடைந்த பின்னரான வாழ்வியல் சிக்கல்கள் முதலானவற்றை முதன்முறையாக

எடுத்துக்கூறுகின்ற ஒரு சமூக வரலாற்று ஆவணமாக தாமரைச்செவியின் உயிர்வாசம் என்ற நாவல் அமைந்துள்ளது.

இந்த நாவல் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இன்னுமொரு புதிய அனுபவப் பொருட்பரப்பை சேர்த்திருக்கின்றது. படகுகளில் செல்வோர்; எதிர்நோக்கும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகள் பற்றி வாய்மொழி மூலமாக அறிந்திருப்பினும் அவற்றை மிகைப்புனைவு இன்றி யதார்த்தமானதாக எளிமையான சொற்களால் எழுதப்பட்ட இந்நாவலின் வரவு கடல் வழிப் பயணத்தை மேற்கொண்டு பலரும் காணமற்போயிருப்பதோடு அத்தகைய ஆபத்தான பயணத்தில் தொடர்ந்தும் ஈடுபட எத்தனிக்கின்ற இன்றைய சமூகச் சூழலில்

அவசியமானதொன்றாகும்.

கடல்வழி ஆபத்தான பயணத்தை மேற்கொண்டு செல்வோரின் முன்னைய வாழ்வைக் காட்டும் வகையில் நாவலின் ஒரு பகுதியாக யுத்தகால அவலமும் அரசு ஒடுக்குமுறைகளும் வறுமையும் இடம்பெற்றுள்ளது. அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வெளிவந்த நாவல்களின் வரலாற்றில் இந்நாவலே இவ்வாறு கடல்வழிப் பயண அனுபவங்களையும் அத்தகைய பயணங்களை மேற்கொண்டு சென்றோர் அவுஸ்திரேலியாவில் புகலிடம்பெறுவதில் எதிர்கொண்ட சவால்மிக்க வாழ்வையும் எடுத்துக்கூறுவதாக அமைந்துள்ளதென்பது தெளிவாகின்றது.

Reference

- Jeevakumar,V. (2014), *Kadavuchseeddu*, Chennai: NattinaiPathippagam.
- Karunajaramoorthy,P. (2014). *PerlinNinaivugal*, Chennai: Kaalachsuvadu Publication
- Karunajaramoorthy,P. (1996). *OruakathyUruvaakumNeram*, Chennai: Sneha Publication
- Karunajaramoorthy,P. (1996). *KilakkuNokkishilaMehangal*, Chennai: Sneha Publication
- Paarthipan. (2017) *Kathai*, Suwisharland: Tamil Achsu
- Santhirasegar.R.S., (2008): *Neendapayanam – Punaitthiran*:Neendapayanam,
- kanesalingam, s., Colombo – Chennai: Kumaran Book House
- Thoththathry, S. (2018): ‘*MaarkshiyaththiranaaievupPokkugal*’, Kaamarasu,Ira, Tamil ilakkiyaththiranaaievukKodpaadugal, Chennai: Saakithya academy
- Thaamaraichelvi, (2019).*Uyirvaasam*, Paranthan: Subramaniyam Printers
- Yogarajah,S.(2014): ‘*Thunpiyalmikunthaperungathaiyaakumpulampeyarpayana anupavangal – silaavathanippukal*’. Ealaththupulampeyarilakkiyam, gnanam 175^{vathu} sirappithal, colombo:Gnanam.
- Yogarajah,S.(2014):*Ilangaipugalidanaavalkal*, Velisansigai, kilakkuppalkalaikkalagam: kalaikalaasaarapedam.

**தமிழ் இலக்கணம் கற்றலில் நான்காம்
படிவ மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்**
Problems Faced by Form Four Students in Tamil Grammar Learning

அழகேசன் த/பெ அம்பிகாபதி / Alagesan A/L Ambikapathy¹

முனைவர் சித்தி ஹஜார் பிந்தி ஹலிலி / Dr. Siti Hajar Binti Halili²

முனைவர் மோகனதாஸ் த/பெ ராமசாமி / Dr. Mohana Dass A/L Ramasamy³

Abstract

Grammar is an important aspect of learning Tamil language. This study aims to identify the problems faced by form 4 students in learning Tamil grammar. This qualitative study uses semi-structured interviews to collect data from four secondary schools Tamil teachers with more than 15 years of teaching experience. Thematic analysis of the data in Microsoft Word reveals that there are seven main problems that are encountered these by form 4 students in learning Tamil grammar: lack of print and electronic learning materials, inadequate teaching materials, students' weakness in grammar, homework problems, uninteresting pedagogical activities, grammar characteristics of the language and grammar memorization. In conclusion, the Malaysian Ministry of Education should take appropriate actions to solve these problems.

Date of submission: 2020-04-01
Date of acceptance: 2020-04-20
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Alagesan A/L Ambikapathy
Email: alagesanmsc@yahoo.com

Key Words: Tamil Grammar, Tamil Teachers, Problem, Learning, Secondary School.

ஆய்வு முன்னுரை

மலேசியத் தமிழ்க் கல்வி நீண்டகால வரலாற்றுச் சிறப்பைக் கொண்டது. மலேசியாவில் முதல் தமிழ் வகுப்பு 1816 ஆம் ஆண்டு ரெவரெண்டு ஆர்.ஹட்சின்ஸ் (Rev.R.Hutchings) என்பவரால் முதன்முதலில் பினாங்கு இலவசப் பள்ளியில் (Penang Free School) ஒரு பிரிவாகத் தொடங்கப்பட்டது (Rajendran, 2008). இதுவே மலேசியாவில் முதல் தமிழ் வகுப்பாகவும் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியின் அடிக்கல்லாகவும் திகழ்ந்தது. மலேசியாவில் தமிழ்க் கல்வி 1816 இல் தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும் தமிழ்க்

கல்வியின் வளர்ச்சி நாட்டின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்பே தொடங்க ஆரம்பமானது. 1956 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மலேசிய நாட்டின் கல்வித் திட்டத்தில் மிகப் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இரசாக் கல்வி அறிக்கை (1956) மலேசிய தமிழ்க் கல்வியில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. 1957 ஆம் ஆண்டின் கல்விச் சட்டத்தின் வழி சிறுபான்மை இனத்தவரின் (இந்தியர் மற்றும் சீனர்) பள்ளிகள் “தேசிய மாதிரி” எனும் அடைமொழியோடு புதிய வடிவம் கண்டன. தமிழ்ப்பள்ளிகளில் மலாய்மொழி மற்றும் ஆங்கில மொழியைத் தவிர தமிழ்மொழிப்

¹ Doctoral Candidate, Department of Curriculum and Instructional Technology, Faculty of Education, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. alagesanmsc@yahoo.com

² Senior Lecturer, Department of Curriculum and Instructional Technology, Faculty of Education, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. siti_hajar@um.edu.my

³ Senior Lecturer, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rmohana_dass@um.edu.my

பாடம் உட்பட பிறப் பாடங்கள் தமிழிலே கற்பிக்கப்பட்டன (Narayanasamy, 2011). இடைநிலைப்பள்ளிகளில் புகுமுக வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் படிவம் வரையில் குறைந்தது பதினைந்து பெற்றோரின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் தாய்மொழிக்கல்வி (Pupil's Own Language) கற்பிக்க 1961ஆம் ஆண்டுக் கல்விச் சட்டம் வழிவகுத்துள்ளது (Rajendran, 2011).

இதனைத் தொடர்ந்து, ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு 1982 ஆண்டில் கே.பி.எஸ்.ஆர் எனப்படும் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கலைத்திட்டமும், 1988 ஆண்டில் கே.பி.எஸ்.எம் எனப்படும் இடைநிலைப்பள்ளிகளுக்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கலைத்திட்டமும் கல்வி அமைச்சால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இடைநிலைப்பள்ளிகளுக்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்தின் கீழ்த் தமிழ்மொழிக்கு முறையான பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டபின், மலேசியப் பாடப் புத்தகப் பிரிவு இப்பாடத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு புகுமுக வகுப்பு தொடங்கி ஐந்தாம் படிவம் வரை தரமான தமிழ்மொழிப் பாட நூல்களை இயற்றியுள்ளது (Samikkanu Jabamoney, 2011). இருப்பினும், இடைநிலைப்பள்ளிகளில் மாணவர்கள் இலக்கணக் கற்றலில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குவது ஆங்காங்கே காணப்படுகிறது.

ஆய்வு முன்னோடி

இலக்கணத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்தும் பல மாணவர்கள் இலக்கணத்தைக் கற்பத்தில் ஆர்வமின்றி இருப்பதைக் ஆங்காங்கே காண முடிகிறது. தமிழ் இலக்கணத்தைப் பற்றி பல ஆய்வுகள் மலேசியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில், Parvathi Ammal (2012) தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தல் எனும் தலைப்பில் கட்டுரை படைத்துள்ளார். இவ்வாய்வு கட்டுரையில் ஆசிரியர் இலக்கணம் பயிற்றலின் நோக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளார். இவ்வாய்வு கட்டுரையில் மொத்தம் எட்டு

நோக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, அவை, மொழி மரபுகளை உணர்தல், எழுத்து மரபு, சொல் மரபு, தொடர்பு மரபு, புணர் மரபு, பிழையறப் பேசுதலும் எழுதலும், யாப்பறிவு மற்றும் அணியறிவாகும். மேலும், ஆசிரியர் இலக்கணத்தை மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் முறைகள் பற்றியும் விளக்கியுள்ளார்.

Vengadamal (2012) இலக்கணம் கற்பித்தலில் சிக்கல்களும் சில தீர்வுகளும் எனும் தலைப்பில் கட்டுரை படைத்துள்ளார். இக்கட்டுரையில் மாணவர்கள் இலக்கணத்தை வெறுப்பதற்கான பல காரணங்களை அடையாளங்கண்டுள்ளார். அவை ஆசிரியரின் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள், இலக்கணத்தில் காட்டப்படும் எடுத்துக் காட்டுகள் மற்றும் இலக்கணத்தைத் தனிப்பாடமாக கற்பித்தலாகும். முறையான அணுகுமுறைகளும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களை எடுத்துக் காட்டுகளாகக் கொடுப்பதும் இலக்கணத்தின் மீது மாணவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்ட துணைப்புரியும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

Alagesan மற்றும் Bavani (2012), இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் கட்டுரைகளில் புணர்ச்சிப் பிழைகள் எனும் ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாய்வுக்குப் படிவம் ஐந்து சேர்ந்த 15 மாணவர்கள் உட்படுத்தப்பட்டனர். 15 மாணவர்கள் விவாதக் கட்டுரைகளில் செய்யும் புணர்ச்சிப் பிழைகள் மட்டும் ஆய்வுச் செய்யப்பட்டன. மாணவர்கள் இயல்பு புணர்ச்சியில் 30 பிழைகளும், விகாரப் புணர்ச்சியில் 143 பிழைகளும் செய்துள்ளது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் முடிவானது மாணவர்கள் புணர்ச்சியில் அதிகம் பிழைகள் செய்வதை உறுதி படுத்தியுள்ளது.

Vijayaletmy (2003) ஆய்வின்படி, மாணவர்கள் கட்டுரை எழுதுவதில் அதிக தவருகளைச் செய்கின்றனர். இந்தப் பிரிவு அதிக மதிப்பெண்களைக் கொண்டிருந்தாலும் பல மாணவர்கள் கட்டுரை எழுத்தில் பலவீனமாக உள்ளனர். மாணவர்களின் கட்டுரையில் செய்யும் தவறுகளுக்கு இலக்கணமும் ஒரு முக்கிய காரணியாகத்

திகழ்கிறது. எனவே, மாணவர்கள் சொல்லகராதி, இலக்கண திறன்கள் மற்றும் வாக்கிய அமைப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், மலேசியத் தேர்வு வாரியம் வெளியிட்ட 2012 முதல் 2017 வரையிலான எஸ்.பி.எம் தமிழ்மொழி பதில் தர மதிப்பீட்டில் மாணவர்கள் செய்யும் இலக்கணப் பிழைகள் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மாணவர்கள் தவறான இலக்கணத்தை வாக்கியங்களில் பயன்படுத்துவதும், இலக்கணப் பகுதியில் அதிகமான பிழைகள் செய்வதும் இவ்வறிக்கைக் காட்டுகிறது. உதாரணத்திற்கு, 2012 அறிக்கை மாணவர்கள் குற்றியலுகரம், தன்வினை பிறவினை, எதிர்காலம் போன்றவற்றில் அதிகப் பிழைகள் செய்வதைக் காட்டுகிறது. மேலும், 2013 அறிக்கை மாணவர்கள் காலம், திணை, எண், இடம், பால், பெயர்ச்சொல் ஆகியவற்றில் தவறுகள் செய்வதையும் காட்டுகிறது. இவ்வாறு மாணவர்கள் தமிழ்த் தேர்வு தாட்களில் செய்யும் தவறுகள் ஒவ்வொன்றும் இப்பதில் தர மதிப்பீடுகள் காட்டுகின்றன.

ஆய்வுச் சிக்கல்

ஆரம்பப்பள்ளித் தொடங்கி மாணவர்களுக்குத் தமிழ்மொழிப் பாடத்தோடு தமிழ் இலக்கணமும் முறையாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இருப்பினும், இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தின்பால் கொண்டுள்ள ஆர்வமின்மை தொடர்பான சிக்கல்கள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. மாணவர்களின் இலக்கணப் புலமை மாணவர்களுக்குத் தமிழைப் படிக்கவும் எழுதவும் பேசவும் உதவுகிறது (Poongothai Priya, 2019). இருப்பினும், தமிழ்மொழிக் கற்றலில் குறிப்பாக இடைநிலைப்பள்ளியளவில் மாணவர்கள் விரும்பாத பகுதியாக இலக்கணம் உள்ளது (Mohanadass, 2001; Poongothai Priya, 2019; Vengadamal, 2012). மாணவர்கள் இலக்கணத்தைக் கண்டு அஞ்சுவதும் அதிருப்தி அடைவதும் ஆங்காங்கே காணப்படுகிறது (Lena Tamilvanan, 1980). மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணத்தில் ஆர்வமும் மிகவும் குறைவாக உள்ளது (Vengadamal, 2012).

மாணவர்கள் தமிழில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமானால் தமிழ் இலக்கணம் மற்றும் இலக்கியத்தில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். Mohanadass (2001) கூற்றின் படி, இன்று மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்துடன் ஒப்பிடும்போது தமிழ் இலக்கணத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதில்லை. தொடக்கப்பள்ளி முதல் மாணவர்கள் இலக்கணம் கற்றலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பதில் மாணவர்களின் ஆர்வம் இன்னும் வருத்தமளிக்கும் வகையிலே உள்ளது (Vengadamal, 2012). மாணவர்கள் தமிழ்மொழித் தேர்வுகளிலும் இலக்கணப் பிழைகளை அதிகம் செய்வதோடு இலக்கணப் பகுதியில் குறைவான மதிப்பெண்களையும் பெறுகின்றனர். எடுத்துக்கட்டாக, தமிழ்மொழி எஸ்பிஎம் தேர்வில் ஏராளமான இலக்கணப் பிழைகள் இருப்பதாக மலேசிய 2012 முதல் 2017 வரையிலான தேர்வு வாரிய அறிக்கை காட்டுகிறது. மாணவர்கள் இவ்வாறு இலக்கணத்தின்பால் ஆர்வம் இல்லாமல் இருப்பதற்குப் பல காரணிகள் உள்ளன. இக்காரணிகளை அடையாளங்காணவே இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

நான்காம் படிவ மாணவர்கள் இலக்கணம் கற்பதில் எதிர் நோக்கும் சிக்கல்களை அடையாளங்காணுதல்.

ஆய்வு நெறிமுறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் (Qualitative) அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட ஓர் ஆய்வாகும். இவ்வாய்வில் அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (Semi Structured Interview) நடத்தப்பட்டது. இந்நேர்காணல் மூலம் ஆய்வின் மாதிரிகளிடமிருந்து ஆய்வுக்கான தரவுகள் திரட்டப்பட்டன. இந்நேர்காணலுக்கான கேள்விகள் அனைத்தும் ஒரு மொழியாசிரியர் மற்றும் இரண்டு கற்பித்தல் தொழிநுட்ப நிபுணர்களால் மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. மாதிரிகளின் பதில்களுக்கேற்பவும் போதுமான தகவல்களுக்காவும் மேலும் சில கூடுதல் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

சிலாங்கூர், கிள்ளான் மாவட்டத்திலுள்ள நான்கு இடைநிலைப்பள்ளிகளைச் சேர்ந்த நான்கு தமிழாசிரியர்கள் இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். “நோக்கத்திற்கேற்ற மாதிரிகள்” (purposive sampling) எனும் அடிப்படையில் இவ்வாய்வுக்கான மாதிரிகள் தேர்வுச் செய்யப்பட்டனர். ஆய்வுகுட்படுத்தப்பட்ட அனைத்துத் தமிழாசிரியர்களும் குறைந்தது 15 ஆண்டுகள் இடைநிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியர்களாகப் பணிப்புரிந்த அனுபவம் பெற்றுள்ளனர். Microsoft word செயலாக்கத்தைப் பயன்படுத்தி நேர்க்காணலுக்கானத் தரவுகளின் கருப்பொருள்கள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் இலக்கணப் பாடத்திற்கான கற்றல் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் குறித்துப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இலக்கணப் பாடத்திற்கான பாடத் துணைப்பொருள்

தமிழ் ஆசிரியர்கள் இலக்கணம் கற்பதில் மாணவர்கள் அதிகமான சிக்கல்களை எதிர் நோக்குவதாகக் குறிப்பிட்டனர். ஆசிரியர்கள் இலக்கணப் பாடத்திற்கான பாடத் துணைப்பொருள்கள் குறைவாக உள்ளதாக குறிப்பிட்டனர். இலக்கணப் பாடத்திற்கான பாடத் துணைப்பொருள்கள் மாணவர்கள் இலக்கணத்தைக் கற்பதற்குப் பெரிய தடையாக உள்ளது. இதனால் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களுக்கு இலக்கணம் தொடர்பான பாடத் துணைப்பொருள்களை கொடுப்பதில் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். சந்தையில் தமிழ்மொழிப் பாடத்திற்கான அதிலும் முக்கியமாக இலக்கணத்திற்கான பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள் குறைவாகவே காணப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டனர்.

மின்னியல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள்

மேலும் ஆசிரியர்கள் கூறுகையில் மாணவர்களுக்கு மின்னியல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள்களும் குறைவாக

உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டனர். இலக்கணம் கற்பித்தலுக்கான இணையத்தில் இருந்து பதிவிறக்கம் செய்வதற்கான இலக்கணக் குறிப்புகளும் குறைவாக உள்ளதாகக் கூறியுள்ளனர். மின்னியல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள் குறைவாக உள்ளதால் ஆசிரியர்களினால் இலக்கணத்திற்கான குறிப்புப் பொருள்களைப் பல்வகைப்படுத்த இயலவில்லை. மாணவர்கள் விரும்பும் வகையில் உள்ள குறுந்தகடுகள், வலைத்தளங்கள் அடிப்படையாகக் கொண்ட மின்னணுப் பொருள்கள் இல்லாததால் ஆசிரியர்களுக்குச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகிறது. இதன் விளைவாக, ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் படைப்பாற்றலை ஒதுக்கி வைத்து, வகுப்பறையில் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பிக்கும் போது பல்வகை அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. மின்னியல் சார்ந்த துணைப்பொருள்கள் குறைவாக உள்ளதால் மாணவர்களாலும் இலக்கணம் கற்க இவ்வாறான துணைப்பொருள்களைப் இலக்கணம் கற்கப் பயன்படுத்த இயலவில்லை. இதனால் இலக்கணப் பாடத்தைக் கற்க மாணவர்களால் சுயமாக இயங்க முடியவில்லை. பிற மொழிப் பாடங்கங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் தமிழ்மொழி இலக்கணப் பாடத்திற்கான துணைப்பொருள்கள் குறைவாகவே காணப்படுவதாகவும் ஆசிரியர்கள் கூறினர்.

குறைந்த செயல்திறன் மிக்க பயிற்றுத் துணைப்பொருள்

இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் குறைந்த செயல்திறன் மிக்க பயிற்றுத் துணைப்பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதும் மாணவர்கள் இலக்கணம் பயில்வதில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்திகின்றன. தமிழாசிரியர்கள் அதிகம் அச்சிடப்பட்ட பொருள்களையே இலக்கணப் பாடத்திற்குப் பயிற்றுத் துணைப்பொருள்களாகப் பயன்படுத்துவது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள் இலக்கணப் பாடம் கற்பிக்கும் போது அதிகம் பாடப் புத்தகம் மற்றும் நகல் எடுத்த தாட்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதன் விளைவு, ஆசிரியரின் கற்பித்தல் மாணவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்க முடியாமல்

போகிறது. மேலும், மாணவர்களாலும் இலக்கணக் கல்வியில் கவனம் செலுத்த இயலவில்லை.

மாணவர்களின் இலக்கணத் திறன்

மாணவர்களிடையே தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்கும் சிக்கல்களில் மாணவர்களின் திறனும் ஒன்று என்று கூறப்படுகிறது. தொடக்கப்பள்ளி முதல் மாணவர்களின் இலக்கணத் திறன் குறைவாக இருப்பதால் இடைநிலைப்பள்ளியில் மாணவர்கள் இயல்பாகவே இலக்கணக் கற்றலில் சிக்கலை எதிர்நோக்குகின்றனர். மாணவர்களுக்கு அடிப்படை இலக்கணத் திறனிலே சிக்கல் இருப்பது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டது. ஆரம்பப் பள்ளியிலே இலக்கணத்தை நன்கு புரிந்து கொண்ட மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தை நன்கு கற்பதாகவும், ஆரம்பத்தில் இருந்தே மோசமான இலக்கணத் திறன் கொண்ட மாணவர்கள் இலக்கணம் கற்பதில் மேலும் சிக்கலை எதிர்நோக்குவதாகவும் ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

வீட்டுப்பாடங்கள் செய்யாமை

மாணவர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வீட்டுப்பாடங்களைச் செய்வதில் முனைப்புக் காட்டுவதில்லை என்றும் ஆய்வு முடிவுகள் காட்டுகின்றன. மாணவர்கள் கொடுக்கப்படும் வீட்டுப்பாடங்களைச் செய்வதில் ஆய்வமின்றி காணப்படுகின்றனர். இதனால் இலக்கணத்தில் மாணவர்களின் அடைவு நிலை மோசமாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு வீட்டுப்பாடத்தைச் செய்யாமல் இருப்பதால் மாணவர்கள் இலக்கண அறிவைப் பெறுவதில் தோல்வியடைகின்றனர். இதுவே நாளடைவில் மாணவர்களின் இலக்கணக் கற்றலில் ஒரு சிக்கலாகவும் மாறுகிறது.

ஆசிரியர் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சிக்கல்களைத் தவிர தமிழாசிரியர்களின் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளும் மாணவர்களின் இலக்கணக் கற்றலில் ஒரு சிக்கலாக அமைகிறது. இலக்கணக் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்களின் ஆர்வமற்ற அல்லது

பழைய அணுகுமுறைகள் படிவம் நான்கு மாணவர்களிடையே இலக்கணக் கற்றலில் ஆர்வத்தைக் குறைக்கின்றதாக ஆசிரியர்கள் கூறினர். ஆசிரியர்கள் காலத்திற்கேற்ப தங்கள் இலக்கணக் கற்பித்தலில் பல புதிய அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நாம் மின்னியல் யுகத்தில் இருந்தாலும் ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலோ இன்னும் பழைய அணுகுமுறைகளாகவே இருப்பது வருத்தமளிக்கும் வகையில் உள்ளது.

இலக்கணத்தின் பண்பு

மேலும், ஆசிரியர்களிடம் மேற்கொண்ட நேர்க்காணல்வழி இலக்கணத்தின் பண்பே மாணவர்கள் இலக்கணம் கற்பதில் சிக்கலாக அமைவது உறுதிபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இலக்கணத்தின் பண்புகளால் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்க ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. இலக்கணப் பாடம் என்பதே ஒரு வறண்ட (பீக்ஷ்) பாடமாகக் காணப்படுவதாகவும் ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டனர். மாணவர்களைப் பொருத்தவரை இலக்கணப் பாடம் என்பது சிரமமான பாடமாகவும் ஆர்வமற்றப் பாடமாகவும் கருதப்படுவதாக ஆசிரியர்கள் தெரிவித்தனர்.

இலக்கண மனனம்

மேலும், தமிழ் இலக்கணக் கற்றலில் மாணவர்களின் சிக்கலாகக் கருதப்படுவது மனனமாகும். மாணவர்கள் மனப்பாடம் செய்வதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை என்றும் ஆய்வில் பங்கேற்ற ஆசிரியர்கள் தெரிவித்தனர். தமிழ் இலக்கணம் கற்கும்போது செய்யும் மனனமானது மிகவும் சிரமம் என மாணவர்கள் கருதுகின்றனர். பொதுவாக ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை இலக்கண விதிகளை மனனம் செய்யக் கூறுகின்றனர். மனனம் செய்வதில் ஆர்வமில்லாத மாணவர்கள் இலக்கணப் பாடத்தின்பால் நாட்டமற்று காணவும் படுகின்றனர்.

கலந்தாய்வு

நேர்காணல் செய்த தமிழ் ஆசிரியர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பதில் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு சிக்கல்களைத்

தெரிவித்தனர். இவ்வாய்வில், மொத்தம் எட்டு சிக்கல்கள் அடையாளங்காணப்பட்டது. அவை, இலக்கணப் பாடத்திற்கான துணைப்பொருள்கள் இல்லாமை, குறைவான மின்னியல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள், குறைந்த செயல்திறன் மிக்க பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள், மாணவர்களின் குறைந்த இலக்கணத்திறன், வீட்டுப்பாடம் செய்யாமை, தமிழாசிரியர்களின் ஆர்வமற்ற கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள், இலக்கணத்தின் பண்பு மற்றும் இலக்கண மனனமாகும்.

மாணவர்கள் இலக்கணத்திற்கான கற்றல் பொருள்கள் குறைவாக இருப்பதால் பெறும் சிக்கலை எதிர் நோக்குவதாக ஆய்வு முடிவுகள் காட்டுகின்றன. இலக்கணம் தொடர்பான பொருள்களைக் குறிப்பாக மின்னியல் சார்ந்த பொருள்களைப் பெறுவது மாணவர்களுக்குக் கடினமாக உள்ளது. இந்த ஆய்வின் முடிவானது Alagesan (2012), Ponnuduraj (2014) மற்றும் Vasudevan (2006) ஆகியோரின் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, Ponnuduraj (2014) நடத்திய ஆய்வில், தமிழ்மொழிக் பாடக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் சாதாரண பயிற்றுத் துணைப்பொருள்களையே பயன்படுத்துவதாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள் மின்னியல் சார்ந்த பாடத்துணைப் பொருள்களைப் குறைவாகப் பயன்படுத்துவதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தமிழாசிரியர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடத்தின் போது எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களை Rajendaran (2008) மேற்கொண்ட ஆய்வின் முடிவுகள் காட்டுகின்றன. அவரின் ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட சிக்கலானவை, தமிழ் மென்பொருள்களின் பற்றாக்குறை, தமிழ் மொழியில் குறைவான பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள் மற்றும் தமிழ்மொழிப் பாடத்தில் குறைவான தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பம் மற்றும் இணையப் பயன்பாடாகும்.

இலக்கணப் பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள் இல்லாமையால் மாணவர்கள் முழுமையான இலக்கண அறிவைப் பெறுவதில் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

இதனால் ஆசிரியர்களால் கவர்ச்சிகரமான கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை நடத்த முடிவதில்லை. நான்காம் படிவ இலக்கணத் தலைப்புகளுக்கேற்ற தகவல்களை இணையத் தளத்தில் தேடுவதிலும் மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். Vasudevan (2006) மேற்கொண்ட ஆய்வில் பங்கெடுத்த அனைத்து ஆசிரியர்களும் குறைவான தமிழ் மென்பொருள் இருப்பதாகவும், தமிழ் மென்பொருள் மாணவர்களுக்கு நல்ல பயனைத் தரக்கூடியது எனவும் கூறுபுள்ளனர். மேலும், Alagesan (2012) ஆய்வானது, குறைவான உபகரணங்களே இடைநிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடத்தில் தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பம் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு முதன்மை காரணியாக அமைவதாகக் காட்டுகிறது. சந்தையில் பாடத் துணைப்பொருள் பற்றாக்குறை ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இலக்கணத்தைப் கற்பதிலும் கற்பித்தலிலும் தடையாக இருக்கிறது. எனவே, ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலின்போது பாடப்புத்தகங்கள் மற்றும் குறிப்புப் புத்தகங்கள் போன்ற அச்சிடப்பட்ட பொருள்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

மேலும், ஆசிரியர் தமிழ் இலக்கணத்தின் போது பயன்படுத்தும் அணுகுமுறைகளும் மாணவர்களின் இலக்கணக் கற்றலில் சிக்கலாக அமைகிறது. Mohanadass (2001) மற்றும் Ponnuduraj (2014) ஆகியோரின் கூற்றின்படி ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் பழைய அணுகுமுறையையே இலக்கணக் கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். பிற பாடங்களுடன் ஒப்பிடும்போது இணையம் மற்றும் வலைத்தளத்தில் தமிழ்ப் பாடத்துணைப்பொருள்கள் இல்லாதது இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என Mogan (2014) கூறுகின்றார். 2012, 2013 மற்றும் 2014 தேர்வு வாரிய அறிக்கையும், தமிழாசிரியர்கள் தங்களின் தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பம் அறிவை மேம்படுத்திக் கொண்டு தமிழ்மொழிக் கற்றல் கற்பித்தலில் பயன்படுத்த வழியுறுத்துகின்றது. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களை அதிகம் இலக்கணத்தை

மனனம் செய்ய வழியுறுத்தாமல், மாணவர்களின் புரிதலை இலக்கணத்திபால் மேம்படுத்த முனைப்புக் காட்ட வேண்டும். இதனால் மாணவர்கள் இலக்கணத்தின்பால் அதிகம் நாட்டம் கொண்டும் இலக்கணம் குறித்த வீட்டுப்பாடங்களையும் முறையாக செய்து தங்கள் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வர்.

முடிவுரை

இவ்வாய்வானது, தமிழ் இலக்கணக் கற்றலில் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் குறித்து ஆராயப்பட்டது. பலவேறு சிக்கல்கள் இவ்வாய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்டன. தற்காலக் கல்வினாது, 21 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வியின் அடிப்படையில்

கற்கவும் கற்பிக்கவும் வழி வகுக்கின்றது. இதனையே மலேசியக் கல்வி அமைச்சும் அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் செயல்படுத்த வலியுறுத்துகிறது. இதன் அடிப்படையில், 21 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வியில் சுயக்கல்வி அல்லது நாடிக்கற்றல் அணுகுமுறையானது சிறப்பான அணுகுமுறையாக கருதப்படுகின்றது. இலக்கணம் சார்ந்த துணைப்பொருள்கள் குறைவாக இருப்பதனால் மாணவர்களால் தமிழ் இலக்கணத்தைச் சுயமாகக் கற்பதில் சிரமம் ஏற்படுகின்றது. இதனை கருத்தில் கொண்டும் மலேசியக் கல்வி அமைச்சும், தமிழ்மொழியைச் சார்ந்த பொது அமைப்புகளும் தமிழ் இலக்கணம் சார்ந்த துணைப்பொருள்களை உருவாக்குவதில் முனைப்புக் காட்ட வேண்டும்.

Reference

- Alagesan, A. (2012). Sikap, kemahiran dan halangan dalam penggunaan teknologi maklumat dan komunikasi bagi pengajaran bahasa Tamil di sekolah menengah di Selangor, Malaysia. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Putra Malaysia, Serdang, Malaysia.
- Alagesan, A., & Bavani, A. (2012). Iṭai nilaippaḷḷi māṇavarkaḷiṇ kaṭṭuraiyil puṇarcci piḷaikaḷ ṛ āyvu. Tamil education research conference 2012 (pp. 103–110). Ipoh, Perak: Hillcity Hotel.
- Kulandasamy, R. (1990). Persepsi murid terhadap pengajaran bahasa Tamil di sekolah menengah. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.
- Lena Tamilvanan. (1980). Eḷimai Tamil ilakkaṇam. Chennai: Manimegalai publications.
- Manimaran, G. (2016). Ilakkaṇam kaṛpittal iṇiyak kalaiyāmē. In Modern trends in Tamil language Teaching and learning. Tanjong Malim: Muhibbah Publications.
- Manonmani Devi, A. (2015). Ilakkaṇam kaṛpittalil puṭiya aṇukumuṛaikaḷ. In Recent Trends in Teaching and Learning of Language subjects. 9th International Conference (pp. 142–149). Sivakasi: Priyadarsini Printographs.
- Mohanadass, R. (2001). Malēciyāvil ilakkaṇam kalvi karral kaṛpittalil: Iṭarpāṭukaḷum tīrvukaḷum. In 5th World Tamil Teachers' Conference. Singapore.
- Munusamy, S. (2011). Analisis kesilapan penggunaan kasus 'Ve:rrumai Urubugal' dalam kalangan pelajar sekolah menengah. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

- Narayanasamy, K. (2011). *Malēciyāvīl tāymoḷikkalviyiṅ amalākk meymaiyum cavālkaḷum: Toṭakkappaḷi mutal palkalaikkaḷakam varaiyil. Malēciyap paṇmoḷic cūḷalil Tamiḷ. Kuala Lumpur: Uma Publications.*
- Parvathi Ammal. (2012). *Tamiḷ ilakkaṇam kaṇpittal. Perak: Universiti Pendidikan Sultan Idris.*
- Ponnuduraj, M. (2014). *Pelaksanaan pendekatan konstruktivisme dalam proses pengajaran bahasa Tamil di sekolah menengah daerah Kuala Muda negeri Kedah. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.*
- Poongothai Priya. (2019). *Ilakkaṇam kaṇpittalil putiya muraikaḷ. Paṇṇāṭṭu karuttaraṅka kaṭṭuraikaḷ. (pp. 116–118). Madurai: Lady Doak College.*
- Rajendaran, N. (2008). *Ācīriyam: Malēciyāvīl Tamiḷ kalviyum karral kaṇpittalum. Kuala Lumpur: Uma Publications.*
- Rajendran, N. (2011). *Meymaikaḷum cavālkaḷum. Malēciyap paṇmoḷic cūḷalil Tamiḷ. Kuala Lumpur: Uma Publications.*
- Samikkanu Jabamoney, I. (2011). *Malēciya iṭainilaip paḷḷikaḷil Tamiḷk kalvi. Malēciyap paṇmoḷic cūḷalil Tamiḷ. Kuala Lumpur: Uma Publications.*
- Sofia, A. (2019). *Kalviyiyal aṭippaṭaiyil ilakkaṇam karralum kaṇpittalum. Paṇṇāṭṭu karuttaraṅka kaṭṭuraikaḷ. (pp. 205–215). Madurai: Lady Doak College.*
- Subramaniam, K. (2009). *Pelaksanaan pengajaran mata pelajaran bahasa Tamil dalam kelas peralihan di sebuah sekolah. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.*
- Vasudevan, L. (2006). *Tamiḷ karral kaṇpittalil pallūtakat takaval toṭarpu toḷilnuṭṭap payaṇṇāṭṭu. 7th World Tamil Teachers' Conference. Pearl International Hotel, Kuala Lumpur.*
- Vasudevan, L. (2012). *Tamiḷ karral kaṇpittalil takaval toṭarpu toḷil nuṭṭam marrum camūka kaṭṭamaippu valaikaḷiṅ vaḷamaikaḷum payaṇṇāṭṭum. Tamil education research conference 2012 (pp. 240–245). Ipoh, Perak: Hillcity Hotel.*
- Vengadamal, R. (2012). *Ilakkaṇam kaṇpittalil cikkalkaḷum cila tīrvukaḷum. Tamil education research conference 2012. Ipoh, Perak: Hillcity Hotel.*
- Vijayaletmy, M. (2003). *Analisis kesalahan dalam karangan bahasa Tamil di kalangan pelajar Tingkatan Empat. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.*

மலேசிய இந்தியர்களிடையே ஆயுர்வேத
மருத்துவமும் அதன் போக்கு நிலையும்
Ayurvedic medicine and it's Trend among Malaysian Indians

முனைவர் ச.மணிமாறன் / Dr.S.Manimaran¹

கோவி.சிவபாலன் / G.Sivapalan²

Abstract

Ayurvedic medicine is one of India's ancient traditional medical systems, which is also well established internationally. In recent times, Ayurvedic medicine has gained popularity in Malaysia, both among Indians and other races. This article explores the history of Ayurvedic Medicine in Malaya in pre and post-British colonization as well as after the country's independence. Furthermore, this article discusses several aspects of Ayurvedic medicine: Ayurvedic components used in treatments such as herbal compounds, minerals and metal, Ayurvedic diagnostic methods and examinations. The practices and procedures of treatment methods focused in this article include *Sodhana Chikilsa* (Purification Therapy) which are known as *Vamana* (Emesis Therapy), *Virechana* (Purgation Therapy), *Nasyam* (Nasal Medication), *Vasthy* (Medicated enema therapy) and *Rakthamoksham* (Bloodletting therapy), in addition to *Shamana Chikilsa* (Alleviating Therapy). This article also analyses the current development of Ayurvedic medicine in Malaysia, particularly with respect to the education opportunities, therapy centers, sales outlets and tourism medicine.

Date of submission: 2020-04-10
Date of acceptance: 2020-04-20
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: G.Sivapalan
Email: gsiva_palan@um.edu.my

Key Words: Ayurveda, Complementary and alternative medicines, Malaysian Indian, Herbal medicine, Traditional Medicine.

முன்னுரை

மலேசியாவில் இந்தியர்கள் பல்வேறு மருத்துவ முறைகளைக் கொண்டு தங்கள் உடல் நலத்தைப் பேணி காத்து வருகின்றனர். இதில் பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகள் புலம்பெயர்ந்த காலம் முதல் அவர்களின் வாழ்வியலோடு கலந்து உள்ளது. மலாயாவில் ஆங்கிலேயர் காலகட்டத்தில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியமாகக் கையாண்டு வந்த வைத்திய

முறைகளை மலேசிய நாட்டில் பின்பற்றினர் (Rajantharan, Sarjit, Balakrishnan Muniapan, Sillalee, Manimaran, 2014). இதில் சித்த மருத்துவம் ஆயுர்வேதம் என்ற வேறுபாடு இல்லா வண்ணம் தங்களுக்குத் தெரிந்த வகையில் பாரம்பரிய வைத்திய முறைகளைக் கையாண்டுள்ளனர். நோயின் தன்மைக்கேற்ப சித்த, ஆயுர்வேத மருத்துவத்தையும் நவீன மருத்துவத்தையும் நாடி, தங்கள் நோய்களுக்குத் தீர்வு காணுகின்ற அந்நிலை

¹ The author is a senior lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. manimaran23@um.edu.my

² The author is a senior lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. gsiva_palan@um.edu.my

This work was supported by RU Grant of Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya (GPF010J-2018)

இன்றும் நீடிக்கின்றது.

கட்டுரையின் நோக்கம்

இக்கட்டுரை ஆயுர்வேத மருத்துவ வரலாற்றையும், மலேசிய நாட்டில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் பின்புலத்தையும், ஆயுர்வேத மருத்துவக் கோட்பாடுகளையும், மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் இன்றைய போக்கு நிலை எவ்வாறு உள்ளது என்பதையும் ஆராய்ந்து விளக்குகின்றது.

ஆய்வின் அணுகுமுறை

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதுவதற்காக நூலக ஆய்வு முறையும் நேர்காணல் முறையும் பயன்படுத்தப்பட்டு தரவுகள் திரட்டப்பட்டன.

ஆய்வின் முன்னோடிகள்

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதத் தொடங்குமுன் மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவம் தொடர்பான தரவுகள் தேடப்பட்டன. மலேசிய பாரம்பரிய மருத்துவத்தைக் குறித்து எழுதப்பட்ட நான்கு கட்டுரைகள் கிடைத்தன. அவற்றுள் பி.ஜெயராஜ் 2010இல் எழுதிய Regulation of traditional and complementary medicinal products in Malaysia எனும் கட்டுரையும், Siti, Z. M. & others 2009இல் வெளியிட்ட Use of traditional and complementary medicine in Malaysia: a baseline study எனும் படைப்பு மலேசியாவில் பாரம்பரிய மருந்துகளின் நிரப்பு ஒழுங்குமுறை, தரம், பதிவு ஆகியவற்றின் பண்புகள் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டத்தை மட்டுமே முன்வைத்துள்ளன. பிற இரண்டு கட்டுரைகள் மலேசிய நோயாளிகளிடம் பாரம்பரிய மருந்துகளின் பரிட்சார்த்த சோதனை பயன்பாடு எனும் பொருண்மையில் அமைந்திருந்தன. தேடலின் முடிவில் மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவ வரலாறு குறித்தோ அதன் தற்போதைய போக்கு நிலை குறித்தோ யாதொரு படைப்புகளும் இதற்கு முன் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது தெளிவாகியது.

ஆயுர்வேதம் ஓர் அறிமுகம்

ஆயுர்வேதம் என்பது இந்திய மண்ணில் பிறப்பெடுத்த ஒரு மருத்துவ முறையாகும். ஆயுளைப் பற்றிய வேதத்திற்கு ஆயுர்வேதம் என்று பெயர். ஆயுள் என்னும் சொல் வாழ்க்கையையும், வேதம் என்ற சொல் அறிவு என்றும் பொருட்படக் கூறப்படுகிறது. வாழ்க்கைப் பற்றிய அறிவை எடுத்துரைப்பதால் இதற்கு ஆயுர்வேதம் (ஆயுள்வேதம்) என்ற பெயர் நிலவியுள்ளது. இதனையே சரகர் வாழ்வைப் பற்றி விளக்கும்போது, “சரீர இந்திரிய ஸத்வ ஆன்ம ஸம்போக தாரீ ஜீவிதம்” எனக்கூறுகிறார். அதாவது உடல், புலன்கள், மனம், மற்றும் ஆன்மா இவற்றின் சேர்க்கையால் ஏற்படும் வாழ்க்கை ஜீவிதம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இவை வாழ்வில் நிலைத்திருந்து அன்றாட வாழ்வுடன் தொடர்பாகி என்றும் ஒன்றோடு ஒன்று சார்ந்துள்ளது என்றும் சரகர் குறிப்பிடுகிறார். (மகாதேவன், 2009, ப.39)

ஆயுர்வேதச் சித்தாந்தப்படி உடலின் அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் மாற்றங்களும் திரிதோஷங்களான வாயு, பித்தம் மற்றும் கபம் ஆகிய மூன்று தாதுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே நிகழ்கின்றன. (Hankey, 2010, ப.11) அவையே சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் ஆகிய முக்குணங்களுக்கும் காரணமாக அமைகின்றன. இம்மூன்றையும் சமநிலைப்படுத்தி நோயற்ற தன்மையை அடையச் செய்வதே ஆயுர்வேதத்தின் சிகிச்சை முறையாகிறது. அதோடு மனிதன் உண்ணும் உணவு முறைகள், மனத்தடுமாற்றம், அசுத்தம், பழக்கவழக்கம் இவற்றால் நோய்கள் ஏற்படுவதாக இம்மருத்துவமுறை கூறுகிறது. இம்மருத்துவத்தில் பெரும்பாலும் தாவர இனங்களைத் துணையாகக் கொண்டே மருந்துகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன .

ஆயுர்வேதத்தின் வரலாறு

ஆயுர்வேத நூல்கள் பிரபஞ்சத்திலிருந்து அல்லது கடவுளிடமிருந்து ஞானிகளுக்கும் மகாமுனிவர்களுக்கும் யோகிகளுக்கும் அருளப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. பின்னர் இவை மனித

மருத்துவர்களுக்கு அனுபவப்பூர்வமாக வழங்கப்பட்டதாக செவிவழி வரலாறு பகர்கின்றது. அவ்வகையிலே தன்வந்திரிக்கு வழங்கப்பட்ட ஞானத்தைக் குறிப்பாக மருத்துவ அறிவை உலகிற்கு அளித்ததாக சான்றுகள் பகர்கின்றன. இவர் வாரணாசியில் அரசனாகப் பிறப்பெடுத்து சுஷ்ருதா உள்ளிட்ட மருத்துவர்கள் குழுவுக்கு மருத்துவம் கற்பித்ததாகவும் சுஷ்ருதா சம்ஹிதாவில் (சுஷ்ருதாவின் தொகுப்பில்) எழுதியுள்ளார். (Narayanaswamy, V., 1981. ப.13)

ஆயுர்வேத மருத்துவம் ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிப்பெயர்க்கப்பட்ட மருத்துவ கோட்பாடு. (Thakar, 1974, ப.1) ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் வரலாறு ஆயுர்வேதஇதிகாசம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில், இதிகாசம் என்பது கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை உள்ளதை உள்ளபடி கூறும் தன்மைக் கொண்டது. (மகாதேவன், இல., 2009, ப.40) முந்தையக் காலங்களில் தோன்றிய இம்மருத்துவம் ஆதி அந்தம் அற்றது என ரிஷிமார்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆயுர்வேத வரலாற்றுக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் மிகவும் பழமை வாய்ந்த வேத நூல்களே ஆதாரமாய் அமைகின்றன. இதைத் தொடர்ந்து, புத்த இலக்கியங்களான திரிபீடகம், தம்மபதம், புத்த சரித்திரம், கள்ளவர்க்கம் முதலிய நூல்களில் நோய்களுக்கான சிகிச்சை முறைகள் பற்றிய விவரங்கள் காணப்படுகின்றன. தொடர்ந்து, அக்காலத்தில் பல்வேறு நாடுகளில் பயணம் மேற்கொண்ட கிரேக்க, சீன, திபேத்திய, மற்றும் அரேபிய பயணிகளின் குறிப்புகளில் ஆயுர்வேத மருத்துவக் குறிப்புகள் தென்படுகின்றன. பழங்கால ஆயுதங்கள், ஏட்டுச் சுவடிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், நாணயங்கள், நினைவுச் சின்னங்கள், புதைப் பொருள் ஆராய்ச்சிகள் யாவும் ஆயுர்வேதம் காலந்தோறும் நன்றாக வளர்ந்துள்ளது என்பதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. (மகாதேவன், 2009, ப.4042)

தென்கிழக்காசியாவில் ஆயுர்வேதம்

பண்டைய காலத்தில் காம்போஜ் என்றழைக்கப்பட்ட கம்போடியாவில் 1881ஆம் ஆண்டு மன்னராக ஆட்சி புரிந்த இரண்டாம் ஜெயவர்மன், ஆயுர்வேதத்திற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அங்குள்ள கல்வி நிறுவனங்களில் அது ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டதெனச் சான்றுகள் குறிப்பிடுகின்றன. (Zumbroich, 2008, ப. 2)

தொடர்ந்து, தாய்லாந்தில் மருத்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தியவராக நம்பப்படும் ஜீவகன் என்றழைக்கப்பெற்ற குமாரபச்சனின் ஆயுர்வேதமருத்துவ சிகிச்சை சாதனைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் புத்த இலக்கியங்களில் அதிகம் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. தாய்லாந்து மன்னர் இராமபஞ்சம் ஏற்பாட்டில் அகில உலக மருத்துவ மாநாடு நடந்தபோது அதில் இடம்பெற்ற தகவல்கள் 'வைத்திய சாஸ்திர ஸங்கரஹம்' என்ற பெயரில் நூலாக அச்சிடப்பட்டது. (Salguero, 2007).

இதைத் தொடர்ந்து, திரவ்ய குணம், மர்ம விஞ்ஞானம் போன்ற நூல்களும் தாய்லாந்து தாய்மொழி பத்திரிக்கையான 'வைத்தியகர்ம சந்தேஷ்' என்பதிலும் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாறாக தாய்லாந்து நாட்டில் மருத்துவ வளர்ச்சிக்கு ஆயுர்வேதம் மிகவும் பங்காற்றியதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. மத போதனைகளை திபேத், இலங்கை, நேபாளம், மியன்மார், இந்தோனீசியா போன்ற நாடுகளில் பரவச் செய்த புத்த பிட்சுக்கள் ஆயுர்வேதத்தையும் கூடவே பரவச்செய்தார்களென சான்றுகள் பகர்கின்றன. (மகாதேவன், 2009, ப.278279)

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத வரலாறு

சோழர்கள் தங்கள் ஆட்சியின் போது கடல் கடந்து சென்று இலங்கை, மலேசியா, இந்தோனீசியா, கம்போடியா, தாய்லாந்து வரை ஆட்சியை விரிவுப்படுத்தினர். அவர்கள் இந்து சமயத்தைப் பரப்பியதுபோல ஆயுர்வேத மருத்துவத்தையும் பரப்பியிருக்கக்கூடுமென ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அம்மருத்துவம் அங்கிருந்த இயற்கை மருத்துவத்தோடு

இணைந்திருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. இம்மருத்துவ முறையானது மலேசியர்களின் பூர்வீக மக்களிடமும் மலாய்க்காரர்களின் பாரம்பரிய வைத்திய முறைகளின் மூலமும் இன்றுவரை மலாய் பாரம்பரிய மருத்துவம் என்ற பெயரில் ஊடுருவி இருக்கலாம் என்பதற்கு இந்திய தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் தொடர்புகளே சான்றாக விளங்குகின்றன.(Mabbett, 1977).

ஆனால், இன்று மலேசியாவில் இருக்கின்ற ஆயுர்வேதமானது ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த கேரளத்து மக்களான மலையாளிகளும் தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த தமிழர்களும் தங்கள் பாரம்பரிய மருத்துவமாகக் கொண்டுவந்தவை. இதில் ஆயுர்வேதத்தைப் பாரம்பரிய மருத்துவமாகப் பின்பற்றி வந்தவர்கள் இந்நாட்டில் புலம்பெயர்ந்த போது அதைத் தங்கள் பகுதி நேரத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர் என ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. (Colley, 1978, ப.7778) மலேசிய விடுதலைக்குப் பின்பு ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் குறிப்பாக தீபகற்ப மலேசியாவில் மேற்குக்கரை மாநிலங்களில் அதிகமாக இந்தியர்கள் வாழ்ந்த மாநிலங்களான பினாங்கு, ஈப்போ. கோலாலம்பூர், சிரம்பான் போன்ற நகரங்களில் சிகிச்சை மையங்களைக் கொண்டிருந்தனர்.(Colley, 1978)

1980 களுக்குப் பின்பு இந்தியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் உலக அளவில் அது ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் விளைவாக மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்திற்கு முக்கியத்துவம் பெருகியது. இதன் விளைவாக மலேசியாவில் உள்நாட்டு இந்தியர்களும் மற்றும் இந்திய நாட்டு ஆயுர்வேத மருத்துவ முகவர்களும் மருத்துவர்களும் இந்நாட்டில் மருத்துவ சிகிச்சை மையங்களைத் தொடங்க ஆரம்பித்தனர். இன்று மலேசியாவிலுள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவ மையங்கள் இந்தியர்கள் மட்டுமில்லாமல் மற்ற இன மக்களும் சிகிச்சை பெறும் மையங்களாக மாறி வருகின்றன (நேர்காணல், சாரங்கபாணி)

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் அடிப்படைக் கூறுகள்

மலேசியாவில் பயன்படுத்தப்படும் ஆயுர்வேத மருத்துவத் தத்துவங்கள் யாவும் இந்திய ஆயுர்வேத மருத்துவத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். எனவே இந்திய ஆயுர்வேதத்துக்கும் மலேசிய ஆயுர்வேதத்துக்கும் இடையே யாதொரு வேறுபாடும் இருக்காது.

ஆயுர்வேதத்தில் இயற்கை மூலிகைகள், தாதுக்கள் மற்றும் உலோகப் பொருள்கள் மூலம் சிகிச்சைகள் வழங்கப்படுகின்றன. பண்டைய ஆயுர்வேத நூல்கள் ரைனோ பிளாஸ்தி (Rhino Plasty), சிறுநீரகக் கல் பிரித்தெடுத்தல், சூத்திரங்கள் மற்றும் வெளிநாட்டு பொருட்களைப் பிரித்தெடுப்பது உள்ளிட்ட அறுவை சிகிச்சை நுட்பங்களையும் கற்பித்தனரென ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். (Rana - Arora, 2002, ப.76)

மனித உடலை நான்கு அடிப்படைகளைக் கொண்டு விவரிக்கிறது ஆயுர்வேதம். அவை தோஷம், தாது, மலம் மற்றும் அக்னி. உடலை மூலக்கூறாகக் கொண்ட ஆயுர்வேத சிகிச்சை அடிப்படைகள் “மூல சித்தாந்தம்” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

தோஷம் எனப்படுவது வாதம், பித்தம் மற்றும் கபம் ஆகும். இவை திரிதோஷங்கள் எனவும் கூறப்படுகின்றன. இவை உடலுக்கு ஊட்டப்பொருளாக விளங்குகின்றன. பஞ்சபூதங்களான நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் ஆகியவை இவ்வகை தோஷத்திற்கு அடிப்படையாகின்றன. இவை மூன்றும் உடலில் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் இருந்து செயலாற்றுகின்றன. உணவு முறை, பழக்க வழக்கங்கள், பருவ மாற்றங்கள், மன அழுத்தம் போன்ற பல செயல்பாடுகளினால் அதன் இயல்பு நிலை திரிந்து நோய் ஏற்படுவதற்கான காரண காரியங்களாக அமைகின்றன.

தொடர்ந்து, தாது என்பது உடலில் உள்ள திசுக்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அவை இரத்தம், தசை, கொழுப்பு, திசுக்கள், எலும்பு, எலும்புக்குள் இருக்கும் சத்து மற்றும் ஜீவ அணு

என்னும் விந்து என அழைக்கப்படுகிறது. (Mahadevan. 2014, ப.27) இந்தத் தாதுக்கள் உடலில் அணுக்கூட்டங்களாக விளங்குகிறது. தாதுக்கள் சீராகச் செயல்படும்போது உடலின் மின்சக்தியாகிய உயிராற்றலை உருவாக்கும்.

மலங்கள் என்பது ஆயுர்வேதத்தின் கூற்றுப்படி உடலில் உள்ள கழிவு பொருட்களைக் குறிக்கின்றது. உடலின் கழிவுப் பொருள் மூவகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவை மலம், சிறுநீர் மற்றும் வியர்வையாகும். உடல் நலனைப் பேணிக் காப்பதற்கு உடலிலிருந்து வெளியேற வேண்டிய கழிவுப்பொருட்கள் முறையாக வெளியேற்றப்பட வேண்டும். மலத்தில் இரண்டு வகை உள்ளன. ஒன்று கிட்டா மற்றொன்று மலம். உடலில் ஏற்படும் கழிவுவை மலம் என்றும், தாதுவின் கழிவுப்பொருட்கள் கிட்டா என்றும் கூறப்படுகிறது. (Mahadevan.2014, ப.28)

உடலின் உயிரியல் தீயான அக்னி என்பது ஜீரண சக்தியைப் பற்றி குறிப்பதாகும். ஆயுர்வேதம் பதின்மூன்று விதமான அக்னி இருப்பதாகக் கூறுகிறது. அவை ஜடராக்னி, ஏழு தாது அக்னி மற்றும் ஐந்து பூதாக்னி. (விஜயாபிரியா.2018) மேற்காணும் ஆயுர்வேத மருத்துவக் கூறுகள் அனைத்தும் மலேசிய ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளாக விளங்குகின்றன.

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத நோயறியும் முறை

ஆயுர்வேதத்தில் கூறும் நோய் அறியும் முறைகளைப் பின்பற்றி, மலேசியாவிலும் ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் மனிதர்களின் நோயைத் தெரிந்துக்கொள்வதற்கு நாடிபார்த்தலை முதன்மையாகக் கொள்கின்றனர். கை, கால், வயிறு, நெற்றிப்பொட்டு ஆகிய இடங்களில் தொட்டுப்பார்த்து நாடி ஓட்டத்தைச் சோதிப்பர். பெண்களின் இடது கையிலும் ஆண்களின் வலது கையின் மணிக்கட்டின் சீழும் மூன்று விரல்களால் அழுத்தம் கொடுத்து தோஷங்களை அறிந்துக்கொள்கின்றனர். முதல் விரல் வாதத்தையும், இரண்டாவது விரல்

பித்தத்தையும் மூன்றாவது விரல் கபத்தையும் அறிய உதவுகின்றன(Johnson, 2018, ப.860)

ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் நோயாளிகளின் மனநிலைக் குறித்தும் ஆய்வு செய்கின்றனர். ஏனெனில், ஒருவரின் எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள் அனைத்தும் உடல் உறுப்புகளில் சக்தியைத் தீர்மானிக்கின்றன. நேர்மறை எண்ணங்கள், நல்ல உணர்ச்சிகள் ஆகியவை ஒருவரின் ஆன்ம பலத்தையும் சரீர செயல்பாட்டையும் உறுதிபடுத்தவல்லவை. எதிர்மறை எண்ணங்களான பயம், கோபம், வெறுப்பு போன்றவற்றால், உடலிலுள்ள திசுக்கள், உறுப்புகள் பாதிப்படைந்து குறிப்பிட்ட இடங்களில் வலியை ஏற்படுத்துகின்றன. நோயாளிகளைப் பரிசோதிப்பதற்கு மருத்துவ நிபுணர்கள் பலவகை பரிசோதனைகளைக் கையாளுகின்றனர். அவை பொது உடல் பரிசோதனை, துடிப்பு பரிசோதனை, சிறுநீர் பரிசோதனை, மல பரிசோதனை, கண்கள், செவிப்புலன் மற்றும் நாக்கு பரிசோதனை மற்றும் தொட்டுணரக்கூடிய பரிசோதனை ஆகும்(Johnson, 2018, ப.860). மேற்காணும் நோயறியும் முறைகள் யாவும் மலேசியாவின் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தில் கருத்தில் கொள்ளப்பெறுகின்றன.

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத சிகிச்சை வகைகள்

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத சிகிச்சைகள் இரு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை சோதன சிகிச்சை மற்றும் சாமன சிகிச்சை என்பனவாகும். (Anil Joy ப. 558) சாமனம் என்ற சொல்லுக்கு சமநிலைப்படுத்துவது என்று பொருள். உடலில் உள்ள தோஷங்களான வாதம், பித்தம் மற்றும் கபம் ஆகியவற்றுக்கு வாயுக்களின் சிகிச்சை முறை அறிவுறுத்தப்படுகின்றன. இந்த வகை சிகிச்சையில் பல்வேறு வகையான மூலிகைப் பொடிகள், மாத்திரைகள், தண்ணீர், மருந்து எண்ணெய், நெய் ஆகியவைப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உண்ணாவிரதம், உடற்பயிற்சி, வியர்வை வெளியேற்றுதல், சூரிய கதிர்வீச்சுகளைப் பெறுதல் என மிக எளிய முறையில் நோய்கள் குணப்படுத்தப்படுகின்றன.

சோதன சிகிச்சை என்பது தூய்மையாக்குதல் அல்லது சுத்தி செய்தல் எனப்பொருள்படும். இவ்வகை சிகிச்சைகள், நோய்கள் நாள்பட்டதாகவும் பித்தமும் கபமும் தன்னிலையில் இருந்துக்கூடி மலவடிவத்தில் உடலில் தங்கியிருக்கும்போது அளிக்கப்படுகின்றன. பஞ்சகர்மா எனப்படும் ஐவகை சிகிச்சைகள் அளிக்கப்படும்போது உடலில் உள்ள நச்சு தன்மைகள் அகன்று மீண்டும் உடல் சமநிலைக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. (Lad, 2002, ப.160) ஐவகைச் சிகிச்சைகள் வமனம், விரேசனம், வஸ்தி, நஸ்யம், இரக்த மோக்ஷம் ஆகும் (Jaiswal, - Williams, 2017, ப.51)

ஐவகை சுத்திகரிப்பு நுட்பங்களுள் தோஷங்களை வாய் வழியே வெளியேற்றக்கூடிய சிகிச்சை வமனம் முறையாகும். உடலில் கபம் மேலோங்கும்போது நுரையீரல் மற்றும் மூச்சுக்குழாய் அடைபட்டு, சளி, இருமல் அல்லது ஆஸ்துமா போன்ற நோய்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக விளங்குகின்றன. இந்த ஆயுர்வேத சிகிச்சையின்போது அதிகப்படியான சளியை ஏற்படுத்தும் கபத்தை அகற்ற மருத்துவர்கள் முற்படுகின்றனர். இது மூச்சுத்திணறல், பீனிசம் எனும் சைனஸ், ஆஸ்துமா, நீரிழிவு, அஜீரணம் போன்ற நோய்களுக்குத் தீர்வாக அமைகின்றது. (Narra, 2015, ப.220)

தொடர்ந்து, விரேசனம் உடலில் உள்ள அதிகப்படியான பித்தத்தை வயிற்றுப்போக்கின் மூலம் சுத்தம் செய்யும் முறையாகும். வயிற்றுப்போக்கை ஏற்படுத்துவதற்கு மூலிகைகள் கொண்டு பொடி அல்லது கஷாயம் செய்து நோயாளிகளுக்குத் தரப்படுகிறது. பித்தம் உடலில் அதிகரிப்பதால் கல்லீரல் மற்றும் பித்தப்பைகளில் குவிந்து தோல் நோய், நாள்பட்ட காய்ச்சல், நெஞ்செரிச்சல், மஞ்சள் காமாலை போன்ற நோய்களை ஏற்படுத்தும். இவற்றைக் குணமாக்க இவ்வழி சிகிச்சை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. (Parida, Bhatt, Dave, - Shukla, 2009, ப.258)

மேலும், வஸ்தி எனப்படுவது

வாதக்கோளாறுகளினால் இடுப்பு வலி, இளைப்பு, உடல் கருத்தல், உடல் நடுக்கம், வயிற்றுப் பொருமல், மலம் இறுகிவிடுதல், பலவீனம், உறக்கமின்மை, இந்திரியங்களின் செயல்திறன் குன்றிவிடுதல், தலைச்சுற்றல் போன்ற உடல் உபாதைகள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கு ஆசனவாய் மூலம் மருந்து செலுத்தி குடலைச் சுத்தம் செய்து வாத தோஷத்தைச் சீர்ப்படுத்துகின்றனர். (Ayu, - Kumar, 2016, ப.2343). எண்ணை வஸ்தி, கஷாய வஸ்தி, உத்தர வஸ்தி, மாத்ரவஸ்தி என உடல் நோய்க்கு ஏற்றவாறு சிகிச்சைகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

நஸ்யம் வகை சிகிச்சையானது மூக்கின் துவாரத்தின் வழியாக மருந்துவிட்டு தலையின் நடுப்பகுதியில் உள்ள சிருங்காடகம் வரைச்சென்று கண், காது, தொண்டை போன்ற இடங்களில் உள்ள நரம்பு துவாரங்களில் நுழைந்து அங்குள்ள அனைத்து நோய்களையும் தீர்க்க வல்லது. தலையில் உள்ள அழுக்குகள் நன்கு நீங்கிவிட்டால் பிராணன் சீராகச் செயல்படும், இந்திரியங்கள் சுத்தமாகும். (Sethi, - Rajan, 2019, ப.36) விரேசன நஸ்யம், பிரும்ஹண நஸ்யம், சமன நஸ்யம் என திரிதோஷங்களின் அடிப்படையில் ஆயுர்வேதத்தில் சிகிச்சைத் தரப்படுகிறது.

இரக்த மோக்ஷம் என்னும் சிகிச்சையானது மாசு அடைந்த இரத்தத்தை அட்டை மூலம் உறியச்செய்து சுத்திகரிக்கும் முறையாகும். (Sud, V. S., & Sud, V. K. S. (2018) இரைப்பைக் குழாயில் உள்ள நச்சுகள் இரத்தத்தில் கலந்து உடல் முழுவதும் பரவுகின்றன. குருதியில் நச்சுகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க நோய்த்தொற்றுகள், உயர் இரத்த அழுத்தம் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாகின்றது. தோல் தடிப்பு, முகப்பரு, சொறி சிரங்கு, அரிப்பு அல்லது படை நோய் போன்ற தோல் கோளாறுகளும் இதில் அடங்கும். கல்லீரல் மற்றும் மண்ணீரல் ஆகிய உறுப்புகளின் ஆரோக்கியத்தை உறுதி செய்ய இரத்தத்தை சுத்திகரிப்பது மிகவும் அவசியமாகிறது.

இரசாயண சிகிச்சை

மலேசியாவில் உள்ள ஆயுர்வேத சிகிச்சை மையங்களில் உடலில் உள்ள

நச்சுத்தன்மைகளை பஞ்சகர்மா முறையில் வெளியேற்றும் சிகிச்சையும் பின்பு இளமைத் தோற்றத்தை மீண்டும் மீட்டெடுக்க இரசாயன சிகிச்சையும் அளிக்கப்படுகிறது. இது உடல், மனம் மற்றும் தார்மீக குணத்தை வலிமைப்படுத்தி உற்சாகத்தையும் புத்துணர்ச்சியையும் அளிக்கிறது. மேலும் இச்சிகிச்சை நினைவாற்றல், அறிவு கூர்மை, நோய் எதிர்ப்பு சக்தி அதிகரித்தல், இளமையைப் பாதுகாத்தல், உடல் தசை கழிதலைத் தடுத்தல் போன்ற கூடுதல் பலன்களை தரவல்லது. (நீலாயதாட்சி, 2015. ப.13)

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவ வகைகள்

ஆயுர்வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மலேசியாவிலும் மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தி ஆயுர்வேத மருந்துகள் ஆயுர்வேத மருத்துவ நிபுணர்களால் சுயமாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவை நோய் தன்மைக்கேற்ப பல முறைகளில் செய்யப்படுகின்றன. ஆயுர்வேதத்தில் இந்த மருந்துகள் ஒன்பது வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அர்க்கங்கள் எனப்படுவது மருந்து பொருட்களைக் கொதிக்க வைத்து அதன் நீராவினைச் சேகரித்து தயாரிக்கப்படும் மருந்துகள் ஆகும். ஆஸவங்கள் என்பது பருவநிலை மாற்றத்தால் மருந்துகள் கெட்டுவிடாமல் பாதுகாக்கும் முறையாகும். அடுத்ததாக, அரிஷ்டம் என்பது கஷாயமாகத் தயாரிக்கப்படும் மருந்து வகையாகும். மருந்து சரக்குகளை இடித்து பொடியாகச் செய்யப்படும் மருந்துகள் சூரணங்கள் ஆகும்.

மேலும், மருந்து வகைகள் மாத்திரைகள் வடிவிலும் உட்கொள்ளப்படுகின்றன. குழந்தைகள் முதல் பெரியவர் வரை அருந்துவதற்குப் பானகமாகவும் லேகியமாகவும் மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. க்ருதம் என்பது மருந்துப் பொருட்களுடன் நெய்யும் தைலமும் சேர்த்துப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட மருந்து வகையாகும். இறுதியாக, தேவையான மூலிகைகளை நன்கு அரைத்து எண்ணெயுடன் பசைப் போன்று செய்யப்படுவது கல்கம்

வகையைச் சார்ந்தது. இவ்வாறு இன்னும் பல முறைகளிலும் ஆயுர்வேத மருந்துகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. மலேசியாவில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் சில மருந்துகளைச் சுயமாகச் செய்தும் சிலவற்றை இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்தும் நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கின்றனர். (இளங்கோவன், 2012, ப.11)

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் போக்கு

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவம் பல்வேறு நிலைகளில் மேலோங்கி வளர்ந்துக் கொண்டு வருகிறது. மலேசியாவிலுள்ள உயர்க்கல்வி கூடங்களில் ஆயுர்வேத பட்டையக் கல்வி, ஆயுர்வேத மருத்துவ முறைகளைப் பற்றியும் மருந்துகளைப் பற்றியும் ஆய்வுகள், மலேசியப் பொது மருத்துவமனைகளில் ஆயுர்வேத மருத்துவம், தனியார் ஆயுர்வேத சிகிச்சை மையங்கள், விற்பனைத் தலங்கள், ஆயுர்வேத மருத்துவச் சுற்றுலா, ஆயுஷ் அமைச்சின் ஆதரவு எனப் பல்வேறு நிலைகளில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் வளர்ச்சியை இந்நாட்டில் காண முடிகிறது.

மலேசிய உயர்க்கல்விக் கூடங்களில் ஆயுர்வேதக் கல்வி

மலேசியாவில் ஆயுர்வேதம் வளர்வதற்கான சூழல்கள் தென்படுகின்றன. 'Malacca College of Science and Management (MCSM)' எனும் கல்லூரி 'Diploma in Natural Medicine' எனும் பட்டப்படிப்புக்கான பாடத்திட்டத்தில் ஆயுர்வேதத்தையும் இணைத்துள்ளது. ஒரு சில தனியார் ஆயுர்வேத அமைப்புகள் அவ்வப்போது ஆயுர்வேதத்தைப் பற்றிய பயிற்சிகளையும் பயிலரங்கங்களையும் நடத்துகின்றனர். இந்திய அரசாங்கம் 2013ஆம் ஆண்டு தொடங்கி இன்றுவரை ஆயுஷ் (Ayush) அமைச்சின் கீழ் பாரம்பரிய மருத்துவப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ள மலேசிய மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் வழங்கி வருகின்றது. (செல்லியல்.2013)

மலேசியாவிலுள்ள பல உயர்க்கல்விக் கூடங்களில் இந்திய பாரம்பரிய மருத்துவம் பற்றிய பாடங்கள் இளங்கலைப் பட்ட மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றது. பல்கலைக்கழகங்களில் ஆயுர்வேத மருத்துவம் தொடர்பான ஆய்வுகளும் அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன (நேர்காணல். சிவபாலன்) இந்தப் போக்கானது இந்நாட்டில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்துக்கு சிறந்த எதிர்காலம் இருப்பதைக் காட்டுகின்றது.

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத வளர்ச்சியில் கோபியோ (GOPIO) நிறுவனம்

கோபியோ மலேசியா (GOPIO- Global Organization People of Indian Origin) பாகுபாடற்ற, மதச்சார்பற்ற உலகளாவிய அமைப்பு, இவ்வமைப்பு உலகெங்கும் வாழும் இந்திய வம்சாவழியினரை உட்படுத்தி இதுவரை 14 அனைத்துலக மாநாடுகளை நடத்தியுள்ளது. இவற்றுள் பல மாநாடுகள் மலேசியாவில் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இம்மாநாடுகளில் பல்வேறு துறைகளில் இந்தியர்களுக்கான வர்த்தக வாய்ப்புகள் குறித்துப் பேசப்படும். அதில் இந்திய பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் உள்ள வர்த்தக வாய்ப்புகள் குறித்தும் ஆராயப்படும். அதில் ஆயுர்வேத மருத்துவத் துறையில் இருக்கக்கூடிய வளர்ச்சியும் வாய்ப்புகளும் அடங்கும். இம்மாநாட்டின் வழி ஆயுர்வேத மருத்துவம், மருந்துகள், மருத்துவர், சிகிச்சை மையங்கள் ஆகிய நிலைகளில் புதிய ஒப்பந்தங்கள் பல கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளன.

மேலும் கோபியோ நிறுவனம் மலேசிய இந்து சேவை சங்கத்துடனும் பிற அமைப்புகளுடனும் இணைந்து இரண்டு அனைத்துலக பாரம்பரிய மருத்துவ மாநாடுகளையும் (TRADALTH) நடத்தியுள்ளது. இம்மாநாடுகளில் சித்த மருத்துவம், யுனானி, ஆயுர்வேதம் ஆகிய பாரம்பரிய மருத்துவம் தொடர்பாக பல நாடுகளில் இருந்து பேராளர்கள் கலந்து கொண்டு ஆய்வு கட்டுரைகளைப்

படைத்துள்ளனர். ஆக, மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் வளர்ச்சியில் கோபியோ நிறுவனத்திற்கும் குறிப்பிட்ட பங்குண்டு.

மலேசியப் பொது மருத்துவமனைகளில் ஆயுர்வேத மருத்துவம்

ஆயுர்வேத முறையிலான சிகிச்சைகளுக்கு மலேசியாவில் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு வருகிறது. மலேசிய அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் மாற்று மருத்துவ முறையாக ஆயுர்வேதமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு சில மருத்துவமனைகளில் நடைமுறைப்படுத்தப் படும் உள்ளது. இந்திய அரசாங்கம் மலேசியாவில் ஆயுர்வேதத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பல்வேறு செயல்திட்டங்களை வடிவமைத்து செயல்படுத்தியும் உள்ளனர் (நேர்காணல். செந்தில்வேல்). மலேசிய சுகாதார அமைச்சு இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆயுஷ் ("AYUSH"- Ayurveda, Yoga & Naturopathy, Unani, Siddha and Homoeopathy) அமைச்சுடன் மருத்துவ உடன்படிக்கைகளை உருவாக்கி பரிசோதனை அடிப்படையில் மலேசிய மருத்துவமனைகளில் நவீன மருத்துவத்தோடு இணைந்து ஆயுர்வேத முறையிலான மருத்துவ சிகிச்சைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இது மலேசியாவில் ஆயுர்வேத வளர்ச்சியில் முத்தாய்ப்பாக இருக்கிறது. (Chandola, 2010)

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத சிகிச்சை மையங்கள்

மலேசியாவில் மாற்றுமுறை மருத்துவ சங்கங்கள் பல உள்ளன. மலேசிய சுகாதார அமைச்சு இத்தகைய சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கி அவர்களோடு இணைந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இதில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த மருத்துவர்களை இனம் கண்டு அவர்கள் மாற்று மருத்துவத் தொழில் செய்வதற்கானச் சூழலையும் வகுத்துள்ளது. இவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் பலர் இங்கே

ஆயுர்வேத சிகிச்சை மையங்களை உருவாக்கி அரசாங்கத்தின் ஆதரவோடு செயல்பட்டு வருகின்றனர். (Razali, S. M., & Yassin, A. M. 2008). ஆயுர்வேதத்தின் வளர்ச்சிக்கு சான்றாக மலேசியாவில் ஆயுர்வேத சிகிச்சை மையங்கள் பெருகி வருகின்றன. இந்தியர்கள் மட்டுமல்லாது மற்ற இன மக்களும் சிகிச்சைக்காக இம்மையங்களை நாடுகின்றனர். குறிப்பாக, உடல் நலம் பெறுவதற்கும் உடல் சுத்திக்கும் பொது மக்கள் இச்சிகிச்சை மையங்களை அதிகம் நாடுகின்றனர். இது மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருத்துவ வளர்ச்சியின் போக்கைக் காட்டுகின்றது. (Fazleena Aziz.2012)

மலேசியாவில் ஆயுர்வேத மருந்துகள்

ஆயுர்வேத முறைப்படி மருத்துவ நிபுணர்களால் தயாரிக்கப்படும் மருந்துகள் மலேசியாவில் பெருமளவில் விற்கப்படுகின்றன. உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் தயாரிக்கப்படும் மருந்துகள் நோய்க்கேற்றவாரு மாத்திரை, பொடி, எண்ணெய் மற்றும் தைலம் போன்ற வகையில் உற்பத்திச் செய்யப்படுகின்றன. (Mishra, 2003, ப. 8) இவையாவும் மலேசிய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இங்குள்ள பேரங்காடிகள், ஆயுர்வேத மருத்துவ நிலையங்கள், கடைகள், மருந்தகங்களில் விற்கப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல், இணையத்தளத்தின் வாயிலாகவும் சமூக ஊடகங்கள் மூலமும் ஆயுர்வேத மருந்துகள் மக்களுக்கு விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு உலகளவில் விற்கப்படுகின்றன (நேர்காணல், ரேவதி). இவை மலேசியாவில் ஆயுர்வேத வளர்ச்சிக்கு சான்றாக அமைகிறது.

மலேசியர்கள் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் தன்மையை உணர்வதினால் தங்களுடைய நோய்களுக்குத் தீர்வுகாணவும் நோய் எதிர்ப்புத்தன்மை அதிகரிக்கவும் இந்தியாவுக்கு மருத்துவச் சுற்றுலா மேற்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக தமிழ் நாடு, கேரளா மாநிலங்களுக்கு அதிகமானோர் மருத்துவப் பயணம் செய்யத் தொடங்கியுள்ளனர். விலைமலிவான ஆனால் தரமான மருத்துவம் அங்கு கிடைப்பதனால் மலேசிய மக்கள் ஆயுர்வேத மருத்துவச்

சுற்றுலாவைப் பெரிதும் விரும்புகின்றனர். (George, B.P., & Swamy, G.A.2007)

2015ஆம் ஆண்டு இந்திய தூதரகமும் (High Commission of India) மலாயாப் பல்கலைக்கழகமும் ஆயுர்வேதம்: அறிவியல் மற்றும் பயிற்சி என்னும் தலைப்பிலான ஆங்கிலம் மற்றும் மலாய்மொழி புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளன. (India Today.2016) இதுபோன்ற இந்திய மலேசிய தொடர்பு ஆயுர்வேத வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்றது.

முடிவுரை

மேற்கண்ட ஆய்வுக் கட்டுரையின் வழி சில ஆய்வு முடிவுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. ஆயுர்வேத மருத்துவம் காலத்தால் தொன்மையானதும் தனித்த கோட்பாடுகளைக் கொண்டதுமாகும். ஆயுர்வேத மருத்துவத்துக்கும் மலேசியாவுக்குமான தொடர்பு இந்தியாவிலிருந்து மக்கள் மலேசியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த காலந்தொட்டு இருந்து வருவது ஆய்வின் வழி தெரிகிறது. மலேசியாவில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆயுர்வேத மருத்துவமானது முற்றிலும் இந்தியாவிலுள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆயுஷ் அமைச்சகமும் மலேசிய சுகாதார அமைச்சும் மலேசியாவில் ஆயுர்வேதம் வேரூன்றி வளர்வதற்கான ஒத்துழைப்பையும் பங்களிப்பையும் தொடர்ந்து வழங்கி வருகின்றன. இவ்விரு அமைச்சுகளின் ஒத்துழைப்புடன் பல பாரம்பரிய மருத்துவ மாநாடுகளும் ஆராய்ச்சிகளும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. தொடர்பு தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, ஆயுர்வேத மருத்துவம் மலேசியாவிலும் உலக நாடுகளிலும் விரைவாகப் பரவுவதற்கு வழியமைத்துள்ளன. ஆக மொத்தத்தில், அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பும் மக்களின் வரவேற்பும் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தை இந்நாட்டில் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடையச் செய்துள்ளன என்பது இந்த ஆய்வின் முடிவாகும்.

Reference

- Anil Joy Pulikkottil. (n.d). Samana Chikithsa and Sodhana Chikithsa. Retrieved from, [https:// www.ayurvedatreatments.co.in/ayurvedatreatments/index.php/ayurvedic-medicine-and-uses](https://www.ayurvedatreatments.co.in/ayurvedatreatments/index.php/ayurvedic-medicine-and-uses)
- Ayu, R. B. S. M., & Kumar, D. S. (2016). MODE OF ACTION OF VASTI IN NEUROLOGICAL DISORDERS (VATA VYADHI)-A CONCEPTUAL STUDY.
- Ayurveda a popular alternative medicine in Malaysia. (2011, Jan 4). *The Economic Times*.
- Ayurvetha turaiyil 20 maleciya maanavargalukku vaayppu. (2013, April 17). Celliyal. Retrieve from <https://selliyal.com/archives/22375>
- Bernhardt, S. Ayurveda: an introduction. *University of Colorado Strauss Health Sciences Library*.
- Chandola, H. M. (2010). Globalization of Ayurveda: New horizons!. *Ayu*, 31(4), 399.
- Colley, F. C. (1978). Traditional Indian medicine in Malaysia. *Journal of the Malaysian Branch of the Royal Asiatic Society*, 51(1 (233), 77-109.
- ETV Administator. (2016, December 14). NIA and UTAR to bring Ayurvedic teaching to Malaysia. Enterprise Retrieved from <https://www.enterprisetv.com.my/nia-and-utar-to-bring-ayurvedic-teaching-to-malaysia>
- Fazleena Aziz, (2012, Apr 19). NaturalTreatment. The Star. Retrieved from <https://www.thestar.com.my/travel/malaysia/2012/04/19/natural-treatment>
- George, B. P., & Swamy, G. A. (2007). Medical tourism: an analysis with special reference to India. *JOHAR*, 2(1), 31.
- Hankey, A. (2010). Establishing the scientific validity of Tridosha part 1: Doshas, Subdoshas and Dosha Prakritis. *Ancient science of life*, 29(3), 6.
- Hooi Tien. Tan, (2015, June 20). Academic and Training Programmes for Traditional and Complementary Medicine Practices in Malaysia. My Health. Retrieved from <http://www.myhealth.gov.my/en/academic-and-training-programmes-for-traditional-and-complementary-medicine-practices-in-malaysia/>
- Ilangkovan.Vi.Ri. (2012, May 01). Tamilar maruttuvam alintuvituma? Cennai: UMI Unique, Retrieve from:[://www.noolaham.net/project/123/12217/12217.pdf](http://www.noolaham.net/project/123/12217/12217.pdf)
- India Today. (2016, December 7). National Institute of Ayurveda ties-up with Malaysia University to popularise Ayurveda in Malaysia. India Today. Retrieved from <https://www.indiatoday.in/education-today/news/story/nia-ties-up-with-utar-356095-2016-12-07>
- Jaiswal, Y. S., & Williams, L. L. (2017). A glimpse of Ayurveda–The forgotten history and principles of Indian traditional medicine. *Journal of traditional and complementary medicine*, 7(1), 50-53.
- Johnson, V. (2018). Prospects of Ayurvedic Health Tourism in Kerala. *Prospects*.
- Lad, V. (2002). *Textbook of Ayurveda*. New Mexico: Ayurvedic Press.
- Mabbett, I. W. (1977). The ‘Indianization’ of Southeast Asia: Reflections on the historical sources. *Journal of Southeast Asian Studies*, 8(2), 143-161.
- Makatevan, Ila.(2009).Ayurvetha maruttuva varalaru. Retrieve from, <http://online.pubhtml5.com/gnba/kkpm/#p=1>
- Malacca College of Science and Management. (n.d). Diploma in Natural Medicine. Retrieve from http://mcsm.edu.my/d_naturalmed.html *medicine*, 48(1), 76.
- Mishra, L. C. (Ed.). (2003). *Scientific basis for Ayurvedic therapies*. CRC press.

- Narayanaswamy, V. (1981). Origin and development of Ayurveda :(a brief history). *Ancient science of life*, 1(1), 1.
- Narra, V. L. (2015). A study on the role of vamanam on serum bilirubin and calcium levels. *Journal of Dr. NTR University of Health Sciences*, 4(4), 219-223.
- Nilayatanci. Pu, (2015). Anaivarukkum nalavalvu. *Makka! nalvalvu marrum kudumpa nalatturai maatha ita*(5), 13. Retrieve from. <http://www.tnhealth.org/magazines/May%202015%20Anaivarukkum%20Nalavazhvu.pdf>
- Parida, A. N., Bhatt, N. N., Dave, A. R., & Shukla, V. D. (2009). A Comparative Study of Vamana & Virechana karma in Ekakushtha wsr to Psoriasis. *AYU (An international quarterly journal of research in Ayurveda)*, 30(3), 255.
- Rana, R. E., & Arora, B. S. (2002). History of plastic surgery in India. *Journal of postgraduate medicine*, 48(1), 76.
- Rajantharan, M., Sarjit, S., Gill, Balakrishnan Muniapan, Sillalee, K., & Manimaran, S. (2014). "A Critical Analysis Of Siddha Tradition In The Context Of Malaysian Hindu Culture" In *Life Science Journal*. (Life Sci J 2014; 11(7): Pp, 27-32). ISSN: 1097- 8135. <http://www.lifesciencesite.com>
- Razali, S. M., & Yassin, A. M. (2008). Complementary treatment of psychotic and epileptic patients in Malaysia. *Transcultural psychiatry*, 45(3), 455-469. Retrieved from <https://economictimes.indiatimes.com/industry/healthcare/biotech/pharmaceuticals/ayurveda-a-popular-alternative-medicine-in-malaysia/articleshow/7216310.cms>
- Salguero, C. P. (2007). *Traditional Thai medicine: Buddhism, animism, ayurveda* (p. 142). Hohm Press Published.
- Sethi, D., & Rajan, S. (2019). A CASE REPORT-MANAGEMENT OF ARDITA THROUGH AYURVEDA. *Indian Journal of Applied Research*, 9(2).
- Subramaniam, S. (2016). *The 4th Bilateral Technical Meeting on Cooperation in the Field of Traditional Systems of Medicine between the Government of Malaysia and The Republic of India (Research briefing issue 5)*. Ministry Health http://www.moh.gov.my/moh/modules_resources/database_stores/96/337_846.pdf
- Subramanian, C. (2017). PROSPECTS OF AYURVEDIC HEALTH TOURISM INDUSTRY IN KERALA. *JAMSHEDPUR RESEARCH REVIEW*, 53.
- Sud, V. S., & Sud, V. K. S. (2018) *QUESTION BANK ON-AGAD TANTRA VYAVAHAR AYURVED EVUM VIDHIVAIDEYAK. RED'SHINE* Publication. Pvt. Ltd.
- Thakar, D. L., & Physician, E. A. (1974). Introduction to Ayurveda.
- Vijayapriya, Je. (2018). Cerimanakkuraivinal varum noygal. Maalai malar. Retrieve from, <https://www.maalaimalar.com/health/arokiyamtopnews/2018/04/03080805/1154699/Diseases-of-Digestive-problem.vpf>
- Virechana karma in Ekakushtha wsr to Psoriasis. *AYU (An international quarterly journal of research in Ayurveda)*, 30(3), 255.
- Zumbroich, T. J. (2008). The origin and diffusion of betel chewing: a synthesis of evidence from South Asia, Southeast Asia and beyond. *E-Journal of Indian Medicine*, 1(3), 87.

பெரியபுராணத்தில் வெளிப்படும் பெற்றோர்கள்
பிள்ளைகள் கடமையுணர்வு
The Responsibilities of Parents and Filial Piety in
Children as Revealed in Periyapuramam

சிவகாமி கந்தையா / Sivagamy Kanniah¹
சரவணன் சந்திரன் / Saravanan Sandaram²

Abstract

Moral values have always attracted the attention of academicians to a great extent. In this article, moral concepts are discussed in correlation with the oldest Tamil ethical literature of *Periyapuramam*. *Periyapuramam* is considered as the greatest Saivite religious literature in Tamil that deals with lots of information about the religious experiences, historical messages, philosophies, science and moral values. *Periyapuramam* may be treated as devotional literature but the story contains modern morality concepts. Sekkizar, the great writer and poet who penned *Periyapuramam*, blended *Hinduism* with stories laden with good moral values that captures the truth of this religion. This ethical literature narrates the story of sixty- three saints, who are better known as *Nayanmargal*, in a compilation of the 12th *Thirumurai*, which is also known as *Thiruthondarpuranam*. This study attempts to rediscover various concepts of responsibility of parents as well as the filial piety of children mentioned in *Periyapuramam*; other related sources such as *Sanga Padalgal*, *Sillapathigaram*, *Thirukural* and *Thiruvilayadal Puranam* are also included.

Date of submission: 2020-06-20
Date of acceptance: 2020-07-03
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Saravanan Sandaram
Email: saravanansandaram@gmail.com

Key Words: Periyapuramam, Moral Values, Responsibility, Nayanmargal.

முன்னுரை

“கடன்” என்ற சொல் பழந்தமிழில் கடமையைக் குறிக்கும். கடமையுணர்வு என்ற சொல் பொறுப்புணர்ச்சியைக் குறிக்கும். புறநானூற்றுப் பாடலில் பொறுப்புணர்ச்சி பற்றிய வரிகளைக் காணலாம். அப்பாடல் வரிகள் ஒவ்வொருவரின் பொறுப்புணர்ச்சியை வலியுறுத்துகிறது.

ஈன்ற புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே

சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே

வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே

ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கிக்

களிறுஎறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே (புறநானூறு : 312)

ஈன்று புறம் தருதல் என்ற சொல்லுக்கு மகனைப் பெற்றுப் பாதுகாப்பது தாயின் தலையாய கடமையாகும் எனப் பொருள்படும். அதே போல் அவனை நற்பண்புகள் நிறையப் பெற்றவனாக்குதல் தந்தையின் கடமையாகும். அவனுக்குத் தேவையான வேலை (படைக் கருவிகளை) உருவாக்கிக் கொடுத்தல் கொல்லரின் கடமையாகும்.

¹ The author is a Masters candidate at The Department of Indian Studies, University of Malaya. sivagamykanniah@gmail.com

² The author is a Masters candidate at The Department of Indian Studies, University of Malaya. saravanansandaram@gmail.com

நல்லொழுக்கத்தைக் கற்பிப்பது அரசரின் கடமையாகும். அதேபோன்று ஒளியுடன் விளங்கும் வாளைக் கையில் ஏந்திப் போர்க்களத்தில் பகைவரின் யானைகளைக் கொன்று வெற்றியுடன் திரும்பி வருதல் அம்மகனின் கடமையாகும் என இப்பாடல் விரிந்துரைக்கின்றது. தாய், தந்தை, கொல்லர், அரசன், மற்றும் வீரனின் கடமை என்ற பொறுப்புணர்ச்சியைப் புறநானூற்றுப் பாடல் விளக்குகின்றது.

ஒரு தந்தைக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகளாகத் திருவள்ளுவர்,

“தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து

முந்தியிருப்பச் செயல்”

(அதிகாரம்: புதல்வரைப் பெறுதல் குறள் எண்: 67)

என்று குறிக்கின்றார். நன்றி என்பதை நன்மை எனப் பரிமேலழகர் பொருள் கூறுகிறார். இக்கடமையைத் தந்தை மகற்குச் செய்யும் நன்றி என்கிறார். தந்தை மகனைப் பெற்றதனால் வளர்த்தலும் கடமையாகிறது. கைம்மாறு பார்க்காமல் கடமை என்று கூடக் கருதாமல் அவன் சிறந்தவனாக ஆக வேண்டும் என்ற பெருநோக்கத்துடன் செய்வது நன்றி. மகனை அவையில் முந்தி இருக்கும்படிச் செய்தல் தந்தை அவனுக்கு ஆற்றும் நன்மை என்கிறது இத்திருக்குறள்.

திருவள்ளுவர் மக்கட்பேறு அதிகாரத்தில்

“மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை

என்னோற்றான் கொள்ளும் சொல் (அதிகாரம்: புதல்வரைப் பெறுதல் குறள் எண்: 70)

என்று கூறுகின்றார். இவ்வதிகாரத்தின் மூலம் இப்படி ஒரு மகன் கிடைக்க இவன் தந்தை தவம் செய்திருக்க வேண்டும் என்று பிறர் சொல்லக் கேட்டபொழுது தந்தை மிகப்பெருமிதம் கொள்வார். இந்தப் பெருமையைப் பெற்றுத் தருவதே மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் உதவி என்று குறிப்பாகக் கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

பிள்ளைகள் பெற்றோர்கள் மீது கொண்ட கடமையுணர்வு

ஆகவே, பிள்ளைகள் பெற்றோர்கள் கடமையுணர்வைப் பற்றிய செய்திகளைப் பெரியபுராணப் பாடல்களிலும் காண முடியும். அதுமட்டுமின்றி பிள்ளைகள் பெற்றோர்கள் கடமையுணர்வு பற்றிய தகவல்கள் கொண்ட சங்கப் பாடல்கள், மற்றும் நீதி நூல்கள் இவற்றில் காணலாம். அவைகளும் இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கீழே இடம் பெற்றுள்ள சில பெரியபுராண பாடல்கள் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு ஆற்றும் கடமையைப் பற்றி விவரிக்கின்றது.

திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தை எழுதுகின்ற சேக்கிழார், பிள்ளை பெற்றோருக்கு ஆற்றும் கடமையுணர்வைப் பாராட்டுகிறார். சிவஞானம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தருக்கு அந்தணர் குலத்தில் உள்ள மரபான உபநயனம் தேவையில்லை. ஒரு பிறப்பும் எய்தாதவர் அவர். அவருக்குப் பூணூல் சாத்தி இருபிறப்பாளர் என்று ஆக்குகின்ற சடங்கும் தேவையில்லை. ஆனால் திருஞானசம்பந்தர் தன் தந்தையார் விரும்புவதால் மறுப்புச் சொல்லாமல், தன் குல மரபுபடி உபநயனம் செய்து கொள்கிறார்.

.....உபநயனப் பருவ மெய்த

உலகிறந்த சிவஞானம் உணரப் பெற்றார்

தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத்

தோலொடுநூல் தாங்கினார் ....” (பெரிய புராணம்: திருஞானசம்பந்தர்: 263)

“ஒருபிறப்பும் எய்தாமை உடையார் தம்மை உலகியல்பின் உபநயன முறைமை யாகும் இருபிறப்பின் நிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி

எய்துவிக்கும் மறைமுனிவ ரெதிரே நின்று” . (பெரியபுராணம்: திருஞானசம்பந்தர்: 264)

திருஞானசம்பந்தருக்குப் பெற்றோர் விதிக்கும் விதிகளை மீறக்கூடாது என்ற கடமையுணர்வு இருந்திருக்கிறது என்பதைப் பாடல் 263,264 விளக்குகிறது.

அக்காலப் போர் முறையில் படையெடுக்கும் முன்னால் பகை நாட்டிற்கு அறிவிப்பார்கள். பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் செல்லும் படியாகச் சிலரைக் குறிப்பிடுவார்கள். பசுக்கள், பார்ப்பனர்கள், பெண்கள், பிணியுற்றோர், இவர்கள் எல்லாம் போர்த்துன்பம் அடையக்கூடாதென்று, பாதுகாப்பாக இருக்கும் படி அறிவுறுத்துவார்கள். அப்படிக்கூறும்போது தென்புலத்தாருக்குப் பிதிர்க்கடன் செய்யும் பிள்ளையைப் பெறாதவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அதனால் பிள்ளைகள் பெற்றோர் இறந்த பின்னாலும் பிதிர்க்கடன் ஆற்றும் கடமை வற்புறுத்தப் படுகிறது.

ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புலம் வாழ்நர்க்கு அருங்கடன்
இறுக்கும்

பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்அம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண்
சேர்மின் (புறநானூறு: 9)

பிதிர்க்கடனும் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு ஆற்றும் கடமை என்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல் விளக்குகிறது.

திருக்குறளிலும் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குச் செய்யும் கடமையைத் திருவள்ளுவர் பேசுகிறார். தந்தை இறந்த பின்னாலும் வள்ளுவர், தென்புலத்தார் கடமை வற்புறுத்துகிறார். ஒரு தந்தை இறந்த பின்னாலும், அவருக்கு பிதிர்க்கடன் செய்யும் பொறுப்பு மகனுடையது என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல்
தானென்றாங்கு

ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை
(அதிகாரம்: இல்வாழ்க்கை குறள்
எண்:43)

பெற்ற தந்தைக்குப் பிதிர்க்கடன் செய்யும் மகன் பழியில்லாத மகனாவான், என்றும் அதனால் தந்தைக்கு ஏழு பிறப்பும் பாவம் அணுகாது என்றும் குறள் எழுதியிருக்கிறார் திருவள்ளுவர்.

எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா
பழிபிறங்காப்

பண்புடை மக்கட் பெறின்
(அதிகாரம்: புதல்வரைப் பெறுதல் குறள்
எண்:62)

இக்கடமைகளைச் செய்கின்றவர்களைக் கருமமே கண்ணாயினார் எனச் சிறப்பிக்கின்றார்கள்.

கோவலனும் கண்ணகியும் வாழ்வாதாரத்தைத் தேடிப் பூம்புகாரை விட்டு மதுரை செல்கிறார்கள். கோவலன் முதுமை வாய்ந்த தன் பெற்றோருக்குத் தான் ஊரை விட்டுப் போவதைக் கூறாமல் சென்று விடுகிறான். ஆனால், அவன் தன் பெற்றோருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையுணர்விலிருந்து தவறிவிட்ட குற்ற உணர்ச்சியால் அவன் மனம் பெரிதும் பாதிப்படைகிறது. தன் பெற்றோருக்குப் பணிவிடை செய்யாது தனிமையில் விட்டு விட்டு வந்தேன் எனக் கவலைப்படுகிறான்.

எம்முது குரவர் என்னுற் றனர்கொல்
மாயங்கொல்லோ வல்வினை கொல்..

...இரு முது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்
(சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக் காதை
6067)

என்ற சிலப்பதிகார வரிகள் கோவலன் பெற்றோருக்குச் செய்யத் தவறிய கடமையுணர்வை விளக்குகிறது.

தசரத மன்னன், தன் மகன் இராமனுக்கு முடிசூட்ட எண்ணுகிறான். தந்தை இருக்கும் போது தான் முடி சூட்டிக்கொள்வதில் அவனுக்கு உடன்பாடில்லை. அவனுடைய உயர்ந்த பண்பு அரசு போகத்தை விரும்பவில்லை. ஆயினும் மூத்தவன் என்ற முறையில் இராமன் இருப்பதால் அரசு உரிமையைத் தர எண்ணுகிறான் தசரதன். இந்நிலையில் இராமன் தன் தந்தையாகிய

தசரதன், வேண்டுகோளுக்குப் பணிந்து ஏற்கிறான். அரசரிமையை ஏற்பதுதான் தன் தந்தைக்குச் செய்யும் கடமை என்று எண்ணுகிறான். இதனைக் கம்ப ராமயாணத்தில்,

தாதை அப்பரிசு உரைசெய தாமரைக் கண்ணன்

காதல் உற்றிலன் இகழ்ந்திலன் கடன் இதென்று உணர்ந்தும்

யாது கொற்றவன் ஏவியது அது செயல் அன்றோ

நீதி எற்கு என நினைந்தும் அப்பணி தலைநின்றான் (கம்ப ராமயாணம்:1382) என்கிறார் கம்பர்.

பெற்றோர் பிள்ளைகள் மீது கொண்ட

கடமையுணர்வு

பெரியபுராணத்தில் பெற்றோர் பிள்ளைகள் மீது கொண்ட கடமையுணர்வை விளக்குவதற்குச் சில நாயன்மார்களே எடுத்துக் காட்டப் பெறுகின்றனர். இந்நாயன்மார்களின் கடமையுணர்வைப் பெரியபுராணப் பாடல்கள் மூலம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

குங்குலியக்கலயநாயனார் நாள் தோறும் திருக்கடவூரில் திருக்கோயிலில் தூபம் போட்டு வழிபாடு செய்வார். அதனால் அவரைக் குங்குலியக்கலயர் என்றே கூறுவார்கள். அவர் வீட்டில் நாளடைவில் வறுமை சூழ்ந்தது. இருபகல் உணவு இல்லாமல் குழந்தைகளும் சுற்றமும் வருந்தினர். அதனால் கலயநாயனார் மனைவி தன் மங்கலத் தாலியைக் கொடுத்து, நெல் வாங்கும் படி கணவனாரை அனுப்பினார். தாலியை விற்றாவது தன் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டும் என்ற அன்புணர்வும் கடமையுணர்வும் பாடல் வழித் தெரியவருகிறது.

யாதொன்றும் இல்லை யாகி

இருபக லுணவு மாறிப்

பேதூறும் மைந்த ரோடும்

பெருசுகற் றத்தை நோக்கிக்

காதல்செய் மனைவி யார்தங்

கணவனார் கலய னார்கைக்

கோதில்மங் கலநூல் தாலி

கொடுத்துநெற் கொள்ளு மென்றார்

பெரிய புராணம் : குங்குலிய கலயநாயனார்:9)

“ஈகை அரிய இழையணி” புறநானூறு (127) மங்கலத் தாலி இன்றியமையாதது என்றும் அதனை ஒரு போதும் குடும்பப் பெண்கள் கழற்றித் தருவதில்லை என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. அவ்வாறின்றி கலயநாயனார் மனைவி, குழந்தையின் பசி தீர மங்கலத் தாலியை எடுத்துக் கொடுத்த செயல் அரிதான ஒன்றாகும்.

சிவபாத இருதயர் தவமிருந்து பெற்ற பிள்ளை திருஞானசம்பந்தர். அவர் அந்தணர் குலத்தைச் சார்ந்தவர். வைதீக நெறியாளர். எனவே தவமிருந்து பெற்ற பிள்ளைக்கு முதல் பத்து நாட்கள், வேதம் விதித்த முறைகளை எல்லாம் தவறாமல் செய்தார். குழந்தைக்கு நெய்யணி விழா, சூதகம் நீக்கி மங்கலச் செயல், சாதகன்மம், கூறிய முறைகள், இவற்றைக் குறைவறச் செய்தார் என்பதைப் பாடலில் காணலாம்.

மீதணியும் நெய்யணி விழாவொடு திளைப்பார்

சூதநிகழ் மங்கல வினைத்துழனி பொங்கச்

சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார் (பெரிய புராணம் : திருஞானசம்பந்தர்:35)

அந்தணர் குலத்தில் குழந்தை பிறந்தால் பத்து நாட்கள் விழாக்கள் நடக்கும். ஒவ்வொரு நாளும் சடங்குகள் குறிக்கப்படுகிறது. நாமகரணம் என்ற பெயர் சூட்டு விழா முதலியன அவர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிறது. அவற்றை எல்லாம் கடமையுணர்வோடு குறைவறச் செய்திருக்கிறார் சிவபாத இருதயர் என்பதைப் பாடலில் காணலாம்.

ஆயபல செய்தொழில்கள் அன்றுமுதல் விண்ணோர்

நாயகன் அருட்பெருமை கூறுநலம்
எய்தத்

தூயதிரு மாமறை தொடர்ந்தநடை
நூலின்

மேயவிதி ஐயிரு தினத்தினும்
விளைத்தார் (பெரிய புராணம் :
திருஞானசம்பந்தர்:40)

திருநாவுக்கரசர், பிறந்தவுடன் அவர் பெற்றோர் மருள் நீக்கியார் என்ற பெயர் வைக்கின்றார்கள். அப்பா புகழனார் அம்மா மாதினியார், குழந்தைப் பருவத்தில் முடி நீக்கும் மங்கலவினை செய்கிறார்கள். உடன் சுற்றத்தாரையெல்லாம் வரவழைத்து அவர்களுக்கு விருந்தளிக்கிறார்கள். பின்பு பொருள்களை நிறையக் கொடுத்துப், பிறகு கல்விச் சாலைக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஓலைச் சுவடியை எடுத்து, படிக்கும் முறை, எழுதும் முறை இவற்றைத் தொடங்கும்படி செய்கிறார்கள். மருள் நீக்கியாரும் நூலறிவு பெறப் பயில்கின்றார் என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

மருணீக்கி யார்சென்னி

மயிர்நீக்கும் மணவினையுந்

தெருணீர்ப்பன் மாந்தரெலாம்

மகிழ்சிறப்பச் செய்ததற்பின்

பொருணீத்தங் கொளவீசிப்

புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த

சுருணீக்கி மலர்விக்குங்

கலைபயிலத் தொடங்குவித்தார் (பெரிய
புராணம்: திருநாவுக்கரசர்:20)

இதனால் பெற்றோர்கள் பிள்ளைக்குச் செய்யும் கடமை அறியவருகிறது.

கண்ணப்ப நாயனாரின் தந்தை நாகன். தன்னுடைய மூப்பினால் முன்பு போல் வேட்டையாட முடியாது எனக் கூறித், தம்மைச் சார்ந்த வேட்களுக்கெல்லாம் தன் மகன் திண்ணனைத் தலைவனாக நியமிக்கிறார் என்பதைப் பாடல் விளக்குகிறது.

சொன்னவுரை கேட்டலுமே நாகன்
தானும்

சூழ்ந்துவருந் தன்மூப்பின் தொடர்வு
நோக்கி

முன்னவர்கட் குரைசெய்வான் மூப்பி
னாலே

முன்புபோல் வேட்டையினின் முயல
கில்லேன்

என்மகனை உங்களுக்கு நாத னாக

எல்லீருங் கைக்கொண்மி னென்ற
போதில்

அன்னவரு மிரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து
தங்கோன்

அடிவணங்கி இம்மாற்றம் அறைகின்
றார்கள்

(பெரிய புராணம்: கண்ணப்பர்:45)

பின்பு அவன் தன் மகனுக்குக் கன்னி வேட்டையாட, காடுபலி ஊட்ட தேவராட்டி என்பவளை அழைக்கச் சொல்கிறான். ஏறக்குறைய இளவரசு பட்டம் போல அவனைத் தலைமை தாங்கச் செய்து, கன்னி வேட்டைக்கு அனுப்புகிறான். குறிஞ்சி நில வேட்களுக்குக் காட்டில் வேட்டையாடக் கற்பதே கல்வியாகும். அதைக் கடைமையாக முறைப்படி நாகன் தன் மகன் திண்ணனுக்குச் செய்கிறான் என்பதைப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

சிலைமறவ ருரைசெய்ய நாகன் தானும்
திண்ணனைமுன் கொண்டுவரச் செப்பி
விட்டு

மலைமருவு நெடுங்கானிற் கன்னி
வேட்டை

மகன்போகக் காடுபலி மகிழ வூட்டத்

தலைமரபின் வழிவந்த தேவ ராட்டி

தனையழைமின் என அங்குச் சார்ந்தோர்
சென்று

நிலைமையவள் தனக்குரைப்ப நரைமூ
தாட்டி

நெடிதுவந்து விருப்பினொடுங் கடிது
வந்தாள்

(பெரிய புராணம்: கண்ணப்பர்:47)

பெற்ற குழந்தைக்குக் கல்வி அளித்தல் என்பது பெற்றோருக்கு விதித்த கடமையாகும். இளமையிலேயே தம் மக்களுக்கு அதைச் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் ஓளவையார் இளமையில் கல் (ஆத்திசூடி : 29) எனப் பாடியுள்ளார். மருள் நீக்கியாரின் பெற்றோர்கள் தம் கல்விக் கடமையை நிறைவேற்றுவதை இப்பாடலில் காணலாம்.

அள்ளி கொடுக்கின்ற செம்பொன்னும்
ஆடையும் ஆதரவாய்ச்

கொள்ளிக்கும் பட்ட கடனுக்கும்
என்னை குறித்த தல்லால்

துள்ளித் திரிகின்ற காலத்திலே என்
துடுக்கடக்கிப்

பள்ளிக்கு வைத்திலேனே தந்தையாகிய
பாதகனே (தனிப்பாடல்)

விளையாட்டுப் பருவத்தில் தன்னைத் திருத்தாது விட்டான் என்று, தன்னைக் கல்வி கற்க விடாமல் செய்த , கடமையுணர்வு இல்லாத தன் தந்தையை இகழ்ந்து சொல்லுகிற பாடல் இது. இது ஒரு தனிப்பாடல்.

பிறப்போ ரன்ன உடன்வயிற்று உள்ளும்

சிறப்பின் பாலால் தாயும்மனம் திரியும்

ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்

மூத்தோன் வருக என்னாது அவருள்

அறிவுடை யோன் ஆறு அரசும்
செல்லும் (புறநானூறு : 183)

ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைகளுள், அவர்களின் கல்விச் சிறப்பிற்கேற்பத் தாயின் மனநிலையும் மாறுபடும். ஒரே குடும்பத்தில் பலருள் மூத்தவனை வருக என்றுக் கூறாமல் அறிவுடையவனையே அரசன் தேடிச் செல்வான் என்கிறது புறநானூற்றுப் பாடல்.

ஒரு தாய்க்கு ஆண் மகன் பிறப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தரும். அதைவிடத் தன் மகன் சான்றோனாக விளங்குகிறான் என்று பிறர் மகிழ்ந்து சொல்லக் கேட்பாளாகின் பெற்ற நாளை விட அந்த நாளில் மிக மகிழ்ச்சி கொள்வாள்.

ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும்

தன்மகனைச்

சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்
(அதிகாரம்:புதல்வரைப் பெறுதல் குறள்
எண்:69)

ஒருவருக்குத் தன் மேல் மிகவும் பற்று உண்டு. அது மாற்ற முடியாது. ஆயினும் தன்னுடைய பிள்ளைகள் அறிவுடையவராக விளங்குகிறார்கள் என்ற செய்தி தம்மைவிட இனிப்பான செய்தியாகும். அதாவது தம்மை மறந்து மகிழ்வார்கள். தம் மக்கள் அறிவுடையவராக விளங்கத் தம் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் கொடுக்க முன் வருவார்கள். எனவேதான் இக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர்,

தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை
மாநிலத்து

மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது
(அதிகாரம்:புதல்வரைப் பெறுதல் குறள்
எண்:68)

என்ற குறளில் வரும் தம்மின் தம்மக்கள் என்ற தொடருக்குத் தம்மினும் இனிது என உரை எழுதுகிறார்.

இவ் வி ர ண் டு குறள்களும், பெற்ற பிள்ளைகள் கல்வியில் சிறந்து விளங்குகிறார்கள் எனக் கேட்கும் பெற்றோர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றனர் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

புகழனார் மாதினியார் இருவருக்கும் வாய்த்த ஒரே மகள் திலகவதியார். தம் மகளுக்குத் திருமணம் செய்யப் பெற்றோர் நிச்சயிக்கின்றனர். அக்காலத்தில் களவு மணம் மறைந்து கற்பு மணம் மேலோங்கி இருந்தது. ஒரு பெண்ணுக்கு உரிய கணவனைப் பெற்றோரே முடிவு செய்வார். அதனால் திலகவதியாருக்கு அழகும் ஆண்மையும் உடைய, கலிப்பகையார் எனும் ஒருவரை மணமுடிக்கச் சான்றோர்கள் மூலம் தூது அனுப்புகிறார்கள். அக்காலத்தில் பெண்ணின் மணவயது பன்னிரண்டு. அதனால் திலகவதியாரின் பெற்றோர் திருமணக் கடமையில் முயல்கின்றனர் என்பதைப் பாடல் விளக்குகிறது.

ஆண்டகைமைத் தொழிலின்கண்
 அடலரியே நெனவுள்ளார்
 காண்டகைய பெருவனப்பிற்
 கலிப்பகையார் எனும்பெயரார்
 பூண்டகொடைப் புகழனார்
 பாற்பொருவின் மகட்கொள்ள
 வேண்டியெழுங் காதலினால்
 மேலோரைச் செலவிட்டார்
 (பெரிய புராணம்: திருநாவுக்கரசர்
 திலகவதி அம்மையார்:23)
 அணங்கனைய திலகவதி
 யார்தம்மை யாங்கவர்க்கு
 மணம்பேசி வந்தவரும்
 வந்தபடி அறிவிப்பக்
 குணம்பேசிக் குலம்பேசிக்
 கோதில்சீர்ப் புகழனார்
 பணங்கொளர வகல்அல்குல்
 பைந்தொடியை மணம்நேர்ந்தார்
 (பெரிய புராணம்: திருநாவுக்கரசர்
 திலகவதி அம்மையார்:24)

அ வ் வ ா நே திருவிளையாடற்
 புராணத்திலும் திருமணத்தைப் பற்றிய குறிப்பு
 வருகிறது. திருவிளையாடற் புராணத்தில்
 மதுரையையாண்ட மலையத்துவசன் அவன்
 மனைவி காஞ்சனை இருவரும் குழந்தை
 பேற்றுக்காகத் தவமிருந்தனர். உமையம்மையே
 அவர்களுக்கு மகளாகப் பிறந்தார். உரிய
 நாளில் அவளுக்குத் திருமணம் செய்வது
 தன் கடமை என உணர்ந்து அவளுக்கு மண
 முடிக்கப் பெற்றோர் எண்ணுகிறார்கள்.
 எனவே தன் மகளிடம் திருமணம் செய்து
 கொள்ள வேண்டும் என வேண்டுகிறார்கள்.
 ஆனால் அவள் மகள் தடாதகைப்
 பிராட்டியோ திருமணம் வேண்டாம் என
 மறுக்கிறாள். மகள் மறுத்த போதும் ஒரு
 கன்னிப் பெண்ணுக்கு இல்லறம் வேண்டும்
 என்று வலியுறுத்தும் கடமையுணர்வோடு
 காஞ்சனை தன் மகளை வேண்டுகிறாள்.

பனிதரு மதிக் கொம்பு அன்ன

பாவையைப் பயந்தாள் நோக்கிக்
 குனிதர நிறையப் பூத்த கொம்பனாய்க்கு
 இன்னும் கன்னி
 கனிதரு செவ்வித்து ஆயும் கடி மணப்
 பேறு இன்று என்னாத்.. 603
 அன்னை நீ நினைந்த எண்ணம் ஆம்
 பொழுது ஆகும் வேறு
 பின்னை நீ இரங்கல்...604
 (திருவிளையாடற் புராணம் பாடல்
 603,604)

புகார் நகரில் கொடை வள்ளலாக
 வாழ்ந்தவர் மாநாய்கன் என்பவர். அவருக்கு
 அழகு நிறைந்த கண்ணகி மகளாகத்
 தோன்றுகிறாள். அவளுக்குப் பன்னிரண்டு
 ஆண்டு அவளுக்கு முடிந்தது. தந்தையும் தாயும்
 அவளுக்கு மண முடிக்க முடிவு செய்தனர்.
 மணம் செய்யும் ஏற்பாடு முடிந்தவுடன்
 புகார் நகர மக்களுக்குத் தன் மகளின்
 திருமணத்தைப் பற்றி, யணைமேல் முரசு ஏற்றி
 அறிவித்தார்கள். பெருங்குடி வணிகராகத்
 திகழ்ந்த கண்ணகியின் பெற்றோர் அதே
 ஊரில் கோவலன் என்பவனை முடிவு
 செய்து மணம் செய்வித்தனர். பெற்றோர்
 தம் மகளுக்குச் செய்யும் திருமணக் கடமை
 இங்கே விளக்கப்படுகிறது.

மாநாய்கன் குலக்கொம்பர்

ஈகைவான் கொடியன்னாள்
 ஈராறு ஆண்டு அகவையாள்...
 (சிலப்பதிகாரம்: 2324)

முடிவுரை

மேற்கோள் பாடல்களில்,
 பிள்ளை பெற்றோர்களுக்கு ஆற்றிய
 கடமையுணர்வைப் பற்றியும், பெற்றோர்
 பிள்ளைகளுக்கு ஆற்றிய கடமையுணர்வைப்
 பற்றியும் பெரியபுராணப் பாடல்கள், சங்க
 இலக்கியம் மற்றும் நீதி நூல் பாடல்களின்
 வழிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இருவரிடையே
 ஏற்படும் கடமையுணர்வினால் சிறந்த
 குடும்பத்தையும் நல்லுணர்வையும்
 ஏற்படுத்த முடியும். குடும்ப நல்லுணர்வு
 வலுப்பெரும்போது, நற்பண்பு மிக்க
 மாணாக்கர்களை உருவாக்க முடியும்.

Reference

- Paranjothi Munivar. (2007). *Tiruvīlaiyāṭar Purāṇam*. Chennai: Mullai Nilayam.
- Parimelakar. (2015). *Tirukkuraḷ Parimēlaḷakar Urai*. Chennai: Ram Press.
- Saminathan, U., Ve. (1935). *Puranānūru Mūlamum Uraiyum*. Chennai: Law Journal Press.
- Saminathan Aiyar, U., Ve. (2008). *Cilappatikāram*. Chennai: U.Ve.Saa Publication.
- Seenivaasan., R. (2000). *Kamparāmayāṇam*. Chennai: Aṇiyakam.
- Subramaniam Muthaliar., C., K. (1965). *Periyapurāṇam Enṇum Tiruttoṇṭar Purāṇam*. (Vol. 1-7). Chennai: Murukaṇ Accakam.

மண்மாற்றம் நாவலில் தோட்டப்புற இந்தியர்களின் சமூக அரசியல்
வாழ்க்கைப் போராட்டங்களின் வரலாறு

Historical Socio-Political Struggles of Indian Rubber Plantation Worker as Portrayed in the novel Mann Maatram

சங்கீதா த/பெ சந்திரகுமாரன் / Sangeetha D/O Sandrakumaran¹

மனோஷ த/பெ இராமா / Mannosh S/O Rama²

Abstract

This article explores the socio-political struggles faced by the Indian workers in rubber plantations in the pre- and post-independent Malaya as depicted in the novel *Mann Maatram* by R. Mutharasan. This essay highlights several historical aspects of the Malaysian Indians that are stated in the novel: occupational chances for the youngsters, problems in education, lifestyles, the residential struggles and salary issues among the Indian rubber plantation workers in the pre- and post-independent Malaya.

Date of submission: 2020-04-11
Date of acceptance: 2020-04-20
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Mannosh S/O Rama
Email: mannosh.mr@gmail.com

Key Words: life struggles, socio-political, Malaysian Indians, Rubber plantation.

நாவலாசிரியரின் விவரக்குறிப்பு

தனது இளம் பருவம் முதல் எழுத்துத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வரும் இரா.முத்தரசன், சிறுகதைகள், நாவல், கட்டுரைகள் எனப் பல முனைகளில் எழுதி வருபவர். இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டத்துறைப் பட்டதாரியான இவர், வழக்கறிஞராகவும் பணியாற்றி, பின்னர் கோலாலம்பூர், மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் வணிகவியல் துறையில் எம்.பி.ஏ முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர். 1988 ஆம் ஆண்டில் “இதுதான் முதல் இராத்திரி” என்ற தலைப்பில் 10 சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பை வெளியிட்டார். இவரது இந்த ‘மண்மாற்றம்’ நாவல், அஸ்ட்ரோ தொலைக்காட்சி நிறுவனமும் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமும் இணைந்து 2004 ஆம் ஆண்டில் நடத்திய நாவல் போட்டியில் சிறப்புப் பரிசு

பெற்றதாகும். 2012 ஆம் ஆண்டு முதல், இணையத்திலும், செல்பேசி குறுஞ்செயலி தளத்திலும் இயங்கிவரும் “செல்லியல்” என்ற தகவல் ஊடகத்தின் இணைத் தோற்றுநரான இரா.முத்தரசன், அந்த ஊடகத்தின் நிர்வாக ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி வருகின்றார். (Mutharasan, 2017, p.9)

மண்மாற்றம் நாவலின் கதைச்சுருக்கம்

1980 ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பல இரப்பர், செம்பனைத் தோட்டங்கள் மேம்பாடு என்ற பெயரில் வீடமைப்புத் திட்டங்களாகவும், கோல்ப் விளையாட்டுத் திடல்களாகவும், மாபெரும் நவீனத் திட்டங்களாகவும் உருமாற்றக் கண்டண. புதிய விமான நிலையம், புத்ரா ஜெயா நகர், சைபர் ஜெயா போன்ற பிரம்மாண்டமான நவீனத் திட்டங்கள் இன்று அமைந்திருக்கும்

¹ The author is Bachelor Of Education In Tamil Language Student, Sultan Idris Education University, Perak, Malaysia. sangeethageetha0109@gmail.com

² The author is Bachelor Of Education In Tamil Language Student, Sultan Idris Education University, Perak, Malaysia. mannosh.mr@gmail.com

நிலப்பகுதிகள் ஒரு காலத்தில்தோட்டங்களாக இருந்தவைதான். அத்தகைய ஒரு தோட்டம் உருமாற்றம் கண்டபோது அதில் பாதிக்கப்படும் ஒரு குடும்பத்தின் கதையைக் கூறுகிறது 'மண்மாற்றம்'. நமது மூதாதையர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து மலாயாவுக்கு வந்து இரப்பர் தோட்டங்களில் தஞ்சமடைந்த சம்பவங்களையும், தோட்டத்திலிருந்து மேம்பாடு என்ற பெயரில் வெளியேற்றப்பட்ட குடும்பங்களின் சோகப் பின்னணிகளையும், இவற்றுக்கிடையில், அத்தகைய பாதிப்புகளைப் படிக்கல்லாகப் பயன்படுத்தி முன்னேறத் துடிக்கும் இளைய சமுதாயத்தினரின் எண்ணங்களையும் நாவலின் கதைக்களமும், அதில் வரும் கதாபாத்திரங்களும் பிரதிபலிக்கின்றன. இதனிடையில், இந்நாவல் மலேசிய இந்தியர்களின் சமூக அரசியல் வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள் வரலாற்றை.

இளைஞர்களின் வேலை வாய்ப்புத்திட்டம்

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் வேலைவாய்ப்பு என்பது ஒரு பிரச்சனையாக உள்ளது காரணம் தொழில்துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபரிதமான வளர்ச்சி மற்றும் அது சம்பந்தமான மாற்றங்களும், எதிர்பார்ப்புகளும் தான் (Arumugam, 2017).

தொழில்துறையில் ஏற்படும் புரட்சியால் நாளுக்குநாள் வேலைவாய்ப்புகள் பெருகிக்கொண்டே தான் இருக்கிறது. நாம்தான் நம்மைத் தயார் படுத்திக் கொள்ளவில்லை. வாழ்க்கையில் தேடல் மிக அவசியம். தேடல் இல்லாத வாழ்க்கை அர்த்தமற்றது. இந்நாவலில் மாரிமுத்துவின் மூத்த மகனாகிய இராமன் இதனைக் குறிப்பிடுகிறான்.

இராமன் : நானும் அடுத்த கட்டத்துக்குத் தாண்டறேன். இந்த நாட்டில் என்னை மாதிரி இந்திய இளைஞர்களுக்கு முறையான வாய்ப்பு இல்லை. எவ்வளவுதான் முயற்சி செஞ்சாலும் திறமையா இருந்தாலும் இங்கே முதலிடத்துக்கு வர முடியாதுன்னு என் மனசுக்குப் படுத்து. (Mutharasan, 2017, p.121)

இன வகைப்பாட்டினால் தன் சொந்த நாட்டில் முன் வருவதற்கான வாய்ப்புக் குறைவு என்பதை இராமன் இவற்றுள் தெரிவிக்கின்றான். பல நாட்கள் தோட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மாரிமுத்துவினுடைய குடும்பம் வெளியுலக்கத்தை நன்றாக அறியப்படவில்லை. ஆனால், இராமன் அவற்றை நன்கு புரிந்துள்ளான். இன வகைப்பாடு பிரிச்சனையை அறிந்து கொண்ட இராமன், இதனால் வேலை வாய்ப்புக்கும் பெரும் தடையாக இருப்பதையும் அறிந்து கொண்டான். ஆகையால், வெளிநாட்டில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தான். இதனையொட்டி மலேசிய இந்தியர்கள் வரலாற்றில் காணப்படும் இன்னல்கள் என்னவென்றால் முற்காலத்தில் இந்தியர்கள் தோட்டத்தில் அடிமைத்தனமாக இருந்துள்ளார்கள்; காலம் கடந்தாலும் மக்கள் அனைவரும் ஒரே எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள் என்ற ஓர் அலட்சியமான எண்ணத்தைக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இராமன் : என்ன மாதிரி இந்திய இளைஞர்களோட நிலைமையையும் கொஞ்சம் நினைச்சு பாருங்க! அரசாங்க வேலையிலும் முறையான வாய்ப்போ அதுக்குரிய புரமோஷனோ கிடைக்கறதில்லை. (Mutharasan R, 2017, P. 125)

இக்கூற்று மலேசியா சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்திய இளைஞர்களுக்கு அரசாங்கத்திலும் அதிக வாய்ப்புகளை வழங்குவதில்லை என்பதை இந்நாவல் வரிகளின் மூலம் வாசகர் அறியலாம். தனியார் நிறுவனங்களிலும் வாய்ப்புகள் குறைவு காரணம் அவைச் சீனர் இனத்தின் சீழ் உள்ளது. சுய தொழில் செய்வதற்கும் இந்திய இளைஞர்களுக்குப் போதுமான பண வசதில்லை. ஆகையால், வெளிநாட்டிற்குச் சென்று பணி புரிக்கின்றனர் நமது இந்திய இளைஞர்கள். இவைதான் இராமனும் இக்கதையில் செய்துள்ளான். இதுவே அவன் அச்சிக்கலுக்குத்தீர்வுக்கண்ட ஒரு முடிவு. தானும் தன் குடும்பமும் அடுத்து நிலைக்கு அடைவதற்கு இராமன் இம்முடிவை எடுத்துள்ளான். இந்திய இளைஞர்கள்

வெளிநாட்டில் வேலை செய்து, மீண்டும் தன் தாய் நாட்டிற்குச் சேவை செய்வது அவசியம். இக்கதையில் இராமன் இக்கூற்றை தன் தந்தையிடம் கூறியுள்ளான்; வாசகருக்கு நாவலாசிரியர் நன்றாக உணர்த்தியுள்ளான்.

இக்காலத்தில் இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு என்னவென்றால் இந்திய இளைஞர்கள் கடும் உழைப்பாளியாக இருப்பதைவிட அறிவுப்பூர்வமான உழைப்பாளியாக இருப்பது அவசியம். பணத்தைச் சேமித்துச் சுயத்தொழிலில் ஈடுபடுவது சிறந்தது. படித்த படிப்பிற்குச் வேலை தேடுவதற்கான வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு இக்காலத்தில். இந்திய இளைஞர்கள் தன்னுடைய வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்குத், தன்னை நாட்டின் சூழ்நிலைக்கேற்ப மாற்றிக்கொள்வது அவசியம் என்பதை நினைவில் இருப்பது நல்லது.

குடியிருப்பு மற்றும் வருமானப் போராட்டம்

மலேசிய இந்தியர்கள் தோட்டத் தொழிலில் மாதச் சம்பளத்திற்குத் போராடியுள்ளனர். காலம் மாறியப்பின், தோட்டம் உறுமாற்றம் நடந்தேறியப் பின் நஷ்ட ஈடு கேட்கும் காலமும் வந்தது. இந்தக் கதையில் நாவலாசிரியர் இவ்விரு போராட்டங்களின் வரலாற்றைக்கருதியுள்ளார்.

தோட்டத்து மக்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுங்கள் காலங்காலமாக யூனியன்களும் தொழிலாளர் அமைப்புகளும் குரல் கொடுத்துக் கொண்டுருந்த காலம் மாறிப்போய், இப்போதோ தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் மக்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுங்கள் என்று கெஞ்சிக் கேட்கின்ற நிலைமை வந்துவிட்டது”, மாரிமுத்து யோசித்தார் (Mutharasan. R, 2017, P.54).

மலேசிய இந்தியர்கள் வரலாற்றில், 1928 ஆம் ஆண்டு முதல் நாள் ஒன்றுக்கு 50 காசு சம்பளம் தந்து வந்த தோட்ட நிர்வாகம் 1937 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் பத்து காசு குறைத்து நாள் ஒன்றுக்கு 40 காசு மட்டுமே தரப்படும் எனத் தெரியவந்தது (Krishnavel, 2008). சீனிவாசசாஸ்திரியின் ஆலோசனையின்

பேரில் இந்தச் சம்பளக்குறைப்புச் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக மலாயாத்தோட்ட முதலாளிகள் சங்கம் அறிவித்துள்ளது. தொடர்ந்து, 1940 ஆம் ஆண்டில் நாள் ஒன்றுக்கு 50 காசு சம்பளம் பெற்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் 1954 இல் 2 வெள்ளி 40 காசு பெற்றனர். 1970இல் நாள் ஒன்றுக்கு 3 வெள்ளி 60 காசு சம்பள உயர்வு பெற்றிருக்கின்றனர். அதன் பின்னர், நாள் ஒன்றுக்கு 7 வெள்ளி 90 காசு வீதம் பெற்றிருக்கின்றனர். 10 கிலொவுக்கு மேல் கொண்டு வரப்படும் இரப்பர் பாலுக்கு அளவுக்கு ஏற்றபடி ஊக்குவிப்புத் தொகையும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மாத வருமானம் அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்பது தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் நீண்டகாலப் போராட்டமாக விளங்கியுள்ளது. தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தை வெற்றிகரமாக வழிநடத்திய டாக்டர் பி.பி. நாராயணன் 1993 ஆம் ஆண்டில் ஓய்வு பெற்ற பின்னர் அச்சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராக ஜி. சங்கரன் பொறுப்பேற்றுத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சகத்தோழர்களோடு வழிநடத்தி வந்துள்ளார் (Chanthiran, 1995, p.66). பல தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரஜா உரிமை எடுப்பதில் அதிக நாட்டத்தைக் காட்டாமல் இருந்ததால் 1969ஆம் ஆண்டில் 60 ஆயிரம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவிற்கு திரும்பிவிட்டதாக ஒரு புள்ளிவிபரக் குறிப்பு தெரிவித்துள்ளது. பிரஜா உரிமை இல்லாத காரணத்தால் இந்தியர்களின் குடியிருப்புக்கும் ஒரு கேள்விக்குறியாயிற்று. இதனுடைய விளைவு, 1970ஆம் ஆண்டில் 159,795 எண்ணிக்கையிலிருந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1980ஆம் ஆண்டில் 152,218 ஆகக் குறைந்தது.

குடியிறுப்புப் போராட்டத்திற்கான இந்நாவலில் காணப்படும் சம்பவம் என்னவென்றால், தோட்டம் உறுமாற்றத்தால் அரசாங்க நிர்வாகிகள் வெலிங்டன் தோட்ட மக்களுக்கு வீடு அமைத்துத் தருவதாகக் கூறியிருந்தனர். ஆனால், அவ்வீட்டின் விலை இரண்டு லட்சம் விலையைக் கொண்டிருப்பதாகக்

குறிப்பிட்டுள்ளனர் காரணம் அவைக் கோல்ப் கோர்சுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கதையில் மாரிமுத்து அவற்றிக்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதற்குமாறாக மலிவு வீடு கட்டித்தருமாறு வலியுருத்தினார். இதை அறிந்துதான் அரசாங்கம் இவர்களுக்கு நீண்ட வீடுகள் அமைத்தனர். மலேசிய இந்தியர்களின் வரலாற்றில் நீண்ட வீடு (லயம்) என்பது இரப்பர்த் தோட்டங்களுக்கு மத்தியில் கட்டப்பட்ட வசதி குறைந்த வரிசை விடுகளாகும் (Chanthiran, 1995, p.78). இவற்றுள் இந்திய தொழிலாளர்கள் தங்கி சீனர்களை விட குறைந்த ஊதியத்திற்கு வேலைகளைச் செய்தவர்கள். முன்பு கூறியப்படி 1928ஆம் ஆண்டில் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 50 காச சம்பளம் தரப்பட்டது. ஆனால், சீனர்களுக்கு நாள் ஒன்று 60 காசும் சில இடங்களில் 70 காசும் வழங்கப்பட்டது. ஆகையால், இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கும் சம்பள உயர்வும் பிற வசதிகளும் வழங்க வேண்டும்மென மலாயா இந்தியர் சங்கத் தலைவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர். இதுவே ஓர் ஆதாரம் மாரிமுத்து குறைந்த ஊதியத்திற்கு வேலைச் செய்துள்ளார் என்பதற்கு. ஆகவே, அவர் மலிவான வீடு வேண்டுமெனவும் வெலிங்டன் மக்களுக்கு ஏற்ப குடியிருப்புப் பகுதியும் வேண்டுமெனவும் கோரிக்கையிட்டு அரசாங்கத்திடம் போராடியுள்ளார்.

மாரிமுத்து : அது சரி, வீடு சலுகை விலையில் தர்றோம்னு சொன்னீங்களே என்ன விலைன்னு கொஞ்சம் சொல்றீங்களா?

நிர்வாகி : இந்த வீடுங்கள்ளாம் கோல்ப் கோர்சோட கட்டறதால விலை கொஞ்சம் அதிகமா இருக்கும். எப்படியும் சுமார் இரண்டு லட்ச வெள்ளிக்கும் மேல இருக்கும்.

மாரிமுத்து : இந்த வயசில நாங்க போயி ஒரு லட்சம் ரெண்டு லட்சம்னு எப்படியா வீடு வாங்கறது. எஸ்டேட்டு கூலிக்காரங்க எங்கக்கிட்ட காச என்ன கொட்டியா கெடக்கு. இல்ல எங்களுக்கு எவனாச்சும் லோந்தான் தருவானா? ஏன் எங்களுக்காக மலிவு

வீடு கட்டித் தரக் கூடாதா?

நிர்வாகி : இந்த மாதிரி ஹை கிளாஸ் எடத்துக்கு மலிவு வீடெல்லாம் சரிப்பட்டு வராதுன்னுதான் உங்களுக்கு ருமா பாஞ்சாங் கட்டித் தர்றோம். (Mutharasan, 2017. P.83)

மலேசியா இந்தியர்களின் தோட்டப்புறக் கல்வி

மலேசியாவில் தமிழ்க் கல்விக் கென்று தனி வரலாறு உண்டு. மலேசியாவில் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கு நீண்ட நெடிய பாரம்பரியம் உண்டு. மலேசியாவில் தமிழ்ப்பள்ளிகள் மொழி வளர்ச்சியிலும் சமுதாய மேம்பாட்டிலும் ஆற்றியுள்ள பங்களிப்புகள் நிறைய உண்டு. மலேசியாவில் தமிழ்க் கல்விக் கற்று வாழ்வில் முன்னேறியவர்கள் பற்றி ஆயிரமாயிரம் வெற்றிக் கதைகள் உண்டு.

1816 மலேசியக் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான ஆண்டு. அன்றைய காலத்தில் மலாயாவில் ஆட்சி நடத்திய பிரிட்டிசார் அரசாங்கம் பினாங்கில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் தொடங்கியது. பினாங்கு பொதுப்பள்ளி அல்லது ஆங்கிலத்தில் 'Penang Free School' என்பதுதான் அந்தப் பள்ளி. ஆங்கிலம் வழி கல்விக் கற்க இந்தப் பள்ளி உருவாக்கப்பட்டது. இந்தப் பள்ளியில் தான் முதன்முதலாக, நமது அன்னை மொழியாம் தமிழ் மொழிக்காக ஒரு தமிழ் வகுப்பு தொடங்கப்பட்டது. 21.10.1816 நாளன்று அன்றைய Penang Free School பள்ளியின் தலைவராக இருந்த சர் ரெவரண்டு அட்சிங்ஸ் என்பவர் இந்தத் தமிழ் வகுப்பைத் தொடங்கியதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

1901ஆம் ஆண்டில் கூட்டரசு மலாய் மாநிலங்களின் (Federated Malay States) கல்விக் கண்காணிப்பாளர் ஜே.டி.ரெவர் தாய்மொழிக் கல்வியை விரும்பவில்லை. அதே ஆண்டில் சிலாங்கூர் மாநில ரெசிடெண்டாயிருந்தகீ.பி திரேச்சர் (கீ.பி ஜிஸிணிகிசிபிணிஸி) வெளியிட்ட அறிக்கையில் மலாய்ப் பள்ளிகளுக்கான கல்விச் செலவு தவிர மற்ற இனத்தவரின் தாய்மொழிக் கல்விக்கு அரசு

பொறுப்பேற்காது என்று அறிவித்தார்.

இக்காலக்கட்டதில் குழந்தைக் காப்பகங்கள், கோயில்கள், தொழிற்சாலைகளின் பகுதிகள், நாடக மேடைகள் போன்ற இடங்களில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் பெயர் அளவில் நடத்தப்பட்டன. ஒரே நிருவாகத்தின்கீழ் இயங்கும் தோட்டப் பிரிவுகளிலும் தனித்தனிப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டன. இக்காலக்கட்டதில் மாணவர்கள் கல்வியில் பின் தங்கிய காரணங்கள் :

- கல்வி வசதிகள் குறைந்த குறிப்பாகக் கற்றல் கற்பித்தலுக்குப் போதுமான வசதியின்மை
- குறைந்த தேர்ச்சி அடைவு நிலைகள்
- மொழிக் குழப்பம்
- பன்மை வகுப்புகள்
- போக்குவரத்து வசதிகள் இன்மை
- கட்டட, வெளிக் கட்டமைப்பு வசதிகள் குறைந்த சிறிய பள்ளிகள்

இவ்வரலாற்றையொட்டி இந்நாவலில், 'தன் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு ஒரு வசதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்பதற்காகவே, தேடித் தேடி இராமசாமி வந்து சேர்ந்த இடம்தான் இந்த வெலிங்டன் தோட்டம். சட்டென்று தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மாறியதால் ஏற்பட்ட மொழிக் குழப்பமா, அல்லது வெகு தூரம் பள்ளிக்குச் சென்று திரும்புவதால் தினமும் அடைகின்ற பயணக் களைப்பா, அல்லது பள்ளியில் படிப்பு ஆர்வம் குறைந்து போக இருவருமே "எல்.சி.இ" என்ற ஒன்பதாம் வகுப்பு பரிட்சையில் தோல்வியடைந்து அதோடு படிப்பை நிறுத்திக் கொண்டனர்' என்ற ஒரு கருத்தும் பதிவாகியுள்ளது. (Mutharasan. R, 2017, P 71)

இந்நாவலில் வருகின்ற இக்கூற்றின்படி இராமசாமி தன் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பறிவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல முயற்சிகளை எடுத்து அவர்களை முடிந்தவரையில் படிக்க வைத்துள்ளார். இதன் வழியாக அக்காலத்தில் மாணவர்கள்

கல்வி கற்றபதற்காக அவர்கள் சந்தித்த சிக்கல்களும் தடைகளும் என்னவாக இருக்கும் என்பதை நாம் கண்டு ஆராய்ந்து குறிப்பிட்டுளோம்.

மலாயாவில் இந்தியர்களுக்கு நேர்ந்த இன்னல்களும் அவலங்களும்

1921ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் மலாயாவின் மக்கள் தொகை 3,584,761. இவர்களில் ஸ்பானிய காய்ச்சலால் 34,644 பேர் இறந்து விட்டார்கள். மலாயாவின் உட்புறங்களில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை தெரியவில்லை. அதனால் 40 ஆயிரம் என்று ஒரு முழுமையான கணக்குச் சொல்லப் படுகிறது. ஏயிட்ஸ் நோய் அண்மைய காலத்து நோய். அந்த ஏயிட்ஸ் நோய் கடந்த 24 ஆண்டுகளில் கொன்ற மக்களைவிட ஸ்பானிய காய்ச்சல் 24 வாரங்களில் கொன்று குவித்தது தான் வரலாறு.

அப்போதைய புள்ளிவிவரங்களை வைத்துப் பார்க்கும் போது அதிகமாகப் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் மலாயாத் தமிழர்கள் தாம். மற்ற சீனர்கள் சமூகம், மலாய்க்காரர்கள் சமூகங்களைக் காட்டிலும் இந்தியர்ச் சமூகம் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தார்கள்.

இரப்பர்த் தோட்டங்களில் வாழ்ந்த மலாயாத் தமிழர்கள், வெளியுலகம் தெரியாமல் கொத்துக் கொத்தாக இறந்து போய் இருக்கிறார்கள் என்று அப்போதைய 'ஸ்ட்ரெயிட்ஸ் எக்கோ' பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டு உள்ளது. ஒரே சமயத்தில் அவ்வளவு பேர் இறந்து போனதால் இரப்பர்த் தோட்டங்களில் சவப் பெட்டிகளுக்கே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுப் போனதாம்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கிடைத்த பலகைகள் கட்டைகளைக் கொண்டு அரக்கப் பரக்க சவப்பெட்டிகளைச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவரின் உடலைப் புதைத்து விட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பியதும் அதே வீட்டில் இன்னொருவர் இறந்து போய் இருப்பாராம். இப்படி ஒரே குடும்பத்தில் பலர் அடுத்தடுத்து இறந்து போன நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன.

ஏன் தமிழர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப் பட்டார்கள்? அதற்குக் காரணம் இவர்கள் மிக நெருக்கமாக வாழ்ந்து இருக்கிறார்கள். இரப்பர் தோட்டங்களிலும் கரும்புத் தோட்டங்களிலும் மிக நெருக்கமான வீடுகள். அது மட்டும் அல்ல, அப்போதைய இரப்பர் தோட்டத்து லயங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டி உரசிக் கொண்டு இருந்தன. அதனால் ஒரு வீட்டில் ஒருவருக்குத் தொற்று என்றால் அந்தத் தொற்று அந்தக் குடும்பத்தவரைப் பாதித்தது. பக்கத்தில் இருந்த குடும்பத்தைப் பாதித்தது. அப்படியே மற்ற குடும்பங்களுக்கும் பரவிச் சென்று வெகு வேகமாக மற்றவர்களையும் பாதித்து இருக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி, இந்தியர்கள் கப்பலில் பயணிக்கும் பொழுது பல இன்னல்களை அனுபவித்துள்ளனர். சான்றாக :

ஆமை அட்டை போல கப்பல் நீந்த நீந்த அடிப்பட்டு அடிப்பட்டு நாங்க வந்தோமய்யா (Thandayutham, 1998, P.17)

ஆழ்கடல் ஓரத்தில் நீரோட்டம் இந்திய கப்பல்ல கஷ்டப்படும் இந்திய மக்கள் ஆய்யோ (Thandayutham, 1998, P.1)

“...வாந்தி பேதி காசவந்து வயிறெரியச் செத்தாண்டி கப்பமேல கப்பவுட்டுக்

கதறக் கதற எத்துணாண்டி...” (Thandayutham, 1998, p.34)

கப்பலில் ஏறியவர்கள் ஒரே இடத்தில் அடைக்கப்பட்டனர். இந்நெருக்கடியில் தமிழர்கள் தள்ளப்பட்டதையும் மருத்துவ வசதியின்மை, இடையில் இறந்தவர்கள் எனப் பல இன்னல்களையும் கப்பல் பயணம் இவர்களுக்குத் தந்ததையும் மேற்காணும் பாடல்கள் தெளிவுறுத்துகின்றது.

தோட்டப்புற ஏழ்மை நிலை நல்ல உணவுக்குக் கூட வழிவகுக்கவில்லை. அரைப் பட்டினி, முழுப்பட்டினி கிடந்ததையும் கஞ்சியையும் கருவாட்டையும் உணவாகக் கொண்டதையும் கீழ்காணும் பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது.

“...அய்ய சிறு பெண்பென்றால்

மனம் இரங்காதா

நலஞ்சு நாள் நா பட்டினியால்

வாடுகிறேன் நான்கு” (Thandayutham, 1998, p. 175)

உணவு இல்லாமல் கூட தோட்டப்புற மக்கள் இருந்ததை இப்பாடலில் காணமுடிகின்றது.

இந்தியர்கள் மலாயாவுக்கு வரும் பொழுதும் வந்த பிறகும் உடல் ரீதியாகவும் மன ரீதியாகவும் பல சிக்கல்களையும் இன்னல்களையும் எதிர் நோக்கின. பால் மரம் சீவுதல் சுலபமான வேலை அல்ல என்பதனை இந்நாவலின் மூலம் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு மன தைரியமும் கடுமையான உழைப்பும் தேவை என்பதனையும் அறிய முடிகின்றது.

“அதிகாலைக் கருக்கலில் எழுந்து, படர்ந்திருக்கின்ற இருள் மூட்டத்திற்கிடையில் மரங்களைச் சீவுவதுதான் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தது. திடீர் திடீரென்று பாம்புகள் கால்களை உரசிக் கொண்டு ஓடும் போது, பயத்தில் உடம்பு விறைத்துக் கொள்ளும். இது தவிர, கண்ட கண்ட பூச்சிகளும் தேள்களும் வேறு தொல்லை கொடுக்கும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கொசுக்களின் தொல்லைதான் பெரிய தொல்லையாக இருந்தது. அடிக்கடி யாருக்காவது மலேரியா காய்ச்சல் வந்து விடும். வந்தால் தோட்டத்து ஆஸ்பத்திரியில் படுக்க வைத்து விடுவார்கள். அவ்வப்போது யாராவது ஒருவர் அந்தத் தோட்டத்திலிருந்தோ, பக்கத்து தோட்டத்திலிருந்தோ மலேரியாவுக்கோ, பாம்பு கடிக்கோ பலியாகிக் கொண்டிருந்த சோகமும் நிகழும்”. (Mutharasan. R, 2017, P57)

இராமசாமி இந்தியாவிலிருந்து மலாயாக் கூலாய் இரப்பர் தோட்டத்திற்கு வந்த உடன் சந்தித்த மற்றும் அனுபவித்த சூழ்நிலைதான்

இது. ஆரம்பக்காலத்தில் இரப்பர் மரத்தை நுணுக்கமாகச் சீவுவது போன்ற வேலைகள் சிரமமாக இருந்தாலும் நாளடைவில் அந்த வேலையை நன்கு பழகிக் கொண்டார் இராமசாமி. பாம்பு கடினாலும் மலேரியா என்ற கொடிய நோய் பரவியதாலும் பலர் உயிர் இழந்தனர். அதைப்பார்த்த இராமசாமியின் மனம் உடைந்தது. அவரும் இறந்து விடுவார் என்ற பயத்தால் அல்ல. இறந்து போனவர்களின் நோக்கமும் ஆசைகளும் அவர்களோடு புதைந்ததே என்ற மனவருத்தம் இராமசாமிக்கு இருந்தது.

இப்படித்தான் நம் முன்னோர்கள் உயிர் இழந்து இரத்தம் சிந்தி இந்நாட்டிற்குப் பெருமை சேர்த்தனர். இன்று இரப்பரின் உற்பத்தியினால் பல பயன்களை நாம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனைச் சுலபமாகப் பயன்படுத்தி மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். ஆனால் நாம் இங்கு சுலபமாகச் செய்கின்ற ஒவ்வொரு காரியங்களுக்குப் பின்னால் நமது முன்னோர்களின் கடுமையான உழைப்பும் வேர்வையும் கனவுகளும் அடங்கி இருப்பதை எந்நாளும் மறக்கக்கூடாது. ஆகையால் எப்பொழுதும் நாம் நன்றி உணர்வுடன் செயல் பட வேண்டும்.

மலேசிய இந்தியர்களின் இருண்ட காலம்

இந்நாவலில் தோட்டப்புற இந்தியர்களின் இடையில் தமிழ் மொழியின் மீது பற்றினை வலியுறுத்தியுள்ளது. இதற்கு காரணம், வெலிங்டன் தோட்டப்புற மக்கம் தமிழ்ப் பள்ளிகளையும் கோவில்களையும் பேணிக்காப்பிதலில் கை கழுவாமல் இருந்ததுதான். மலேசிய இந்தியர்களின் வரலாற்றையொட்டி, 1921 ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி பினாங்குத்தீவில் ஏறக்குறைய 387,509 தென்னிந்தியர்கள் இருந்தனர். அதில் தமிழர்கள் மட்டும் 39,986 பேர் இருந்தனர். இவர்கள் இரப்பர்த் தோட்டங்கள், தொடர்வண்டிச்சாலைகள் அமைத்தல் பணி, மின்சாரத்துறை, நீர்விநியோகத்துறைகளில் பெருமளவில் வேலைசெய்தனர். இதில் ஆங்கில மொழி தெரிந்திருந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களும், மலையாளிகளும், படிப்புக்

குறைவான தமிழர்களுக்கு அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றும் நிலை உருவாகியது. தோட்டப்புறங்களில் தமிழர்கள் அதிகம் நிறைந்து வாழ்ந்ததால், அங்கே தமிழ்ப்பள்ளிகள் மட்டுமே உருவாகின. தமிழர்களின் வாழ்வில் வேறு எந்தவிதமான புதிய மாற்றங்களும் ஏற்படவில்லை. தங்களின் பூர்வீகத் தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களில் எப்படி வாழ்ந்தார்களோ, அதைப்போலவே சாதி சம்பிரதாய, சமய வேறுபாடுகளுடன் பிளவு பட்டுநின்றார்கள். சரியான வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் அவர்களின் வாழ்க்கை ஒரு தேகநிலை அடைந்து இருந்தது. இவைத் தமிழர்களின் இருண்ட காலம் என்றும் கருதலாம். 1929 இல்தந்தை பெரியார் மலாயா நாட்டிற்கு வருகைப் புரிந்த பின் மலாயாத் தமிழர்களின் வாழ்வில் புதிய வேகமும் புதிய சிந்தனை மாற்றமும் உருவாகின. நகர்ப்புறமக்களிடம் மட்டும் அல்லாமல் தோட்டப்புறங்களிலும் பெரியாரின் சிந்தனைகளும் பேச்சுகளும் புதிய உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தின. பல மொழிகள் பேசப்பட்ட இந்தியர்கள் மலாயாவில் பெரும்பான்மையினராக இருந்தாலும், அவர்கள் தமிழர்களாக இருந்த காரணத்தினால், இந்தியர்களின் பொது மொழியாகத் தமிழ் மொழி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இதுவே, தமிழ்ப்பள்ளி அதிகமாக உருவாக காரணமாயிற்று. அகில மலாயாத் திராவிடம் கழகத்தின்படி பெரியாரின் வருகை மலேசியத் தமிழர்களின் வாழ்வில் பெரும் திருப்புமுனையாக அமைந்ததாக குறிப்பிடுகின்றனர் (Chanthiran, 1995, p.92)

முடிவுரை

மலேசியாவின் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கச்சக்திகளாக விளங்கியவர்களின் பட்டியலில் முதன்மை இடத்தில் இருந்தவர்கள் சஞ்சிக்கூலிகளாய் வந்த இந்தியத் தொழிலாளர்கள்தான். சஞ்சிக்கூலிகளாகத் தமிழக மண்ணிலிருந்து மலாயாவுக்கு ஆங்கிலேயர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழர்கள் காட்டையும் மேட்டையும் திருத்தினார்கள். இரப்பரைப் பயிரிட்டு நாட்டுக்கு வளத்தைத் தேடித்தந்தார்கள்.

தொடக்ககாலத்தில் இருந்தே இவர்களின் வாழ்க்கையில் தோட்ட நிர்வாகத்தினரின் கெடுபிடிகள், அடக்குமுறை ஆணவங்கள், சம்பளப் பிரச்சனைகள், கங்காணிகளின் கொடுக்குப்பிடிகள் போன்றவை இவர்களின் வாழ்வைச் சிதறடித்து வந்தன. அதனால் அவர்களின் வாழ்கைத் தரம் மிகவும் பின்தங்கிய வறியநிலையிலேயே இருந்தது. தோட்டங்களில் அடிப்படை வசதிகளற்ற சிறுவீடுகளில், விலங்குகள் போல் அடைத்து வைக்கப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ வேண்டிய கட்டாய நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டனர். மலேசியாவில் அந்தச்

சஞ்சிக்கூலிகளின் வாரிசுகள் இன்னமும் உரிமைப்போராட்டங்கள் நடத்தி வருகின்றனர். இருப்பினும் அவர்களின் நான்காம் ஐந்தாம் தலைமுறையினர், மற்ற இனங்களுக்குச் சவால்விடும் அளவிற்கு, கல்வித்தரங்களில் வளர்ச்சி அடைந்து சாதனைப் படைத்துவருகின்றனர். ஒரு வீட்டிற்கு ஒரு பட்டதாரி எனும் நிலைமையும் பரவலாகிவருகிறது. இத்தகைய நமது முன்னோர்களின் வரலாற்றை மறவாமல் செயல்படுவது இன்றையத் தலைமுறை கையாளுவது மிகவும் அவசியம்.

Reference

- Arokiam, S. (2019). Path Dependent Development of Indian Plantation Labourers in Malaysia: Unfolding the Historical Events in Understanding their Socioeconomic Problems. *Journal of Modern Thamizh Research*, 1-24.
- Arumugam, L. (2017). Trauma of The Tamil Laborers During The British Colonization Reflected in Malaysian Tamil Folk Songs. *Journal of Modern Thamizh Research*, 1-8.
- Chanthiran, P. (1995). *MalēciyatTamiḷarkaḷiṅVaralāru*. Kuala Lumpur: Ashwini Publications.
- Jebamoney, S. (2018). *MalēciyatTamiḷkkalvi Varalāru*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- K.Sonaimuthu. (1985). *Tan Sri Manickavasagam A Political Biography*. Penang: Arivu Chudar Publications.
- Krishnavel, R. (2008). History Of Indian Rubber Plantation Workers of Malaya. *Indian Academic Research Association* , 1-7.
- Kumaran, T. S. (2019). *Tan Sri Manickavasagam*. Kuala Lumpur:Thamizhhavel Kosa Aravariam Publications.
- Muthurasan, R. (2017). Mann Matram. Kuala Lumpur: BS Print
- Navin. (2018). Meendu Nilaita Nizalgal. Kuala Lumpur: Yaavarum Publications.
- Selvaratnam, V. (2000). South Indians On The Plantation Frontier: Malaysian Proletarians or Ethnic Indians? *International Institute of Social Studies*, 275-293.
- Thandayutham, R. (1998), *Malacciya nāmmuppu[ap pāmalka7*. Chennai : Tamil Putagaalaiyam.

